

MADRAS GOVERNMENT ORIENTAL SERIES

*(Published under the authority of the
Government of Madras)*

GENERAL EDITOR:

T. CHANDRASEKHARAN, M.A., L.T.,
Curator, Government Oriental Manuscripts Library, Madras.

No. CXXVI

சாமுத்திரிகா லட்சணம்

PRINTED BY THE CONTROLLER OF STATIONERY AND
PRINTING, MADRAS, ON BEHALF OF THE
GOVERNMENT OF MADRAS

1939

SĀMUDRIKĀ LAKṢAṆAM

EDITED
BY
T. N. SUBRAMANIAM

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY
MADRAS
1959

Table of Contents

	Page
General Editor's Introduction	i
Editor's Preface (English)	xi
Do. (Tamil)	xxv
(ENGLISH)	
Physiognomy of Man	
Physiognomy of Woman
(TAMIL)	
Sāmudrikā-Lakṣhaṇam (in verse)—	
Puruṣa-Lakṣhaṇam	1
Strī-Lakṣhaṇam	17
Sāmudrikā-Lakṣhaṇam (in prose)—	
Puruṣa-Lakṣhaṇam	31
Strī-Lakṣhaṇam	48
Nandī-Nūl (Sara-Nūl)	63
APPENDIX—	
(I) Kāśī-kaṇḍam	
37th chapter—Makaḷir-ilakkaṇam ..	85
(II) Bṛhat-Samhitā	
68th chapter—Puruṣa-Lakṣhaṇam ..	109
70th ,, —Strī-Lakṣhaṇam ..	123
INDEX OF VERSES	127

பொருள் அடக்கம்

பக்கம்.

நிர்வாக ஆசிரியர் முகவுரை	i
பதிப்பாசிரியர் முன்னுரை (ஆங்கிலம்)	xi
(தமிழ்)	xxv
சாமுத்திரிகா லட்சணம் (ஆங்கிலம்)	
(i) புருஷ லட்சணம்	1
(ii) ஸ்திரீ லட்சணம்	27

நூல்

சாமுத்திரிகா லட்சணம் (செய்யுள்)	
புருஷ லட்சணம்	1
ஸ்திரீ லட்சணம்	17
ஷெ (உரைநடை)	
புருஷ லட்சணம்	31
ஸ்திரீ லட்சணம்	48
நந்திநூல் (சாநூல்)	68

பிற்சேர்க்கை—

I காசி கண்டம்

37-ஆம் அத்தியாயம்—மகளிர் இலக்கணம்..	85
-------------------------------------	----

II பிரஹத ஸம்ஹிதை

68-ஆம் அத்தியாயம்—புருஷ லட்சணம்	10f
---------------------------------	-----

70-ஆம் அத்தியாயம்—ஸ்திரீ லட்சணம்	12
----------------------------------	----

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி

INTRODUCTION.

The Government of Madras took up for consideration the question of publication of the various manuscripts in different languages on subjects like Philosophy, Medicine, Science, etc., early in May 1948. Important Manuscripts' Libraries in the Madras Presidency were requested to send a list of unpublished manuscripts with them for favour of being considered by the Government for publication. The Honorary Secretary of the Tanjore Maharaja Serfoji's Saraswathi Mahal Library, Tanjore, alone complied with this request. This list as well as a similar list of unpublished manuscripts in the Government Oriental Manuscripts Library, Madras, were carefully examined and a tentative selection of manuscripts suitable for publication was made. The Government in their Memorandum No 34913/48-10, Education, dated 4th April 1949, constituted an Expert Committee with the Curator of the Government Oriental Manuscripts' Library, Madras, as the Secretary, for the final selection of manuscripts suitable for printing and for estimating the cost of publication.

The following were the members of the Committee :—

- 1 Sri T. M. Narayanaswami Pillai, M.A., B.L.
- 2 „ R. P. Sethu Pillai, B.A., B.L.
- 3 „ C. M. Ramachandran Chettiar, B.A., B.L.
- 4 „ R. Kishnamoorthy (Kalki).
- 5 Dr. N. Venkataramanayya, M.A., PH.D.
- 6 Sri M. Ramanuja Rao Naidu, M.A.
- 7 „ V. Prabhakara Sastri.
- 8 „ N. Venkata Rao, M.A.
- 9 „ H. Sessa Ayyangar.
- 10 „ Masti Venkatesa Ayyangar.
- 11 „ M. Mariappa Bhat, M.A., L.T.
- 12 Dr. Achyuta Menon, B.A., PH.D.
- 13 „ C. Kunhan Raja, M.A., D. Phil.
- 14 „ A. Sankaran, M.A., PH.D., L.T.
- 15 Sri Polakam Rama Sastri.
- 16 „ S. K. Ramanatha Sastri.
- 17 Dr. M. Abdul Huq, M.A., D. Phil. (Oxon.).
- 18 Sri Afzul-ul-Ulama Hakim Khader Ahamed.
- 19 „ P. D. Joshi.
- 20 „ S. Gopalan, B.A., B.L.
- 21 „ T. Chandrasekharan, M.A., L.T., Curator.

With the exception of Sri Masti Venkatesa Ayyangar, and Dr. C. Kunhan Raja, the above members continued to be members of the

KANNADA.

- 12 Captain G. Srinivasamurthi, B.A., B.L., M.B. & C.V.
- 13 Sri M. Mariappa Bhat, M.A., L.T.
- 14 „ H. Sesha Iyengar.

MALAYALAM.

- 15 Dr. S. Krishnan Nayar, M.A., PH.D.

MARATHI.

- 16 Sri P. D. Joshi.

ISLAMIC LANGUAGES.

- 17 Professor S. A. W. Bukhari, M.A., L.T.
- 18 Dr. M. Abdul Huq., M.A., D. Phil (Oxon).
- 19 Sri S. M. Fazlullah, M.A., L.T.

OTHERS.

- 20 Sri S. K. Ramanatha Sastri, Sanskrit & Malayalam.
- 21 „ T. V. Subba Rao, M.A., B.L., Music in all languages.
- 22 The Principal, College of Indigenous Medicine, Madras-10
Medicine in all languages.
- 23 Sri S. Gopalan, B.A., B.L., Sanskrit, Tamil and Telugu.
- 24 „ T. Chandrasekharan, M.A., L.T., In all languages
(Secretary of all the Committees).

The members of the Committee met at Madras and at Tanjore to examine the manuscripts and make a selection. The recommendations of the Committee were accepted by the Government and they decided to call these publications as the “MADRAS GOVERNMENT ORIENTAL SERIES” and appointed the Curator, Government Oriental Manuscripts Library, Madras, as the General Editor of the publications under this series.

The following manuscripts were taken up for publication till now :—

“A” FROM THE GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS.

TAMIL.

- 1 Kappal Śāttiram.
- 2 Anubhava Vaidīya Mūṣai. Vols. I and II.
- 3 Āttānakōlāhālam.
- 4 Upadēśa Kāṇḍam.
- 5 Cōlan Pūrva Paṭṭayam.
- 6 Śivajñāna Dīpam.
- 7 Daṭṭaṇāyanār Vaidīya Aṭṭavaṇṣi.

- 8 Vaiddiya-k-Kaṣaṁciyam.
- 9 Anubhava Vaiddiya Murai, Vol. III.
- 10 Saptariṣināḍi, Vol. I, Mēṣa Lagna.
- 11 Karnāṭakaraṣāḅkaḷ Savistāra Carittikam.
- 12 Bharata Siddhāntam.
- 13 Pillaḷai-p-pinivākaṭam, Vol. I.
- 14 Anubhava Vaiddiyamurai, Vol. IV.
- 15 Māṭṭuvākaṭam.
- 16 Saptariṣināḍi, Vol. II—Virusabha Lagna.
- 17 South Indian Temple Inscriptions, Vol. I.
- 18 Saptariṣināḍi, Vol. III, Mithuna Lagna.
- 19 South Indian Temple Inscriptions, Vol. II.
- 20 Pillaḷai-p-pini Vākaṭam (on infantile disease), Vol. II.
- 21 Saptariṣināḍi, Vol. IV, Kāṭaka Lagna.
- 22 Pērūr-k-Kōvai.
- 23 Siddhāntaviḷakkam.
- 24 Sāmudrikālakṣaṇam.
- 25 Ānandarāṅga-k-Kōvai
- 26 South Indian Temple Inscriptions, Vol. III, Part I.
- 27 Saptariṣināḍi, Vol. V (Simha Lagna).
- 28 Māghasānāpurāṇa Ammānai.
- 29 Kōlācala Śtala Purāṇam.
- 30 Dina Kavitaḷ.
- 31 South Indian Temple Inscriptions, Vol. III, Part II.

SANSKRIT

- 1 Viṣanārāyanīyam (Tantrasārasaṅgraha).
- 2 Bhārgava Nāḍikā.
- 3 Hariharacaturāṅgam
- 4 Brahmasūtravṛtti—Mātākṣarā
- 5 Nyāyasiddhānta Tattvāmṛtam.
- 6 Ārogyacintāmaṇi.
- 7 Tatavsāra with Ratnasāriṣi.
- 8 Sūtrārthāmṛta Laharī.
- 9 (a) Ratnadīpikā
(b) Ratnaśāstra.
- 10 Devakeraḷam-Candrakalā Nāḍi, Vol. I.
- 11 Pātāñjala Yogasūtra Bhāṣya Vivaraṇa by Śrī Śaṅkarācārya.
- 12 Nyāyaratnam with the commentary Dyūtimālīkā.
- 13 Cīkitsātilakam.
- 14 Nṛttaratnāvalī.
- 15 Daivajñābharaṇa.

- 16 Ābhoga—Kalpataru-Vyākhyā.
- 17 Aumāpatam.
- 18 Mahābhāskariyam.
- 19 Devakeraḷam—Candrakalā Nādi, Vol. II.
- 20 Nayadyumaṇi.
- 21 Bhāvabodha—Tattvaparakāśikā-Vyākhyā.

TELUGU.

- 1 Anuṣadayōgamulu.
- 2 Vaidyanighaṇṭuvu.
- 3 Dhanurvidyāvilāsamu.
- 4 Yogadarśanaṣayamu.
- 5 Khaḍgalakṣanaśirōmaṇi.
- 6 Śaivācārasaṅgrahamu.
- 7 Anubhavavaidyamu.
- 8 Abhinayadarpaṇamu.
- 9 Brahmavidyāsudhārṇavam.
- 10 Rāgatālacintāmaṇi.
- 11 Vaidyacintāmaṇi.
- 12 Kumārarāmunikathā.
- 13 Kāṣamarājukathā.
- 14 Śārīramu.
- 15 Bharatasārasaṅgraha.
- 16 Bobbiliyuddhakathā.
- 17 Haidarcariṭramu.
- 18 Āryabhaṭṭya Siddhāntam.

MALAYALAM.

- 1 Garbha Ciktisā.
- 2 (a) Vāstulakṣanam.
- (b) Śilpaṣayam.
- 3 Māhāsāram.
- 4 Kanakkusāram.
- 5 Kriyākramam
- 6 Kanakkusāram (Bālaprabōdham).
- 7 Āśvacikitsa.
- 8 Phalaśārasamuccaya.
- 9 Kijivandusamvādham.
- 10 Advaita Vēdāntam.
- 11 Bīrhaspatyaśūtra with Malayāḷam commentary.
- 12 Karaṇapaddhati.
- 13 Vidyāmādhaviyam.
- 14 Sarvasādhārṇava Ciktisā.

- 15 Viṣaṇikitsā and Viṣappāṭṭusāram.
- 16 Jñānapīyūṣam.
- 17 Vetālapañcavimśati.
- 18 Yudhiṣṭhiravijayam.
- 19 Kathakaḷimaṣṭjari.
- 20 Vaidyaśraṇtham.

KANNADA.

- 1 Lōkōpakāram.
- 2 Raṭṭamatam.
- 3 Aśvaśāstram.
- 4 Vividhavaidyaviṣayagaḷu.
- 5 Saṅgītaratnākara.
- 6 Sūpaśāstra.
- 7 Vaidyasārasaṅgraham, Vol. I.
- 8 Sadgururahasyam.
- 9 Vaidyasārasaṅgraham, Vol. II.
- 10 Maṇmathavijayam.
- 11 Abhidhānaratnamālā
- 12 Vyavahāragāṇitam
- 13 Jīvasambōdanam.
- 14 Kāmandakanīṭisāra.

ISLAMIC LANGUAGES.

PERSIAN.

- 1 Jami-Al-Ashya.
- 2 Tibb-E Faridī.
- 3 Tahqīq-Al-Buḥran.
- 4 Safīnat-Al-Najāt.
- 5 Baharistan-i-Sukhan.
- 6 Nuskha-E-Shajahani.
- 7 Tufa-E. Khani.
- 8 Ruqa'at-e- Wālājāhi.

ARABIC.

- 1 Shawakil-UI-Hur.

"B" FROM THE TANJORE MAHARAJA SERFOJI'S
SARASWATHI MAHAL LIBRARY, TANJORE.

TAMIL.

- 1 Śarabhēndra Vaidīya Muṛai (Diabetes).
- 2 do. (Eyes).
- 3 do. (Anaemia).
- 4 do. (Śvāsakāśam).

- 5 Agastiyar 2000.
- 6 Koṅkaṇarśarkku Vaippu.
- 7 Tirucciṛṛambalakkōvaiyār with Padavurai.
- 8 Tājasamudram.
- 9 Bharatanāṭyam.
- 10 (a) Pāṇdikēḷi Vilāsa Nāṭakam.
(b) Purūrava Cakravartti Nāṭakam.
(c) Madana Sundara Vilāsa Nāṭakam.
- 11 Percy Macqueen's Collection of Folklore in the Madras University Library.
- 12 Rāmaiyan Ammānai.

TELUGU.

- 1 Kāmandakanītisāramu.
- 2 Tāladaśāprānapradīpika
- 3 Raghunātha Nāyakābhyudayamu.
- 4 Rājagōpāla Vilāsamu
- 5 Rāmāyaṇamu by Kaṭṭa Varadarāju.

MAHRĀṬHI

- 1 Nāṭyaśāstra Saṅgraha.
- 2 (a) Book of knowledge.
(b) Folk songs.
(c) Dora Dārūn Vēṇi Paddhati.
(d) Aśvāsa Caṭula Dumāṇi.
- 3 (a) Pratāpasimhendra Vijaya Prabandha.
(b) Śarabhēndra Tirthāvali.
(c) Lāvaṇi.
- 4 Devendra Kuravañji.
- 5 Bhakta Vilāsa.
- 6 Śloka Baddha Rāmāyaṇa.

SANSKRIT

- 1 Aśvaśāstra with Tricolour illustrations.
- 2 Rājamṛgāṅka.
- 3 Ānandakandam.
- 4 Āyurvedamahodadhī.
- 5 Gīta Govinda Abhinaya.
- 6 (a) Coḷacampu.
(b) Sāhendra Vilāsa.
- 7 Dharmākūṭam-Sundra Kāṇḍa.
- 8 Jātakasāra.

9 Viṣṇutattvanirṇaya Vyākhyā
10 Saṅgita Darpaṇa.

The Government in their G.O. Ma. No. 1820, Education, dated 4th August, 1952, sanctioned a grant of Rs. 9,000 to the Dr. V. Swaminatha Aiyar's Tamil Library, Adyar, towards the publication of the following manuscripts as part of the "Madras Government Oriental Series":—

- 1 Tiruvācaka Vyākhyānam.
- 2 Mahābharata Cūḍāmaṇi.

It is hoped that the publication of most of the important manuscripts will be completed within the next few years.

Some of the manuscripts taken up for publication are represented by single copies in the library and consequently the mistakes that are found in them could not be corrected by comparing them with other copies. The editors have, however, tried their best to suggest correct readings. The wrong readings are given in round brackets. When different readings are found, they have been given in the foot-notes except in the case of a few books in which the correct readings have been given in the foot-note or incorporated in the text itself.

The Government of Madras have to be thanked for financing the entire scheme of publication although there is a drive for economy in all the departments. My thanks are due to the members of the Expert Committee who spared no pains in selecting the manuscripts for publication. I have also to thank the various editors, who are experts in their own field, for readily consenting to edit the manuscripts and see them through the press. The various presses that have co-operated in printing the manuscripts in the best manner possible also deserve my thanks for the patience exhibited by them in carrying out the corrections made in the proofs.

The present edition Sāmudrikālakṣaṇam is based on the following manuscripts, preserved in the Government Oriental Manuscripts Library, Madras :—

1. A palm leaf manuscript bearing D. No. 2026 $16\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches in size, containing 14 pages, having 7 lines on a page.

2. A palm leaf manuscript bearing D. No. 2027 $16\frac{1}{2} \times 1$ inches in size, and containing 94 pages, having 5 lines on a page.

3. A palm leaf manuscript bearing R. No. 238 (J) $15 \times \frac{1}{2}$ inches in size, and containing 46 pages, having 4-5 lines on a page. This manuscript was purchased in the year 1914-15, from Sri M. Kesava Pillai of Nungambakkam.

4. A palm leaf manuscript bearing R. No. 924 (a), $11\frac{1}{2} \times 1$ inches in size, containing 56 pages, having 5-7 lines on a page. This was purchased in 1927-28 from Sri P. S. Svaminatha Bhattar Avarkal, Shoranur, South Malabar.

5. A palm leaf manuscript bearing R. No. 1799, $8\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches in size, and containing 58 pages, having 13 lines on a page. This manuscript was presented in the year 1948-49 by Sri Mrdangam Subbaiyar, Chattapuram village, Kalpathi (P.O.) Palghat.

6. A palm leaf manuscript bearing R. No. 1800, $8\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches in size, and containing 88 pages, having 13 lines on a page. This was presented in 1948-49, by Sri Mrdangam Subbaiyar.

7. A Palm leaf manuscript, bearing R. No. 2706, 9×1 inches in size, containing 36 pages, having 5-6 lines on a page. This manuscript was presented in 1951-52 by Sri K. Shanmukam, Uralkuttara Street, Kumarakuppam, Valavanur post, South Arcot District.

8. A palm leaf manuscript bearing R. No. 2707, 9×1 inches in size, containing 3 pages having 6 lines on a page. This was presented in 1951-52 by Sri K. Shanmukam of Kumarakuppam, South Arcot District.

9. A palm leaf manuscript bearing R. No. 3665, $10 \times 1\frac{1}{2}$ inches in size, containing 36 pages, having 7 lines on a page. This manuscript was presented in 1952-53 by Sri S. Mahalingam Pillai, Astrologer and Magician, Watrap

10. A palm leaf manuscript bearing R. No. 4386, $14 \times 1\frac{1}{2}$ inches in size, containing 52 pages, having 8-9 lines on a page. This was presented in 1953-54, by Sri C. M. Ramachandran Chettiyar, B.A., B.L., Editor, 'Siddhāntam', Coimbatore.

11. A paper manuscript bearing R. No. 4791, 12×10 inches in size, containing 27 pages, having 24 lines on a page. This was transcribed in 1953-54 from a manuscript of Nāniyār Mutt, Cuddalore.

This is a treatise describing what would be the characteristics and fortunes of a person as ascertainable from certain distinguishing marks or signs found in body.

Government Oriental
Manuscripts Library,
Madras-5.

13-10-1958.

Samv.—B

T. CHANDRASEKHARAN, M.A., B.L.,
General Editor,
Madras Government Oriental Series.

PREFACE.

The desire to know the future, not only of themselves but also of those near and dear to them, is present in the minds of the human beings, both men and women, all over the world. This is not of recent origin ; it has been in existence from very early times. It may be said that even the primitive man had this desire. The various sciences of fortune-telling such as astrology, palmistry, physiognomy and the like are the outcome of the above desire.

These sciences were not created in a day. Each of them should have had a long history of evolution and development before attaining its present position. Personal observations and the experiences of others should have played a prominent part in the origin and evolution of these sciences. The time and place of birth of an individual ; the planetary positions at that time ; and their transition during the lifetime of the person ; the features of physical formation and the marks or lines on the body of the individual ; occupation of the person, the surroundings and happenings at a given time ; dreams, omens and other indications ; all these should have contributed to make up the art of prognosticating not only the course of events in the lifetime of the person, but also the immediate future. These would have necessitated the evolution of different systems of the science at various places until they were all collected, collated and put in an orderly form divided into different branches. Eight such branches collectively designated as the *Aṣṭāṅga-Mahānimittas* were known to the ancients.

The evolution of these sciences appears actually to have taken place on the above lines. This becomes clear from what is given in the *Bhagavati-Sūtra*, a Jaina work, about the origin of the scriptures of the Ājīvika religion. There it is said that the six *dīśācāras* "extracted the eightfold *Mahānimitta* in the *Putras* (i.e., *Pūrvas*), with the (two or *ubhaya*) *Maggas* making the total up to ten, after examining hundreds of opinions", and that this was approved by Gōsāla Maṅkhaliputta after brief consideration. The names of the eight *aṅgas* of the *Mahānimitta* are given by Abhayadēva, the commentator, as follows :—

1. *Divyam*, " of the Divine ".
2. *Autpātam*, " of portents ".
3. *Āntarikṣam*, " of the sky ".
4. *Bhaumam*, " of the earth ".
5. *Āṅgam*, " of the body ".

6. *Sūtram*, " of sound ".
7. *Lakṣhaṇam*, " of characteristics " , and
8. *Vyākhyānam*, " of indications ".

These eight *Mahānimittas* are listed in the *Sthānāṅga Sūtra*, another Jaina work, with the variation *Sutṛiṇe* (dreams) for *Diryam*; here the commentator Abhayadēva makes it quite clear that they are systems of prognostication. Another Jaina work, the *Uttarādhyayana Sūtra* also gives a similar list. An inscription from Śravana Belgōla in the Hasan district of the Mysore State, dated in 1398 A.D mentions these eight as *vyākhyāna*, *stava*, *nabha* (sky), *tanu* (body), *lakṣana*, *chhinna* (piece), *bhauma* and *śakuna* (bird) (*Epigraphia Carnatica*, Vol. II S B No 254).

It is true that there are some slight variations in the names of the eight components of the *Mahānimittas*. But we do not know what exactly was divulged by each of the above eight branches, except what we may hazard to conjecture, depending on the names, as to the nature of each. The Ājivaka religion has now completely vanished from our midst and along with them their scriptures also have been lost to us. Very likely, these eight denoted only those recognized branches though under different names.

There are many references in literature to the Ājivakas being adepts in the science of prognostication and their successfully practising them. The Buddhist sources mention that an Ājivaka mendicant correctly prophesied the future greatness of Aśoka to his mother long before he became king, when he was not even the favourite prince of his father, king Bindusāra. The commentary on the *Takka-vāga-p-parāmi* mentions that the Ājivakas in the Pāṇḍyan court at Madurai challenged the Śaiva saint Tiru-Jñānasambandha to a religious dispute after consulting his stars and other omens and satisfying themselves that he would sustain defeat at their hands only to find that their calculations had proved incorrect and that they had been let down by their own sciences. This part of the commentary was evidently intended to ridicule the art of fortune-telling practised by the Ājivakas. But many others including even their religious rivals appear to have become experts and practised these arts, sometimes learning them from the Ājivakas.

The *Uttarādhyayana Sūtra* states that the Jaina ascetics should not practise these arts; but the Jaina saint Kāḷaka is said to have learnt the eightfold *Mahānimittas* from the Ājivakas. Another saint, Bhadrabāhu, according to an inscription of circa 600 A.D. at Śravana Belgōla, "knowing the eightfold *Mahānimitta*, seeing past, present and future foretold in Ujjayini, a calamity of twelve years' duration." (*Ep. Car.*

had not curdled ; the butter did not melt ; the lambs did not leap and gambol ; the oxen in the pen shed tears ; and the bells tied to the necks of the cows fell to the ground of their own accord. The shepherdesses became frightened on seeing these. (Canto XVII, *Aychchiyar-Kuravai*).

There are also stories indicating that the voice of a person will reveal the status and the features of that individual. The story of Kumbhakōśaka in the commentary of the Buddhist work *Dhammapada* may be cited as an example. Kumbhakōśaka, a man of vast riches, buries his wealth underground, disguises himself in rags and earns his livelihood by doing menial service as a servant of servants. The king, happening to hear his voice, remarks it as "the voice of a richman," which is finally is proved correct after a series of adventures.

The story of Mūladēva in the Jaina work *Kathākōśa* is another. Mūladēva, an adept in all the arts, once wants to win the favour of a courtesan who is beyond his ordinary reach. He therefore disguises himself as a hideous dwarf and seating himself very near the house of the courtesan sings in the night. The melodious voice attracts the attention of the courtesan who decides from the voice that he should be a beautiful person and fetches him to her house through the agency of her maid. She is not deceived by the repulsive make-up of Mūladēva who finally wins her favour.

These instances will give us an idea of the manner in which the different branches of the *Ashfānga Mahānimitas* were used in the art of prognostication in the early period of our history. It may be said that many of these are still observed even now sporadically, though regular treatises pertaining to these branches have not come down to us.

So far as physiognomy is concerned the earliest treatment of the subject available to us is that contained in the chapters on the *Purusha-lakṣaṇam* (Characteristics of Man) and the *Strīlalakṣaṇam* (Characteristics of Woman) in the *Bṛihat Samhitā* of Varāhamithira.* These give the features of the superior class of persons like the royalty and also indicate the deviations therefrom as being the inauspicious or bad ones. Later literatures on the subject have more or less expanded what is contained in the *Bṛihat-Samhitā* and have also given the import or significance indicated by such deviations or the inauspicious marks.

These texts generally give the physiognomy of man in the first instance, many of the features being common for both man and woman, and give only the special features pertaining to woman later in the section relating

* There is also another chapter describing the qualities of certain classes of persons according to the house occupied by the planet in power at the birth of the person.

The physiognomical features of Sitā are described by Vālmiki in the *Yuddha-kāṇḍa* (48th *sarga*) as expressed by Sitā herself when she was brought in the aerial chariot *Pushpaka* from the place of her captivity to the battle-field by the Rākshasas to see the 'dead' bodies of Rāma and Lakshmaṇa lying unconscious as if dead having been struck down by Indrajit. There she lamented how that could have been true when she possessed the auspicious marks in her body and when the sages after seeing them had predicted that she would be coronated as queen along with her husband as king. She says that she has the mark of a lotus flower in (the sole of) her foot which indicates that a woman possessing that mark will be coronated with her husband, the king; that the hair on her head is soft, even and long; that her eyebrows do not meet in the middle; that her hip is round (broad) without being hirsute; that her teeth are close set (and in rows); that her eyes, cheeks, arms, legs, calves and thighs are even and uniform; that her nails are big, round and uniform; that her breasts are hard, big and close (with no or slight interval) with the nipples hallow; that her navel is deep with the sides thick and high; that her chest is thick and broad; that her complexion is of red colour; and that her body hair is soft. In addition to the above twelve auspicious marks noticed by experts on her body she says that she has the marks of a wheat in the middle portions of her fingers; that her fingers do not have crooked or intervening space; that (the soles of) her feet have the same complexion as of her body and that beautiful smile is her ornament. These are all the features of a woman of the superior class.

But in the later *kāvya*s the description of the physical beauty of the heroes and heroines are regularly given. The description of the beauty of the Goddess Pārvatī from the feet to the head given by Kālidāsa in his *Kumārasambhava* may be mentioned as an example of this.

A convention has come to be established in the mode of describing the physical charms of the heroes and heroines in the *Kāvya*s: in the case of man the description commences with the head and proceeds downwards to the feet, while in the case of woman it is in reverse order, beginning with the feet and proceeding upwards to the head. It may be noted here that the texts included in this publication also follow the above convention.

The *Purāṇa*s also contain occasionally such physiognomical particulars though in a restricted form.

Another class of literature, treatises relating to the Art of love (*Kāma-śāstra*) also deal with this subject. The classification of women into four divisions, *Padmīnī*, *Chitrīṇī*, *Śaṅkhīnī*, and *Hastīnī* depending on

navel) majestic ; three folds (in the neck, abdomen and probably also on the wrist) ; three (breast, nipple and the lines on the sole) low or bowed down ; four (veins not perceptible in the leg, piliferous pores with single hair, small prepuce and lower belly without fat) only hinted at, (according to some this would indicate the four stout ones, the neck, membrum virile, buttocks and the knees) ; head with three features (even, round and broad or three whorls according to some) ; four *kalas* (lines underneath the thumb indicating that he knows the four *vedas*) ; four lines on the forehead ; body of four cubits (ninety-six finger-breadths in height indicating divinity) ; four (arms, thighs, knees and cheeks) equal ; fourteen pairs (brows, nostrils, eyes, ears, lips, nipples, elbows, wrists, knees, testicles, sides of the hip, arms, legs and the nates) uniform and even ; four teeth (strong beautiful and pointed) ; four gaits (resembling the gaits of the elephant, lion, tiger, and bull) ; prominent (or plump and great) lips, cheeks and nose ; five (eyes, teeth, skin, soles and the hair on the head) smooth and shining , eight (body, back, arms, legs, fingers, or the nose according to some others, eyes, ears and the membrum virile) long ; ten (face, mouth, eyes, tongue, lips, cheeks, breasts, nails, palms and soles) red in colour like a lotus flower , ten (chest, front portion of the head, face, neck, shoulders, arms, navel, hands, back and voice) big or large ; three (splendour, fame and wealth) pervasive , two (eyes and teeth) white ; six (arm-pits, abdomen, chest, nose, shoulders, forehead) high or elevated , nine (hair on the head, nail, thumb, moustache, body-hair, skin and joints or membrum virile according to some in addition to the eyesight and intelligence) fine , and pervasive or spreading through in three (i.e. doing the proper acts at the three times of the day or alternately in the *dharma*, *artha* and *kāma*). *

The physiognomical features of Sītā are described by Vālmiki in the *Yuddha-kāṇḍa* (48th *sarga*) as expressed by Sītā herself when she was brought in the aerial chariot *Pushpaka* from the place of her captivity to the battle-field by the Rākshasas to see the 'dead' bodies of Rāma and Lakshmana lying unconscious as if dead having been struck down by Indrajit. There she lamented how that could have been true when she possessed the auspicious marks in her body and when the sages after seeing them had predicted that she would be coronated as queen along with her husband as king. She says that she has the mark of a lotus flower in (the sole of) her foot which indicates that a woman possessing that mark will be coronated with her husband, the king; that the hair on her head is soft, even and long; that her eyebrows do not meet in the middle; that her hip is round (broad) without being hirsute; that her teeth are close set (and in rows); that her eyes, cheeks, arms, legs, calves and thighs are even and uniform; that her nails are big, round and uniform; that her breasts are hard, big and close (with no or slight interval) with the nipples hallow; that her navel is deep with the sides thick and high; that her chest is thick and broad; that her complexion is of red colour; and that her body hair is soft. In addition to the above twelve auspicious marks noticed by experts on her body she says that she has the marks of a wheat in the middle portions of her fingers; that her fingers do not have crooked or intervening space; that (the soles of) her feet have the same complexion as of her body and that beautiful smile is her ornament. These are all the features of a woman of the superior class.

But in the later *kāvyas* the description of the physical beauty of the heroes and heroines are regularly given. The description of the beauty of the Goddess Pārvatī from the feet to the head given by Kālidāsa in his *Kumārasambhava* may be mentioned as an example of this.

A convention has come to be established in the mode of describing the physical charms of the heroes and heroines in the *Kāvyas*: in the case of man the description commences with the head and proceeds downwards to the feet, while in the case of woman it is in reverse order, beginning with the feet and proceeding upwards to the head. It may be noted here that the texts included in this publication also follow the above convention.

The *Purāṇas* also contain occasionally such physiognomical particulars though in a restricted form.

Another class of literature, treatises relating to the Art of love (*Kāma-śāstra*) also deal with this subject. The classification of women into four divisions, *Padminī*, *Chitrinī*, *Śaṅkhinī*, and *Hastinī* depending on

their physiognomical features in these treatises is well-known. This classification is not found in the *Kāmasūtras* of Vātsyāyana, where he divides both men and women into three classes each according to the dimensions of their genital organs, without taking into consideration the other physiognomical features even though he cursorily refers to them when enumerating the girls who are to be rejected as brides. But this fourfold classification of women ascribed to Nandiśa and Gōṇiputra, authorities earlier than Vātsyāyana, is found in all the later treatises on the subject and this appears to have become popular from the time of Kokkōka, who has given it in his *Rati-rahasya*. Other kinds of classification of women and the physiognomical features of each of them according to different ancient authorities are also given in some of these later works.

Very likely these were responsible for the popularity and the larger number of works on the physiognomy of woman than those of man and also for the prominence given to sex aspects in delineating the character of persons in those works. In fact, the prose version of the *Strī-lakṣaṇa* included in this volume states at the beginning that it has been expounded as a reply to the question, 'since it is said that a man should marry only a chaste woman, how is he to know before marriage whether the particular woman will be chaste or otherwise in her life ?'

The study and cultivation of this science is not restricted to our country alone, but is spread all over the world. It appears that this was very popular among the Ancient Greeks and later on spread to various European countries. The names of Aristotle and Plato figure among the early authors of this science in the West. Lavatar and Charles Darwin have also written treatises to establish physiognomy as a science. Since then many scholars have contributed works of value. The book of Samuel Wells entitled *The New Physiognomy* in which he has included summaries of the observations and systems of his predecessors is considered the most up-to-date and reliable.

the sensitiveness and feeling of the skin are influenced by the same. Thus whole body is physiognomically expressive, the head, face, trunk, hands, feet, walk, voice, texture of hair and skin. In this connexion it may also be mentioned that only those parts of the body ordinarily visible, like the face, hands and feet, claimed greater attention.

The other is that every part of the body corresponds with the whole and the whole to every part. It is this principle that in olden times enabled artists and sculptors to attain harmonious portions in their works. Each part of the body is formed in certain proportion to the other parts. The hand from the wrist to the tip of the middle finger should measure the same as the face from the edge of the hair to the bottom of the chin. Again, the face may be divided into three equal parts the first from the edge of the hair on the forehead to the eyebrows, the second from the eyebrows to the nostrils and the third from the nostrils to the chin-point. Similarly, the height of a person should equal the width to the tip of the middle fingers on each hand when the arms are extended. There are many more such proportions described in the *Śilpa-Śāstras*, minute variations of which indicate the characteristic features of such persons. There are also stories in our folk-lore testifying to the draughtsmanship of certain persons to correctly portray the features of even unknown persons having only seen a portion or fragment of their person. *Sitā* who had looked only at the feet of *Rāvana* and not his face during the period of imprisonment in the *Aśōkavana*, is said to have drawn a realistic picture of him long after at *Ayōdhya* at the request of her sister-in-law, a daughter of *Kaikēyī*. In one story the hero is made to draw the picture of a beautiful woman having seen a single hair from her head washed away while bathing in a river and swept away along with the current.

These will show that the study of physiognomy is closely related to the ideal of beauty as it is generally held that only a person of the superior class is endowed with matchless beauty evoking the admiration of one and all.

This wide world is peopled with different races and nations, each having its own peculiar traits and features. The standard of an attractive figure varies with each of them. Some of the African tribes have a marked preference to the *steatopygia* or the prominent and protruding nates in their women while some others to the hanging or pendulous breasts. The Chinese consider that the feet of a woman should be very small. From the *Arabian Nights* it is seen that the Arabs admired the eyebrows of their women joined in the middle. It is also known that artificial methods were adopted by the various races and tribes to attain such standards.

But the ideal of beauty appears to be fundamentally the same throughout the world. This is best seen from the few fairly typical descriptions of a beautiful woman as she appears to the men of the various nations gathered and given by Havelock Ellis in his *Studies in the Psychology of Sex*, Volume III, *Sexual Selection in Man*, pp. 140-151. That even the aborigines, the so-called uncivilised people, have the same ideal will be evident from what Mr. Verrier Elwin says of the opinions and comments of the Baiga to whom he showed the photographs of the people from a wide range like the Melanesian, the Tikopia, the Sema Naga, the Zande, etc. (*The Baiga*, pp. 240-243).

According to Start, who argues that the ideal of beauty is fundamentally the same throughout the world, the physical features of a beautiful and well-developed woman are as follows:—

- Delicate bony structure.
- Rounded form and breasts.
- Broad pelvis.
- Long and abundant hair.
- Low and narrow boundary of pubic hair.
- Sparse hair in armpit.
- No hair on body.
- Delicate skin
- Rounded skull.
- Small face
- Large orbits
- High and slender eyebrows.
- Low and small lower jaw.
- Soft transition from cheek to neck.
- Rounded neck.
- Slender wrist.
- Small hand, with long index finger.
- Rounded shoulders
- Straight, small clavicle.
- Small and long thorax.
- Slender waist
- Hollow sacrum.
- Prominent and domed nates.
- Sacral dimples
- Rounded and thick thighs.
- Low and obtuse pubic arch.
- Soft contour of the legs.
- Round calves.

Slender ankle.

Small toes.

Long second and short fifth toe.

Broad middle incisor teeth.

Havelock Ellis says (*op. cit.*, p. 164) that this agrees at most points with his own and it will also be seen that this similarly agrees at most points with that described in our *Sāmudrikā-lakṣhaṇa* texts.

The fact that to a considerable extent beauty is the expression of health has been recognized for a long time. A well and harmoniously developed body, tense muscles, an elastic and finely toned skin, bright eyes, grace and animation of carriage—all these things which are essential to beauty are the conditions of health. The followers of the *Rasēśvara-darśana*, already referred to, appear to have laid stress on this aspect, as will be clear from the fundamentals of their faith which may be summarised as follows: "The salvation is the goal of every human being and this can be attained only with wisdom, which in turn can be obtained by intensive learning. A sound and healthy body is essential to pursue the learning. Mica and mercury are the two things which ensure such a sound and healthy body." We have a large number of works written by them on Alchemy, Medicine, Magic arts, Physiognomy, Palmistry and similar subjects in addition to those on worship and Philosophy. They have also insisted that a person should have a good and healthy body for being initiated into the mysteries of their faith and have also prescribed the physiognomical features a novice should possess. In fact, the heads of some of the Śaiva institutions are forbidden even to look at dwarfs, deformed or diseased persons, being inauspicious and requiring atonement.

The principal teachers of this school of faith are generally known as *Siddhas* and their numbers vary. The *Siddhas* of the Tamil country are traditionally reckoned as eighteen in number, even though their individual names when added exceed that number. We have similar works on different subjects as mentioned above ascribed to various *Siddhas*.

The prose version in Tamil of the *Sāmudrikā-lakṣhaṇam* included in this volume states that it was expounded by God Subrahmanya, variously called as Śiva-subrahmanya and as Kumārasvāmin, to his disciple, Sage Agastya, on the latter's request. We have also many works in Tamil verse, in the popular and easy diction of the peculiar type found in the works of the other *Siddhas*, relating to medicine, astrology and the like ascribed to Sage Agastya. And his name is also found occupying a top position in the list of the eighteen *Siddhas* of the Tamil country. The *Periyapurāṇam* states that Tirumūlar, one of the Śaiva saints

who was also a Siddha, came to the South from the northern regions for the sole purpose of meeting Agastya. Under the circumstances, it is very likely that the texts of the *Sāmudrikā-lakṣhaṇa* included in this volume belong to the literatures of the Siddha school.

The present volume contains the texts in Tamil, both in verse and in prose, of the *Puruṣa-lakṣhaṇa* and the *Strī-lakṣhaṇa*, as also the text in verse of *Nandinūl* otherwise known as *Śaranūl*. The latter contains some formulas for the measurement of the body and its component parts with strings together with the characteristics indicated by the results of such measurements. It also gives, in addition to a few particulars relating to Physiognomy, some informations usually found in the books on the science of palmistry. It may be mentioned in this connection that palmistry originally formed part of physiognomy and as such some portions of palmistry are usually found in the works on Physiognomy. Later on, this branch developed into a separate section; but still we find some aspects of the physiognomy of hand included in the works on Palmistry. Two appendices are also included. One contains the 37th chapter entitled *Makalīl-ilakṣaṇam* (characteristics of women) in the *Kāśī-Kāṇḍam* in Tamil by Ativīrarāma Pāṇḍya, sometimes used as an independent work, together with its paraphrase, and the other contains the Tamil translation of the chapters on the *Puruṣa-lakṣhaṇa* and the *Strī-lakṣhaṇa* in the *Bṛihat-Saṃhitā* of Varāhamihira.

The manuscript materials from the library used in the edition of the texts included in this volume are as follows :—

Puruṣa-lakṣhaṇam—

Verse : R. 4386, R. 2707, D. 2026, R. 1800

Prose : D. 2027, R. 3665, R. 1800.

Strī-lakṣhaṇam—

Verse : R. 1799, D. 2027.

Prose : R. 238, R. 4791, R. 3565, R. 1799.

Nandi-nūl—

R. 924, R. 1800.

Makalīl-ilakṣaṇam (Appendix I)—

R. 2706.

In addition, one palm-leaf manuscript containing the prose versions of the *lakṣhaṇas* for both man and woman, and another containing the *Nandi-nūl*, privately obtained through Sri E. S. Narasimhachariyar, Sanskrit Pandit, Madras Progressive Union High School, Madras, were also utilised. But all of them were defective in one way or the other.

In the poetic version of the *lakṣhaṇas* the major portion is in the metre *āśīriya-tiruttam* with six *śīr* in each foot. But there are also some others in different metres. Many of the latter do not fit in the context and thus appear to be out of position. Some of the verses included here appear also in the *Nandi-nūl* either in the same form or with slight variations. The opening portion in the latter, i.e., *Nandi-nūl* which are in verses of *āśīriya-tiruttam* metre with eight *śīr* in each foot is of the *antūdi* type which also recurs in some of the verses in the middle. But this *antūdi* form is not observed in many of the verses. Very likely such of them are either misplaced from their original order or included here from some other work. There are also some two or three verses not relating to the subject proper but more appropriate to the works on the *Kāmasāstra* and these have been left out. Some of the verses are very corrupt and it is not possible to restore them. These have been indicated in the footnotes to the respective verses. Sri K. V. Jagannathan, M.A., Editor, *Kalaimagal*, Mylapore, Madras helped me in fixing the metrical form.

As regards the prose version, individual manuscripts contained large omissions mainly due to slip of the scribes on account of the stereotyped expressions used, and as such it had to be restored from the different manuscripts. Still there are certain lacunae.

I should thank both Sri E. S. Narasimhacharya and Sri K. V. Jagannathan for their help. I have also to thank Sri T. Chandrasekharan, M.A., L.T., Curator, Government Oriental Manuscripts Library, Madras, for having entrusted the work of editing this volume to me, for affording me all facilities in the course of the work, and for his forbearance of the delay in the completion caused by the sudden breakdown of my health in the middle.

T. N. SUBRAMANIAM.

முன்னுரை.

உலகத்தில் மனிதனாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவனும் தன்னுடைய எதிர்காலம் எவ்விதம் அமையும் எனபதை அறிய மிகவும் ஆவலுடையவனாக இருக்கிறான். அதனோடு தனக்கு மிகவும் வேண்டியவர்களான மனைவி மக்கள், உற்றா உறவினர் ஆகியோருடைய எதிர்காலத்தைப்பற்றியும் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறான். அந்த ஆசை இன்று நேற்று ஏற்பட்டதல்ல; மிகப்பழங்காலத்திலிருந்தே—என, மனிதன்தோன்றிய நாளிலிருந்தே—இருந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது.

மனிதனுடைய இந்த ஆசையை நிறைவேற்றுவதற்காகவே எதிர்காலத்தை முன்னதாக அறிந்து கூறுவதற்கான வழிமுறைகள் பலவற்றை நம் முன்னோர்கள் வகுத்தனர். ஜோதிஷம், ரேகை சாஸ்திரம், சாமுத்திரிகா லட்சணம், சகுன சாஸ்திரம், கனா சாஸ்திரம் என்பன போன்றவை இவ்வகையைச் சார்ந்தவை.

இந்தச் சாஸ்திரங்கள் எல்லாம் திடீரென்று ஒரேநாளில் ஏற்பட்டவையல்ல. ஒவ்வொன்றும் இப்போதுள்ள நிலையை அடைவதற்கு நீண்டகாலம் பிடித்திருக்கும். சொந்த அநுபவங்களையும், நேரில்கண்டவைகளையும், பிறருடைய கூற்றுக்களையும் ஆதாரங்களாகக்கொண்டே அவை ஏற்பட்டிருத்தல் வேண்டும். இவ்விதம் தோன்றியவை பூரண வளர்ச்சிபெற்ற வரலாறே மிக்க ரசம் இருக்கும். ஒருவனுடைய எதிர்காலத்தை நிர்ணயித்துக் கூறுவதற்கு அவன் பிறந்த காலமும் இடமும், அப்போது வாழ்ந்த கிரகங்களின் நிலை, பின்புல அவயவ போது அவைகளுக்கு ஏற்படும் மாறுதல், அவன் உடல் அமைப்பு, அதிலே காணும் குறிகளும் லட்சணங்களும், அவற்றுள் பின்னால் உண்டாகும் மாற்றங்களும், ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தில் அவன் செய்யும் தொழில், சூழ்நிலை, அவனைச்சுற்றி ஏற்படும் நிகழ்ச்சிகள், கனவு, சகுனம், இன்னும் இவைபோன்ற சமயவங்கள் முதலிய பலவற்றையும் கவனித்துக் கருத்தில் கொண்டே அவர்கள் அந்த முறைகளை வகுத்து, அவ்வப்போது நிகழ்பவை, நீண்ட காலத்துக்குப்பின் நிகழக் கூடியவை ஆகிய பலன்களை அறிந்து சொல்லியிருத்தல் வேண்டும். இவ்விதம் கணித்தகூறுவதில் நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் பல வேறு முறைகள் ஏற்பட்டு நூற்றுக்கும் மேலாக இருந்திருக்கும். காலக் கிரமத்தில் அவற்றைத் திட்டித் தொகுத்து, ஒப்பிட்டு, ஒழுங்குசெய்து பல இனங்களாகப் பிரித்திருக்கவேண்டும்.

உண்மையில் அதேபோலத்தான் அவற்றின் வளர்ச்சி ஏற்பட்டதெனத் தெரிகிறது. பகல்தே வித்திரம் என்னும் ஜனநாயக ஆலோசக மத்தவைச் சேர்ந்தவர்களுடைய கிரந்தங்கள் உண்டான விதத்தைக் கூறியிருப்பதிலிருந்து இது தெரியவருகிறது. ஆலோசக சமயத்தின் முக்கிய புருஷான மக்கலி கோசாலர் குமிழ் நூற்களிலே மற்கலி என்று வழங்கப்

படிபவர) முன்னிலையில் ஒருசபையம் ஆறு திராசராகன ஒன்றுகூடி நூறுகூடும் மேற்பட்ட புலவம் (அதாவது பூவம்) எனனும் தொன னுங்களை ஆராய்ந்து அஷ்டாங்கமஹாநீமித்தங்களைபும், உபயமாகக் களையும் தொகுத்தப பதது உறுப்புகளாகச் செய்தனராம். மறகலியும் அவற்றைச் சிறிது ஊனறிகவனித்தவிட்டு அவற்றுக்கு ஒப்பம் அளித்தாராம். அவை அவர்களுடைய மதக்கிரந்தங்களாயினவாம். எனினும், அந்த நூல்களோ, அவற்றுக்கு ஆதாரமாக விளங்கிய பூவங்களோ இப்போது நமக்குக் கிடைக்கவில்லை; யாவும மறைந தொழிந்தன. இந்த விவரமே ஆஜீவகாக்களுடைய மதத்தை மறுத ளுரைக்கும் ஐன நூல்களிலிருந்துதான் நமக்குத் தெரிகிறது.

அந்த எட்டும் எவ்வெவ்வற்றைக் குறிக்கும் என்பதும் வெவ்வேறு விதமாகக் காணப்படுகிறது பகவதீ ஸ்ரீததிரத்ததுக்கு உரை எழுதிய அபய தேவர் என்பார் மஹாநீமித்தத்தினை எட்டு அங்கங்களையும் பின் வருமாறு கூறுகிறார்—

- 1 திவ்யம் — தெய்வம்பற்றியது.
- 2 ஓளதபாதம் — உற்பாதங்களபற்றியது.
- 3 ஆநதரிக்ஷம் — ஆகாயம்பற்றியது.
- 4 பெளமம் — பூமிபற்றியது
- 5 ஆங்கம் — உடல அல்லது உறுப்புகளபற்றியது.
- 6 ஸவாரம் — குரல் பற்றியது.
- 7 ஸாக்ஷணம் — இயல்புபற்றியது
- 8 வயாஞ்சனம் — துணைப்பொருள்பற்றியது.

ஸ்தாநாங்க ஸ்ரீததிரம் எனனும் மற்றொரு ஐன நூலிலும் அந்த எட்டு அங்கங்களின் பெயர்கள கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. எனினும், அவ லிடத்திலே 'திவ்யம்' என்பதற்குப் பதிலாக 'ஸுலிணை' (அதாவது ஸவப்நம் அல்லது கனவுபற்றியது) என்ற பெயர் காணப்படுகிறது. அந்த நூலுக்கும் அபய தேவர் உரை எழுதியிருக்கிறார் அவருக்கு அந்த எட்டும் 'வருங்காலப் பணை எடுத்திறைக்கும் முறைகளாகும்' என்பதைத் தெளி வாக்க கூறுகிறார். 'உத்தராதயயந ஸ்ரீததிரம்' எனனும் ஐன நூலிலும் இந்த எட்டு வகைகள் அநேபோலக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. மைசூர் ராஜஸ்திதில் உள்ள சிவணபெளகொளத்தில், கி. பி. 1398-ஆம் ஆண்டு பொறிக்கப்பட்ட ஒரு கல்வெட்டில் அந்த எட்டும் வ்யஞ்சனம், ஸவரம், நபஸ் (ஆகாயம்), தது (உடல்), ஸாக்ஷணம், சின்னம், பெளமம், சகுனம் என்று வேறுவிதமாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. (எபிரோபியா கர்நாடிகா, இரண்பாம் தொகுதி, சிவணபெளகொளம், 254-ஆம் தெ. கல்வெட்டு.)

இவ்விதம் மஹாநீமித்தத்தின் எட்டு அங்கங்கள் எனவ எனவ என்று கூறுவதிலே வேறுபாடு காணப்படுகிறது. அன்றி, அவற்றின்

பெயர்களைக்கொண்டு ஒவ்வொன்றும் எதைப்பற்றித் தெரிவிக்கிற தென்பதை ஊகித்துக்கொள்ளலாமே தவிர, அதை நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது. நம்மிடையிலிருந்து ஆஜ்ஜீவகமதம் முற்றிலும் மறைந்து போனதோடு அந்த மதக்கிரந்தங்களும் அழிந்துவிட்டன. எனினும், வெவ்வேறு பெயர்களில் கொடுக்கப்பட்டிருப்பினும் அவை எட்டும் வருங் காலப்பலன உரைக்கும் சாஸ்திர நூல்களே என்பது விளங்கும்.

நடந்தது, நடப்பது, நடக்கப்போவது என்னும் முக்கூலப்பலன்களையும் அறிந்து உரைப்பதிலே ஆஜ்ஜீவகாகள் நிகரற்று விளங்கினார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்கும் குறிப்புகள் நம் நாட்டு இலக்கியங்களிலே பல இடங்களில் காணப்படுகின்றன. மௌரிய சக்கரவாதியான அசோகன் அரணுவதற்கு முன்னதாகவே அவன் பிறகாலத்தில் பெருமபுகழோடு விளங்கப்போகிறான் என்று அவனுடைய தாயாருக்கு ஆஜ்ஜீவகத்தூறவி ஒருவர் கூறினாராம். அந்நாளிலே அசோகன் தன் தந்தையின் பிரிய புத்திரனுக்கூட இருக்கவில்லையாம். இந்த விவரங்கள் புத்தமதக்கிரந்தங் களிலிருந்து தெரியவருகின்றன. இதேபோன்ற மற்றொரு விவரம் தக்க யாகப் பரணியின் உரையிலிருந்து தெரியவருகிறது. திருஞானசம்பந்தப் பெருமான மதுரையிலே பாண்டியன் அவைக்களத்திலே சமணா களுடன் சமயவாதம் நடத்துவதற்கு முன்னதாக ஆஜ்ஜீவகாகள், "பிள்ளை யார் நகடித்திரத்தின் நிலைமையைப் பார்த்துத் தோறப்பெரன் வந்த வர்கள்", என்று அவவுரையாசிரியா கூறுகிறார். 'ஆனல் அவர்கள் தோளயம் பலிக்கவில்லை; அது அவர்களைக் கைவிட்டது. அவர்கள் தோற ருப்போகச் சம்பந்தா வெற்றிக்கொண்டார்' என்பதைக் கூறி ஆஜ்ஜீவகாகள் நிமித்தமாக விளங்குவதைப் பரிசுக்கவே உரையாசிரியா அவ்விதம் எழுதினார்போலும்.

எனினும், ஆஜ்ஜீவகாகளைப்போலவே அவர்களிடம் பகைமை பாராட் டியவர்கள் உளபட, பிறமதத்தவா பலரும் அந்தச் சாஸ்திரங்களைப் பயின்று நல்ல தோச்சிபெற்று வழங்குவதற்குகிறார்கள். அதற்காகச் சில சமயங்களில் அந்தச் சாஸ்திரங்களை அவர்கள் ஆஜ்ஜீவகாகளிடமே கற்றுத் தேர்ந்திருக்கிறார்கள்.

ஐனைத்தறவிகள் இந்தச் சாஸ்திரங்களைக் கையாளக்கூடாது என்று அவர்களது உத்தராதியயன் லசித்திரம் தடை விதித்திருக்கிறது ஆயினும் காலகாசாரியார் என்னும் ஐனைமுனிவா ஆஜ்ஜீவகாகளிடமிருந்து அஷ்டாங்க மஹா நிமித்தங்களைக் கற்றுக்கொண்டார் என்று கூறப்படுகிறது. சிவனன் பெளகொளத்தில் சுமார் கி.பி. 600-ஆம் ஆண்டுக் கணித்தான எழுத்துக் களால் பொறிக்கப்பட்டுள்ள சாசனம் ஒன்றில் பத்திரபாணு என்பார் அஷ்டாங்க மஹாநிமித்தத்தின் தத்துவத்தால் இரந்தகாலம், நீழ்காலம், எதிர்காலம் ஆகிய திரிகால ஞானத்தையும் பெற்று உஜ்ஜயினி நகரத்தில் பன்னிரண்டு வருஷகாலத்துக்குக் கொடிய பஞ்சம் ஏற்படப்போகிறதென பதை முன்னதாகவே அறிந்து கூறினார் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. (எயி கிராமியா கர்நாடிகா, இண்டாம் தொகுதி, சிவன்-பென்-கொளம், முதல்

சாஸ்திர நூல்களை அவர்கள் மதக் கிந்தங்களாகக் கொள்ளவில்லை. நாகாஜ்ஜுன கொண்ட என்னும் நாகாஜ்ஜுனர் குன்றில் கிடைத்ததுள்ள கல்வெட்டு ஒன்றிலிருந்து அங்கே புத்த பகவாஜனுடைய திருவடி சாமுத்திரிகா லட்சணப்படி அமைக்கப்பட்ட செய்தி தெரியவருகிறது; புத்தமதத்தின் பல பிரிவுகளில் ஒன்றாகச் சேர்ந்தவர்கள் சாமுத்திரிகா லட்சணத்தை, நன்றாகக் கற்றவர்கள் என்றும், அத் திருவடிபுய நிறுவியதற்கு அவர்களை முக்கிபஸ்தர்கள் என்றும் கூறப்படுகிறது. சைவ மதத்தின் ஒரு பிரிவான 'ரஸேச்வர தாசன'த்தைச் சேர்ந்தவர்களும் சாமுத்திரிகா லட்சணத்திலே நல்ல தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் இப்போது நமக்குக் கிடைக்கும் சாமுத்திரிகா லட்சண நூல்கள் பெரும்பாலும் அவர்கள் இயற்றியவை.

இன்னும் ஆடவா மகலிர் ஆடியோருடைய சாமுத்திரிகா லட்சணத்தை எடுத்துக்கூறும் நூல்களைத் தவிர வேறு வகையான இலக்கியங்கள் சில வற்றிலும் அது விரிவாக உரைக்கப்பட்டிருப்பதையும் நாம் காண்கோம்.

நம் நாட்டுப் பழைய காவியங்களிலே, அவை எந்த மொழியில் எழுதப்பட்டனவாக இருந்தாலும், காவியத் தலைவன், காவியத் தலைவி ஆயோருடைய அங்க வருணனைகள் ஒவ்வொன்றிலும் விவரிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். அவ்விதம் வருணிக்கப்பெறும் இடங்களிலெல்லாம் அவர்கள் உத்தம லட்சணங்களைப் பெற்றிருந்ததாகவே காணப்பெறுவா. ஆதி காவியம் எனப்படும் வாலமீகி இராமாயணத்திலும் இராமன் சீதை ஆகியவர்களின் அங்க வருணனை காணப்படுகின்றது.

இராமபிராணுடைய சாமுத்திரிகா லட்சணம் காவிய ஆரம்பத்திலேயே காணப்படுகிறது. காவிய கர்த்தாவான வாலமீகியின் கேள்விகளுக்குப் பதில் கூறும் இடத்திலேயே நாரதர் எல்லாக் குணங்களும் பொருந்தியவருள்ள இராமனை வருணிக்க ஆரம்பித்துவிடுகிறார். இந்த விஷயம் மறுபடியும் சுந்தரகாண்டத்தில் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. அசோக வனத்திலுள்ள ரமே வடிவாக அமாநதிருந்த சீதையைக்கண்ட அனுமான் அவளுக்குத் தன்னை அறிமுகப் படுத்திக்கொள்ளும் கட்டத்தில் இராம பிராணுடைய அங்க லட்சணங்களை எடுத்துக் கூறுவதாக ஆறு கலோகங்கள் (35-ஆம் ஸர்க்கம், 16—21 சுலோகங்கள்) உள்ளன. முதல் இரண்டு சுலோகங்களிலே இராமன் நீண்ட கால்கள், சங்கு போன்ற கழுத்து, அழகிய முகம், செவ்வரி பரந்த கண் முதலியவற்றை அடைந்தவர் என்று சம்பிரதாயமான முறையில் வருணிக்கப்பட்டுள்ளார். பின்னால் உள்ள நான்கு சுலோகங்களிலே அவருடைய லக்ஷணம் சுருக்கமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. சாமுத்திரிகா லட்சணம் அறிந்தால் தான் அந்த நான்கு சுலோகங்களுக்கும் சரியான பொருள் காணமுடியும்.

அவர் மூன்று (அதாவது, மாட்பு, மணிக்கட்டு, முடிபு ஆகிய இடங்களில்) உறுதியானவர் : அவருடைய உடலிலே (புருவம், கை, கண்டம் ஆகிய) மூன்று இடங்கள் தொங்குபவை ; (மயிர் துணி, பீடம், முடிக்கால் ஆகிய) மூன்று இடங்கள் சமமாக அமைந்தவை : (வயிறு, நாயி, மாட்பு ஆகிய)

மூன்று இடங்கள் உயர்ந்திருப்பவை ; (உள்ளக்கால், உள்ளக்கை, கண்டக்கண் ஆகிய) மூன்று இடங்கள் சிவந்திருப்பவை ; (கலிலு உளள ரோகை, தலை மயிர், லிங்கம் ஆகிய) மூன்றும் மழமழப்பானவை ; (பேச்சு நடை, நாபி ஆகிய) மூன்றும் கம்பீரமானவை (இம்மூன்றனுள் நடை வெண்பதற்குப் பதிலாக விடா எனதும் சிலர் கூறுவர்) ; (கழுத்திலும் வயிற்றிலும், பனிக்கட்டிலும்) மூன்று மடிப்புகள் காணப்பட்டே ; (தெனம், அதன் துணி, பாதத்தில் உள்ள ரோகை ஆகிய) மூன்றும் ஆழ்ந்திருத்தம் ; நான்கு இடங்கள் நான்கு வெவ்வேய் தோற்றமடல் குறிப்பாகக் காட்டப்பெற்றவை (நரம்பு தோன்றாத கால், ஒரே மயிளாயுடைய ரோமகூபம், மேட்டமுடி, தசைப்பற்று தில்லாத நாயிவின் கீழ்ப் பிரதேசம் ஆகிய நான்கும் என்பர் ஒரு சாரர். சழுத்தி, குறி, பின்புறம், முழங்கால் ஆகிய நான்கு இடங்களும் குறுகி இருப்பதைக் குறிப்பதாகவும் கொளவா வேறு சிலர்) ; (சமம், குண்டு, கிசாகம் ஆகிய) மூன்று ஸ்சணங்களை யுடைய தலை (மூன்று கழிகள் கொண்ட தலை எனவும் சிலர் கூறுவர்) ; (கையின் கட்டை விரல் அடியில் நான்கு வேதங்கையும் அறிந்தவர் என்பதைக் குறிப்பனவாக உள்ள ரோகைகளான) நான்கு கலைகள் ; (நெற்றியில் காணும்) நான்கு ரோகைகள் ; நான்கு முழம் (அதாவது தொண்ணூற்றாறு விரறகடை உயரம் உள்ள) தேகம் ; (கை, முழங்கால், தொடை, கன்னம் ஆகிய) நான்கும் சமமாக அமைந்தவை ; (புருவம், நாசித் துவாரம், கண், காது, உதடு ஸ்தன துணி, முழங்கை, மணிக்கூடு, முழங்கால், பீஜம், இரப்பின பக்கம், கை, கால், பிருஷ்ட பாகம் ஆகிய) பதினான்கு இடங்களில் ஒன்றுக்கொன்று சமமான ஜோடி ; நான்கு (அழகும, உறுதியும் வாய்ந்த) பற்கள் ; (யானை, சிங்கம், புலி, எருது ஆகிய) நான்கின் நடை ; பருத்து அழகான உதடு, தாடை, மூக்கு ; (தலை மயிர், கண், பல், சருமம், பாதம் ஆகிய) ஐந்து இடங்களில் பளபளப்பு ; (உடல், முதுகு, கை, கால், விரல்—அல்லது மூக்கு எனதும் சிலர் கொளவர்—கண், காது, லிங்கம் ஆகிய) எட்டு இடங்கள் நீண்டிருப்பவை ; (முகம், வாய், கண், நாக்கு, உதடு, கன்னம், ஸ்தனம் நகம், உள்ளங்கை, உள்ளங்கால் ஆகிய) பத்து இடங்களில் தாமரை மலர் போன்ற சிவப்பு ; (மார்பு, முன் தலை, முகம், கழுத்து, தொல், பாஹு, நாபி, புஜம், பிருஷ்ட பாகம், குரல் ஆகிய) பத்தும் பருத்தவை ; (தேஜஸ், செவ்வம், புகழ் ஆகிய) மூன்றில் எகரும் பரந்தவர் ; (கண், பல் ஆகிய) இரண்டில் வெண்மை ; (அக்குள வயிறு, மார்பு, மூக்கு, தொள், நெற்றி ஆகிய) ஆறு இடங்களில் உயர்வு பெற்றவர் ; (தலை மயிர், புறமயிர், மீசை, நகம், கட்டை விரல், சரிமம், கணுக்கால்—அல்லது லிங்கம் என்பர்

சிலர்—ஆகிய ஏழோடு கண் பார்வை, பத்தி ஆகியவை சேர்ந்த) ஒன்பது கூர்மையாகப் பெற்றவர் ; மூன்றில் விய பித்தவர் (நாள்தோறும் மூன்று வேளைகளிலும் செய்யவேண்டிய கரியங்களை முறைப்படி செய்வர் என்றும் ; அறம், பொருள் இன்பம் ஆகிய மூன்றில் நிறைந்தவர் என்றும் இரு விதமாக இதற்குப் பொருள் கூறுவர்.) *

சீதையின் ஸ்சணத்தையும் வாலமீசி யுத்தகாண்டத்திலே (48-ஆம் சர்க்கத்தில்) வருணித்திருக்கிறார். அதை அவள வாயாலே உரைப்பதாகக் கூறி இருக்கிறார். இந்திரஜித்தினால் அடிப்பட்ட இராமலக்ஷ்மணர்கள் உணர் விழந்து, உயிர் அற்றவர்களே போல யுத்தகளத்திலே கிடக்கையில், அவர்கள் இருநதுலிப்பார்க்கொன்று கூறி அந்தககாட்சியைக் காட்டுவதற் காகச் சீதையைப் புஷ்பக் விமாசனத்தில் ராட்சஸர்கள் யுத்தகளத்துக்கு அழைத்து வருகிறார்கள். அப்போது அவள், “ஸதீர் ஸாமுத்திரிகா லட்ச ணம் அறிந்தவர்கள் எனவிடம் எல்லா லட்சணங்களும் இருப்பதாகச் சொல்லி, நான் என கணவருடன் பட்டாபிஷேகம் செய்துகொளவேன

* அப்பு நாட்டுப் பெண்களைப்பற்றிப் பழைய ஆசிரியர் ஒருவர் எவ்விதம் எழுதியுள்ளாரென்று எல்—இக்கி என்னும் ஆசிரியர் பின் வருமாறு வருணிக்கிறார். “பெண்களுக்கு நான்கு இடங்கள்—தலை மயிர், புருவம், கண் இமை, கணனின் கருவிழி—கறுப்பாக இருத்தல்வேண்டும்; நான்கு—சுமத்தின் நிறம் கணனின் வெள்ளைப் பாகம், பல், கால்—வெணமையாக இருத்தல் வேண்டும்; நான்கு—நாகு, உதடு, கன்னத்தின் நடுப்பகுதி, பல் ஈறு—சிவப்பாக இருத்தல் வேண்டும், நான்கு—தலை, கழுத்து, முன் கை, கணுக்கால்—வாடமாக இருத்தல் வேண்டும்; நான்கு—முதுகு, விரல், கை, கால்—நீண்டிருத்தல் வேண்டும்; நான்கு—நெற்றி, கண், மார்பு; இடை—அகன்றிருக்க வேண்டும்; நான்கு—புருவம், மூக்கு, உதடு, விரல்—மென்மையாக மெலிந்து இருக்கவேண்டும்; நான்கு—முதுகின் அடிப்பாகம், தொடை, முழங்காலுக்குக் கீழே உள்ள ஆடு கதை, முழங்கால்—கனத்து இருக்கவேண்டும்; நான்கு—காது, கை வகை, கை, பாதம்—சிறுத்து இருக்கவேண்டும்.” (வேன என்பார் எழுதிய “மத்திய காலத்து அரபு வழக்கை”, பக்கங்கள் 214—216.)

‘கார்மென்’ என்னும் பிரெஞ்சு நாவலில் பின் வருமாறு காணப் படுகிறது. “மகை ஒருத்தி நல்ல அழகாக இருக்கிறாள் என்று கருதப் பெறுவதற்கு அவள் முப்பது லட்சணம் (வரி) பொருந்தியவளாக இருத்தல் வேண்டும் என்று ஃபெரின் தேசத்தவர்கள் கூறுவர். அதாவது மூன்று மூன்றுகப் பத்து அடைமொழிகளால் குறிப்பிடக் கூடிய லட்சணங்கள் வாயத்திருத்தல் வேண்டும். உத ரணமாக, மூன்று இடம் கறுப்பாக இருத்தல்வேண்டும். அவை ; கண், இமை, புருவம் ஆகும். மூன்று—கை, உதடு, கை—மென்மையாகச் சிறந்திருக்க வேண்டும். இவ்விதம்தான் மற்றவைகளும். கிவரத்துக்கு பிராந்தோம் பார்க்க”.

மற்றொரு வகையான நூல்களிலும் அதாவது காமசாஸ்திர நூல்களிலும், சாமுத்திரிகா ஸ்சுரம் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழி, சித்திரிணி, சங்கினி, ஸ்ரீதினி என்று நான்கு வகையாகப் பெண்களை அவாகளுடைய தேக அமைப்பின்படி காம சாஸ்திரங்களிலே பதக்கப்பட்டிருப்பதைப் பலரும் அறிவர். ஆனால் இப்போது நமக்குக் கிடைப்பவற்றுள் மிகவும் பழமையானதான வாதஸ்யாயனருடைய காமசூத்திரத்திலே இந்த நான்கு வகைப் பாகுபாடு காணப்பெறவில்லை. அதிலே ஆண்களும் பெண்களும் அவர்களுடைய ஜனனேந்திரிய அமைப்பின்படி மூன்று மூன்று வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளனர். இந்தப் பாகுபாட்டில் அவர்களுடைய மற்ற ஸ்சணைகள் கணக்கிடப்படவில்லை. எனினும் சாமுத்திரிகா ஸ்சணைத்தைப்பற்றி அவர் குறிக்காமலும் இல்லை. எந்த எந்தப் பெண்களை மணக்கலாகாது என்பதைக் கூறும் இடத்திலே அதைப்பற்றி அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இந்த நான்கு வகைப் பாகுபாடு வாதஸ்யாயனருக்குப் பூரவாசாரியாகனாக விளங்கிய நந்திசா, கோண்புத்திரா ஆகியோர்க்கு உருத்தது என்பா. இது பிறகாலத்திய நூலான எல்லாவற்றிலும் காணப்படுகிறது. கொக்கோகர் எழுதிய ரதிரகசியத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள இந்தப்பகுப்பு பிறகாலத்தில் பிரபலமாகிவிட்டது. இவைகளையென்றி, பெண்களின் சத்தவம் முதலிய வற்றைக்கொண்டு அவர்களை வெவ்வேறு வகைகளாகப் பிரித்து அவற்றுள் ஒவ்வொரு வகைப்பெண்ணும் எவ்விதம் இருப்பாளா என்று கூறும் அவளுடைய சாமுத்திரிகா ஸ்சணைத்தையும் பிறகாலத்துக் காமசாஸ்திர நூல்களில் காணலாம். இவ்விதமான பிரிவுகளும் பூரவாசாரியாகன செய்தவைகளே என்பர்.

இத்தகைய நூல்களாலேயே போலும் ஆண்களுடைய சாமுத்திரிகா ஸ்சணைக்களைக் கொடுக்கும் நூல்களைக்காட்டிலும் பெண்களைப்பற்றிய நூல்கள் பிறகாலத்தில் அதிகமாகத் தோன்றியுள்ளனவென்றும், சாமுத்திரிகா ஸ்சணை நூல்கள் எல்லாவற்றிலும் சிறுநினைபம் நுகர்வதைப் பற்றிய மனப்பானமையும் குணங்களுக்கும் அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளனவென்றும் சொல்லலாம். உண்மையில் இந்தப் பதிப்பில் அடங்கிய ஸ்திரீ ஸ்சணைத்தின் உரைநடைப்பகுதியில் அது, “பூலோகத்திலே பிறக்கிற பெண்களிடில் பதிவிரதையாயிருக்கிறவையே விவாகம் பண்ணவேண்டுமென்று திருவுள்ளம் பற்றிச்சுதே! அந்தப் பெண்கள் வாழ்க்கைப்படுகிறதுக்கு முன்னே பதிவிரதை என்கிறதும் விபசாரி என்கிறதும் எப்படி அறிகிறது?” என்ற கேள்விக்குப் பதில் கூறுவதாக எழுந்தது என்று அதன் ஆரம்பம் உரைக்கிறது.

சாமுத்திரிகா ஸ்சணைத்தை அறிந்தது எகயாளவது நம் நாட்டில் மட்டுமே காணப்படுவதென்று கொள்ளவேண்டியதில்லை. உலகம் முழுவதிலும் அது வழங்கிய உளவெனது சொல்லலாம். பண்டைக்காலத்தில் கிரேக்கர்களிடையே அது வழங்கிவந்தது பின்னால் ஐரோப்பிய நாடுகள் பலவற்றிலும் பரவியிருக்கிறது. அவ்விதம் மேலை நாட்டிலே சாமுத்திரிகா ஸ்சணைத்தை அறிந்த நூல் எழுதியவர்களுள் அரிசுடாட்டில், பிளாட்டோ ஆகியவர்களை முக்கியமானவர்களாகக் கூறலாம். விஞ்ஞான முறைப்படி சாமுத்திரிகா

ஸ்சணமும் ஒரு சாஸ்திரமேயாகும் என்பதை நிரூபித்து வலுவாதர், சாரிலா டார்வின ஆகியோர் எழுதியிருக்கிறார்கள். பிற்காலத்திலும் எத்தனையோ தூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றுள் 'புதிய சாமுத்திரிகா ஸ்சணம்' (தி நிபூ பிலியாக்டரி) என்ற பெயரில் சாமுலெல் வெல்ஸ் என்பவர் எழுதிய புத்தகமே சிறந்ததென்பர். அதிலே ஆசிரியா தமக்குமுன் அந்தச் சாஸ்திரத்தைப் பரிசுநிறுவர்கள் கண்ட முறைகளையும் கொண்டிருந்த கொள்கைகளையும் சுருக்கமாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்.

சாமுத்திரிகா ஸ்சணம் உடற்கூறு சாஸ்திரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. நவீன விஞ்ஞான முறைப்படி அதை ஆராய்ந்தால் இரண்டு விஷயங்கள் தெளிவாகும். 'உள்ளத்து இயல்புகளில் காணும் வேறுபாடுகளுக்கு ஏற்பவே புறத் தோற்றத்தில் காணும் வேறுபாடுகள் அமையும்' என்பது ஒன்று. உதாரணமாக, நாம் எத்தனையோ மனிதர்களைப் பார்க்கிறோம். சிவருடைய முகம் அழகாகவும், சீராகவும் அமைந்திருந்தும், கையைற்றுக் கவர்ச்சி இல்லாமல் இருக்கிறது. மற்றுஞ் சிவருடைய முகமோ, நல்ல அழகு என்று சொல்லமுடியாமல் இருந்தாலும், கை பொருந்திக் குறுகுறுப்பாக இருக்கிறது. அவர் அவர் உள்ளத்தில் தோன்றும் மனவெழுச்சிகளும் அவராரால் ஏற்படும் மனநிலையுமே அவர் அவர் முகத்திற்கானும் கையையும் குறுகுறுப்பையும் உண்டாக்குகின்றனவென்பார். 'அகத்தின அழகு முகத்தில் தெரியும்' எனினும் பழமொழியும் இதை ஒட்டியே ஏற்பட்டது போலும். உடலின் ஒலவோர் உறுப்பின் அசைவையும் மூளை அல்லது உள்ளம் எனனும் அறிவு கட்டுப்படுத்தி நடத்துகிறது எனறும் அதனால் ஏற்படும் மாறுபாடு அந்த அந்த உறுப்பில் பிரதிபலித்த நிலைபெறுகிறது தென்றும் சொல்வார். சருமத்தின் தோற்றம், உணர்ச்சி, மென்மை ஆகியனவும் அதனால் பாதிக்கப்படுகின்றனவாம். இவ்விதம் உடலின் ஒவ்வொரு பாகமும்—தலை, முகம், மார்பு, கை, கால், நடை, குரல், இன்னும் சருமம் ரோமம் ஆகியவற்றின் அமைப்பு, தன்மை எல்லாம்—சாமுத்திரிகா ஸ்சணத்தின் சின்னங்களாகவே விளங்குகின்றன, எனினும் ஒரு விஷயத்தை நாம் இவ்விதம் குறிப்பிடவேண்டும். முகம், கை, கால் போன்று எளிதில் பிறர் கண்ணுக்குப் படக்கூடிய இடங்களையே பிரதானமாகக் கருதிச் சாமுத்திரிகா ஸ்சணத்தைத் தொகுத்திருக்கிறார்கள். மற்ற உறுப்புக்களைப் பற்றிக் கூறியிருப்பினும் அவை குறைந்த அளவிலேயே உள்ளன எனலாம்.

'உடலின் பொது அமைப்புக்கு ஏற்பவே ஒவ்வோர் உறுப்பும் அமைந்திருக்கும்: அதே போல ஒவ்வோர் உறுப்பும் உடலின் மொத்த அமைப்பின் ஒரு பாகமாகும்' என்பது இரண்டாவது. இந்த உண்மையை நன்றாக அறிந்திருந்ததானேயே முன்னாளில் ஒளியர்களும் சிற்பிகளும் தங்கள் கலைத்திறன் நன்றாக மிளிர் அருமையான உருவங்களைச் சமைக்க முடிந்தது. உடலின் ஒவ்வோர் உறுப்பும் மற்ற உறுப்புக்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது ஒரு குறிப்பிட்ட அளவில் அமைந்திருக்கக் காணலாம். மணிக்கட்டி விருந்த நடு விரலின் துணி வகையில் உள்ள கையின் அளவு மோவாய்க் கட்டையிலிருந்து நெற்றிமீற வரையில் உள்ள முகத்தின் அளவுக்குச்

சமமாக இருக்கும். இன்னும் முகத்தை மூன்று சம்பாக்கங்களாக வகுக்கலாம். நெற்றியுச்சியில் உள்ள மயிர் வகிப்புவிருந்து புருவம் வரையில் ஒரு பாகமும், புருவத்திலிருந்து மூக்கின் நுனிவரையில் மற்றொன்றும், மூக்கின் நுனியிலிருந்து மோவாய் வரையில் மூன்றாவதுமாக அவை அமையும். இம்மாதிரியே, ஒருவன் தன இரு கைகளையும் பக்கவாட்டிலே நீட்டி நின்று ஒரு கையின் நடுவிரல் நுனியிலிருந்து மற்றொரு கையின் நடுவிரல் நுனி வரையில் உள்ள அளவு (ஒரு மார்பு நீளம் என்று பாமச வழக்கில் குறிக்கப்படுவது) அவனுடைய உயரத்துக்குச் சமமாக இருக்கும் என்றும் சொல்வர். இதேபோல இன்னும் எத்தனையோ வகையான அளவுகள் உள்ளன. அவை சிறுப நூல்களில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. மனிதர்களிடையில் காணும் இந்த அளவுகளிலே அவர் அவர் இயல்புக்கு ஏற்பச் சில சமயங்களில் நூல் பிராணாததனவாக வேறுபாடுகள் காணப்படும். அவை அவர் அவர் ஸ்சணத்தை எடுத்துக் காட்டுவனவாக அமையும். இத்தகைய அளவுகளை நனகு அறிந்ததாலே போலும் நேரில் காணாத ஒரு மனிதனுடைய உறுப்பு ஒன்றை மட்டும் பார்த்து விட்டு அவனுடைய முழு உருவத்தையும் சிருஷ்டித்துக் காட்டியதாகக் கூறும் சம்பவங்கள் நாடோடிக கதைகளில் காணப்படுகின்றன. சீதை அரிசாகவனத்தில் சிறை இருந்த காலத்தில் அவள் இராவணனுடைய முகத்தை ஏறிட்டுப் பார்த்ததே இவையாம். குளித்த தலை நிமிராமல் இருந்த அவள் அவனுடைய பாதங்களை மட்டுமே பார்த்திருந்தாளாம். எனினும் இராவணவதம் ஆகி நீண்டகாலதடக்குப் பிறகு அவள் அயோத்தியில் இருந்த நாளில் தன நாததலா, அதாவது கைகையின் மகன், ஒருத்தியின் வரபுறுததலால் இராவணனுடைய உருவத்தைத் ததர்ப்பமாகப் பூமியில் வரைந்து காட்டினாள். அதுவே அவள் இரண்டாவது தடவை வனவாசம் போவதற்குக் காரணமாயிற்று என்று ஒருகதை உண்டு. இன்னும், நீராடிக்கொண்டிருந்த ராஜகுமாரி ஒருத்தியின் தலைமயிர் ஒன்று உதிர்ந்து நீரோடு அடித்துச் செல்லப்பட்டதாம்; அதைக்கண்ட ராஜகுமாரன் ஒருவன் அந்த ஒற்றை மயிரைக் கொண்டு அவனுடைய முழு உருவம் எவ்விதம் எழில் பெற்று விளங்கும் என்பதை மனததால் உருவகப்படுத்தி அவைப்போன்ற சித்திரத்தை வரைந்தானும்; அதைக் கொண்டு கடைசியில் அவன் அந்த ராஜகுமாரியையே அடைந்தானும். இம்மாதிரி எத்தனையோ கதைகள்.

இவற்றைக் கவனித்தால் சாமுத்திரிகா ஸ்சணத்தக்கும் அழகின் உருவத்துக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருப்பது விளங்கும். சாமுத்திரிக சாலதிரப்படி உத்தம ஸ்சணம் பொருந்தியவர்களே யாவரும் கண்டு வியக்கும்படி அசாதாரணமான அழகு பெற்றிருப்பர் என்று கூறுவா.

பாந்த இவ்வுலகத்திலே எத்தனையோ தேசங்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு தேசத்திலும் பலவகையான மக்கள் வாழ்கின்றனர். அவர்களிலே ஒவ்வொரு வகையாரும் அழகு என்பது எப்படி இருக்கவேண்டுமென்பதைப்பற்றி வேறுவேறு அபிப்பிராயங்களைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆப்பிரிக்கா தேசத்த மக்களில் சிலர் பெண்மக்கள் மிகவும் பருத்த

பிருஷ்பாகத்தைப் பெற்றிருக்கவேண்டும் என்று விரும்புகின்றனர் ; மற்றுஞ் சிலர் தனித்து சரிந்த கொள்கைகளையே விரும்புவர். சினதேசத்தில் பெண்களின் பாதம் மிகவும் சிறுத்திருக்கவேண்டுமென்று கொளவர். அரபுதேசத்திலே பெண்களின் இருபுாவங்களும் நடுவில் கூடியிருப்பதையே விரும்புவர் என்று அரடக்கைக்களிலிருந்து தெரிகிறது. அந்த அந்த நாட்டுப் பெண் மக்கள் அந்த அந்த நிலையை அடையப் பல விதமான செயற்கை முறைகளையும் கையாண்டுவந்தனர் என்று கூறுவர்.

அவ்விதமாயினும், அழகின் லட்சணம் எது என்பதைப் பற்றி உலகம் முழுவதும் ஒரே விதமான கொள்கையே இருந்து வருகிறது. பல்வேறு தேசங்களின் ஆசிரியர்கள் தங்கள் இலக்கியங்களிலே அழகிகளை வருணித்துக் கூறுவதை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இது நன்கு விளங்கும். இத்தகைய வருணனைகள் பல்வற்றைத் தொகுத்து ஹாவலக் எல்லிஸ் எனலும் ஆசிரியர் தம்முடைய நூலில் கொடுத்திருக்கிறார்.

நாகரிகம் இல்லாதவர்கள் என்று கருதப்படும் பூர்வீகக்குடிகளும் அழகின் லட்சணத்தைப் பற்றி இதுமாதிரியேதான் நிலைக்கிறார்கள். திரு வெர்ரிபர் எல்லிஸ் எனலும் ஆசிரியர் செய்த ஆராய்ச்சிகளிலிருந்து இது தெரியவருகிறது. மலேநேசியாதீவுகள், ஆப்பிரிக்கா தேசம், அஸஸாம் மலைப் பிரதேசத்தில் நாகர்கள் வாழும் பகுதிபோல ஒன்றுக்கொன்று வெகுதூரம் விலகியுள்ள நாடுகளில் வாழும் மக்களிடையே அழகுவாய்ந்த வர்களென்று அந்த அந்த நாட்டார் கருதுபவர்களுடைய புகைப்படங்களைச் சேகரித்து அவர் மத்திய இந்தியாவில் வாழும் 'பைகா' எனலும் பூர்வீக குடிகளிடம் காட்டினாராம். அவற்றைப் பாராத பைகர்கள் செய்த விமர்சனமும் அளித்த பதிலும் இந்த உண்மையை எடுத்துக்காட்டியதென்று அவர் கூறுகிறார்.

உலகம் முழுவதும் அழகின் லட்சணம் ஒரேவிதமாகத்தான் கருதப்பட்டு வருகிறதெனலும் உண்மையை ஆராய்ந்து நிலைநிறுத்திய ஸ்ட்ராட்ஸ் எனலும் ஜெர்மன் ஆசிரியர் பூர்ண வளாச்சி அடைந்து அழகுவாய்ந்த பெண் ஒருத்தியின் அவக அமைப்பு எவ்விதம் இருக்குமென்பதைப் பின் வருமாறு விவரிக்கிறார்.

மென்மையான எலும்பு அமைப்புக் கொண்ட கூடு,
உருண்டு திரண்ட அங்கங்களும் மார்புகளும்,
அகன்ற அடிமுதுகுப் பகுதி,
நீண்டு கூர்ந்தியான கேசம்,
தாழ்ந்து குறுகிய பிரதேச அளவே கொண்ட அல்குல் ரோமம்,
குறைவான அக்குள் ரோமம்,
தேகத்தின் பிறகுடிகளில் புறமயிர் இல்லாமை,
மென்மையான சருமம்,
உருண்டபூர்வ மனம்,
சிறுமுகம்,
அகன்ற கண் பள்ளம்,

உயர்ந்து மெலிந்த புருவம்,
தாழ்ந்து சிறுத்த கீழ்த்தாடை எலும்பு,
கன்னத்திலிருந்து கழுத்துக்குச் சரிவான அமைப்பு,
வட்டமான கழுத்து,
சிறுத்து மெலிந்த மணிக்கட்டு,
சினான்குறியு எககளும் நீண்ட ஆள்காட்டி விரல்களும்,
உருண்டயான தோள்,
(வளைவில்லாமல்) நோக்கச் சிறுத்துள்ள தோள் எலும்பு,
சிறுத்து நீண்ட உடற்பாகம் (கழுத்திலிருந்து இடைவரையுள்ளது),
சிறுத்த இடை,
குழிவான பிருஷ்டத்தின் மேற்பாகம்,
வட்டமாகப் பருத்து எடுப்பான நிதம்பம்,
வளைந்து குழிந்த நிதம்பத்தின் கீழ்ப்பாகம்,
உருண்டு திரண்ட தொடைகள்,
மழுங்கிய விரிகோண வடிவில் தாழ்ந்த அடிவயிற்றுக் கூடல்,
மிருதுவான முழங்காலின் சில்லு,
வட்டமான கணிக்கால ஆடுகதை,
சிறுத்த பாடு,
சிறுத்த (கால) விரல்கள்,
இரண்டாவது விரல் நீளமும், ஐந்தாம் விரல் சிறுத்தும் இருததல்,
அகன்ற முன பல.

மேயில்கண்ட பட்டியல் தாம் கொண்ட முடிவையே பெருமாலும்
ஒட்டி இருக்கின்றென்று ஹாவல்க எல்லின் கூறுகொட, சம்மாதிரியே நம்
நாட்டுச் சாமுத்திரிகா லட்சணத்தின் விவரிக்கப் பட்டுள்ளதையே அது பெரும்
பாலும் ஒத்திருக்கிற தென்பதையும் காணலாம்

அழகு எனபது திடமான ஆரோக்கியத்தைக் குறிப்பதாகும். ஆரோக்ஷியம் இல்லாவிட்டால் அழகு நலிந்து விடும். இந்த உண்மையை நீண்ட நாளாக யாவரும் அறிவா. அழகை எடுத்தக்காட்டும் நன்கு வளர்ச்சி பெற்ற உடல், பிடிப்பான தசை, மினுமினுப்புடன் கூடிய அழகிய கரும்பம், ஒளிபெற்ற கண், மிடுக்குடன் கூடிய நடை, இவையெல்லாம் நல்ல ஆரோக்கியத்தின் அறிகுறிகளே. சிவனைப் பரதெய்வமாக வழிபடுபவர்களுள் ரஜேச்வர தர்சனத்தைப் பின்பற்றும் பிரிவினர்களைப் பற்றி நாம் முன்னரே குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் இந்த உண்மையை நன்கு அறிந்து அதைத் தங்கள் மதக் கொள்கைகளுள் முக்கியமானதாக வலியுறுத்தி யிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய மதத்தின் அடிப்படத் தத்துவத்தைப் பின்வருமாறு கருக்கமாகச் சொல்லலாம். “ மனிதனாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவருக்கும் வீடு பேறு அடைவதே ஸ்ஞியமாகும். அந்த அடைவதற்கு ஞானம் அவசியம். வித்தையின் மூலமே ஞானத்தைப் பெறமுடியும். ஆனால் வித்தை பயில்வதற்கு நோயற்ற வாழ்வு அத்தியாவசியமானது. உடல் நலம் ஆரோக்கியத்துடன் சுவத்து ஸ்ஞிய சித்தியைப் பெற உதவுபவை உயர்ச்சம், பாதாளம் ஆகிய இரண்டுமே.” இதை யொட்டியே அவர்கள் வழிபாடு, தத்தவம்,

வேதாந்தம் ஆகிய விஷயங்கள் மட்டுமல்லாமல், ரஸவாதம், வைத்தியம், மாந்திரிகம், சாமுத்திரிகா ஸ்சணம், ரேகை சாஸ்திரம் போன்ற பல வேறு விஷயங்களைப் பற்றியும் நூற்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களைச் சார்ந்தோர் அனைவரும் நல்ல திடகாத்திரர்களாக இருக்கவேண்டுமென்பதை விரும்பி இன்னும் சில கட்டுப்பாடுகளையும் விதித்துக்கொண்டனர். தங்களிடம் திணைச் பெறுகிறவர்கள் குறை ஏதும் இல்லாத திடமான ஆரோக்கியம் பெற்றவர்களாகவே இரத்தம் அவசியம் என்பதை அவர்கள் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல் அவ்விதம் சிஷ்யர்களாகச் சேருபவர்களுக்கு இன்ன இன்ன அங்க ஸ்சணங்கள் பொருந்தியிருக்க வேண்டுமென்பதையும் அவர்கள் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அதே போலத் தான் சைவ மடாபயத் தலைவர்களில் சிலா குறைய, குறை அங்கத்தவன், நோயுற்றவன் முதலியவர்களைப் பாராகவும் கூடாதென்றும், அவ்விதம் பாரக்க நேரிட்டுவிடுமளில் அதற்காக உடனே பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்றும் விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

ரேஸச்வர தரிசனத்தின் முக்கியமான ஆசாரியர்களைச் சித்தர்களென்றும், நாதர்களென்றும் நாத சித்தர்களென்றும் குறிப்பிடுவர். அவர்கள் எத்தனைபோ என்னதிலே வேறுபாடு உண்டு. அவர்கள் தொகை ஒன்பது முதல் அறுபத்தான்கு வரையில் பலவிதமாகக் காணப்படும். அதற்கு மேலும் கொளவார உளர். தமிழ் நாட்டிலே காணப் பரம்பரையாகச் சித்தர்களைப் பதினெண்மர் என்று சொல்வர். என்னும் அத்தகைய சித்தர்கள் என்று கூறப்படுபவர்களின் பெயர்களைச் சேர்த்துப் பாராததால் அவர்கள் தொகை பதினெட்டோரும் அதிகமாகவே காணப்படும். அவர்களும் மேலே கூறிய விஷயங்களைப் பற்றித் தமிழிலே தங்களுக்கே உரித்தான எளிய தனி நபையில் பல நூல்களை எழுதியிருக்கிறார்கள்.

தமிழில் காணும் சாமுத்திரிகா ஸ்சண நூல்கள் எல்லாம் முருகக் கடவுள் தம் சிஷ்யரான அகத்திய முனிவருக்கு உரைக்கப்பட்டனவாகவே காணப்படுகின்றன. அவருடைய பெயர் சுப்பிரமணியக் கடவுள் என்றும் சிவ சுப்பிரமணியக் கடவுள் என்றும் குமாரகவாயியார் என்றும் பலவிதமாகக் குறிப்பப்பட்டுள்ளது. அவரிடம் கேட்டு அறிந்தவர்களை அகத்திய முனிவர் பலருக்கும் உபத்யாகப்படுத்தியதாக எழுதி வைத்தாராம்.

அகத்தியர் எழுதியனவாகச் சாமுத்திரிகா ஸ்சணத்தைத் தவிர வைத்தியம், ஜோஸ்யம், மந்திரிகம் போன்ற வேறு பதுறைகளிலும் அநேக நூல்கள் உள்ளன இவையாவும் தமிழ் நாட்டுச் சித்தர்கள் எழுதியனவாகக் காணும் ரகத்தைச் சார்ந்தவை. அகத்தியரும் பதினெண் சித்தர்களிலே ஒருவராவார்; அவர் பெரிய முதலில் காணப்படுவது. அவரே தமிழ் நாட்டுச் சித்தர் பரம்பரைக்கு முக்கியமானவர் என்றும் சொல்லலாம். அவரைத் தரிசுப்பதற்காகவே வடக்கிலிருந்து தமிழ் நாட்டுக்கு வந்த ஒருவர் திருமலை என்னும் விலாடியாரான சித்தராக ஆனார். என்று பெரிய புராணம் கூறுகிறது. இவருக்குக் கவல்கும்போது இருக்கச் சாமுத்திரிகா ஸ்சண நூல்களையும் சித்தர் வாக்கு நூல், வதை, ஸ்சைச் சேர்ந்தனவாகவே கொள்வோமென என்று தெரிகிறது.

இந்தத் தொகுப்பிலே புருஷஸ்சனம், ஸ்திரீஸ்சனம் ஆகிய இரண்டுக்கும் தனித்தனியே உரையுடன கூடிய செய்யுள் பகுதி ஒன்றும் உரைநடைய பகுதி ஒன்றும் உள்ளன. இன்னும் செய்யுள் வடிவில் அமைந்த சா நூல் எனனும் நந்தி நூலும் இதில் அடங்கியிருக்கிறது. அதிலே உடையும அதன உறுப்புகள் சிலவற்றையும் கயிறு கொண்டு அளப்பதற்கான விதிகள் உள்ளன; இன்னும் சாமுத்திரிகா ஸ்சன விவரங்கள் சிலவற்றோடு, சாதாரணமாக ரேகை சாஸ்திர நூல்களில் காணும் விஷயங்களும் அடங்கியுள்ளன. உண்டாயிவ ரேகை சாஸ்திரம் சாமுத்திரிகா ஸ்சனத்தில் அடங்கியதே. அதனால் சாமுத்திரிகா ஸ்சன நூல்களில் ரேகைகளைப் பற்றிய விவரங்களும் காணப்படுவதே. பின்னால் அது தனிப் பிரிவாக பிரித்ததாயினும் கைகளின் ஸ்சனங்களும் அதிலே இடம் பெற்றிருக்கும்.

இன்னும் இந்தத் தொகுப்பிலே இரண்டு பிற்சேர்க்கைகள் உள்ளன. அதிசீராமபாண்டியன் இயற்றிய காசி காண்டத்தில் மகனீர் இலக்கணம் எனப் பெரிய முப்பத்தேழாம் அத்தியாயம் ஒன்று. தனி நூல் போலவே வழங்கப் பெறும் அது பொழிப்புடைய கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. வராஹ மீஹிரர் எழுதிய பிரஹத் ஸம்ஹிதையில் காணும் புருஷஸ்சனம் ஸ்திரீ ஸ்சனம் ஆகிய இரண்டு அத்தியாயங்களின் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு மறந்தொன்று.

இத்தப்பதிப்புக்கு ஆதாரமாக இந்திலயத்தின சுவடிகளுள் பின் வருபவை உபயோகிக்கப் பெற்றுள்ளன:

புருஷஸ்சனம்,

செய்யுள் பகுதி—சூர் 4386, சூர் 2707, டி. 2026 சூர் 1800.

உரைநடைய பகுதி—டி. 2027, சூர் 1800, சூர் 3665.

ஸ்திரீஸ்சனம் :

செய்யுள் பகுதி, சூர் 1799, டி. 2027,

உரை நடைய்பகுதி, சூர் 238, சூர் 4791, சூர் 3665, சூர் 1799.

நந்தி நூல் :

சூர் 924, சூர் 1800.

மகனீர் இலக்கணம் (பிறசேர்க்கை I) சூர் 2706.

இவை தவிர, ஸ்திரீ புருஷஸ்சனங்களின் உரைநடைய்பகுதிகளை ஒலிச்சுவடி ஒன்றும் நந்தி நூலுக்கான கூடி ஒன்றும் சென்னை புரோஹிதய பூர்வன ஹைஸ்கூல் ஸ்கூல்கிரை பண்டிதர் ஸ்ரீ ஈ. எஸ். நாடார்வாசாரியார் அவர்களுடைய உதவியால் ஒப்பிட்டுப்பார்ப்பதற்குக் கிடைத்தன. எனினும் சுவடிகளில் சுவகொன்றும் சுவகொரு விதத்தில் குறைபாடு உள்ளதாகவே இருந்தது.

சாமுத்திரிகா ஸ்சனங்களின் செய்யுள்பகுதி பெரும்பாலும் அறுசீர்க் கழிநெய்ஸடி ஆகிய விருத்தப்பாங்கினால் ஆகியது. வேறுபாடுகளில் அமைந்த செய்யுள்களும் சில உள்ளன. அவற்றுள் பல சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்றனவாகவும் இல்லை; நின்றும சில அந்த உருவத்தினால் அல்லது சந்த வடிவத்தினால் நந்தி நூலிலும் காணப்படுகின்றன.

நந்தினூலும் ஆசிரியப்பாவினால் ஆனதே. எனினும் எண்ணிக்கையிற் றெடிவடி ஆசிரிய விருத்தமே அதிகம். வேறு வகைகளும் உண்டு. அதன் ஆரம்பப் பகுதி அநதாதி முறையில், அதாவது முன் செய்யுளின் ஈற்றுப் பகுதி அடுத்த செய்யுளின் ஆரம்பமாகும் முறையில், அமைந்துள்ளது. நடுவிலும் சில இடங்களில் இம்முறை காணப்படுகிறது. பல இடங்களில் இது காணப்படவில்லை. இதைக் கவனித்தால் ஒன்று அநதச் செய்யுட்கள் முறை பிறழ்ந்து இருத்தல் வேண்டும்; அல்லது வேறு ஏதோ நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டனவாக இருத்தல் வேண்டும். இன்னும் எடுத்த விஷயத்துக்குப் பொருத்தம் இல்லாமல் காமசாஸ்திர நூற்களிலே காணக்கூடிய செய்யுள்கள் இரண்டு மூன்றும் சேர்ந்திருந்தன. அநதச் செய்யுள்களை இவ்விடம் கொடுக்கவில்லை. செய்யுள்கள் சில இடங்களில் சரியான பாடத்தை நிரணயிக்க முடியாதபடி மிகவும் சிதைந்த உருவத்தில் காணப்பட்டன. அவற்றை அநத அந்த இடங்களில் கீழ்க் குறிப்புகளில் காட்டியிருக்கிறேன். செய்யுள்களின் சரியான வடிவை அமைப்பதற்குச் சென்னை 'கலைமகள்' ஆசிரியர் ஸ்ரீ சி. வர். ஜகந்நாதன், எம். எ., அவர்கள் உதவி செய்தார்.

உரைநடைப் பகுதி கொண்ட எடுகளில் ஒவ்வொன்றிலும் சில பாகங்கள் விடுபட்டுப்போயிருந்தன. ஒரே மாதிரியான சொற்கள் திரும்பத் திரும்ப வருவதே இவ்விதம் விடுபட்டுப்போனதற்குக் காரணம்போலும். ஒன்றில் காணப்படுவது மற்றொன்றில் இல்லை. அவ்விதம் அந்த அந்த எடுகளில் காணும் பகுதிகளை ஒன்றுசேர்த்தே இந்தப் பாடம் அமைக்கப் பட்டது. அப்படியும் சில இடங்களில் குறை பூததி செய்யப்படவில்லை.

இத்தப் பதிப்புக்கு உதவி அளித்த ஸ்ரீமான்கள் ஈ. எஸ். நரஸிம்ஹா சாரியார், கி. வா ஜகந்நாதன் ஆகியவர்களுக்கு நான் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். அதனோடு இந்த நூலைப் பதிப்பிக்கும் பொறுப்பை எனக்கு அளித்து, அதற்கு உலண்டிய வசதிகள் பலவற்றையும் செய்து கொடுத்தது, இடையில் திடீரென்று எதிர்பாராத வகையில் என்னுடைய உடல்நிலை கெட்டதால் ஏற்பட்ட அசாதாரணமான காலதாமதத்தையும் பொறுத்து, இந்நூல் நல்ல முறையில் வெளிவருவதற்கு உதவிசெய்த இந்த நிஸ்யத்து அதிபர் ஸ்ரீ தி. சந்திரசேகரன், எம். எ., எல்.டி. அவர்களுக்கும் நன்றிசெலுத்த நான் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

தி. நா. சுப்பிரமணியன்.

PHYSIOGNOMY OF MAN.

Every man will have thirty-two signs or characteristics.

Five organs of his body should be long and these are the eyes, hands, cheeks (or alternatively, according to another version, the ears), knees and the nose.

Five others which should be soft are the hair, fingers, nail, skin and tooth.

Six places should be lofty or elevated (high): these are the forehead, shoulders, belly or paunch, arm-pits, chest and back of the palm.

Seven places should be red and they are the soles of the feet, palms, corners of the eyes, tongue (or alternatively, uvula or prepuce as variants), nails, lips and palate or roof of the mouth.

Three places which are to be broad are the hip (alternatively, the testicle according to another version), chest and the forehead.

Three others are to be thin, viz., the neck, portion below the knee (shank) and the *membrum virile*.

Three other places should be low or depressed and these are the navel, the joints and the knuckles. (These three are variantly given as the middle of the chest, the lower half of the forehead and the joints.)

One possessing all these thirty-two will rule the world under one umbrella.

The characteristic features of the several parts of body and the resultant effects indicated thereby are as follows:—

HEAD.

The head of a person should be round and proportionate. If it is round and big he will have wealth; if round and small he will have beauty and riches. If it is elongated he will have poverty. (According to another authority if the head is long and if the skull is broad, he will have long life.) Poverty is indicated if the skull-bone is not even on both the sides. If it appears as a double-head with a dent in the middle he will not have wealth and his mind will be bent on sinful actions.

HAIR ON THE HEAD.

The hair on the head should be black, soft, long, dense, and of uniform growth with the end unsplit and this indicates royalty. If it is short, rough, sparse, not of uniform growth, brown in colour or with split end he will have to endure extreme poverty. If the hair is long he will have greatness and dignity; if thick and black he will have wealth; and if thick and brown, poverty. Dense hair-growth indicates long life. If the hair is short and red he will be lascivious; if curly, he will be not only libidinous but also have stealthy goings; and if too long he will have to endure too much of reproach and slander. Split end indicates heavy expenditure and that, even if wealthy, he will not have enjoyable diet. If the hair resembles that of a cat (or an elephant according to a variant reading) he will suffer ill-health, but have wealth.

this is also considered ill-omened. It is considered bad if the forehead is small, crooked, uneven or with a depression in the middle and he will have poverty.

Five lines on the forehead indicate that he will live for a hundred years; four lines, eighty years; three lines sixty years; two lines forty years; and only a single line, his life will be very short for twenty years.

A nerve or vein running up across the forehead in the middle like a chord indicates that he will be a king, lord over hundred persons or a commander. If two such are seen he will be a person of noble character, and if there are many he will have to endure disease and poverty.

Profuse hair (down) on the forehead indicates that he will be highly deceitful and if it is devoid of hair he will have greatness.

EYEBROW.

The eyebrows should be even, arched, equal to one another without joining in the middle and tapering at the outer ends with the hair soft, black and following the course. Such a person will be the ruler of the world. Thick hair indicates the strength. It is considered bad if the brows are very thick, slender, crooked, brown in colour or with breaks in the middle and poverty will attend such person. If it is a very small he will have to endure sorrow. If the brow has a dent in the middle he will have connection with forbidden women. The brows joined in the middle indicate the death of father, mother and uncle or father-in-law. If the hairs face down he will have ill-health.

EYELID.

Both the eyelids should be uniform with eyelashes dense and black. This bestows beauty and wealth on the person. If one is big and the other small, he will have ill-health.

EYE.

The eyes should be broad, equal to one another, placed on the same level, the apple of the eye dark with the portion surrounding it white having red streaks and the corners red like the *lōtai* fruit. Such a person will be ruler of the world. If the apple of the eye is small he will have long life and if it is deep dark in colour he will embrace many women. A squint eye indicates that

he will have poverty and will also be a liar, while a blinking eye, that he will embrace many women. It is considered bad if the eyes are brown, deep red, sunken or with too much of intervening space or if they are staring or goggle eyes. If they are like the petals of a lotus he will have many riches and if they resemble red water-lily he will be a second Rama, i.e., a hero. If the eye resembles that of a cat he will run after others' wives and if it resembles that of an elephant he will have vast riches. Those resembling the eyes of a snake, tiger or fowl are bad. Congenital blindness indicates that he is a sinner and will have to endure heavy sorrow, while blindness without any defect in the eye, i.e., *amaurosis*, perverted intelligence of a high degree. If the eye has the colour of honey, he will be highly lascivious and also deceitful; and if white he will be deceitful and also be an adept in the art of (prognostication) looking at the magic black pigment (i.e.), a crystal-gazer. (According to another verse if the eye is white in colour he will be a scholar, poet or artist.) A freckle in the white portion of the right eye indicates that he will have a sharp intelligence, while that in the left eye indicates that he will be lascivious and enjoy women always. A mole of the colour of honey in the eye denotes prosperity.

FACE.

The face should be round, proportionate and beautiful. This is considered best. If it is small he will have beauty. If it is broad and like that of a lion, he will have riches and also be a ruler of the world. Very small, crooked or square faces are considered bad.

FACIAL HAIR.

If the facial hair of a person is black and thick he will have riches and if soft, beauty. If it is red (i.e., brown) he will be deceitful. Curly hair indicates that he will speak effectively and that his words will prevail. If the hair-pores are close, he will be highly lascivious. Sparse hair in the face indicates that he will have early orgasm.

CHEEK.

The cheeks should be round, even and fleshy. If it is long he will be deceitful (or very rich according to a different reading). It is considered good if it appears as single (and not divided) and

he will be wealthy. An elevated cheek is good and if it has too much of flesh he will have wealth and also good enjoyment. Sunken, emaciated or dried up cheek indicates that he will have distress. A clockwise whorl on both the cheeks indicates that he will speak effectively and that his words will prevail, while a counter-clockwise one, that he will have to endure poverty.

Nose.

The nose should be elevated, of four finger-breadths by his own hand, broad at the lower end and tapering upwards, the nostrils small and both the sides symmetrical with the tip like the flower of *kumil* (*kamilampū*). Such a person will rule the earth. If it is of three finger-breadths in length he will have riches and also long life and beauty. A nose too long indicates that he will take a long time to reach orgasm while a short one, the reverse. If it is big he will have wealth and if there is a depression in the middle he will be deceitful and poor. If one side is big and the other small he will have ill-health. If the tip of the nose is curved like the beak of a parrot he will be a ruler, strong and intelligent.

A freckle in the centre at the tip of the nose indicates that he will commit adultery, while one on the right side that he will have riches and on the left side, poverty. A congenital scar or mark on the nose indicates that he will rule over the world.

Mouth.

A small mouth red in colour is considered best. A small mouth indicates riches while the red colour beauty. The broad one indicates the tenacity of the person. If the mouth is black he will be deceitful and if it is very black he will have distress.

If there are marks of a discus (*chakra*) and conch (*śaṅkha*) on both sides (inside) the mouth he will be ruler of the world. If the marks of *sveta*: (? *svetaka*—wood-Apple fruit; or a creeper) are found he will have wisdom. If there are marks of a lotus, he will be a scholar; those of a pair of fly-whisks, long life and beauty; an elephant goad indicates victory, while an umbrella, riches and also kingship. The mark of a snake indicates poverty and deceit.

Lips.

Small lips indicate beauty and wealth. He will have vast riches, if it resembles the lotus petal.

TOOTH.

The teeth, thirty-two in number, should be small resembling the bud of *mullai* plant, polished and white in colour, uniform and evenly set without gaps. Such a person will have vast riches and beauty. If the teeth are big he will have to endure poverty and the riches, if any, already possessed will be squandered. If the teeth are separate with gap intervening each, he will be highly lascivious and will reach orgasm before his partner attains it. Snagged teeth indicate scholarship which will be lost while carious ones disease. If they are brown in colour he will have to endure mental pain and suffering. A small tooth in the middle of either the upper or the lower row indicates that he will have wealth and progeny and also sharp intellect.

TONGUE.

The tongue should be thin, long and red. Thick, broad or rough ones or of brown colour are considered bad. A black tongue indicates poverty.

VOICE.

A hard harsh voice indicates the irascibility of the person and also his cunningness, while a soft one his cunningness but also of his favourable disposition. If the tone is low he will be deceitful and also ungrateful.

It is also said that if the voice resembles the rumbling of clouds, roar of an elephant or lion, beating of the drum, trumpet or a musical instrument, he will have wealth and also be a commander of great valour.

Congenital blindness indicates that he is a sinner (in previous births).

When laughing if the face appears beautiful, he will have wealth and if not beautiful, no wealth, but poverty.

EAR.

The ears should be uniform and placed on the same level. They should be long, hanging, soft and with a good twist. If the outer ear is broad he will have quick temper and if it is turned or bent inside he will be deceitful; if small it indicates poverty. If the inner ear, i.e., the opening, is small he will have riches and if broad poverty. If the inner ear is formed with a clockwise twist

he will be ruler of the world. If the ear is hirsute, having thick dark hair with pores closely situated and also pointing upwards he will be strong and valiant. If the hairs point downwards he will have poverty, sorrow and affliction.

CHIN.

If the chin is thick and divided into two, he will be cunning and if it is single he will have riches. A clockwise whorl on the chin indicates that he will have good food and enjoyment, while a counter-clockwise one indicates poverty. If the whorl is clockwise and situated underneath the chin he will have good food. A counter-clockwise whorl on the left side indicates that his head will become separate, i.e., decapitated while one on the right side indicates that he will have wealth for some days and poverty for some days. A clockwise one on the right side denotes that he will be ruler of the world. If there are clockwise whorls on both the sides he will rule the world and if they are counter-clockwise he will suffer from disease and poverty.

NECK.

The neck should be thick, round, having the shape of a conch, with the veins not perceptible (when singing) and of four finger-breadths measured by his own hand in height. Such a person will have long life, wealth, beauty and kingship. If the veins are visible and knotty (thick) he will have distress. If the neck is too long, he will have poverty and also be deceitful; and if too short, what he thinks will not be accomplished. A thick neck indicates wealth. Necks resembling those of a camel, donkey and the like are bad.

If there are four lines in the neck, he will have long life and prosperity and if three lines, beauty and long life. Two lines in the neck indicate that he will be deceitful, but also be sole enjoyer. If there is only one line or fold in the neck whatever he thinks will not be accomplished. If no line is seen in the neck, he will have mental pain and distress (or wealth according to a variant reading). Hair in the neck indicates short life.

NAPE.

If there are two lines or folds in the nape he will enjoy good food. If the nape is high he will have riches and if low (or dried up according to a variant reading) poverty. A whorl on the nape is considered bad.

SHOULDERS.

The shoulders should be broad, strong and slightly curved. If both the shoulders are high he will have riches and if low long life. If both of them are equal to one another he will have wisdom. If both are hirsute whatever he thinks will not be accomplished.

ARM-PIT.

The arm-pit should be elevated, plump, with the hair short and black and without any bad odour. Such a person will be ruler of the world. If the odour is bad resembling the smell of aloe he will be highly lascivious. If it is like the odour of slaked lime he will have distress. Pungent odour like that of the urine of an elephant indicates that he will reach orgasm easily, while that of coconut-water the opposite, i.e., that he will take a long time. If the odour is like that of a lotus flower many women will always surround him. If the hair is red, dense and low he will be a vagabond due to poverty and if there is no hair he will reach orgasm very quickly and easily.

ARM.

The arms should be long and descend below the knee. Such a person will have vast riches, long life and kingship. If they reach the knee-bend he will have wealth. If they descend only up to the level of one finger-breadth above the knee, he will have good food; if up to two finger-breadths, his words will prevail; three finger-breadths he will have long life and beauty; and four finger-breadths meagre wealth. If they stop at five finger-breadths or more above the knee, he will have poverty and suffering and will also be deceitful.

If the arms are soft, round and moderately thick he will have long life and beauty. If they are too thick he will have mental pain and grief; and if short, distress.

If the upper-arm from the elbow to the shoulder is without hair he will have beauty and if hirsute distress.

ELBOW (FOREARM).

If the elbow is too thick he will have wealth and also deceit, and if very thin poverty. If the hair on the forearm is short and black he will enjoy woman always. If it is red or brown in colour

he will have poverty and if thick strength. If the joints are deep he will have wealth. If the bones are prominent he will have affliction and if the veins are prominent he will have poverty, grief and suffering. A clockwise whorl either in the elbow joint or in the forearm indicates that he will be generous while a counter-clockwise one there miserliness.

WRIST.

Three lines or folds, known as *yavāmāl* 'garland of barley-grains', are to be seen at the wrist. Such a person will have wealth and kingship. If these are seen on the backside also, thus completing the circle, he will have wealth, beauty, kingship, intellect and progeny. If only two are found he will have good mind and a single one, wealth of grains.

The joint should be well fixed without the bones being perceptible and easily flexible. If the joints are weak or small he will become wounded and if they are loose, he will have poverty.

BACK OF THE PALM.

The back of the palm should be soft and elevated (plump). He will have wealth. If the veins are prominent he will have poverty and if hirsute he will not have compassion and will not give anything in charity.

PALM.

The palm should be like that of a monkey, i.e., with the fingers closely knitted and the palm depressed hollow. Such a person will have vast riches. If the palm is elevated without being sunk he will give away his wealth. The palm should be red and it indicates wealth. If it is brown or yellow he will embrace forbidden women.

A smoky palm indicates that he will earn his livelihood committing sinful deeds and that he will also be stealthy. If it is small or crooked he will do low action. Rough and uneven palms are also bad.

PALM-LINES.

One should not have too many lines on the palm and those visible should be thin and red. Such a person will have wealth, long life and kingship. If they are red and long he will be considered as the God of Love (*Manmatha*) to women and will enjoy

all the pleasures of life; but if they are broken he will have misery. Thick lines also indicate misery. If they are dim and broken he will lose his wealth, and if they are thick and smoky he will be unlucky and a great sinner.

Among the lines on the right palm if there appears the mark of a conch (*śaṅkha*) or discus (*chakra*) he will always be receiving money and also giving it away; the sign of a fish, he will have vast riches, but close fisted. An umbrella indicates generosity; kettle-drum (*damaruka*) glory and vast riches with close fist; a moon (*chandra*) scholarship; sword, valour; water-pot (*kumbha*) greatness; fly-whisk (*chauri*) life surrounded by many person-; lotus flower, that the Goddess of Prosperity, Lakshmi, will be staying with him for ever: The mark of a garland indicates that he will enjoy carnal pleasures throughout; a spear, victory; *Linga* devotion to Lord Siva and a religious-mind, and a bull (*riṣabha*) indicates that he will enjoy vehicular conveyances. The sign of a *makara* indicates that he will be a monarch with prosperity and progeny.

The signs of the river Gangā, elephant, flag, circular ear-ring (*kundala*), ocean, fly-whisk (*chāmara*), *vimāna* kettle-drum, *tōraṇa*, umbrella, conch, trumpet, creeper, elephant goad (*aṅkuṣa*), battle-axe (*maḷu*), crescent moon, conch, discus, lotus flower, spear (*vēḷ*), *makara*, garland, *pārijāta* flower, *mūraṣu* drum, pot and the like are all considered as indicating royalty. It is also said that royal persons will have one or more of these signs on their palms, soles or inside their mouths.

If there is a line without any break from the middle of the wrist to the tip of the middle finger he will have great wisdom and will be a philosopher; and if it stops at the base of the middle finger he will be a scholar (and also the possessor of vast riches and land according to another authority). If that line reaches the base of the little finger he will have wealth (and enjoy kingship and choice gathering of women according to another authority). If it reaches the base of the ring finger he will wear ornaments; but will also have mental suffering. (Another authority says that he will be king and the treasures known as *śaṅkha-nidhi* and *padma-nidhi* will reside with him.) If it reaches the base of the index finger he will be lascivious and also commit adultery; and of the thumb enjoyment of many women and that his words will

prevail. If such a line stops in the middle of the palm he will have wealth and progeny. If that line after stopping in the middle of the palm, branches off into three lines each reaching the base of the middle finger, ring finger and little finger respectively, he will have twin treasures *śaṅkha nidhi* and *padma nidhi*; and if it branches into two he will have vast riches or be a religious head, adept in all the arts. If this line is absent he will be a lame person (or a fool according to a variant reading).

If there is one line below the little finger at the edge of the palm he will have one marriage; two lines two marriages; likewise up to five; beyond that these lines indicate only concubines and not married wives.

Similar lines below the thumb indicate sons, progeny.

The line of wisdom, if it reaches the base of the middle finger, indicates wisdom and if it reaches the base of the thumb, riches with twin treasures in addition.

If the line starting below the little finger reaches the base of the index finger (or the thumb according to one authority) he will live for hundred years and will also have wealth. If it reaches the base of the middle finger he will live for eighty years; the ring finger fifty years; if it does not go beyond the little finger his life will be only twenty years.

If the lower joint of the thumb has the line like a chain he will not be married up to his fortieth year, but will have two wives after that and six children.

FINGERS.

The fingers, when stretched, should be even on the same level with no gaps between them. Gaps, if any, indicate that whatever he earns will be spent and that he will not have any savings. If the middle finger is not on the level but lower he will not have any patrimony.

The fingers should be long, thin and straight. If long, he will have long life and if thin, beauty and wealth in addition. Thick fingers indicate poverty and stealthiness while short ones slavery; crooked fingers are bad and straight ones indicate prosperity. Six fingers in the right hand indicate vast riches while in the left hand affliction and grief.

If the little finger is of the length of the ring finger he will live for hundred years, if it reaches above the third joint of the ring finger, his life will be ninety years; if it reaches third joint, eighty years, if it is below the third and above the second, seventy years; if it reaches the second joint sixty-five years. The span of life will be sixty years if it reaches below the second and above the first; while short life with distress is indicated if it is below that.

FINGER JOINTS.

The lines and other marks on the finger joints also indicate the nature and future of the person.

Thumb.—If there is a chain-like line in the first joint he will do various and odd jobs. A single line in the middle joint indicates that he will roam about while many lines there denote that he will be rich in grains, i.e., agricultural products. A single line at the top joint shows that he will have religious devotion while many lines indicate that he will be deceitful. A clockwise whorl on the top portion indicates vast riches while a counter-clockwise one long life. If it is folded he will have poverty.

Index finger.—If there is a single line in the first joint he will have poverty and if more than one, victory. In the middle joint if there is a single line he will be economical and if more than one he will have generosity. One line in the top joint indicates scholarship, while more than one deceit. A clockwise whorl above the third joint indicates that he will be a minister to a ruling monarch, while a counter-clockwise one indicates his intelligence and cleverness. If it folded he will have long life (or wasteful expenditure according to a different version).

Middle finger.—A single line in the first joint denotes wealth; many lines there grief. One line in the middle joint indicates that he will have scholarship and more than one, enjoyment of woman! while a single line on the top joint, meagre enjoyment (or insufficient food according to a variant reading) and many lines varied enjoyment (or great fortune as a variant reading). A clockwise whorl on the top portion denotes comfortable food and a counter-clockwise one, no good food and if it is folded wasteful expenditure.

Ring finger.—In the first joint if there is a single line, he will have many ornaments and if many lines, scholarship. (According to a different reading single line denotes enjoyment, two lines many ornaments and many lines victory). A single on the middle joint denotes that he will roam about; and more than one line, he will protect his fold or community. If there is a single in the top joint he will travel in many lands and if there are many lines he will be highly lascivious. A clockwise whorl on the top portion indicates that he will help everyone (or he will be respected by one and all according to a different reading) while a counter-clockwise one, that his words will prevail (or that he will be very talkative according to another version).

Little finger.—A single line in the first joint indicates that he will be deceitful; more than one, he will have poisonous conduct (*risha-gura*) (or a humorous trait, *vikata-gura* as a variant reading). One line in the middle joint denotes that he will have beauty; many lines long life. A single line on the top joint indicates that he will hold fast to his views and carry them out; and many lines his poverty. A clockwise whorl on the top portion denotes long life, while a counter-clockwise one his strength; and if folded, heavy expenditure.

Many of the above are common for both man and woman. In the case of man the right hand should be examined for these signs and the left hand for woman. The left hand of man or the right hand of a woman should not be examined as the results will not be correct.

FINGER NAIL.

The finger-nails should be soft, arched, polished and red. If it is soft he will have wealth and if hard beauty. Arched nail indicates lasciviousness. If it is thin he will have beauty and wealth and thick strength. A long one denotes good behaviour and prosperity while a short one distress. If the nail is red he will have wealth; if white (pale) affliction; and if dark, ill-health. A broad nail is considered a favourable sign. If the nail is separate the woman dear to him will become separated and later on turn hostile.

CHEST.

The chest should be broad, elevated and even, covered with thin hair and having a small nipple. If the chest is twenty-four finger-breadths measured by his own hand and has a line across from one arm-pit to the other he will rule over the world and everyone will bow to him; if the breadth decreases from the above, wealth and intelligence will also decrease to that extent. If the hair on the chest is thick and dense he will have poverty and if thin and dense, beauty, and if with a split-end he will be deceitful. Uneven, bent, crooked, sunken or compressed ones and those having sparse hair or too long and crooked nipples are considered bad. A clockwise whorl on the chest indicates vast riches and a counter-clockwise one poverty. If the nipple is small he will have beauty and if thick he will not reach orgasm easily and will also have ill-health.

BELLY.

If the belly is big (paunch) of the shape of a pot he will have vast riches, and if like a pumpkin he will enjoy (or eat as a variant reading) much. If it is soft he will have a large progeny and if hard he will talk much and earn slander or evil fame. If the belly is cool he will have diseases due to wind (*vātar ga*) and if warm he will be a bilious person and also lascivious and if dry he will have too much of internal heat (and incidentally fire of hunger). If the belly is round he will have disease and if elongated breadthwise he will be sterile. Too big or uneven ones are bad. If it is elevated he will be eunuch. A belly like that of a snake indicates that he will have poverty, hard labour and gluttonous appetite.

If there are five folds in the belly he will be compassionate and if four, he will have enmity with everyone. Three folds indicate intelligence, two victory and only a single fold that he will not have comfortable food. If there is no fold he will roam about and suffer.

[According to a different version a single line or fold on the belly indicates that he will have good progeny and also enjoy comfort and pleasures. If there are two folds he will have wealth and enjoyment of carnal pleasure; if three scholarship; if four vast riches and if five kinship and authority.]

BUTTOCKS (*Jaghana*).

The buttocks should be round, fleshy and uniform. A clock-wise whorl on the right buttock indicates victory while a counter-clockwise one on the left buttock, long life. If they are reverse he will have ill health and affliction. A freckle or mole on the right buttock indicates that he will enjoy wealth and a congenital scar there will have the same effect.

MEMBRUM VIRILE.

It is considered best if the member is short and small. If the length is six finger-breadths by the hand of the respective person, he will have beauty and wealth; seven finger-breadths kingship; eight, long life; nine, scholarship; ten, strength and also that he will take along time to reach orgasm; eleven, poverty; twelve, poverty with ill-health, anxiety and anguish; if it is of thirteen finger-breadths in length he will be very unlucky and a great sinner.

A short one shaped like the bud of *champak* flower indicates kingship and wealth, while a small one like a very immature coconut (*teṇṇā-kurumpai*) or a pointed one denotes vast riches. A stout and uncomfortably long one indicates grief while one long and broad with the veins visible denotes that his wealth and longevity of life will be diminished. An organ stout and short with perceptible veins indicates hunger and so also one long like the belly of a snake. If the middle portion is thin and the head or tip is thick he will have poverty and if the middle portion is broad he will lose his wealth. If the organ is like the head of a snake he will have vast riches while if it is like (the back of) a camel or that of a monkey he will have grief. If the organ hangs down to the right all his progeny will be males and if to the left females.

If the veins are visible and prominent on the organ he will have poverty. Veins and hairy on the member denote that he will have no wealth. If there is no hair on the organ he will have enjoyment and pleasure (*bhōga*). Dense pubic hair indicates valour and strength.

NAVEL.

A large navel indicates that he will always enjoy comfort. It is good if the navel is in conformity with the belly. He will be highly affluent if there is no hair in the navel and if the hair-line rises spreading upwards from the navel. If the hairs surrounding the navel face the same (screening it) he will have wealth. If the navel is deep he will have good conduct and temperament and if elevated material prosperity (One version gives the effect of these two in the reverse order). If it faces down he will be tormented by the fire of hunger. If the navel is formed as a clockwise whorl he will have kingship and if counter-clockwise, poverty. Protruding, uneven, crooked or very deep ones are considered bad.

SIDES.

The sides should be fleshy, soft with the veins and hairs not prominent. Such a person will be endowed with riches. If the hairs are prominent and the veins visible he will have poverty. A clockwise whorl on the right side indicates that he will enjoy carnal pleasures in plenty while a counter-clockwise one there indicates that he will lose his wife and also have ill-health. A clockwise whorl on the left side indicates that he will be subjected to ridicule and slander while a counter-clockwise one there denotes fame.

BACK.

If the back is divided and appears as two with a depression in the middle (along the vertebra) he will have beauty, long life and victory. If the back is flat and appears as a single plank (or crooked or bent according to another authority) he will be a dullard. A hairsute back indicates that he will be valourous; and one with scanty hair his timidity. If there is no hair in the back he will have beauty and wealth and if the hair is very thick he will have grief. A clockwise whorl in the middle of the back indicates long life; while two such, victory. If the whorl is counter-clockwise he is a sinner while two such indicates his lasciviousness. One whorl clockwise and another counter-clockwise indicate that he will wander all over the world. Three whorls or more on the back denote extreme poverty. If there is no whorl on the back he will be sterile.

If the tip of the organ (*mṛti*) is small he will not have retention of orgasm (i.e., he will have quick orgasm) and if thick the reverse (he will take a long time to reach orgasm). An elongated one indicates that his first progeny will be a female, while a thick and round one, male. If it is red he will enjoy ease and comfort for all days; if black sorrow; and if white meagre wealth and ill-health.

If the organ emits a fragrant odour he will have material prosperity. If it is like the smell of a (lotus) flower, aloe, sandal, civet, and the like he will have vast and innumerable riches. If it resembles the odour of fish, mutton and similar things he will have good and prosperous progeny. The odour of honey indicates wealth while that of putrefied matter poverty; of shame, grief; and if the odour is very bad he will have to labour as a slave.

SEMEN.

If the semen is white in colour he will have beauty; if brown he will be deceitful and if blue he will be a good talker and his words will prevail. If it is like the juice of unripe plantain fruit he will roam about and if like gruel he will reach orgasm immediately on contact.

If it smells like a lotus flower he will be a ruler of the world; of blood, repository of many diseases. The odour of coconut water is considered very good, while that of beautiful hair indicates that he will have ease and comfort and also the affection of woman. If it has the odour of slaked lime he will have poverty; and if that of mire, he will have heavy loss of wives, also of his honour and status and have no satisfaction in his sexual desires.

(It is also said by one authority that the male attaining orgasm earlier than his partner indicates wealth; and if simultaneously, grief and if later than his partner, the longevity of his life will be shortened.)

If, during sexual excitement, his body emits the fragrant smell of jasmine flower and the like he will have prosperity, wealth and progeny. If it is like the odour of slaked lime he will have no wealth and if that of honey he will live in ease and comfort.

affliction; if thick lasciviousness; if dense deceit; and if with split-end poverty. If there is no hair on the thigh he will have only meagre enjoyment. A mole on the right thigh is considered beneficial and good while on the left thigh bad giving evil effects. A clockwise whorl on the right thigh indicates kingship while a counter-clockwise one on the left wealth; and if they are reversely placed he will roam about.

KNEE.

If the knee (cap) is round he will have beauty and if elongated poverty. If it is sunk he will have wealth and if elevated ill-health and poverty. If it is hirsute he will wander and suffer. A clockwise whorl on the right indicates that his life will be in ease and comfort while a counter-clockwise one on the left shows that many women will bow their heads to him.

SHANK.

A shank tapering like a *varāl* fish, sometimes it is also compared to the stem of a young plantain, is considered best. Such a person will rule over the world. If the hair thereon is short, black and sparse he will have wealth and if thick and dense lasciviousness; if red he will have grief and if with split-end he will roam about and suffer. A clockwise whorl on the right shank indicates that he will be wealthy while a counter-clockwise one on the left a victor. A mole on the right shank indicates beauty, while on the left affliction.

ANKLE.

The ankle should be formed like the dish of the weighing scales, and this indicates that he will rule over the world. If it is elongated he will roam about and if thick, be lascivious. If veins are visible on the ankle he will have poverty and if hirsute his parents will die. A mole indicates the death of his father.

HEEL.

A heel having the shape of a ball indicates that he will be a ruler and if there are veins or hair on the same he will have poverty. A mole on the right heel indicates wealth and on the left deceit.

INSTEP.

The instep should be like the back of a tortoise and like a book with elevated middle having short, black and sparse hair. Such a

person will rule over the world. If it is curved like the hood (of a serpent) he will be either a pontiff or a king. If there is no hair on it, it indicates poverty. A clockwise whorl on the right instep denotes wealth, while a counter-clockwise one on the left that he will deny whatever he had said earlier; and if reverse he will have great strength. A mole on the right instep indicates that whatever he wants will be accomplished while that on the left that his thoughts will not fruition.

Foot.

Both the feet should be big, equal to one another and red in colour without exuding perspiration. Broad and white ones indicate that the Goddess of Prosperity will not favour them while very big ones indicate poverty. It is also bad if they are too hairy with prominent veins. So also are those having the shape of a winnowing fan or crooked ones.

If there are lines formed in the shape of conch (*śaṅkha*) and discus (*chakra*) he will rule over the world; and of a lotus flower he will have scholarship; creeper (or a flag), increase of life; garland, vast riches (or alternately according to a variant reading *yōgi*, mystic philosopher); sword, strength and valour; and *yāli* (the mythical lion or the elephant according to an alternate reading) vast riches. The mark of an umbrella is considered good as bestowing beneficial aspects. The sign of a kettle drum (*ḍamaruka*) indicates that he will speak effectively and that his words will prevail. The mark of a pot (*Kumbha*) indicates strength; of a drum (*maddala*) fame; moon (*chandra*) intelligence; fish wealth and of fly-whisk (*chāmara*) that he will enjoy carnal pleasures daily.

TOE.

All the five toes should be properly formed in the diminishing order beginning with the big toe, should be close-set and rest on the ground firmly and red in colour. Such a person will be ruler over the world. It is considered bad if the toes are formed separate with intervening gaps or elevated, not resting on the ground or bent forward. If all the toes are of the same length it is said that the Goddess of Prosperity will not favour him and if they are formed with intervening gaps he will live separated from his relatives. Thick toes indicate poverty while big ones truthfulness.

If the toes are close he will have material prosperity and wealth and there is too much of intervening space he will not have any savings and his earnings will drain away.

If the big toe is short and the one next to it is elongated he will commit adultery. If the little toe and the one next to it are elongated he will have to bear revile and slander.

If the toe next to the big toe is very elongated he will bear many ornaments. If the middle toe is elongated he will live for hundred years. Dense hair on the toes indicate that he will accumulate wealth. If the toes are curved he will have wealth and if they ride on one another poverty.

Six toes on the right foot indicate substantial wealth while on the left foot wandering.

A clockwise whorl on the big toe of the right foot indicates kingship while a counter-clockwise one there he will roam about.

MOLE.

A mole or freckle in different parts of the body also indicates the nature and future of the person and these are given below.

A mole on the big toe of the right foot indicates kingship, while that on the left foot wealth and those on the other toes poverty. A hairy mole, bulbous mole, or an even one with a clockwise whorl on the big toe of the right foot indicates kingship while a similar one with a counter-clockwise whorl wealth. Clockwise ones on the other toes indicate wealth while counter-clockwise ones that he will accumulate wealth. Counter-clockwise one on the big toe of the left foot indicates that whatever work he takes up will be accomplished while a clockwise one that he will have to approach persons lower than him. Counter-clockwise ones on other toes indicates that he will accomplish whatever he wants and clockwise ones lasciviousness. All the three varieties of the mole seen on the toes indicate wealth.

Sole of the foot.—A mole in the middle of the right indicates that he will live for hundred years while on the left that he will commit sins.

Instep.—If in the middle of the right, whatever he thinks will be accomplished and if in the middle of the left his desires will not be accomplished and he will also have affliction

Ankle.—On the right beauty and on the left affliction.

Knee.—On the right wealth and on the left roaming about.

Thigh.—On the right good, and bad if on the left.

Buttocks.—On the right wealth and if on the left wealth, but he will also wander.

Scrotum.—If on the right he will always have an eye on others' wives and if on the left he will not have much desire for women.

Membrum virile.—A mole either in middle or to the right indicates that he will always be thinking of sexual pleasures, while to the left he will not think of carnal pleasures, but will have wisdom.

Back.—A mole in the centre indicates kingship, while on the right wealth, and at the left poverty.

Sides.—On the right many and varied enjoyments (*bhāgas*); on the left no such enjoyment.

Navel.—If in the centre kingship, while on the right side victory and on the left no food.

Belly.—If on the right side wealth, on the left ill-health and in the centre deceit.

Chest.—A mole in the right side indicates kingship and wealth while one on the left wealth and also revile or slander.

Breast.—If on the right, the woman who had joined with him will not leave him and if on the left he will have good food, but aversion for it.

Shoulder.—On the right vast riches and victory, on the left waste of wealth and also fear.

Arm above the elbow.—On the right arm bestows attraction and on the left creates enemies.

Forearm.—On the right wealth; on the left strength.

Palm.—On the right generosity and on the left poverty.

Fingers of the right hand.—On the thumb wisdom; on the index finger intelligence; on the middle finger long life; on the ring-finger ornaments and on the little finger progeny.

Fingers on the left hand.—On the thumb he will have (or commit) sins; on the index finger, sluggish mentality or small intelligence; on the middle finger short life; on the ring finger poverty and on the little finger sterility.

Back of the palm.—If on the right hand greatness and if on left mental pain and suffering.

Arm-pit.—If on the right arm-pit he will have generosity and if on the left he will be highly deceitful.

Neck.—If on the right he will enjoy sexual pleasure always and if on the left his sexual enjoyment will become restricted and even that will be very meagre.

Chin.—A mole on the right side of the chin indicates that he will have sexual enjoyment; on the left side mental distress and suffering; and in the middle long life.

Cheek.—On the right vast riches and prosperity; and on the left poverty.

Lower lip.—At the right he will have comfortable food; at the left no enjoyment of food and at the centre sumptuous food.

Upper lip.—At the right adultery; at the left he will have to endure revile and slander; and at the centre his thoughts will be quite different from what he says.

Ear.—A mole on the right ear indicates that he will be bestowing gifts and doing meritorious actions at all times and also hear enthusiastically religious stories like Sivas' sports; and on the left ear that he will always revile and slander others, willingly hear obscene and wicked words and do unmeritorious or unreligious actions. If there is a clockwise whorl or mole within the right ear he will be capable of a massing nine crores of wealth and if a counter-clockwise whorl or mole within the left ear he will have poverty without comparison [If reverse he will commit some thefts. If it possible to interpret this sentence as relating to the counter-clockwise whorl on the left ear as meaning he will become Māl, i.e., Krishna and commit some thefts of women] A mole on the rim of the ears between the upper and lower lotus indicates that he will have sumptuous food.

Face.—A mole on the right side indicates that he will feed many persons and will be very prosperous, while on the left side that he will have grief.

Nose.—On the right wealth; on the left poverty; at the middle adultery; at the tip very intelligent person, on the bridge vast riches and at the extremity of the left nostril indicates that his thought will be quite different from what he says.

Eye.—In the white portion of the right eye, intelligence and also adultery while of the left eye highly lascivious.

Eyebrow.—If on the right it will make him look at good and beautiful women; if on the left will make him look at bad and wicked women; and if at the middle (i.e., between the two) too much of talk will emanate about him.

Forehead.—At the right wealth, at the left poverty, and at the centre long life.

Head.—A mole on the right side indicates that he will live as a crowned monarch; while that on the left will make him beg wearing matted hair and if in the centre he will have poverty in the middle of his life.

Whorls, moles and congenital scars are seen in parts of the body ordinarily visible and also not ordinarily visible; and of these such of them as are seen on parts not ordinarily visible will be more effective.

Many of these are common for both man and woman.

BODY ODOUR.

If the body odour is fragrant it is good and if stenching it is considered bad.

HAIR PORES.

The pores of the body hair will be in rows. If they are in single rows, i.e., if each pore has a single hair he will have scholarship; if two, pleasure and enjoyment; if three grief; and if four disaster.

Similarly if the whorls are made up of single rows of hair he will become a king and if of two hair he will become a great scholar expert in all sciences and arts, four or five hairs indicate that he will have to endure too much of grief and that he will have to meet his death having committed theft and impaled at stake.

GENERAL.

The following persons are considered bad : one who is very black in colour, dwarf, one who sees with one eye or has blinking eyes, one whose ears do not have proper shape, deaf person, one with cats eye, one who has any form of deformity, dumb persons, lame person, hunch-back, blind man, one with a very big mouth (like a cave) and one with a quick and lasting temper.

MEASURING WITH A CHORD OR TAPE.

This is common for both man and woman. In the case of a woman it is to be observed between the ages of twelve and fifty and in the case of man between sixteen and fifty. [Some authorities fix the lower limits as nine and fifteen for woman and man respectively.] Measurements made either before or after (i.e., earlier or later than) the limits fixed above will not be accurate.

The height of the person is to be measured from the big toe of the foot to the hair line on the forehead and to this one-fourth of the circumference of the body at the chest is to be added. The whole length thus obtained is to be measured in the finger-breadths of the respective person. If it is of one hundred and eight finger-breadths, he will rule the whole world under one umbrella. Different results are indicated if the length falls short or exceeds that given above.

[As a variant, one manuscript gives the following: With the length measured from the toe to the hair line on the forehead is to be added the breadth of the person at the chest. If the total length is of one hundred and eight finger-breadths, he will rule all the world; one hundred a minister; ninety good; eighty mediocrity; average effects; seventy-five poverty; seventy, will be a destitute; sixty-five a sinner; and sixty a treacherous person or traitor.]

There is also another method.

The lengths of all the five fingers of the right hand are to be added and the total length should be measured from the elbow to the finger. If it comes to the tip of the middle finger, he will be a ruler of the world; to the third joint of the same a minister endowed with wisdom; the middle of the finger, will have goodness and prosperity; the base of the same, a vagabond roaming about; and if to the middle of the palm destitution and complete poverty.

The lengths of life may also be ascertained by another way which is as follows: The length measured from the right shoulder to the tip of the middle finger of the right hand is to be doubled. The total length when drawn from the big toe of the foot, if it reaches the forehead he will live for one hundred years and have great riches; to the middle of the brow, eighty years and will be wealthy; to the nose seventy years and will be compassionate; to the mouth sixty years with meagre enjoyment or prosperity; to the neck, fifty years and will also have distress; and to the chest, forty years with eternal poverty.

The measuring thread should be smeared with any one of the following: sandal, saffron powder, *śāṇḍu* (tilaka paste), civet or turmeric. If this is not observed it will affect the longevity of life of the respective person. The above will apply for both man and woman.

PHYSIOGNOMY OF WOMAN.

Woman has many characteristics and some of them ordinarily visible to others and some others not so. It is also to be noted that many of the features are common for both man and woman. The important and specific characteristics of the woman are as follows :—

FOOT.

It is considered good if the foot is small, equal to one another, with the toes in good shape, resting on the ground properly and agreeable to the instep. A long or broad foot is considered bad and it will have evil effects on the parents as well as her husband.

GAIT.

While walking, if a woman places her foot sending a tremor to the ground, she will bring ruin to wherever she treads, and it is inauspicious even to look at her face; if a crackling sound is produced from her heel, she will not have affection on any person; if the stride is short or too long she will bring ruin and as such should not be kept in the house. A woman having the gait of a swan will become queen.

SOLE.

The sole of the foot should be warm and should rest fully on the ground. A woman having that will be the possessor of great riches; if cold, poverty. When resting the foot on the ground, if there is space enough in the middle for an ant to crawl, she will have violent temper, but only meagre wealth. If the sole is soft, she will reach orgasm quickly; if hard (thick) the opposite; and if of middling variety, she will have a meagre wealth and will also roam about and suffer. If the colour of the sole is white she will be an adulteress. *A woman having a mole on her sole will lose her husband.*

LINES ON THE SOLE.

The lines on the sole of the foot should be like creepers and a woman having such lines will be very beautiful. A long line running throughout the length of the foot from the heel to the middle toe is considered auspicious. The Goddess of Prosperity will stay with the woman having such a line. Whatever such woman treads will be turned into gold and her husband will be lord of many men. It is really auspicious to look at her face. But if there is a break like a cross in the line, then she will have lifelong poverty.

If the lines on the sole contain the shape of a fish she will be highly lascivious; if a discus (*chakra*) she will have many riches of which there will be further accumulation; a conch (*śaṅkha*), she will live for hundred years; a kettle-drum (*ḍamarukī*), her words will prevail; a pot (*kumbha*), she will be highly deceitful; a drum (*maddhaḷa*), an open mind, a sword, she will kill many persons; a fly-whisk (*chaurī*), protect many; a moon, an adulteress, a sun, a chaste woman; a snake, rat or vulture, poverty which will follow her footsteps wherever she goes. It is considered very bad to have the lines in the shape of a square; she will be insatiable in her union with mate and will require artificial means of satisfaction, she will have bad conduct and also become a widow.

If the lines are red, she will stay in homeland and if black, roam in foreign countries

If no lines are visible on the sole she will have enjoyment only in dreams.

HEEL

A heel in the shape of a ball gives long life to its possessor; if it is elongated, poverty, while a thick heel shows that the woman is guile. A whorl or a freckle (mole) on the heel indicates that whatever she touches will turn into gold

All the above are to be seen in the left foot of the woman; if on the right foot, the effect will be quite opposite

intervening space, not even a single pie will be saved by her; stout ones indicate short life and if they ride one another, widowhood with no occasion for any to embrace her more than once.

If the toe next to the big one, i.e., the index toe, is longer than the big toe, she will in her youth embrace her companions, and enjoy, but will be chase later and also comfort her husband. If the big toe is longer she will maintain her husband and serve him.

It is considered good to have the index toe longer than the middle one and much a woman will become queen; if it conforms to the middle one, it indicates good conduct and she will become the wife of the ruler possessing diamonds and pearls.

If the little toe and the next one are in a line she will commit adultery, but it will be secretive.

All the toes should rest on the ground firmly. If the big toe does not rest on the ground, while all the other four rest, she will live deserting her relatives and her husband will be subservient to her or she will be an adulteress. If the little toe does not rest on the ground, she will very much trouble and detest her husband, while if the other four do not rest she will become a widow and endure poverty. If the ring toe does not rest on the ground, it is not good; wealth will diminish; she will desert her husband and will live with another. (One authority says she will lose two husbands and will live with the third.) If all the toes do not rest on the ground she will be very poor and will do service as a menial.

If all the five toes are bent and curved, she will be highly lascivious, but will not have unions; otherwise she will have to endure poverty.

If there is hair, stout and dense, on the big toe, she will have to do hard labour; if small, thin and crowded it indicates widowhood; if red and dense, she will have too much of suffering; it also indicates prison life or she will be ill-treated by her husband, mother-in-law and sister-in-law. If all the toes are hirsute, she will have mental pain and suffering.

Visible veins on the toes indicate poverty; otherwise she will go to a distant place. If the toes are very dry her beauty will vanish soon; and if warts are found on the toes, she will have innumerable riches.

TOE-NAIL.

The toe-nail, round in shape like a coin or a serpent-hood, is considered beautiful and if red in colour will bestow long-life to the woman; white colour indicates that she will fall low or demean herself and also that she will be widowed. The nail, if soft in texture, indicates that she will enjoy her mate continuously; if hard she will be without modesty; if elongated she will desire any and everybody but with no affection.

It is considered very good and beneficial if the toe-nail is separated and red like a bunch of flesh. If it is stuck to the flesh of the toe and of the colour of a sprout it will bring sorrow to the woman, and if the tip is flattened or split and if it is white in colour she will suffer from sorrow and poverty.

INSTEP.

It is good to have the instep fleshy and muscular. Whorls on the instep indicate wealth and a mole is beneficial. If hirsute she will be a very angry person and if veins are visible she will have to endure poverty or will be an adulteress. If it is dry she will have sorrow. A depressed one indicates that she will contradict and oppose her husband.

ANKLE.

A woman having the ankle shaped like the pan of a balance will be the possessor of many riches. If the ankle is round or elongated, she will have suffering and distress. A small one indicates beauty; while a very thick one, poverty and also her sojourn in a foreign country. If the ankle is hirsute she will be unnecessarily killed.

SHANK.

A shank shaped properly and without hair is considered good. One tapering like a *varal* fish indicates that she will be the head of many women; and a hard or muscular one, great wealth. A hirsute shank indicates that she will be lascivious and also an angry woman. If the hairs are stout, dark and dense she will be barren; if red, she will disdain her husband. If the hair has split end, she will disregard her parents-in-law and act independently. If the shank

is dry like the legs of a crow and covered with hair she will suffer from poverty and widowhood and will also do menial service. Visible veins also indicate poverty.

KNEE.

A round knee (cap) is considered beautiful and if it is small she will have wealth. A big one is not good and will bring poverty. An elongated one indicates that she will be an adulteress. If there is a whorl on the knee nobody can satisfy her sexually, she will exceed the limit and order and will also require artificial phallus.

THIGH.

A woman having both the thighs uniform, set close together without any intervening space and shaped like the stem of a plantain tree will be beautiful and will also have long life and wealth. If there is a (big) gap between the two thighs she will have sorrow and mental suffering. If they are hirsute, she will become a widow and if the hairs are long, poverty. A woman will be highly lascivious if the thighs are hard; and if the veins are visible she will have poverty. A whorl on the thigh indicates that she will be highly deceitful.

OUTER ORIFICE (ANUS).

If there is hair on the outer orifice, she will be a barren woman. If the texture (of the orifice) is soft she will have wealth and if hard, she will kill many. If the orifice is twisted like a conch, she will be a barren woman.

PUDENDUM MULIEBRE.

The *pudendum* should be depressed being well placed in the groin, broad, beautiful, having the shape of a *pīpal* leaf, red and with thin hair-growth like the plantings of sesame. The treasures known as *śaṅkha-nidhi* and *padma-nidhi* will always remain with her, i.e., she will be very prosperous.

If it is six finger-breadths broad, measured by the hand of the respective person, she will have many riches; five finger-breadths indicate that she will have numerous progeny; four, a barren woman; if three, all her children will either run away or die; if only two, life-long poverty.

If the organ is triangular in shape, the Goddess of Prosperity will go and stay with her; if it is of the shape of a *pipal* leaf, she will have vast riches and live in comfort and further she will not be lascivious; if it has the shape of the seed of a bean (*atarai*), she will voluntarily embrace any and everybody. A square shape indicates that she will commit sins, while a round one vouches that she will be courageous and conquer foes.

The organ should be broad, fleshy, fattish, prominent and arch-shaped. This is considered auspicious and such a woman will never be separated from her husband. If it is elongated she will be separated from her husband and also suffer distress. If it is emaciated and looks like the cloven hoof of a deer, she will have to endure poverty and suffering. If it feels like the tongue of a buffalo, i.e., rough, it will not easily become moist, i.e., not easily excitable and she will have no pleasure.

Of the two sides, *labia*, if the left one is high, her first child will be a male and if the right is high, it will be a female; if both of them are on a level, she will be a barren woman. If they are thick she will become separated from her husband.

A single whorl, counter-clockwise, on the left side indicates that she will be the queen of a ruler, if clockwise she herself will be the ruler (having lost her husband). If the whorl, counter-clockwise is on the right side, she will have to endure poverty; and if clockwise, she will have only meagre wealth, but will be highly lascivious. Black, thin and sparse hairs on the pubes denote that the woman will have happy and life-long wedded life and wealth. If the hairs are black, stout and dense she will have widowhood and poverty; if red and dense she will be highly adulterous. If the hair is soft like the rat's down she will be a chaste woman. If there is no hair and if the organ is like the cloven hoof of a deer, she will protect her relations and community.

URINE-FLOW.

The flow of urine also indicates the characteristics of the person. If it flows in a single stream with right twist, she will have wealth, long life and progeny, while she will rule over the world if with a left twist. If the flow is in a spray with a left twist, she will be chaste, while that with a right twist indicates that she will roam

she will kill many persons; and if soft she will have wealth; one twisted like a chain indicates barrenness. If it slants to the left she will be a chaste woman and to the right, a debauchee; if on a level in the centre, she will have long life.

WAIST.

A small waist in the shape of a kettle-drum (*damaruka*) is considered good

ABDOMEN (LOWER BELLY).

If the abdomen (the lower belly) is broad at the bottom and tapers above, she will have wealth and kindness; if the bottom is small and converges above, beauty and hard-heartedness. If both the abdomen and the belly are big like a pumpkin, she will be lustful and gluttonous. A flat one like a plate indicates that she will be a queen. If the line of hair on the abdomen runs up to the pudendum with hair facing down, she will have a son honoured by the entire world; if it faces upwards she will speak contemptuously and laugh at everybody. If she is devoid of the line, she will be a chaste woman.

NAVEL.

A woman having a navel depressed and with a counter-clockwise twist will have good character, charity and wealth, while with a clockwise twist, distress and debauchery. An elevated one indicates distress, debauchery and thieving. If it emits a bad smell she will have mental suffering; that of slaked lime, utter nothing but falsehood; and of tender-coconut water, poverty and lustfulness. If it has the smell of fragrant flowers, those looking at her will desire her; one having embraced will not be separated from her, and if separated will languish and die.

BELLY.

If the belly is flat she will have mental pain and if it protrudes, widowhood. A spacious one indicates suffering and a big paunch, death of maternal uncle or father-in-law. If the veins are visible she will have poverty. A hirsute one indicates widowhood and if the hairs are close-set, debauchery.

FOLDS IN THE BELLY.

The folds in the belly, if they are odd in number, one three and five, indicate that she will have vast riches, and no craving for sexual enjoyment; even numbers, two and four, indicate riches and lasciviousness. If the fold is small, joined as single one in the middle and branching into two at the ends, she will have great learning but with an angry temper. When treaded with two fingers if it shows a chord inside, she will be barren. If there is no fold she will have many progeny.

A whorl on the bottom fold indicates that all her progeny will prosper in wealth, while one on the second fold denotes that all of them will die. If it is on the third fold all her progeny will be girls; on the fourth fold, she will be tempestuous and quarrelsome; on the fifth fold, she will wander, suffer mental pain and be guile. If there is no whorl on the belly she will be chaste and also lascivious, but will have no union.

HAIRLINE.

If the line of hair from the navel to the breast is in a single streak, uniform, with hair formation facing down and dense at the bottom near the navel she will have long life, beauty and wealth; if it is prominent and thick, adultery; and if bent in the middle widowhood. If the hair is red, she will be an angry woman and also addicted to thieving (and also vulgar words). A break in the middle indicates that she will become poor, losing her wealth (and then regain it).

CHEST.

The chest of a woman should have both its sides uniformly elevated and with no hair. Such a woman will have beauty and long life. Hair on the chest indicates that she will lose her husband and become a debauchee.

The chest having a breadth of seventeen fingers when measured by her hand is considered the best and such a woman will rule over the world. Eighteen finger-breadths indicate that she will rule over the world and also commit adultery; nineteen long life, beauty, chastity and good character; and if twenty, she will have thousand women serving under her. Any chest more broad than twenty finger-breadths indicates short life and less than seventeen, her wealth will be diminished to that extent.

BREASTS.

The breasts of a woman should be well proportioned, equal to one another and placed on the chest like cups inverted. Such a woman will have riches in plenty. If they are like caskets inverted, she will live in ease and give pleasure. If one is big and the other small, she will be deceitful and have poverty and also commit adultery. If the breasts are broad (based), her words will prevail; she will be praised by others and her husband will live long. When they are broad at the base (occupying more space) and very soft, they will hang down completely very soon and she will be a fit person for enjoyment; and if broad occupying the entire chest, she will be a wicked woman, with constant sexual desire which will not be accomplished and her husband will be demeaned. If they are fleshy and with a freckle on the left, she will have wealth and also be a meritorious person. If they are big and have spreading spots of beauty in yellow (*tēmal*), she will have good character and love her husband ardently. If they are large and face up, she will have discriminating intelligence and love for her mate, but not have much of union.

If the breasts are close to one another, she will have good progeny and prosperity and her mate also will not desert her; if the space between the two is broad, she will have widowhood in two or three years (after marriage) and also wickedness; and if the space is of four finger-breadths, she will be highly deceitful. If they are situated higher up or lower down (in the chest) she will be very poor and a kleptomaniac. If it is high and pointed, she will be contemptible and everybody will slight her. A woman with a double-breast, i.e., having one over the other, will be highly lustful and she should not be trusted. Such a woman should not be touched even in a dream as the longevity of life of the person embracing her will become shortened.

If the breasts are broad, big and point upwards, she will be very bold and when faced with poverty, having lost her wealth, will do wicked and harmful deeds. If the breasts are big like paunch, she will have mental pain and suffering for half the period, (the other half being comfortable) and will be highly lustful; if big and hanging like a paunch, much of sorrow and poverty. If they

are big at the sides, she will have poverty and her progeny will be small or limited. When seen from behind, while walking, if they appear bulging on both the sides, her vaginal secretion will increase with the number of unions and also produce sound.

Breasts having the shape of a bael (*vīṭa*) fruit indicate that she will be a chaste woman, having good conduct and favoured by the Goddess of prosperity; while those big, having the shape of a gourd (*śurai*), indicate that she will suffer from the diseases of the wind (*vāta*), also indicating obesity, and emit too much of bad odour during sexual excitement. When big and long, she will be highly lascivious, enticing, very wicked and naughty and also control her husband. If the breasts are slightly pendulous, she will always be bent upon sexual union; she will commit adultery in secret, and have good enjoyment, but hard to be satisfied. If they are flat like pasted cotton, she will be enticeable easily and have too much of bile secretion. When dried up like the teats of a bitch, she will suffer great sorrow and pain and widowhood in the prime of life; and if they are dry, she will have ill-health.

If the right breast is high, her first progeny will be male and if the left is high it will be female. If the right one is broad she will have a large progeny.

If the aureola and the nipple are black always, she will have long life, beauty and children. If the breasts are big and the aureola red, she will commit adultery in secret. A depressed aureola indicates barrenness of the woman while a thick one, deceit and debauchery; if hard she will have no affection on any person and if soft good enjoyment, but will take long to reach orgasm.

A thick nipple indicates that she will be lustful and embrace whomsoever she pleases; she will be very slight in chastity and befriend many, but have only small wealth and poverty at the end. If, when treaded with the finger, a short is found in the aureola like a nail, she will be barren. If a vein is visible, she will have progeny and also prosperity (*bhāgya*). If no vein is visible, she will be barren, suffer much sorrow and pain and should earn her livelihood with hard labour. It is also said that if veins are visible on the breasts, the man embracing her will lose his excitement.

MOLE AND WHORL ON THE BREAST

A woman having a mole or congenital scar or freckle of the size of a sesame seed or a counter-clockwise whorl on the breast will rule over the world. A mole on the left breast indicates chastity and clockwise whorl, debauchery as also her rule over the world. If the mole or clockwise whorl is on the right breast, she will be deceitful and also suffer from poverty and mental pain; while a counter-clockwise one indicates that she will be murdered. If hairs appear on the breast, she will wander as a debauchee.

If there is a mole—either, congenital scar, freckle, bulbous mole, scar, fishlike mole or hairy mole—in the space between the two breasts she will have learning and intelligence; and one embrace of her will be enough, no second will happen. If there is a clockwise whorl there, she will be very poor and destitute and if it is counter-clockwise she will have wealth.

A mole, either a freckle or a hairy mole on the right breast either below, above or at the sides, indicates great loss and a similar one on the left breast, good gain.

A mole or congenital scar on the aureola or the nipple indicates wealth, and moderate sexual desire and union.

If the back appears as two separate portions she will be chaste, but will have unnecessary and unavoidable ill-fame; and if single, a chaste woman. If the vertebra is long like a stick, she will be separated from her husband and if zigzag (bent back) she will have great sorrow and also commit adultery.

SIDES.

A counter-clockwise whorl on the left side indicates that she will be an adulteress and that she will also wander, but not have much of sexual satisfaction. A clockwise whorl on the right side indicates that she will be a chaste woman. Two or more clockwise ones indicate poverty and if reverse adultery.

ARM-PITS.

A plump and elevated arm-pit with thin hairs is considered good. An elevated one indicates that she will have wealth, while a depressed one, poverty. If it emits the smell of tender coconut-water, she will have good dresses; of a lotus flower, good food and enjoyment; of the urine of elephant, strong desires and also that she will be a songstress. If it has the smell of putrid matter she will be strong in sexual enjoyment; and of slaked lime, poverty. If it does not emit any smell, she will rule over the world and have moderate sexual enjoyment. If the hair is red, she will have poverty; if black, wealth; and if stout, strength. It is considered bad if the arm-pit is depressed or has red hairs or visible veins and also profuse sweat.

SHOULDER.

The shoulders should be plump, beautiful, equal to one another, neither broad nor short, and shaped like a soft bamboo. These are considered good. Hairs or veins visible thereon indicate that she will become a widow. If the shoulders are too broad she will have vast riches, chastity and good conduct; if high, long life; if low, distress. Thick ones indicate wealth and thin ones, great sorrow. Hairs on the right shoulder indicate adultery and a counter-clockwise whorl on the left shoulder, that she will rule over the world.

The joints should be fleshy without prominent depression.

ARM.

It is considered very auspicious if the arm descends below the knee and she will have many riches. If it reaches the knee-cap she

MOLE AND WHORL ON THE BREAST

A woman having a mole or congenital scar or freckle of the size of a sesame seed or a counter-clockwise whorl on the breast will rule over the world. A mole on the left breast indicates chastity and clockwise whorl, debauchery as also her rule over the world. If the mole or clockwise whorl is on the right breast, she will be deceitful and also suffer from poverty and mental pain; while a counter-clockwise one indicates that she will be murdered. If hairs appear on the breast, she will wander as a debauchee.

If there is a mole—either, congenital scar, freckle, bulbous mole, scar, fishlike mole or hairy mole—in the space between the two breasts she will have learning and intelligence; and one embrace of her will be enough, no second will happen. If there is a clockwise whorl there, she will be very poor and destitute and if it is counter-clockwise she will have wealth.

A mole, either a freckle or a hairy mole on the right breast either below, above or at the sides, indicates great loss and a similar one on the left breast, good gain.

A mole or congenital scar on the aureola or the nipple indicates wealth, and moderate sexual desire and union.

BACK.

The back should be compact like a book, such a woman will have sweet enjoyment of all pleasures, royalty and good conduct. If it is too high, she will have to carry heavy burden on her shoulders and if too low, suffering. If the ribs are visible she will have poverty, if the ribs and the veins are visible, distress. If the back is highly hirsute, she will steal and will not be afraid.

If the vertebra is (hidden) not visible and there is no hair on the back, she will have wealth. If the vertebra is visible, she will have poverty and if the veins also are seen on the same, ill-health. Hair on the back indicates the strength or firmness of the person and if the hair is stout, black and dense at the lower portion of the back, she will be highly decentful and also have long life, beauty and wealth. One clockwise whorl at the back, denotes that she will be adulterous, while a counter-clockwise one that she will rule over the world. Many whorls clockwise on the back, indicate that she will be a sinner and counter-clockwise ones a barren woman.

If the back appears as two separate portions she will be chaste, but will have unnecessary and unavoidable ill-fame; and if single, a chaste woman. If the vertebra is long like a stick, she will be separated from her husband and if zigzag (bent back) she will have great sorrow and also commit adultery.

SIDES.

A counter-clockwise whorl on the left side indicates that she will be an adulteress and that she will also wander, but not have much of sexual satisfaction. A clockwise whorl on the right side indicates that she will be a chaste woman. Two or more clockwise ones indicate poverty and if reverse adultery.

ARM-PITS.

A plump and elevated arm-pit with thin hairs is considered good. An elevated one indicates that she will have wealth, while a depressed one, poverty. If it emits the smell of tender coconut-water, she will have good dresses; of a lotus flower, good food and enjoyment; of the urine of elephant, strong desires and also that she will be a songstress. If it has the smell of putrified matter she will be strong in sexual enjoyment; and of slaked lime, poverty. If it does not emit any smell, she will rule over the world and have moderate sexual enjoyment. If the hair is red, she will have poverty; if black, wealth; and if stout, strength. It is considered bad if the arm-pit is depressed or has red hairs or visible veins and also profuse sweat.

SHOULDER.

The shoulders should be plump, beautiful, equal to one another, neither broad nor short, and shaped like a soft bamboo. These are considered good. Hairs or veins visible thereon indicate that she will become a widow. If the shoulders are too broad she will have vast riches, chastity and good conduct; if high, long life; if low, distress. Thick ones indicate wealth and thin ones, great sorrow. Hairs on the right shoulder indicate adultery and a counter-clockwise whorl on the left shoulder, that she will rule over the world.

The joints should be fleshy without prominent depression.

ARM.

It is considered very auspicious if the arm descends below the knee and she will have many riches. If it reaches the knee-cap she

king and have children. If she has the sign of a *svastika* in the palm she will be chaste. The sign of a *nandiyāvarta* indicates that she will be the queen of a king while that of a weighing scale indicates that she will be a merchant's wife. Yoke and discus denote that she will be the wife of an agriculturist and have good conduct. The signs of conch, tortoise, or umbrella indicate that she will become the mother of heavenly persons and enjoy unbounded prosperity. Those of elephant, horse, bow, thunderbolt (*tajjra*), bull, flying whisk (*chauri*), elephant-goad (*ankusa*), flag or discus indicate that she will be queen and enjoy wealth, while those of a spear (*vel*), mace, trident, sword and the like indicate that she will be benevolent making gifts always. Similarly the signs of pot (*kumbha*), garland, ear rings (*kundala*), peacock, crown, lotus-creeper, kettle-drum (*damaruka*) and the like are good ones indicating that she will be a queen and possess good conduct. Those of a snake, camel, frog, wolf, vulture, donkey, cat, jackal and similar ones are bad and indicate that she will have to endure great hardships.

A sign in the shape of a brick on the thumb indicates that her husband will die.

FINGER.

The fingers should be proportionately thin, long and tapering, shaped like a fish or the pod of the green-gram bean, without intervening space. If the finger is thin and long she will have beauty; if thick and long, great strength; if thin and short she will have suffering and if thick and short, she should do hard work or labour. If the finger is crooked, bent, hard or with hairs and veins visible, it will bring misery. It is bad if the fingers are not set close and have intervening space.

The thumb should be shaped like the bud of a lotus flower.

FINGER-NAIL.

The finger-nail should be long, convex in shape, bright and red like coral. A woman having such nails will possess riches and prosperity. If it is pale and convex she will have distress; if black and convex ill-health. The nail should not be broad and flat. If it is flat and red in colour it indicates suffering; if the same is white she will not live with her husband and if black she

will become a widow. Brown or pale nails, without any polish and depressed ones indicate suffering. If it is white, i.e., pale having dots, she will embrace many. The hard nail indicates that she will take a long time to reach orgasm and a soft one the reverse.

LINES AND JOINTS OF FINGERS.

The lines on the three joints of the fingers and the whorl on the top portion are considered as indicating the nature and characteristics of the persons. Detailed predictions have been made by the ancients but only portions of the same are available and even in the available portion it is very likely that some of the values have become mixed up.

Thumb.—A single line in the top joint indicates that she will have meagre enjoyment, while many lines there indicate that she will be strong in sexual enjoyment, but will have distress. A clockwise whorl on the top joint of the thumb indicates that she will have wealth, while a counter-clockwise one, long life; and a fold adultery

In the top joint, a single line indicates that she will enjoy comfortable food and many lines there show that she will have no good eating.

A clockwise whorl on the top portion shows her to be a good woman, while a counter-clockwise one shows her to be an irate woman. If there is a fold she will be affectionate.

Ring-finger.—If there is a single line in the first joint, she will wear ornaments and if many lines are there she will have fame.

In the middle joint, if there is a single line she will commit adultery with many persons in dream but not in the wake, while many lines indicate that she will have riches.

A single line in the top joint denotes that she will have to work hard and many lines there incite comfort.

A clockwise whorl in the top portion indicates her long life; a counter-clockwise one that she is a haughty woman; and a fold there her barrenness.

[Details for the little finger are not available in the extant manuscripts.]

NECK.

The neck should be properly formed and shaped like the stalk of a young areca-palm, without hair or visible vein. Such a woman will have great beauty, long life, and good enjoyment to satiate her desires; she will wear many ornaments and enjoy wedded life for long. When the neck is moderately long (four finger-breadths) she will have full and lasting riches; if too long or thin, great distress and debauchery; if short and thick, she will be very poor and also a bad or low woman. Hairs on the neck indicates poverty and visible veins ill-health. A thick neck indicates widowhood. It is also considered bad if thick hairs or veins are seen at the smalls of the sides and if the neck is crooked or dried up or emaciated very much. Such women will not have prosperity.

LINES ON THE NECK.

It is considered good to have three lines or folds in the neck like those of a conch with a right twist beautifully formed and two finger-breadths in length. Such a woman will be chaste

with good conduct and rule over the world. Four lines indicate she will live for hundred years and five lines distress. A woman having only two lines will suffer hardships and if only a single line she will be barren. She will become a widow if no line is seen.

If there is a mole or congenital scar in the middle of the third line, she will have beauty, wealth, long life and also adultery.

If the line is formed in such a way that one-fourth of it is on the left, she will be disliked by her husband and if in the other way, i.e., one-fourth is on the right, she will become a widow. If it is in the middle of the nape, she will rule over the world, but have no sexual enjoyment. If there is a line round the neck, those who embrace her will die. Small sundry lines in the neck indicate that she will voluntarily get ashamed and commit suicide taking poison. Blood-shot line indicates long wedded life. If the lines are joined lengthwise in the middle, she will be barren.

Two counter-clockwise whorls on the neck indicate that she will have many children and if they are clockwise, both husband and wife will be separated and live in different lands. Three clockwise ones indicate that she will be a debauchee.

FACE.

The face should be bright, beautiful and round like a full-moon, emitting the mild smell of a lotus flower. Such a face is considered the best, and a woman having that will enjoy royal pleasures, with many riches and progeny. If it appears like the sun (*sūryamandala*) she will have great prosperity, long life, good conduct and many children. It should be small and proportionate when it is considered highly beneficial bestowing chastity, intelligence and wealth. If the face is like that of a lion, she will have hardships and sorrow; while if it is flat, she will be a sinner enduring poverty and it is considered inauspicious to look at such a person.

Two counter-clockwise whorls in the face indicate long life of hundred years and wealth, while three such whorls indicate that she will always be surrounded by many women. If there is one clockwise whorl, her mother will die and she will survive while three such indicate that her father will die and she will live for hundred years.

CHEEK.

Cheeks should be fleshy, plump and polished like a mirror without veins or down perceptible. Such a woman will always have prosperity. It is considered bad if they are too long, lean, emaciated or depressed or covered with hairs and veins. While smiling if a dimple is produced in the cheek without bearing the teeth or contracting the eyes, she will have prosperity. It is considered faulty otherwise.

Similarly it is good if she sneezes softly and slowly twice or thrice in succession. Otherwise it is bad.

MOUTH.

The mouth should be small and red. If it is flat, she will be wicked. It is not good if the mouth appears black in colour.

LIPS.

The lips should be red, small and uniform. This indicates that she belongs to the superior class of women and will have wealth and good conduct.

If the lower lip is plump like a full-grown coral with a thin line in the middle, she will be the queen of a ruling monarch. A woman having a thick lip or a thin one like a chord or with a line making it appear as double will lose her wealth. A thick and black lip indicates widowhood and suffering while a hanging one indicates lasciviousness and poverty.

The upper lip should be slightly raised in the middle and it indicates beauty. If it is broad, dry or with long hairs, she will have to endure great distress and suffering.

Thick lips indicate that she will undergo great suffering and also commit adultery, while deficient ones point that she will be always bent on lascivious matters and will also be deceitful.

high tongue denotes that she will speak low of anything and everything. If the tongue is split into two at the tip like that of a snake, she will suffer great hardships and sorrow.

UVULA.

It is good if the uvula is red and soft like flesh. Long, high or erect ones and those of a brown colour indicate that she will go to foreign places. If it is hard she will become the wife of a thief and if white, a widow. If it is black she will become separated from her husband and suffer hardships.

TEETH.

The teeth, thirty-two in number, should be close-set and arranged in line like a string of pearls, white, polished and brilliant. Such a woman is considered the best and she will enjoy royal pleasures, bearing exemplary character and conduct. It is considered bad if the teeth are too big, broad or protruding; brown, green or black in colour; not in a line, some of them entwining, ride on one another and have intervening space. Such persons will have distress, sorrow and poverty. If the teeth in the upper row are big, her mother will die. If they are entwining her husband will die and if there is intervening space or gaps in the row she will have connection with many males. If both the rows are very small or very big she will be very wicked and a sinner always having lascivious thoughts.

VOICE

A woman's voice should be sweet, gentle and pleasing like the voice of a swan, parrot, or cuckoo and the hissing of a child. If it resembles the rumble of clouds or the thunder it is not good. A voice resembling that of a crow, donkey and the like is considered very bad. A low tone indicates that she will have poverty and do manual labour and will be a sinner.

NOSE

The nose should have the shape of a sesame flower and be long, not hanging low, taper upwards, with the nostrils small and symmetrical on both the sides, and having the nose-bone slightly protruding. Such a woman will be resplendent like the Goddess of Prosperity. If it is depressed, low, bent, too big or

prominent, with a crooked or bent tip, or a thick and broad tip, or having deep-red or black colour, she will become a widow. If it is folded or flat she will become a servant. A worn-out and very small nose indicates the Goddess of Misfortune. A flat nose, one with a broad tip, and one with both the nostrils closely set indicate that she will be very wicked, guile and vicious.

EYE.

The eye is compared variously to the purple Indian water-lily (*kuralai*) flower or lotus petal, the tender mango and spear (*vēl*). The eye should be elongated, equal to one another and placed on the same level, with the pupil black, the portion round it white having red streaks and the corners red. An elevated eye is considered bad and it will end her life. A round one indicates that she will have connection with many males. Very small and round eyes indicate widowhood. Sunken ones denote that she will become a menial servant and suffer-squint eyes are not good. Looking with one eye closing the other or with side glances indicates that she will desert her husband and be an adulteress. If her look is slanting to the left she will become a servant and if to the right she will be barren. Lean and narrow eyes, blinking as well as goggle eyes and eyes widely apart are considered not good. Women having wet eyes on account of hair growth inside and women whose eyes are like those of a tiger should be avoided. It is better to discard a woman having the eye like that of an elephant.

If the eye has the colour of honey she will have prosperity and fame. If it has the colour of a dove she will not have good character. If it is deep red she will be death to her husband. It is also not good if the eye is brown or not bright. An eye resembling that of a cow indicates that she will be lascivious. Similarly if the eye resembles that of a goat, buffalo, cat and the like it is also not good. Such women will not shine.

EYELASH.

The eyelash with hairs thin, closely-set, not too short, beautiful and black indicates prosperity to the person. It is not good if the hairs are thick, brown in colour or with gaps.

EYEBROW.

The eyebrows should be curved like a bow, symmetrical to one another, black, radiant like a creeper and not joined in the middle. It is considered bad if the two brows join together and if the hairs are thick, long, brown in colour or with gaps; great distress will befall such persons. It is better to avoid women having brows highly hirsute or without hairs.

EAR.

The ear having a spiral inside is considered good. Such a woman will have prosperous children. If the ear is not prominent as if non-existent, high, or pointing upwards, hairy or with visible veins, she will have misfortune.

FOREHEAD.

The forehead should be three finger-breadths in width, without small hairs or visible veins and shaped like a crescent. A woman having such a forehead will have wealth. The sign of a *surasika* there indicates that she will be a queen. If there are hairs and visible veins she will have connection with many persons. A whorl in the forehead between the brows indicates that she will be queen to a ruling monarch.

HEAD.

The head should be round and elevated. This is considered good. If it is too big she will become a widow. If long she will have devotee for everyone. If it is without beauty she will have to beg so as to be despised by everybody. A counter-clockwise whorl in the middle of the head indicates that she will have vast riches, but will be a sinner.

HAIR ON THE HEAD.

The hair on the head should be black, long, soft, dense, straight and thin with the end unsplit. This is considered best. It is also good if it has the colour of a bee. If the hair is thick, i.e., stout, not soft, not uniformly grown, has split-end and gaps and is of brown or red colour, she will have to endure great distress. If the hair is too short she should be avoided.

If the hair is of thirty . . . finger-breadths (*angulas*) long her husband will help many persons.

The partition of the hair at the top of the forehead should be well-formed. Such a woman will prosper.

If the hair emits the smell of flesh and blood she will have distress and suffering. If it emits sweet smell like those of flowers she will have prosperity and enjoyment.

BODY-ODOUR.

If the body emits the smell of jasmine, *kāngu* (common caung) or lotus flower she will become queen. If the smell resembles margosa or aloe and is pungent like that of sweat or saline, she should be avoided as the Goddess of Prosperity will leave her. It is considered good if the body-odour resembles the smell of camphor, eagle-wood (*agaru*), musk, civet, coconut blossom, mahua flower, lemon, fragrant screw pine and the like, the Goddess of Prosperity will reside with her.

MOLE, DOT OR WHORL IN DIFFERENT PARTS OF THE BODY.

Congenital scar, small beauty dots or red mole on the left side of a woman will indicate that her wealth will increase and she will prosper. A scar or beauty-freckle on the right breast indicates that she will give birth to one son who will become famous and four beautiful daughters. Only a queen will have a red mole inside the nostril at the tip of the nose. A black one there indicates that she will suffer and become a widow; otherwise she will wrong her husband and commit debauchery so as to be slandered by others. A mole on the left hand, neck, both the ears or the cheek indicates that she will have good progeny. If small scars or dots like the sesame seed or mosquito appear above the instep up to the navel it indicates extreme poverty and suffering. A trident line on the forehead indicates that she will live like the Goddess of Prosperity with thousand women serving her.

A clockwise whorl on the hand, chest and navel as also on the right side of the back is considered good. Two such on the rear portion indicate long life and progeny. A clockwise one on the lower portion of the *pudenda* indicates that she will become queen, while a circular one there shows that she will have long life and progeny. One big whorl extending from the waist (*Ka'i-ta'a*) to the *pudenda* indicates that her husband and children will die. A long one from the waist (*ka'i-ta'a*) to the belly indicates that her

husband will die, while two such there show that she will lose her chastity and be an object of ridicule for others. A whorl in the eye indicates widowhood or loss of chastity while one on the nose that she will be a chaste woman. A clockwise one on the ear or on the partition of hair indicates that she will be the death of her husband while one or two such at the top of the head widowhood. It is better to discard a woman with a clockwise whorl on the forehead. One whorl, both clockwise and counter-clockwise, in the neck indicates that she will lose her husband in one year.

While sleeping, if a woman grinds her teeth, she is to be discarded even if she possesses all the other good signs. Similarly a woman with a whorl at the waist is to be discarded even if she has all the good signs enumerated, as she will be a foreigner to chastity.

GENERAL.

The following women should be avoided; one who very often laughs, or loses and ties her chignon, or changes her dress; one who walks haughtily, or speaks harsh words or gets anger quickly; and one having a big navel.

So also a woman with short arm or small fingers or joining eyebrows and two whorls or big ears should be avoided; otherwise the man's wealth will vanish and he will get disease.

Similarly a woman having hirsute legs, speedy and resounding gait, thick neck, freckle with a clockwise twist or night-blindness, or whose body emits the stench of fish should be avoided as the person who embraces her daily will lose his life.

A woman having a long nose, screwed up face, contracted or raised abdomen, red hair, mouth or tongue in black colour or split nails should also have to be avoided and discarded as she will reduce to dust whichever place she goes to.

So also should be avoided a woman whose sole of the foot does not rest fully on the ground having an arch in the middle, as poverty will be following her.

A woman whose sole of the foot is soft like cotton or whose body emits the smell of lotus is considered good and the whole world will bow to her.

சாமுத்திரிகா லட்சணம்

காப்பு.

(கலி விருத்தம்.)

கணபதி என்றிடக் கலங்கும் வல்வினை
கணபதி என்றிடக் காலனும் கைதொழக்
கணபதி என்றிடக் கரும மாதலால்
கணபதி யல்லதோரா கருமம் இல்லையே.

(க)

(வெண்பா.)

இரவி தனைவணங்கி எப்போதும் ஈசன
திருவடியே சென்னியின்மேற் சோத்து-மருவினிய
சாமுத் திரிகந் தமிழால் விரித்துரைப்பம்
நாமுத திரையால் நயந்து.

(உ)

புருஷ லட்சணம்.

(ஆடவர் இலக்கணம்.)

[பின்வரும் நான்கு பாடல்களும் சில பிரதிகளில் காணப்பெறவில்லை:
ஆயினும் உரைநடையில் அமைந்துள்ள சாமுத்திரிகா லட்சண நூலைக்
கவனிக்கும்போது இந்தப் பாடல்கள் ஆரம்பத்திலேயே இருக்க
வேண்டும் என்பது விளங்கும்.]

(அறுசர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

ஐந்துநீண் டைந்து நேர்ந்தா றிடையர்ந் தேழ்சி வந்து¹
முந்துமூன றகன்று மூன்று குறுகிமூன றும்ந திருக்கும்²
அநதமில் குணங்கள் முப்பா விரண்டொடும் அமைந்த³ மாந்தர்
இந்திரர் திருவி னோங்கி இனிதுவீற றிருப்பர் மாதோ⁴.

(என்பது எல்லாப் புருஷருக்கும் முப்பத்திரண்டு லட்சணம் பொருந்தி
யிருக்கவேண்டும். அஞ்ச இடம் நீண்டிருக்க வேண்டும். அஞ்ச இடம்
மிருதுவாக இருக்கவேண்டும். ஆறு இடம் உயர்ந்திருக்க வேண்டும்.
எழு இடம் சிவந்திருக்க வேண்டும். மூன்று இடம் விசாலமாயிருக்க
வேண்டும். மூன்று இடம் குறுகி இருக்கவேண்டும். மூன்று இடம்
அழுந்தியிருக்கவேண்டும். இப்படிப் பிரதானமான முப்பத்திரண்டு லட்சண
முள்ளவன பூலோகம் எல்லாம் ஒரு குடையின் கீழே ஆளுவான் (என்ற
வாறு.)

(க)

(பாடபேதம்) ¹ ஏழு சேந்து.

² அமர்ந்த; இருத்த.

³ முக்குழந்திருக்கும்.

⁴ இருப்பார் என்றே.

நீண்டிடும் ஐந்து கண்கை கதுப்புநீண முழந்தாள மூக்கும்
ஆண்டுநோந் திருக்கும் ஐந்து மயிரவிரல் உகாதோல் வெண்பல்
ரண்டியா ஆறு நெற்றி தோளவயி நிருகை மூலம்
பூன்துயில் கொளஞ் மார்பம் பொற்புடப புறங்கை ஆமால்.

[நீண்டிருக்க வேண்டிய ஐந்து இடம் : கண், கை, கதுப்பு, முழங்கால், மூக்கு. மிருதுவாக இருக்கவேண்டிய ஐந்து இடம் : மயிர், விரல், நகம், தோல், பல். உயர்ந்திருக்கவேண்டிய ஆறு இடம் : நெற்றி, தோள், வயிறு, அககுள, மார்பு, புறங்கை ஆகியவை.] (ச)

ஏழிடைம சிவத்தல் அங்கை இணையடி கடைக்கண் அண்ணம்
கீழிதழ் தாழ்நாக காகுந் திளர்ததிய வதனம் மூன்று
தாமமுந் கொக்கல் நெற்றி குறுகுமூன றிடங்குள சாற்றில்
சூழ்புலன கனமு முந்தாள கீழ்தான் குறியும் சொல்லும்.

[சிவக்க வேண்டிய ஏழு இடம் : உள்ளங்கை, உள்ளங்கால், கடைக்கண், அண்ணம், அதரம், உளநாகு, வாய். விசால்மான மூன்று இடம் : மார்பு, இடுப்பு, நெற்றி. குறுகிய மூன்று இடம் : கழுத்த, முழங்காலின்கீழ், ஆண்குறி ஆகியவை.] (சு)

மூன்றிடம் ஆழதல் உந்தி மொழியுடன் மூடும் இளை
ஆளறவச் சிறுவன தனபால் அமர்ந்தன வனறி யேயுந்
தோளறநாண் மேனமை யாகத் தோளறலா லங்கை வன்மை
என்றுஇயல் பாத லால்மற நியானிரை யாகு மெனறே.

[தாழ்ந்திருக்க வேண்டிய மூன்று இடம் : தொப்புள், சந்து, மொழி ஆகியவை. இவை பொருந்தியவன் மேனமையாக வாழ்வன்.] (க)

(வென்பா.)

நெற்றிவரை ஐந்தாடில் தூறாகும் நால்காடில்
பெற்றவய தென்பதென்ப பேசுங்கால்—உறற
தொருமூன்றுக் கறுபதாம் ஓர்ரண்டு நாற்பதாம்
திருஒன்றுக் கிருபதெனச் செப்பு.

(எ-ஐ) நெற்றி வரை ஐந்தாடில் வயது தூறு ; நாஜ் வரையாடில்
வயது என்பது ; மூன்று வரையாடில் வயது அறுபது ; இரண்டு வரையா
டில் வயது நாற்பது ; ஒரு வரையாடில் வயது இருபது (எ-று.) (எ)

(அறுபேக்கழிதெயிலடி பாசிப விருத்தம்.)

அடியி மதியம் போலும் அழகுறு நெற்றி யாடில்
பட்டமும் கட்டு மென்று பாதிஞல் நம்பொள குடில்
விட்டல் நடுவு தானே விளக்கி , உ வேந்தர் தம்மொ
டெட்டிய சேனக் கெல்லாம் ஒருவரே ஆனவா ஜெனறே.

(எ-ஐ) நெற்றியானது எட்டாம் நாள் கந்திரை போன்று மூகம்
மெழ்ச்செயுண்டாய் நெற்றியின் நடுவே கயிறு போலே ஒரு நம்புண்டாகில்
பட்டமிக்கெழுள்ளவன் சூலான் (எ-று.) (அ)

தாமரை யுடைய கண்ணுன தனமிக உடைய னாகும்
தேமறு உடைய கண்ணுன திருவினை யுடைய னாகும்
பூமது உடைய கண்ணுன பொருந்தினர புலவ னாகும்.
காமரு கழுநீரிக கண்ணுன கலியுக ராம னாமே.

(எ-து) கண்ணுனது தாமரைக் கமலம் போன்றிருந்ததால் வெகு திரவிய முண்டானவன். கண்களுகளுளே தேன நிறமாய் மறு உண்டா சில் மகாலட்சுமி குடிக்கொண்டிருப்பாள். கண்ணுனது வெணமை பிறந திருந்தால் நூல், கலை வல்லவனுவான். கண்கள செங்கழுநீர்ப் பூப்போன திருந்தால் அவன் இராமவதாரமென்று சொல்லப்படும் (எ-து.) (அ)

கவிதரு செவியு மாணை கண்ணுமுண பாகில் மணமேல்
தவனெனத திருவுண் டாகும் தலைவரும் வணங்க வாழ்வா
மலைபிறை மாபி லுண்டேல அணங்கினு கணங்க னுவன்
ரவிபிறை நாலு வெற்றி மணனினைமேல் திண்ணை நன்மை.

(எ-து) வானரத்தின் செவிபோலவும் ஆனையின் கண்ணைப் போலவும் இருந்தால் மகாலட்சுமிகரம் உண்டாம். மார்மிலே சந்திர பிறையைப் போன்றிருந்தால் அவன் மன்னியனாவான் ; ஸ்திரீகளுக்கு மனமதனாவன். நாலு பிறையாயிருந்தால் வெற்றியுண்டாயிருப்பான் (எ-து.) (இ)

அதரந்த மரையே யொக்கில் அருநிதி கோடி யுண்டாம்
புகலிரு செங்கை யாகில் புகலிரு கோடி யாகும்
நிகரிலா நேமி யாகில் நீளபுலிக் கரச னுவன்
மருவளர் குழலி னுளே மறைவழி யுரைத்த வாறே.

(எ-து) அதரமானது தாமரையிதழ் போன்றிருந்தால் கோடி திரவியம் உண்டாம். கையானது செந்தாமரை போன்றிருந்தால் இரு கோடி தன முண்டாம். கையில் சங்கு சககரம் போன்றிருந்தால் பூமிக்கு அரசனாவன் (எ-து.) (ஐ)

சிரிப்பினால் அழகு தோன்ற தாயிடிற் செல்வ மில்லை
அருக்கிய நகையுந் தானே அழகதா யிருக்கு மெனனும்
முருக்கிதழ் அதரந் தனனில் முததழ்ப்பல் லுடைய னென்னும்
உரைதரத் திருவுண் டாகும் உயர்பெறும் செல்வ னாமே.

(எ-து) சிரிப்பினாலே அழகு தோன்றாமல் இருந்தால் செல்வமில்லை ; வறுமையுடையவன். நகை அழகாயிருந்து பல்லும் முத்துக்கோவை போலிருந்தால் செல்வ முண்டாகி அதிக வாழ்வு உண்டாயிருப்பான் (எ-து.) (ஐ)

காரியல் மேகம் போன்றும்¹ கரியரி முழக்கம் போன்றும்
சிரிய முரசு போன்றும் திகழ்குர லுடையா னாகில்
பாரிய செல்வ மன்னும் பருமணிப் பெரிய தென்னும்
ஆரியன்² உரைத்த தூவின் நற்பொருள் உரைத்த வாறே³.

(பா-ம்.) ¹ உரைத்தாரைத் திருவுண்டாகும். ² கரீசுரன் மேகம் போன்றும்.
³ ஆரியன். ⁴ உரைத்தார் நத்தி.

(எ-து) கண்டத தொனியானது மேகத்தின குமுறுதல போலவும், ஆனையின சததம் போலவும், அரிமுழக்கம் [சிககத்தின கர்ஜனை] போலவும், மின்னரி வீணைத்தொனி போலவும் இருந்தால் ஐசவரியமும், வீரங்கணமும் உடையவனும் ; சேனாபதியாவான் (எ-று.) (மௌ)

கழுத்துறு வரைகள் நாலு காணவே பிபரி தனலில்
அழுத்தமாய்த் தோன்று மாகில் அறுநிதி யாகு மெனனில்
கழுத்தினகீழ் முதுகு மீது கலந்தற நிற்கு மாகில்
வழுத்தறு செலவு முண்டு வயதொரு தூறு முண்டே¹.

(எ-து) கழுத்தைச்சுற்றி வரை நாலு பிபரியில் தெரிவதாக இருந்தால் தரித்திர முடையவனாவன. அந்த நாலு வரை முதுகின் மேலிருந்தால் வெகு செலவத்தைபுண்டயவனுய்ச் சகல கல்வி, புராண சாத்திரங்களும் வல்லவனாய் வயது தூறும் உண்டாயிருப்பான் (எ-று.) (மௌ)

கொக்கென மிடறறி னோடுங் கோழிமுட் செவியில் தோன்ற
மிக்கதோர் வயது மிலவே மிடறறினில் மயிருந தோன்றில்
தக்கதோர் ஆயு சில்லை தாளவிரல அங்கை தன்னில்
சிக்கென வுண்ட லூகில் செலவமுண்ட டாகு மன்றே.

(எ-து) கழுத்தானது நீண்டு மிடறு தெரிய அழகியதாயிருந்தால் அறிவுண்டு. அழகில்லாமல் நீண்டிருந்தால் ஆயுசு இல்லை. மிடற்றில் மயிர்தோன்றில் ஆயுசு இல்லை. முன்கொண்ட கோழி முனபோல் செவியாகில் ஆயுசு இல்லை. காலவிரல, கைவிரல நெருங்கியிருந்தால் தனம் உடையவனாவான் (எ-று.) (மௌ)

(கலி விருத்தம்.)

தோளொடு நடுவிரல் தொட்டி ரட்டித்து
நீளம் தாக்கியே நெற்றி யுற்றிடிச்
காளைதன் உவிரொடுங் கண்ணுஞ் செய்வவாய்¹
கோளறுஞ்சதாயுவாய்க் குலாவும் செல்வமே.

(எ-து) யாவொருவனுக்குக் கயிறறைத் தோளில் நிறுத்திக் கையில் நடுவிரல் அளவும் அளந்து அந்தக் கயிறறை இரட்டித்துக் கால் பெருவிரலில் நிறுத்தில், நெற்றியில்² நின்றிடிச் வயது தூறு உண்டாம், ஐசவரியம் உண்டாம் என்பது. கண்ணும் செவ்விர்போன்று அதரமும் வரையும் வெற்ற தோன்றினால் வெகு செல்வத்தை உடையவனாவான் (எ-று.) (மௌ)

மனவிய புருஷமேல் மருகில் ஆயுகம்
மனவிய எண்பதாம் பகரும் செல்வமும்
அவனது வாயுநில் அறுபத் தருசெனச்
சொன்னவிச் செல்வமும் கருக்கம் என்பார்.

(ம-ம.)¹ வயதில் அறுபது கயிறு.

² கைகளைச் செவ்விரல்.

³ நெற்றியில் மேல்.

(எ-து) முன அளந்த கயிறு புருவ மதத்தில் வந்தால் வயது என்பது ; செல்வமுண்டாம். அந்தக் கயிறு வாயளவு வந்தால் வயது அறுபத்தஞ்சு, செல்வம் மட்டு (எ-து.)

இதன் வேறு பாடம்

மனனிய நெற்றி தனனில வயதுதான் தொண்ணூறென்றும்
எண்ணிய புருவில நினரூல் [அவாவயது] என்ப தாகும்
மினனிய மூக்கில் சேர்ந்தால் மெய்ப்புடன எழுப தெனரா
சன்னமாய அறுபத தஞ்ச தாடையில் நிற்ப தாமே.

நெற்றியளவு வந்தால் வயது தொண்ணூறு. புருவத்தில் நினரூல் வயது என்பது. மூக்களவு ஆனால் எழுபது. தாடையில் நின்றால் வயது அறுபத்தைந்து.] (யெ)

அக்குறி கழுத்தைவந் தண்டு மாயிடில்
துக்கிய ஆயுசு சொல்லில் ஐம்பதாம்
மிக்கது நெஞ்சுறில் வறுமை மேலிடும்
புககதோர் வயதென்ப புகல்வா புத்தியால்.

(எ-து) முன அளந்த கயிறு கழுத்தைச் சேருமாகில் வயது ஐம்பது ; ஐசுவரியம் குறையும். நெஞ்சில் கயிறு வந்தால் அவன் வய தில்லை (எ-து.)

இதன் வேறு பாடம்

அக்குறி கழுத்தைவந் தணையு மாயிடில்
துக்கிய ஆயுசு சொல்லில் ஐம்பதாம்
மிக்கவே நெஞ்சினில் விளங்க முப்பதாம்
பக்கமாம் மார்பினில் பருவம் இருபதே.

அந்தக் கயிறு கழுத்தை அடைந்தால் வயது ஐம்பது ; நெஞ்சில் நினரூல் வயது முப்பது ; மார்பு மட்டுமே வருமானால் வயது இருபது ஆகும்.] (யை)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி பாசிய கிருத்தம்.)

மறுவது தோளி னுள்ளும் புயத்திலுந் தோன்றிற் பொல்லா
செறிதரும் இடையி னுள்ளே சேர்ந்திடும் மறுநன ராகும்¹
குறியது விழியில் தோன்றில் கோலமாம் அரச னாகும்²
மறுவது உலத்தி னுண்டில் மணிவண்ண னாகு மன்றே.

(எ-து) யாவன ஒருவனுக்கு மறு தோளிலும் இடது பக்கத்திலும் உட்பாதுல் செல்வமிவ்வீ. அரைக்குள எச்செப்புறத்திலும் வலது பக்கத் திலும் மறுவுண்டானல் ஐசுவரியமுண்டாம். வலது விழியில் மறுவுண்டானல் மகாவிஷ்ணுவுக்குள்ள பதம்புனா (எ-து.) (யக)

(வென்பா.)

மாப்போடு நெற்றி அகலிலதான வாழ்வடுக்கும்
பாருடைய வேததன் பணிமகனும்—சீருடைய
கொப்பூழும் மூக்குற குரலும் பெரியனென
எப்போதும் இனபந் தரும.

(எ-து) மாபும் நெற்றியும் அகன்று விசாலமாயிருக்கில் ராசாக்கள
கூட வணங்கத்தக்க ஐசுவரியத்தை உடையவன் ஆவான். தொப்புளும்
மூக்குற குரலும் பெரியன எனனில் எப்போதும் சுகத்தை அனுபவிப்பன் ;
ஆயுசமுண்டு (எ-று.) (உய)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாகிரிய விருத்தம்.)

ஒன்றுல காள நிற்கும இரண்டுநல லாகள் இனபம்
நன்றுதான மூன்று கல்விக நிறைவனும் நாலு நன்பால
ஒன்றிய மக்கள செல்வம் உடையனலா ஐந்தும் கொள்ளச்
சென்றுதான வயிற்றி லென்று திருவினல் அரச னுமே.

(எ-து) யாவன் ஒருவனுக்கு வயிற்றினமேல் ஒரு வரையுண்டாகில்
மக்கள செல்வமுண்டாம் ; ராசபோக முண்டானவன். இரண்டு வரையுண்டா
கில் நல்ல னைநீ போகமும் செல்வமும் உண்டாம். மூன்று வரையாகில்
கலையுடையவனாவன். நாலு வரை யுண்டாகில் மகா செல்வமுண்டாம்.
அஞ்ச வரையாகில் அதிகாரபலன் [உடையவன்] (எ-று.) (உயக)

மன்னிய உதரந் தானும் மருவிய சுழியை யொத்துத்¹
துன்னிய ரோமம் நாபி மேலுமேல் நோக்கி யேறில்
அன்னவன் கைகள் தமயில் அங்குலி சிவக்கு மாநில்
துன்னிரை யினைத்த தாகில் சொல்லரும் செல்வந் தானே.

(எ-து) யாவனொருவன் வயிறும் தொப்புளும் ஒத்திருந்தால் நல்லது.
நாபியில் ரோமமில்லாமல் நாபிக்கு மேல் மாபில் ரோமம் மிகவு முண்டா
கில் வெகு நல்லது. கை வரை² சிவந்திருக்கில், விரல்கள் நெருக்கியிருக்கில்
மிகுதியாகிய செல்வத்தை உடையவனாவான் (எ-று.) (உயஉ)

வயிறுடன் செனனி வாய்தான் கன்னமும் வற்றி னுணும்
மயிரிசுவந் துடம்பு கூனி வழிநடை கவிழ்ந்து போகில்
குயிலென மொழிந்து பங்கால் கூயிடுங் குரலி னுணுகு
செயல்வின களவ னாகும்³ செல்வத்தைத் தீரடி லானே.

(எ-து) யாவன் ஒருவனுக்கு வயிறு, தலை பெரியதாகியிருக்கும் ; கன்னம்,
வாய் தசையில்லாமல் மிகவும் நாமாய் வற்றினும் ; மீசை, தாடி, தலைமயிர்
சிவக்கிலும் ; யாவன் ஒருவன் குனிந்து நடக்கிலும் ; கவிழ்ந்து நடக்கிலும் ;
மீசைக்குரலாய்க் குரல் நெருக்கிலும் ; பையிலல்லாமல் பங்காலும் குருசமாய்க்
கூய்மீடுறவனும் பறாத்தாமா வென்று சொல்லப்டும். ஒருதலும்
செல்வமில்லை (எ-று.) (உயக)

சூழியினில் மயிரொன றுகில் தொல்லைமா வேந்த னுவன்¹
வழிவர இரண்டு ரோமம் மண்டியே விரவு மாகில்
எழுதரு கலைக னெல்லாம் எதிரில்லா னுலு மைநதம்
கழுவினிற பொருநதத தக்கக கஷ்டமே விளைக்குந தானே.

(எ-து) யாவன ஒருவனுக்கு நாயியில் ஒரு ரோமம் தோன்றினால்
ராசாவாவன. இரண்டு ரோமம் தோன்றினால் சகலவிதத்தையிலும் வல்ல
வனாய்ப் புலவன ஆவன. நாலு அஞ்சு, ரோமம் கூட்டமாயிருந்தால் வெரு
துக்கத்தை அனுபவிப்பான்; சோரஞ் செய்து கழுவினேறி இறப்பான் (எ-று.)
(உயச)

(வெண்பா.)

உடம்பு தனில்மயிரொன நேயாகக் கலவி
இடம்புடனே ரெண்டாகில் இனபம்—மடங்கியதோர்
நனமயிர் மூனாருகில் நன்னுதலாய நாலுபால்
தினமையும் நலஞ்ரவும் செப்பு.

(எ-து) உடம்பினில் மயிராககால் பத்தி பத்தியாயிருக்கும். அதற்கு லக்ஷ
ணம் ஏது எனினில்: ஒரு பத்தியுண்டானால் கலவி; இரண்டு பத்தியுண்டானால்
இனபம்; மூன்று பத்தியுண்டானால் துன்பம்; நாலு பத்தி உண்டாகில்
துக்கம் [வறுமை] (எ-று.)
(உயரு)

(கலி விருத்தம்.)

மனனிய மணிககையிற பிறந்த மாலவரை
உனனிய நடுவிரல் ஊன்று மாயிடிஸ
பொன்னினைப் பிடித்திடும் பூமி தேடிடும்
மனனிய வித்தைகள் வல்ல னாகுமே.

(எ-து) மணிக்கட்டில் பிறந்த ரேகை நடுவிரலிலே சுமந்தால் திரவிய
முண்டாய்; அரசனாவன்; கலவியும், ஞானமும் உண்டாவன (எ-று.) (உயசு)

வஞ்சமில் மணிக்கட்டில் எழுந்த மாலவரை
மிஞ்சிய அணவிரல் மீது தோன்றிடில்
தஞ்சமா மிருநிதி தாங்க வாரிதி
அஞ்சலி புவிதனைக் கரச னாகுமே.

(எ-து) மணிக்கட்டில் பிறந்த ரேகை அணவிரலிலே சுமந்தால் சங்க
திதி பழம நிதி அவனித்திடிலே வாசமாயிருக்கும். சமுத்திரம் சூழ்ந்த
பூமிக்கும அரசனாவன் (எ-று.)
(உயஎ)

வாய்ந்ததன மணிக்கட்டில் பிறந்த மாலவரை
சேர்ந்ததற் சிறுவிரல் சென்று சேர்ந்திடில்
ஏந்துதன னுருவொடு மிசைந்த மாநிதி
வேந்தனுய்க் குடியது விளைகு மென்பரே.

(எ-து) மணிக்கட்டில் பிறந்த ரேகை சிறுவிரலில் தினாநல் பூமிக்கு ராசா
வாய்த் திரவிய முண்டாய் நல்ல ஸ்திரீகளுடனே அனுபவித்தற்கொண்டி
ருப்பன (எ-று.)
(உயஅ)

தோன்று ரேகையுந் தூய மணிககட்டில்
மூன்று ரேகையும் நிற்கில் முழுநெதி
என்ற ஞான விரேகை நடுவிரல்
ஊன்றி ல.... ததிமே ஞானமே.

(எ-து) மணிககட்டில் ஒரு ரேகை பிறநது உள்ளங்கையிலே நின்று நடு விரல், அணிவிரல், சிறுவிரல், இந்த மூன்று விரலுக்கும் மூன்று கயிருய்ப் போய்ச் சுமநது நினரூல சங்கநிதி பதுமநிதி அடைவனென்று சொல்வது. இரண்டு ரேகையானால் மகா ஐசுவரியமுண்டாம் ; அல்லது நானூ கலைகளுக்கும் வல்லவனாய் ஞானத்தலைவனாவன (எ-று.) (உய்க)

(வென்பா.)

ஞான வரைபோய் நடுவிரலில் ஊன்றுமேல்¹
ஞான மவருக்கே நனறாகும்—ஞானம்
தருமவ வரைபோய்த தனிவிரலி லுனறில்
பெருகு மிருந்தியம் பின்பு.

(எ-து) ஞானவரை போய் நடுவிரலில் நினரூல வெகு ஞானவான ஆவன. அவ வரை பெருவிரல் மேலேறினால் ஞானமும் திரவியமும் உண்டு (எ-று.) (உய்க)

(கலி விருத்தம்.)

கையுள னேவரை நின்று சிவநதிடில்
மெய்யுள னேபல் போகம் வினேத்திடும்
கையுள னேவரை கண்டு கறுத்திடில்²
மெய்யுள னேபல் துக்கம் வினேக்குமே.

(எ-து) கையிலே இருக்கிற வரை சிவநதிருந்தால் சரீரத்திலே துன்ப மில்லாமல் சுகத்தைக் கொடுக்கும். கை வரை கறுத்திருந்தால் சரீரத்திலே ரோகம் உண்டென்று சொல்வது (எ-று.) (உய்க)

பெருவிரற் கீழ்வரை யிணைத்த சங்கிலி
உருவெனில் நாற்பதுக் கொன்று மில்லையாம்
திருமணம் இரண்டுள தாகு மென்றுளே
வருமக வாறுளர் அதற்குப் பினைரே.

(எ-து) பெருவிரற் மேலவரையானது சங்கிலியினையலாயப் பிணைந்திருந் தால் நாற்பது வயசுமட்டும் விவாக மில்லை. பிற்பாடு இரண்டு விவாகமுண்டு. பிள்ளைகள் ஆறு உண்டு (எ-று.) (உய்க)

குரங்கின கைகளை கூட்டிப் பொருள்களை
அரவகு வானபுகை கையவள் பாவியான
கரங்களை கோணிலும் கைப்பணி செய்திடும்
பாந்த கையவன பற்றில் ஞானமே.

(எ-து) குரங்கினகை எனபது விரல் நெருங்கிக் கை குழிந்திருப்பது. அவ்விதம் இருந்தால் திரவியமுண்டாவன. கை புகை, சூழ்ந்திருந்தால் பாவசேவனம் பண்ணுவான; கள்ளன. கை குறுகியிருந்தாலும் கோனி விருந்தாலும் ஈனத்தொழில் செய்திருப்பான. உளளங்கை கனறியிருந்தால் செல்வமில்லை (எ-று.) (நயந.)

(அறுசிக்கழிநெடிலடி பாசிரிய வீருத்தம்.)

மகரத னுருவம் போல வாய்தத்தோர் தாரை யாயில்
புகருடைச சங்கு நாலு கோடியாம பூமி மீது
நிகரிலா நெதியை யானும் நீளமுடி. மனை னேயாம
தகரநற் குழலாய் நனராய்த் தரணிமேல் வாழுவர் கண்டாய்.

(எ-து) கையில் மகரரேகை யிருந்தால் சததிராதிபதியாவன.¹ புத்திர சம்பததுண்டாம். சங்கு, சக்கரம் இருந்தால் நாலுகோடி ராச்சியத்துக்கு அரசனாவான் (எ-று.) (நயச)

அங்கையின ரேகை செமமை அளவதாய் நீளு மாகில்
மங்கையர்க் களனக னாகும் மத்தியில் சிறுகும் வாழவு
செங்கையில் கோணிற ருகில் திணைநிய தொழில்க ளாய்
சங்கையிற சுகம மில்லை தருமபொரு விழப்பான தானே.

(எ-து) கையில் உள்ளே ரேகை செவ்வையாய் நீளுமாகில் ஸ்திரீ களுக்கு மனமதனாவான்; வெகுபோகபாக்கியமுள்ளவன். கைக்குள் வரை கத்திரித்துக் கண்டிருந்தால் துன்பம் உண்டாவன; கை முறணித்து இருந்தால் சொப்பனத்திலும் செல்வமில்லை (எ-று.) (நயந)

(கலி வீருத்தம்.)

கங்கை ஆனை கனங்கொடி. குண்டலம்
பொங்கு மாழி கவரி விமானமுந்
தங்க ளாய்சு சாதுடி தோரணம்
அங்கை யாகில் அரசனு மாகுமே.

(எ-து) கையில் கங்கை, ஆனை, கொடி, குண்டலம், சமுத்திரம், சாமரம், விமானம், தமருகம், தோரணம், குடை இவை தோன்றினால் பட்டத்துக்குரிய அரசனாவான் (எ-று.) (நயந)

சங்கு தாரை நெடுங்கொடி அங்குசம்
பொங்கு நீகவ ரித்திரள் பொனமுந்
திங்கை ஆனி எறிதறு வெண்குடை
அங்கை யானஅர சாளவது முண்மையே.

(எ-து) சங்கு, தாரை, கொடி, அங்குசம், சமுத்திரம், கவரி, டிடி, முழ, பிறை, குடை, இப்படிக்கொத்த ரேகையிருந்தால் அரசனாவான் (எ-று.) (நயந)

சங்கொடு சக்கரம் தண்டு தாமரை
 செங்கையில் வேல்மழு செல்வ மென்றிவை
 அங்கையி லிரண்டினும் அடியி ரண்டினும்
 தங்கிடின அவனியில் தலைவன ஆகுமே.

(எ-து) சங்கு, சக்கரம், தாமரைப் பூ, வேல், மழு, மீன இவை
 கையிலும் காலிலும் இருந்தால் ஐம்பததாறு தேசத்துக்கும் அரசனாவான்
 (எ-று.) (கயிஅ)

(எழுசேர்க்கழிநெடிலடி யாகிரிய விருத்தம்.)

கொடியேறி யானை குடைசாம ரங்கன்
 கயலே குலாவு வரிவாள
 வடிவேலர் கண்ணி வலநேமி யுமபர்
 மலாமாலை சங்கு முரசம்
 அடியான தோகை யுயாதோ ரணங்க
 ளளிமொயத துலாவு கமலம்
 வடிவான கும்ப மகரங்கள் கையி
 லுளதாழி மனை னிவனே.

(எ-து) கொடி, யானை, குடை, வெண்சாமரை, மீன, வண்டு, வேல்,
 மாலை, சக்கரம், சங்கு, பாரிசாதம், முரசு, தாமரைப்பூ, தோரணம், குடம்,
 மகரம் இவை முதலானதும் கையிலாவது காலிலாவது தாடை நாக்கு
 வாய்க்குள்ளாவது உண்டானாலும் மகாராசனாவான் (எ-று.) (கயிசு)

(அறுசேர்க்கழிநெடிலடி யாகிரிய விருத்தம்.)

மொழியுடை விரல்கள் தமமில்
 முனையில் அங்கை தன்னில்
 எழுதிய லுண்டொன நின்பம்
 இறையவ னுரு மெனனை
 வழிதரு முள்ளை காலில்
 சுழியுண்டேல மதிகை வாழ்வார்
 குழிதரும பிபரி தன்னில்
 சுழியது குற்ற மனநே.

(எ-து) விரலிலும் உள்ளங்கையிலும் முழங்கையிலும் சுழியிருந்தால்
 இராசனாவான். உள்ளங்காலிலும் சுழியிருந்தால் வெகு சமயத்து உண்டான
 வன். பிபரியில் சுழியிருந்தால் வெகு குற்றம் (எ-று.) (கயி)

(கலி விருத்தம்.)

குறைய வாயின கொண்டு பெருத்தன
 பெரிய வாகி வெளுத்தறி றத்தன
 வரிய வாயிரை யின்று யழிந்தனர்
 செறிவிற குறைந்த தெத்தனை குற்றமே.

(எ-து) வாயானது குறைந்தாலும் அறவும் பெருத்தாலும் வாய்
 வெளுத்திருந்தாலும் விரல் குறைந்திருந்தாலும் நகம் வெளுத்திருந்
 தாலும் குற்றம் எனப்படும் (எ-று.) (கக)

(வென்பா.)

சிறுவிரற கீழ்வரைபோய்ச் செவவிதாயச் சுட்டிக்
குறுகிலொரு நூறுண்டாய்க் கொளக—மறுவிரல
நடுவிரற் கெண்பதவ் வணிவிரற் கைம்பதாம
சிறுவிரற கிருபதெனச் செப்பு.¹

(எ-து) சிறுவிரல கீழ்வரை பெருவிரல கீழ்வரையிலே நின்றால் வயது நூறு ; செல்வமுண்டு. மறு விரலிலாவது நடுவிரலிலாவது நின்றால் வயது எண்பது ; அதற்கு அடுத்த அணி விரலில் நின்றால் வயது ஐம்பது ; சிறு விரலில் நின்றால் வயது இருபது (எ-று.) (௩௬௨)

(அறுசேர்க்கழிநெடிலடி பாசிரிப விருத்தம்.)

கைவிரல் ஐந்து தன்னைக் கருத்தினால் அளந்த நூசை
செய்யவே² முழங்கை தொட்டு நடுவிரல் அளவும் நீளில்
செய்தவ முடைய னாகும் திருநிதி செல்வ முண்டாம்
மைவரை ஒன்று தாழில் மனைனுக்க குரிய னாமே.

(எ-து) கயிற்றினாலே அஞ்சவிரலும் அளந்த முழங்கையில் நிறுத்திப் பிடித்தால் நடுவிரலில் தூக்கமாய் நின்றால் தீர்க்காயுக நூறு ; செல்வ முண்டு. அதற்கு ஒரு வரை தாழில் புத்திர சம்பத்து செல்வமுண்டு. மறறும் அதற்கு ஒரு வரை தாழில் செல்வமில்லை. அதற்கு ஒரு வரை தாழில் சொப்பனத்திலும் செல்வமில்லை (எ-று.) (௩௬௩)

ஆங்கதோர் கோட்ட மினை யகனறுதன டளவ தாதி
லீங்கியே நரம்பு தோன்றில் வியந்ததோர் வறுமை எய்தும்
தேங்குமல பொட்டுப் போலே இருக்கினும் செல்வ முண்டாய்ப்³
பாங்குடை அரசா தங்கள் பணிமக னாகு மனறே.

(எ-து) லிங்கமானது அகனறு நீண்டு நரம்பு தோன்றியிருந்தால் செல்வமும் ஆயுசும் குறையும்.⁴ தென்னங்குரும்பை போலே சிறுதி இருந தாலும் சூமை போன்றிருந்தாலும் வெகு செல்வம். உத்தமம் (எ-று.) (௩௬௪)

(வென்பா.)

கடித்த லிங்கம் சங்டமாய் நீளிற
கெடுக்குயிர் தன்னைக்கே பெய்தும்—தடித்தச்
சிறுதி நரம்பெடுக்கிற செண்பகமொட் டொப்பக்⁵
குறுகிலஉல காணுமெனக் கூறு.

(எ-து) லிங்கமானது தடித்த நீளில் துககம் ; குறுகித் தடித்து நரம்பு தோன்றினால் பசியுடையவன் ; செண்பக மொக்குப் போலே லிங்கம் குறுகில் ராசனுவன் அல்லது செல்வமுடையவன் (எ-று.) (௩௬௫)

¹ பின் இரண்டடியில் வெண்டை மிதந்ததது.(பச-ம்) ² மைவரை.³ செலவகமும் எய்தும் தாலும்⁴ ஐசுவரியமும் குறைவும்.⁵ செண்பகமொடொய்யாத்.

(அனுசேர்க்குநெடுபுலடி பாசிரிய லிருத்தம்.)

தேரிதாய் நீளு மாகில் பெண்பெறும் பெருக்கில் ஆணும்
வேரின வாசம் நாறில் மிகுந்தி யுடைய னாகும்
சீரிய மக்கட செல்வம் செழுங்கயற புலாலே நாறில்
சேறுடன் அழகல் நாறில் திருவிலி யாகு மன்றே

(எ-து) லிங்கம் தேரிதாய் நீண்டால் பெண்பெறுவான். பெருத்ததால்
புண்பெறுவான். நல்ல வாசனையாயிருந்தால் திரவிய முண்டாவான்.
சேறு நாறில் துக்க முண்டாவன். அழகல் நாறில் லட்சணநாய் கொள்வன்.
மீன சுறை நாறில் வறுமையுண்டாகும் (எ-று.) (நகக)

நாவியே சாந்தே பூவே நல்லகிற புகையே குய்யம்
மேலியே நாறு மாகில் மிகுபெருகு செல்வ னாகும்
காவியே கண்ணி னானே கட்டிமே நாறு மாகில்
எலியே தொழில்கள் செய்தே இருநிறந தனனில் வாழும்.

(எ-து) லிங்கம் புழுகு வாசனையானால் ராசாவாவன். சாந்து வாசனை
போன்றிருந்தால் வெகு திரவிததுக்கு உடையவன். பூப்போலவும் அகில்
சந்தனம் போலவும் இருந்தால் அஷ்டஸ்தபி சம்பத்து உடையவன்.
பொல்லாத நாற்றமானால் ஒருவா அடிமைத்திறமான புத்திரன் (எ-று.)
(நகஎ)

வல்லியே புணரு மாகில் வானநாட டுடைய னாகும்
செல்லுநான சிலவே யாகும் சென்றவன் புணர்ச்சி நாளில்
மல்லிகை மலரே நாறில் மன்னனும் தேனே நாறில்
நல்லசுக் கிலத்தா னுகில் நண்பொருள் உடையா னுமே.

(எ-து) ஸ்திரீயும் ஐயமானனும் சையோகத்திலே இருநிரியும் சீக்கிரமாக
விட்டால் செல்வமுண்டாம். நேரப்படவிடால் துக்கம். அந்தச் சமயத்
திலே மல்லிகை புஷ்ப வாசனையானால் சகல ஐகவரியமும் உண்டாவன்.
புத்திர சம்பத்து உண்டாம். கணனும்பு நாறினால் செல்வமில்லை. தேன்
வாசனையானால் சுகவானுவன் (எ-று.) (நகஅ)

வலந்திரி தானா யொன்றாய் வினாநனுநீர் பாயு மாகில்
நலந்தரு நன்மை யுண்டாம் நல்கிடும் மக்கட் பேரூம்²
மலர்நதுடன் சிந்திப் பாயில் வறுமையாம் மூன்று குற்றங்
கலந்திடத் திரியு மாகில் கஷ்டமே விஷ்டக்கு மன்றே³.

(எ-து) சிறுநீர் விடுகிறபோது வலப்பறமாக ஒத்த தாரையாய் விழுந்தால்
சகல நன்மையும் தரும். இஃது பாரிசமாய் விழுந்தால் மத்திமம் ; நோய்
அதிகரிக்கும். 'சிதறினாற்போல விழுந்தால் சரீரத்திலே துக்கம். மூன்று
கவிரிய முறுக்கி விழுந்தால் வெகு துக்கம் (எ-று.) (நகஆ)

ஒன்றிய பீச மொன்றே யாகிலேம வுறுதி யிலலை
நன்றிவை யிரண்டு மொத்து நடக்கிலநன் ருகு மெனப்
சென்றவை தாழில் தானுஞ் சிக்கறும் நீளும் வாணா
ஒன்றொடொன ரெவ்வா தாகில ஊனமே யாகு மனதே.¹

(எ-து) பீசம் ஒன்றிருந்தால் பலமிலலை. இரண்டு சமன மிருந்தால் பலமுண்டு; ஆயுட்கண்டு. பீசம் சமனய்த தாழ்ந்திருந்தால் தீரகாயுட்கு உண்டு. ஒன்றொடொன்று ஒவ்வாமலிருந்தால் மததிமம் (எ-று.) (௩௨௮)

பாறறருந் துன்ப மெய்றம பாம்புதன் வயிறு போல
வாறபெற நீளு மாகில அரும்பசி விளைகு மெனப்
மேற்பட விரிந்து பட்ட நடுவுதான மெலிவு தோன்றில
நாற்றிய நடுவ களரூல் வாழ்வுதான் நாச மாமே.

(எ-து) லிங்கமானது பாம்பின் வயிறுபோல நீண்டிருந்தால் பசியுடைய வன. நடு நோநது தலை பருத்திருந்தால் வறுமையாவன. நடு அகன்று விரிந்திருந்தால் செலவம் நாசமாம் (எ-று.) (௩௨௯)

அலைவிலா உரக னுச்சி அனையவன் அரச னாவன
குலைவிலுட் டகமும பொல்லாக குரங்குமே போல மூளும்
நலவிய நரம்பு பல்கில நனமைதான ஒன்றும் இல்லை
குலமிகு மயிரகள மெத்தில குற்றமே யாகுங் கண்டாய்.²

(எ-து) லிங்கமானது பாம்பின் தலைபோன்றிருந்தால் வெகு செல்வம் உண்டாம். ஒட்டக முதுகுபோலவும் குரங்கின பிரசாபதி போலவுமிருந்தால் பொல்லாத துககமுனவன். நரம்பு மிகுந்து மயிர் மிகுதியாய் நெருங்கினால் செல்வமிலலை (எ-று.) (௩௩௦)

வேரொடு வெண்மை யாடு வெவ்விட³ விரல்கள நீண்டு
சிரடிப் பாடு தேயந்து சிறுதியே பெருமை யினறிப்
பாரொடு கூட வில்லாக⁴ குடிவமாய்ப் பரந்து தோன்றில
காருட நிறுத்த வில்லா⁵ வாடவன கலதி யாமே.

(எ-து) தொடை வாழ்மரம் போன்றும் கணைக்கால் இளவாழ்ந்த தண்டுபோன்றுமிருந்தால் நல்லது. பாதமானது நீண்டு வெளுத்து அடி தேய்ந்தாற்போலிருந்தால் மத்திமம். குடிப்போல தீவத்தில் அழுந்தாமல் இருந்தால் தரித்திரம் உள்ளவன் (எ-று.) (௩௩௧)

வட்டமாய் நரம்பு வற்றி நேரிதாய் வந்தது மரமே
எட்டின நோனம் வில்லா விரல்கள வடிவ தாக
வெட்டிவன மெனமை நீங்கி வெளுத்துடன டிரிந்த வேனும்
ஒட்டிபா விரல்கள காவி உடையவன கலதி யாமே.

(பா-ம்) ¹ ஊனம் தாக்கு மன்றே

² வெட்டிய.

³ அரும் என்றி.

⁴ அடிக்கை.

⁵ உடைய உடையவன்.

(எ-து) நரம்பு பாதத்தின மேலே வெருவாய் நீண்டும் பின்னல் போன
றும் வட்டம் போன்றும் இருக்கில் மத்திமம். பாதம் அகன்றும் வெளுத
தும் விரல் விடவிட (விலகி) நிற்கிலும் விரல் ஒன்றுக்கொன்று அனவாகிலும்
லக்ஷமிகரம் இல்லை (எ-று.) (௩௨௪)

(கலி விருத்தம்.)

காலில் நெஞ்சினில் காணு மிரேனையும்
மேலே முந்து விரலை வினவிடில்
ஞால மென்கும் நிகழ்தரும் நனமையாம்
கோல மங்கை குடிபுக் கிருப்பளே.

(எ-து) உள்ளங்காலில் எழுந்த வரை கால் பெருவிரலில் வந்து நின்றால்
லோகத்துக்கு ராசாவாகுவன ; திருவுண்டாம் (எ-று.) (௩௨௫)

(அறுசீர்க்கழிநெடிவடி யாசிரிப விருத்தம்.)

அடியினை யொககு மாகில் அணுகிய விரல்கள் தாமும்
விடவிட நிற்கு மாகில் மிருகினை நின்று வாழும்
கடிமயி ரிறங்கு மாகிற கலதியாம் ஆமை போலும்
வடிவுடைக் கயலபோல் கண்கள் மருவிடில் வளமை தானே.¹

(எ-து) அடிகள் ஓததிருந்தால் நல்லது ; அல்லது கால் விரல் விடவிட
நிற்கில் கிளைய நீத்து வாழ்வன. பாதத்தில் மயிர்கள் இருந்தால் கலதி
யாவன். பாதம் ஆமை முதலு போன்றும் கண சிவந்திருந்தால் செல்வ
முள்ளவன் (எ-று.) (௩௨௬)

(வெண்பா.)

அடிபெரி தேனும்வ வங்குலி நீண்டு
தடிப்பினுந்¹ தான்பெரி தேனும்—மடுத்தசு
சிவப்பினறி மற்று வெளுப்பெயது மாகில்
அவத்தமே யாகி விடும்.

(எ-து) அடிகள் பெருத்திருந்தாலும் நகம் சிவந்திருந்தாலும் நல்லது
நகம்² வெளுத்திருந்தால் வறுமை யுடையவன் (எ-று.) (௩௨௭)

(கலி விருத்தம்.)

வெறிதேனதளிர் மெல்லிய விருதாமரை முகையின
சிறையினவுகிர் செம்மையில விடுச்சு தியவிரல்கள்
பெருகொளும் செயவெய்தி பிழைபாததென வாய்மை
குருயினம் பாரொடின புலவர் மலரடியே.³

(எ-து) பாதமானது மெல்லிதாகத் தாமரைப்பூப் போன்று சிவந்த
அழகாய், உகிர் சிவந்து செம்மையாயிருந்தால் திருவுண்டாம். (எ-று.)
(௩௨௮)

(பா-ம) ¹ காலிதம்

² தடிப்பினுந்.

³ வெண்மைதானே ; வாழ்மைதானே.

⁴ நாவு.

⁵ கடை ஓண்டடிகளின் வடிவம் தெரியவில்லை.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

அடியது பெரிய னேனும் அங்கடி தடித்து மேனும்
கெடுபொரு ளாள் னென்னுங் கேடது வினைக்கு மென்னும்
அடிவிரல் நெருக்க மாகில் அததவன இனிய னென்பர் ¹
உடைவிரல் பெருக்கு மாகில் உணமையன ஆகு மனறே.

(எ-து) பாதமானது அறவும் நீண்டு தடித்த விரலாயிருந்தால் வறுமை உடையவன், அடிவிரல் சிறுகியிருந்தால் நல்லது. விரல் பெருக்குமாகில் உணமை உடையவன் (எ-று.) (௩௨௬)

லோபட விரல்கள சோந்து வெளியற விருக்கு மேனும்
சீருடைச் செல்வ னுஞ்சு சிறுகிய வெளியுண டாகில்
பாரொடு கூட லிலலாள் உடையவன் வறியோ னுஞ்சு
சீரடிச் செல்வ னாகில் திருமிக ஷடயா னுமே.

(எ-து) கைவிரல் சேர்ந்து புழையில்லாமலிருந்தால் பொருள் உண்டாம்; நல்லது. விரல் சிறுகி வெளியுண்டானால் பொன்னைப் பிடித்தறியாள், அடிக ளானது நீண்டு சிறுகியிருந்தால் உத்தமம் (எ-று.) (௩௨௭)

வட்டிய நரம்பு மூழ்கி வளாபதஞ் சிவக்கு மாகில்
ஒட்டிய செல்வ னாகும் ஓங்கியே வெளுக்கு மாகில்
மூட்டிய ² விரல்கள தாமும் உயாநதுமுன வளையு மாகிலே
கிட்டிய தீமை யினறிக் கேடிலி யாகு மனறே.

(எ-து) காலின பேரீலே நரம்பு தோன்றியிலலாத பாத முடைய னேனும் உள்ளங்கால் சிவந்திருந்தாலும் உத்தமம். செல்வமுடையவன் ; நல்லது. கால் விரல் உயாநது வளையுமாகில் மத்திமம் ; செல்வம் உள்கும் (எ-று.) (௩௨௮)

(வெண்பா.) .

நாலும் குறுகியெழ நனகபை நன நீண்டவும்
சாலவும் நேரிய தாயமைநது—மேலாய்
உயர்ந்தவா நேசிவப்பு மூளாறுகி லோங்க
வயங்குமுன றுய்ப்பெரிது வை.

(எ-து) காலில் விரல்குறுகில் ஒருவிரல் நீண்டால் அருஞ் சரம் யாத்திறை போவான், செல்வம் மத்திமம். நாலு விரலும் நீண்டு கடை விரல்³ குறுகி இருந்தால் உத்தமம். உள்ளங்கால் உள்ளங்கை உயிர் சிவக்குமாகில் உத்தமம் ; ஐசுவரிய முண்டாம் (எ-று.) (௩௨௯)

கணக்காலும் லீர்கல் கழுத்துப் பிடராம் ⁴
இணைத்தாம் குறுகினவே யின்பம்—பணைத்தக்கே
அன்னமொடு பனநியாய் அன்றிருவர் காணுத
மனனன அருளபேரல் வரும்.

(பா.ம) ¹ எளியது என்பர்.

² மூட்டியே.

³ கடைவிரல்.

⁴ மீதவட்டம்.

(எ-து) கணக்காலும் லிங்கமும் கழுததும் பிடரி, இவை குறுகியிருந்தால் இனபம் ; ஐசுவரியமும் உண்டு. அரி அயனுந் தேடியுந் காணாத பராபரமூர்த்தி அருளுண்டாம் (எ-று.) (௩௩௩)

கையொடுகண் மூக்கு முலைநடு வொன்றாய்
ஐயிடமும் நீண்ட வர் பெறுவாரா—கையில்
பன்னிரைப் பட்ட வரையாய்ப் பலலொடும்
மென்னிசையும நோமைக் கிசைந்து.

(எ-து) கை, கண, மூக்கு, முலைநடு, இமை, இது முதலானது நீண்டிருக்குமானால் உத்தமம். கை வரை அழுந்தாமலிருந்தால் நல்லது. கீழுதடு சிறுததுப் பல வரிசையாயிருந்தால் மெத்த நல்லது (எ-று.) (௩௩௪)

உள்ளங்கால் அங்கை உகிர்வாய் விழிகடைக்கண்
எள்ளப் படாத இதழநாகும—தெளவச்¹
சிவந்தனவா வாரபெறுவாரா செங்கணமர லென்ன
வியநதுலகைக கைப்பிடிக்கும் வேந்து.

(எ-து) உள்ளங்கால், உள்ளங்கை, நகம், வாய், இதழ, நாக்கு, கடைக்கண், விழி இவை சிவந்திருந்தால் உத்தமம் என்று சொல்லுக (எ-று.) (௩௩௫)

நெற்றி மயிரமுடிமேல நீண்டுறக கீழுதடு
உற்ற மிட்டுத ரத்தினகீழ்—மற்றதனகீழ்
நாவி மணிக்கட டெனவிவைதெற நென்னப்
பெருகுமேற செலவங் குறி.

(எ-து) நெற்றி, மயிர், கீழுதடு, மிட்டு, மாருக்கும்கீழ், நாவி, மணிக்கட்டு இது முதலானனம் பெருத்திருந்தால் உத்தமம் (எ-று.) (௩௩௬)

(அறுசீர்க்கழிநெடியடி பாசிரிப விருத்தம்.)

கறுத்தவன குறளன தானுங் கண்ணென்றாய் விழித்த லானு
சிறப்படக் காது மிலலான செவிபடர் பூனைக் கண்ணன
உறுப்பினில் குறைந்த மாந்தர் ஊமையர் முடவர் கூனார்
குறியில் வரையர் கோடுங் குறட்டினர் கொடிய ராமால்.²

(எ-து) கறுவலன், கூனன், ஒரு கண் சிமிட்டிய பார்க்கிறவன், காது சிறுபயிருக்கிறவன், பூனைக் கண்ணன், உறுப்பில் குறைந்தவன், ஊமையன், முடவன், குருடன், பெரிய வமர்கொளவன்,³ பெருங்கோபி, இவர்கள் கொடியவர் (எ-று.) (௩௩௭)

புருஷ லட்சணம் முற்றும்.

(மா-ம்) ¹ மெளவச்.

² கொடியதாமே.

³ பெரிய வயிறன்.

ஸ்திரீ லட்சணம்

(மகளிர் இலக்கணம்)

(அறுசிக்கழி நெடிவுடி பாசிப் பிருத்தம்.)

அடிமுதல் கூந்த லீறாய் அவயவம் அனைததும் நோகசி
வடிநெடும் கண்ணி னூர்தம் வாழ்க்கையு மக்கட் பேறும்
கடிமலா மீது வாழும் காரணப் படைப்பை யெல்லாம்
படிமிசை யேறகச சொன்னோம் பழிப்பில்லா கொளவ ரெனறே.

(எ-து) யாதொரு ஸ்திரீக்கும் பாதத்திவிருந்து சிரசு மட்டும லட்சணம்
சொல்வோம் (எ-று.) (க)

நிருத்தகு பாதகு செமமை யுடையதாய்ச் சிறிய வாகில
உருத்தகு விரலுந் தம்மில் பொருந்தமுன உயாநது மணமேற
பொருத்தகங் கடைய வாகிப் புறவடி தனசககு மாகில
வருத்தமும் போக்குந் தானும் அவனென நிறகு மனறே.

(எ-து) பாதமானது செவ்வையாய்ச் சின்னதாய்¹ விரல மணமேற
கமநது புறவடி கதித்தப் பொஸ்தகம் போனறிருந்தால் உத்தமம். பாதம்
சிவந்திருந்தால் உத்தமம் (எ-று.) (உ)

உகிர்நல முரைக்கும் போதி லிறைச்சீமே விரட்டித் திட்டத
துகிர்பொதி நிறத்த வாகிற சொல்லுக நனமை முறறும்
வகிபடப் பிளக்கு மெனும் மழுங்கிய நிறத்த வேனும்
தகிபழு மேனி யாளே துககமே விளைககு மனறே.

(எ-து) பாதத்தில் விரல் நகமானது சிவந்திருந்தால் நல்லது. நகம்
பிளந்தாற்போலே இருந்தாலும் வெளிரியிருந்தாலும் துககமும் வறுமை
யும் விளைகரும் (எ-று.) (ங)

பெருவிரல் தனசகுசு சுட்டா விரலிடை யகன்ற பேதை
மருவிய சுற்றத தானை அகன்றுபோய வாழ்தல் மெய்யே
பெருவிரல் தனக்குச் சுட்டா விரலிடை நீளு மாகில
பொருகயற கண்ணி களவி வாழ்வது பொய்மெய் யனறே.

(எ-து) பெருவிரலுடனே பக்க அணி விரல் கூடாமல் அகன்றிருந்தால்
உறவின முறையானதே திறநது போய் வாழ்வா.² பெருவிரலுக்கு அணித்
தாங்கி விரல் நீண்டிருந்தால் களவியாவன அல்லது வறுமையாவன (எ-று.)
(ச)

காற்பெரு விரலிற் சுட்டா விரலிடை நீளு மாகில
காற்பெரு விரலே நீன்ற கனலனைப் பேனா மெனக
காற்பெரு விரல்தான மேகில நோக்கினுங் கிணியா டொட்டான
காற் பெருவிரலே நீன்ற காசினி வாழவில் லானே.

(எ-து) கணக்காலும் லிங்கமும் கழுததும் பிபரி, இவை குறுகியிருநதால் இனபம் ; ஐசவரியமும் உண்டு. அரி அயனுந் தேடியுங் காணாத பராபரமூர்த்தி அருளுண்டாம் (எ-று.) (௩௩௩)

கையொடுகண மூக்கு முலைநடு வொன்றாய
ஐயிடமும் நீண்ட வர் பெறுவாரா—கையில்
பன்னிரைப் பட்ட வரையாய்ப பலலொடும்
மெனனிசையும் நோமைக் கிசைந்து.

(எ-து) கை, கண, மூக்கு, முலைநடு, இமை, இது முதலானது நீண்டிருக்குமானில் உத்தமம். கை வரை அழுந்தாமலிருந்தால் நல்லது. கீழுத்தடு சிறுத்துப் பல வரிசையாயிருந்தால் மெத்த நல்லது (எ-று.) (௩௩௪)

உள்ளங்கால் அங்கை உகிவாய் விழிகடைக்கண்
எள்ளப் படாத இதழ்நாக்கும்—தெளசு¹
சிவந்தனலா வார்பெறுவாரா செங்கணமர லென்ன
வியநதுலகைக கைப்பிடிக்கும் வேந்து.

(எ-து) உள்ளங்கால், உள்ளங்கை, நகம், வாய், இதழ், நாக்கு, கடைக்கண், விழி இவை சிவந்திருந்தால் உத்தமம் என்று சொல்லுக (எ-று.) (௩௩௫)

நெற்றி மயிரமுடிமேல நீணறெக கீழுத்தடு
உற்ற மிடறுத ரத்தினகீழ்—மற்றதனகீழ்
நாவி மணிககட டெனலிவைதெற றெனனப்
பெருகுமேற் செல்வங் குறி.

(எ-து) நெற்றி, மயிர, கீழுத்தடு, மிடறு, மாருக்கும்கீழ், நாவி, மணிககட்டி இது முதலானதும் பெருத்திருந்தால் உத்தமம் (எ-று.) (௩௩௬)

(அறுசீர்க்கழிநெடியடி யாசிரிய விருத்தம்.)

கறுத்தவன குறளன தானுங் கண்ணொன்றாய் விழித்த லானு
சிறப்பக காது மில்லான செவிபடர் பூனைக் கண்ணன
உறுப்பினில் குறைந்த மாநதர் ஊமையா முடவர் கூனர்
குறிபில வரயா கோடுங் குறடினர் கொடிய ராமால்.²

(எ-து) கறுவலன், கூனன், ஒரு கண் சிமிட்டிப் பார்க்கிறவன், காது சிறுந் திருக்கிறவன், பூனைக் கண்ணன், உறுப்பில் குறைந்தவன், ஊமையன், முடவன், குருடன், பெரிய வமாகொளவன்,³ பெருங்கோபி, இவர்கள் கொடியவர் (எ-று.) (௩௩௭)

புருஷ லட்சணம் முற்றும்.

(அ-ம்) ¹ மொளசு.

² கொடியதாமே.

³ பெரிய வயிறன்.

ஒன்றினோ டொன்று கூடா துயாகில்விட் டகல்வரன் தானே
துன்றிமேல் நோக்கிச் சாயதல் குத்தலே யாகு மாதல்
ஒன்றின விரல்க ளுண்டே விடர்தனக் காகி யின்பம்
அன்றியே பசியே யாதல் பட்டன விரண்டி லொன்றே¹.

(எ-து) கால் விரல் ஒன்றோடொன்று கூடாமல் இருந்தாலும் தன கினை
நீத்து வாழ்வாள். விரல் மேல்நோக்கி யிருந்தால் வறுமை; சாகுதல்;
விரல் குறுகியிருந்தால் குற்றம்; எந்நேரமும் விகார சிந்தையாய் இருப்
பாள் (எ-து.) (10)

வெள்ளடி யுடைய மாதர் மிக்கதோர்² களவு வல்லான்
உள்ளடி மறுவுண் டானால் ஒன்றினர் போகருண் டெனனும
வெள்ளியல் மறுநல மாதர் புறவடி மேல் துண்டேல்
வெள்ளிடை யில்லை துன்பம் இனிதுடன் வாழு மனறே.

(எ-து) உள்ளங்கால் வெளுத்திருந்தால் கோரமுண்டாவாள். உள்ளங்
காலில் மறுவுண்டானால் புருஷனை இழப்பாள். புறவடி மேல் மறுவுண்டானால்
நல்லது. அந்த மறு வெள்ளையாயிருந்தால் செல்வம் உண்டு (எ-து.) (11)

அருங்கயப் பேடாம் அனனம் நடையவன் அரசி யாவன்
பெரும்பற மெனனுங் கால்கள பிளக்கினுங் காளுமேனும்
நரம்புகள புடைக்கு மேனும் நடையினில் நொடிக்கு மேனும்
இரக்கிய வாழ்க்கை எய்தி எளியவ ராட்டி யாமே.

(எ-து) ஸ்திரீகள் நடக்கும்போது நடையுடன் பாவனை அனனம்
போலும் நடந்தாளாகில் அரசியாவள். பெரும்பறமெனனுங் கால் நகம்
பிளந்திருந்தாலும்³ விரல் விடவிட யிருந்தாலும் புறங்கால் நரம்பு புனைந்
திருந்தாலும் நடக்கையில் நெட்டை பறிந்தாலும் துன்பமாகிய வறுமையை
அனுபவிப்பாள். எளியவார்க்குச் சிறிபாளாய் இருப்பாள் (எ-து.) (12)

நெட்டென நடக்கு மேனும் நீடிய அடிய னேனும்
திட்டென நிலத்தில் வைக்கும் சிறடி யுடைய னேனும்
ஒட்டிய சுற்ற நாசம் முதலவை உரைக்க லாகா
மட்டவிழ் கோதை தனனை மனைவிடை வைக்க வேண்டாம.

(எ-து) பாதமானது திட்டென நடந்தாலும் அடிகள் நீண்டிருந்தாலும்
நெட்டைகள் பறிந்தாலும் தன மாதா பிதாவுக்கும் புருஷனு டுக்கும் தோஷம்.
நடக்கும்போது அடிகள் சிறுசியிருந்தாலும் அவளை மனையிடத்தில்
வைக்கத் தோஷம் (எ-து.) (13)

மேனிய வரிசை யாகி மெல்லிய கணைக்கா லாதி
மானினம் நோக்கி தானே மங்கலக் கழுத்தி யாகும்
ஊனென்ற நோக்கி தானில் சோமங்கள் இடைய யாகில்
தெனென்ற சோல்லி செல்வம் திருமக னாகு மனறே.

(எ-து) கணைக்கால் சிறுவி சோமங்கள் இல்லா திருந்தால் உத்தமம்.
தெனையதாயிருந்தால் செல்வம் (எ-து.) (14)

(11-12) ¹ மடங்காணுகளே.

² லட்சுமீ.

³ வெளுத்திருந்தால்.

(எ-து) கால் பெருவிரலுக்கு அணிவிரல் நீண்டால் கள்ளி. கால் பெருவிரல் நீண்டால் கணவனைப் பேனும். கால் பெருவிரல் மேல் நோக்கி யிருந்தால் கிணியோடு ஒட்டாள்; புருஷன் வணங்குவன. நாலு விரலும் படிந்த பெருவிரல் மேல் நோக்கி யிருந்தால் சுற்றத்தாரை விட்டு வாழ்வான் அல்லது சேர ஸ்திரீ [யாவள்] (எ-று.) (கு)

(கலி விருத்தம்.)

நடுவிரற் கணிவிரல் நோக்கில் நனறுறும்¹
தொடுவது மணியொடு முததும் பொன்னிவை
வடுவிலா வுரைகளும் வாழவுண டாகியே
முடிபுடை அரசாபால் முதலவி யாகுமே.

(எ-து) பாதத்திலிருக்கிற நடு விரலுக்கு அணிவிரல் நீண்டிருந்தால் நல்லது. கனகாபரணம் தரிப்பள்; தாம சிந்தை உடையவள்; கீர்த்தியுடையவள் (எ-று.) (க)

(அறுசீர்க்கழிநெயிலடி யாசிரியவிருத்தம்.)

அணிவிரல் பூமி பாவா தானகுணம் தீயா ளாகும்
பணையுமென தோனினுள போயப் பலருடன் கூடி வாழ்வான்
இணைவரை யணைய திண்டோ ளிருவரை யிழந்த பினனும்
தணிவில் ளாகி மங்கை தானபிறர்க ளுரியா ளாமே.

(எ-து) அணி விரலானது பூமியிலே பாவாதிருந்தால் குண மில்லாத வளாயிருப்பான். புருஷனைவிட்டுப் பிற புருஷனைக் கூடி வாழ்வான் (எ-று.)

[குறிப்பு.— ருவரை இழந்த பினனும் திருபதியுறாமல் பிறரை அடைவான் என்றும் கூறுகிறது.] (எ)

புறவடி வற்றில் துன்ப மெய்திடும் பூமி தனமேல்
உறவிலா தேயா தாகில் உற்றதோர் அனாதை யாகும்
நிறமொடு நிமிர்ந்து தோன்றி நீடிய நரம்பு பலகித
திறமது தோன்று மேனூந் திருவிலி யாகு மன்றே.

(எ-து) புறவடியானது வற்றித் தசை இல்லாமலிருந்தாலும் விரல் பூமியிலே பாவாதிருந்தாலும் வெள்ளாட்டியாவள். விரல் நிமிர்ந்தாலும் பாதத்தின் மேல் நரம்பு கதிதது இருந்தாலும் சேர ஸ்திரீ [ஆவள்] (எ-று.)

[குறிப்பு.—வெள்ளாட்டி என்றும் சேரஸ்திரீ என்றும், உரையில் காணப் படினும் மூலத்தில் முறையே அனாதை என்றும், திருவிலி அதாவது செல்வமில்லாதவள் என்றுமே உள்ளன.] (அ)

சிறுவிரல் பூமி பாவா தாயிடிற் செல்வ மிஃலை
வறடகை எய்து மற்ற நாலது விரலு மணமேல்
உறுதலை யிலலை யாகில் ஒண்டொடிக் கூழ்த்து ஞாலபோய்
அறுதலி யாகிக் கோளோ டணைந்தவ ளிருக்குந் தானே.

(எ-து) சிறுவிரலானது பூமியிற் பாவாதாகில் செல்வம் குன்றும்; பா புருஷனாத் தேடுவன. மற்ற நாலு விரலும் பூமியில் பாவாமல் இருந்தால் புருஷனை இழந்து அறுதலியாவான் (எ-று.)

[வறடகை—வறத்தகை]

(க)

(எ-து) அல்குலிலும் குய்யத்திலும் மயிர் பரிசாதி அடர்ந்திருந்தாலும்
வறுமையாறிய துக்கத்தை¹ அனுபவிப்பாள். அல்குலானது அழகில்லா
மல் மான அடி போலவு மிருந்தால் மத்திம லட்சணம் (எ-று.) (உக)

முண்டகம் அணைய கொங்கை மொய்குழ லாகந் தன்னில
தண்டலம் பெரிய வாசித தரண்மேல் நோக்கிச் செல்லத்
கொண்டவன் அகன்று வாழும் கோலஞ்சேர் மதிய மாகில்
வண்டுலாங் கோதை மாது வாழ்க்கையே பெருகும் மண்மேல்.²

(எ-து) குய்யத்து இரண்டு புறத்துத் தண்டும் பெரிதாகிப் பூவும் பெரி
தாகி நீண்டு மேல்நோக்கி இருந்தால் கொண்டவனை விட்டு வாழ்வாள்.
பூவானது சந்திர வட்டம் போன்று சிறுகி யிருந்தால் செல்வத்தை
அனுபவிப்பாள் (எ-று.) (உஉ)

வண்டுவாழ் கூந்தல் மாது மனையி தனது பீடத்
தண்டலம் மதியம் போன்றால் தனமிக உடையா ளாவன்³
கொண்டவன் இனிது வாழும் கோலஞ்செய் பெருமை யாகில்
தண்டுகைத் தூக்குப் போலும் இருக்கிவாங் கலதி யாமே.

(எ-து) அல்குல பூவானது சந்திரன் போல் வட்டமாய்க் கொஞ்சமாயிருந்
தால் வெகு ஐசுவரிய முள்ளவன் ; நல்லது. தண்டலமாய் பூ பரிசாய்த்
தண்டுகை மூக்குப்போலும் சிவந்திருந்தால் தன்னுடைய புருஷனைத் தேடு
வன். விரக தாபமே அதிகமாக யிருப்பான் (எ-று.) (உஉ)

மல்லிகை கோங்கு நாலி மற்றவை போலும் நல்ல
சொல்லும் நூற்ற மாகில் தொழுதெழு தேவியாவன்
இல்லையா சேறு நீறு போலவே நூறும் தேர்மை
புல்லிய போக மெய்திப்⁴ பொறுதலி யாகு மன்றே.

(எ-து) குய்யமானது மல்லிகை, கோங்கு, நாலி இப்படிக்கொத்த வாசம்
போன்றிருந்தால் மகாஸ்கமிகாரம் உடையவன் என்னவும். சேறு அல்லது
கன்னாம்பு நூறினால் துக்கத்தை அனுபவிப்பாள் (எ-று.) (உஉ)

ஐயவாய் மயிரகள் புறகென றழகுறு கணைக்கா லாகிச்
செய்வவாய் விரலக னொப்ப உகிரகளும் வெளுக்க மாநில
நையுமாம் போக மினறி நலந்திகழ் செவ்வ மினறி
வெய்யவேல் விழிய கண்ணாய் விதவையாய் விடுவ னன்றே.

(எ-து) பாதமானது செவ்வையா யிருந்தாலும் பாதத்தின்மேல் மயிர
தோன்றினாலும் கணைக்காலில் மயிர தோன்றினும் விரகதாபம் அதிகமா
யிருப்பன. நகம் வெளுத்திருந்தாலும் ஐசவரியம் இல்லாதவள் ; [வித
வையாவள்] (எ-று.) (யௌ)

காகத்தின கணைக்கால் போன்று கருமயிர கலந்து தோன்றில்
போகத்தைப் பெறுவ திலை பொறிப்புறங் காணு மஃதே¹
சோகத்தைப் புணர்ந்து துன்பந தொலைத்திடாள் தொழுத்தை யாநி
வேகத்தில விதவை யாவள் வேறிலை இவற்றி லன்றே.

(எ-து) காகத்தின கால் போலவும் வறறி மயிர தோன்றி யிருந்தால்
மத்திமம் கணைக்காலில் மயிர தெரியாத தோன்றினும் வெள்ளாட்டியாவள்.
மயிர சோர்ந்து தோன்றினும் செவ்வமிலை , கைமபெண்ணாவள் (எ-று.)
(யசு)

சிறுமுழந் தாள் தாஹ சீரிய செவ்வி யாகும்
பெருமுழந் தாளும் பொலலாக குறங்கினில ரோமம் நீளில்
வறுமையே யுழக்கும வாழைத் தண்டெனத் திரண்டு நேயம்
பெருமை நீள் திருவுண் டாகிப் பெருஞ்செவ்வி யாகு மன்றே.

(எ-து) முழங்கால் முழி முனை சிறுகயிருந்தால் ஐசவரியம் உள்ளவள்.
அல்லது பெருத்திருந்தால் செவ்வமில்லாள். வறுமை¹ என்னவும்,
தொண்ட பருத்தப பட்டையாயிருந்து மயிர நீண்டிருந்தால் அமங்கலி
யாவாள். வரழைத் தண்டு போன்ற குறங்காகிற் செவ்வஞ் செவ்வி
யாவாள் (எ-று.) (யௌ)

(கலி விருத்தம்.)

வங்க மாழநது அரசிலை யொத்தெழச்
கெட்கை யனறிச் சிவந்துதென னென்னெனக்
கொங்கை மாதர்க் கிவ்வதனி ளுண்டெனில்
சங்கு பதமம் தடங்கையிற் செல்லுமே.

(எ-து) அல்குலானது தொடைக்குள்ளாக ஆழ்ந்து குய்யம் அகன்று
அல்குல அரசிலைபோல அழகொத்துச் சிவந்து² மயிர நுண்ணிதாய் இருந்து
மயிர் எனஞ் பதித்தாய் போலும் இருந்து சிவந்தும் இருந்தால் சங்கநீதி
பதம் நிதி அவனிடத்திலே வாசமாக இருக்கும் (எ-று.) (யசு)

(அறுசேர்க்குநெயுலகு பாசிய விருத்தம்.)

பறநிப அல்குல தன்னில் மயிர்களும் பரிய வாரி
உறறதோர் உறுப்புச் குன்றி உழையடி யனைய வாகில்
பெற்றவன வறுமை யெய்திப் பெருந்தய குழக்கு மென்றும்
மததன³ சூத்திரி அலை மாதரை யொழிக்கு மன்றே.

கதித்தெழும் முலைகள் விம்மிக் கடினமாய்க் கண்கள் மெய்கில்¹
அதிற்பெருந் துன்பமெய்தும் அகலிடத் தனதே யாகில்
விதித்தநற் றணங்கு விஞ்சி யினுங்விதிந் றடங்கு மாகில
மதிப்புடன் வாழ்க்கை யெய்தி அமங்கலக் கழுத்தி யாமே.

(எ-து) முலை வட்டம் போனது கதித்து, முலைக்காம்பு பரந்து கணங்கில
முலைபோல விழுந்தால் இடை நாளில் செல்வம் ; அமங்கலியாவான்²
அல்லது செல்வம் குன்றும் (எ-று.)

[சுணங்கு—நாய். குட்டி போடும் சமயத்தில் நாயினமடி பால் நிரம்பிப்
பருத்திருக்கும் ; பாலுட்டிவது நின்றவுடன் மடிவற்றிப் பழையபடியே
சுருங்கிவிடும்.] (உயக)

இடையகன றிருக்கு மாகில் இடர்ப்படும் இருமு வண்ணடில்
கடையபடும் கைம்பெண் னாகும் கருமயிற் கலந்து தோளநில்
புடைபரத் தவைய மெய்திப் புணர்முலை சுருங்கு மாகில்
துடைநல யில்லை தோளக துக்கமே யுழக்கு மனதே.

(எ-து) இடை பருத்திருந்ததாலும் ரோமம் நுண்ணிதா யிராமல் ரோமம்
கதித்துப் பெருமயிராகில் ஆறு வருஷத்தில் கைம்பெண் ஆவள். தொடை
பருத்திருந்ததாலும் இடைநாளிலே கைம்பெண் ஆவள். முலை சுருங்கியிருந்
தாலும் கைம்பெண். தொடை அகன்றிருந்ததாலும் துக்கமும் செல்வமும்
குன்றும் (எ-று.) (உய)

நெஞ்சமும் முலைகள் தாமும் முகத்தினுக் குயரு மாகில்
வஞ்சக மடந்தை யாகும் வற்றிய முலைக ளாலும்
தஞ்சநன் றெனறே டொவ்வா முலைவினாள் தவறும் வாழ்வு
நஞ்சவன் அணைய வேண்டாம் நல்குர வாட்டி யனதே.

(எ-து) நெஞ்சமும் முலையும் அவன் முகத்துக்கு உயருமாகில்
சோரம் உள்ளவன். முலை ஓவ்வாமலும் நெஞ்ச்காமல் அகலினும் முலை
சுருங்கினும் துக்கத்தை யுடையவன் (எ-று.) (உயக)

நெஞ்சமும் முலையும் கூனும் நிமிர்ந்துநீன் டழக தாகில்
வஞ்சகியி லவிற்து மேலே மருங்குதா லுயரு மாகில்
அஞ்சலி பூயி யாளும் அரவியாய்ப் பட்டம் பெற்றுக்
குஞ்சும் அணைய மக்கள் பெறுவது கொள்கை தானே.³

(எ-து) நெஞ்சமும் முலையும் நிமிர்ந்து நீண்டு அழகாயிருந்
தாலும் வலிற்றின பெரிய துண்ணிதாவி ரோமயிருந்ததாலும் பூயியாளும்
ராசாவுக்கும் பாசியாய் நல்ல மக்களைப் பெறுவாள் (எ-று.) (உயஉ)

நன்முலை நெருங்கித் தோளநில் நல்கும் மக்கள் செல்வம்
மென்முலை தீத்தித் தோளநில் மிகவுமார் குற்ற மாரும்
வனமுலை மலடி வாகும் மாய்சை வகன்ற பெதை
தன்முலை அணைந்த மைத்தித் தன்முலை தவிர்க்கு மனதே.⁴

தேய்ந்ததோர் துடியே போலும் மருங்குதான் சிறுகித தோன்றி
வாய்ந்ததோர் தட்டம் போலும் வயிறுகொப் பூழு மாழ்ந்து
ஆய்ந்ததீர்ச் சுழியே போலும் அவயவம்¹ வலம் தாகில்
வேந்தனுக் கரசி யாதி இனிதுவீற றிருக்கு மன்றே.

(எ-து) இடையானது டமருகம் போலவும் சிறுகியிருந்தால் நல்லது.
தட்டம் போன்ற வயிறதாகித் தொப்புள் வலஞ்சுழி போன்றிருந்தால்
ராசாவுக்குப் பிரியமானவள் ஆவாள் ; அரசியாவாள் (எ-று.) (உயிச)

புள்ளிமான வயிறு போலும் வயிறற்றினுள் பூமி யானும்
வள்ளிலைப் பெற்று வாழும் வயிறுதான் பரந்த தோன்றில்
ஞாளிய மகவு மிலலான ரோமங்கள் உறுத்தித் தோன்றில்
கள்ளவிழ் கூந்தல மாது கண்டவின்ச சோக்கு மன்றே.

(எ-து) புள்ளிமான வயிறு போலே இருந்தால் நல்ல மக்களைப் பெறு
வாள். வயிறு பரந்த இடம்² கொண்டிருந்தால் புத்திரரில்லை ; மலடியா
வாள். [ரோமம் நிறைந்திருந்தால்] பிற புருஷரைத் தேடுவாள் (எ-று.) (உயிசு)

புகலும்ஆல இலைய தான வயிறற்றினுள் பூமி யானும்
இகலபுரி புதல்வா தமமை னாற்றிடும உதரந தானும்
அகலுமேல் புதல்வா தாமும் அபயமா யிடுமமேல் குற்ற
மிகமயிர் தோன்றில் கொண்ட மிக - ணம் வீணி னாளே.

(எ-து) வயிறு ஆலிலை போன்றிருந்தால் பட்டத்தரசியாய் நல்ல குமாரர்
களைப் பெறுவாள். வயிறு பருத்திருந்தாலும் மயிர்கள் நீண்டு தோன்றின
லும் சோரமாவாள் அல்லது பிள்ளையிலை (எ-று.) (உயிசு)

வலஞ்சுழித் தெழுந்த கொப்பூழ் உடையவள் வாழக்கை யெய்தும்
விலக்கொரு வரையுண் டாகில் மிகவுமவாழ் வகலும் மேலும்³
இலவ்விடப் புதல்வ ரினு ளீதனறிப பரந்த தோன்றில்⁴
நலம்புனை புதல்வர்ப் பெற்று நல்குர வாட்டி யாமே.

(எ-து) தொப்புள் வலஞ்சுழியா யிருந்தால் பட்டத்தரசி. நல்ல சிறுபுத்
திரனை அடைவாள். வயற்றின மேலே வரை யுண்டாகில் வாழவு அகலு மென
பது ; பிள்ளையில்லை. வயிறு நெடிதாகில் மக்களைப்பெறுவாள் (எ-று.) (உயிச)

இடையது பெரிய தாகில் இடரினுள் உழக்கு மென்றும்
இடையது சிறிய வாகில் இன்பமே எய்து மென்றும்
துடியினட மடந்தை யாகிற சொல்லரும் நன்மை முற்றும்
வடிவுடை மாதர் தம்மை வகுத்தவர் உடர்த்த வாறே.

(எ-து) இடையானது பெருத்திருந்தால் வாழவு மத்திமம். இடை சிறுத்
திருந்தால் செல்வமுண்டி (எ-று.) (உயிசு)

கைவிரல் பயற்றங் காய்போல் கலந்திறைக் கருமை யினறிச்
செய்யதா மரைய தாகில் திகழ்த்திடும வரைகள் நீண்டு
துய்யபூப் பொதிந்த வெள்ளைத் துலிபுளை நிறத்த வாகில்
வெய்யவேல் வேந்தர் தம்மால் விளங்கியே வாழு மன்றே.

(எ-து) கைவிரல் பயற்றங்காய் போலே அழகாயிருந்தால் இறை மழுங்கிச்
சிவந்து தாமரைப் பூ விரிந்தாப்போலேயும் உதிரானது பவழம் போன்று
இறைபானது நீண்டு இறை மழுங்கியிருந்தால் வெகு செல்வம் உடைய அரசி
யாவாள் (எ-று.) (நய-அ)

கைவரை யாழ்ந்தது நோமை உடையவள் கலந்து நீலில்
மைவரை திரண்ட கண்ணாள் மங்கலக் கழுத்தி யாமே
ஐவரை வைய மாடில் அவலமே யுழக்கு மெனறும்
கைவரைக் குறிய தோன்றுங் கைம பெண்டோ யாகு மன்றே.

(எ-து) கையில் வரை யழுந்தி மழுங்கியுறபோல இருந்தால் வெகு
நல்லது. வரை நீண்டிருந்தாலும் சிவந்திருந்தாலும் நல்லது. குறுகியிருந்
தால் கைம்பெண் னாவாள் (எ-று.) (நய-க)

அங்குசங் கும்ப மாலை அணிகள்குண டலங்கள் மஞ்சை
பொங்கிய யாளி சங்கு புணரிதா மரைகள் போலே
அங்கையில் வரைகள் தோன்றில் அரசர்களுத தேவி யாவள்
மங்கைதான் கன்று போல மக்களைப் பெறுவா னன்றே¹.

(எ-து) உள்ளங்கையிலிருக்கும் ரேகை அங்குசம் கும்பம் மாலை அணி
குண்டலம் மயில் சங்கு சக்கரம் சமுத்திரம் தாமரைப் பூ இப்படிக்கொத்த
ரேகை உண்டாகில் அரசர்க்குப் பாரியையாய்ச் செல்வியாய் நல்ல புத்திர
சம்பத்து உண்டு (எ-று.) (சய)

மிக்கமாந தளிரே போல விளங்கிய கொடுங்கை மீது
தக்கதா மரைப்ப தாகை தமருகம் புனைந்த தாண்²
ஒக்கநல் வரைக் குண்டேல் உலகினர்க் கொருவ ராய
மக்களைப் பவந்த தானும் மதிப்புடை மங்கை யாமே.

(எ-து) கையானது மாந்தலிர் போலவும் உளவையுடைய மருதம்
தாமரைக்கொடி தமருகம் இப்படிக்கொத்த ரேகையுண்டாயிருந்தால் அரசி
யாய் நல்ல புத்திரனைப் பெற்று வாழ்வாள் (எ-று.) (சய-க)

காண்டருங் கோதை மாது கழுத்துக்கீகா ரளவ தாக்³
நீண்டது தாழ்வு⁴ செய்யில் நிறைபெறும் செல்வி யாகும்
மீண்டுதான் குறளம் நோமை பெருமைமெள நிவைகள் ஸ்மானம்
வேண்டினார் உடையர் இத்தால் விபத்தவ ருரைத்த வாறே.

(எ-து) கழுத்தானது சிறுநீர் சங்கு போன்றிருந்தால் வெகு உத்தமம் ;
அல்லது பருத்தும் குறுகியும் நேர்ந்தும் இருந்தால் போலானது
(எ-று.) (சய-உ)

(எ-து) முலை நெருங்கியிருந்தால் மக்களைப் பெறுவாள். மார்பில் முலை இல்லாமல் இருந்தாலும் வெகுவாய்த் கண்டிருந்தாலும் பொல்லாதாள் (எ-து.)

[குறிப்பு.—‘கொங்கைகள் நெருங்காமல் விலகியிருந்தால் குற்றமாம் ; கடினமாக இருந்தால் மலடியாவாள் ; இடையகன்றிருந்தால் மக்களை இழப்பாள்’ என்றும் செய்யுளில் காணப்படுகிறது.] (நயிங்)

தண்டுபோல நெருங்கி நீண்டு தளருமோர் தையல் தனை
கொண்டவன அகன்று வாழும் குலாவிய ரோமம் நீளில்
வண்டுவாழ் கூந்தல் மாதர் விதவையாய் மனையு மாகும்
பண்டையார் மொழிந்த நூலின பருமையால் பதிய தாமே.

(எ-து) முலையானது சுப்பல போல நீண்டு தளர்ந்திருந்தால் மத்திமம். ரோமவழியானது மயிர் கறுத்து நீண்டிருந்தால் இடைநாளிலே கைம் பெண்ணாவாள் (எ-து.)

[சுப்பல—சுள்ளி]

(நயிச)

தானமங் கையில் தேரலில் தளிர்தனை யொன்று மினிர்
ஊனமே யுடம்பு தோன்றில் உணமையே யாகு மெனப்
ஈனமாம் வடிவ தேனும இலங்கிய வியாதி யாகும்
தேனெனக் கோழி நெஞ்சு தீமையே¹ யாகு மன்றே.

(எ-து) கையிலும் தோளிலும் தசையில்லாமல் இருந்தால் மத்திமம். செனதரியம் இல்ல மலிருந்தால் பொல்லாது. கோழி நெஞ்சு போன்றிருந்தால் மத்திமம் (எ-து) (நயிடு)

சினைக்கெளி றியை வாசிச சிவந்தகை செறிந்த வாக
மனைப்புல வாழககை யெய்தி மங்கலக் கழுத்தி யாகும்
அனைத்திடா விரலு் மேலே அழுதுய் குழக்கு மென்றும்
தனித்தனி முனிவ ரெல்லாம் சாற்றினார் தார ணிகே.²

(எ-து.) கைவிரலானது செமமையாய்ச் சினைக்கெளிறு போன்று உள்ளங்கை சிவந்திருந்தால் உததமம் ; அல்லது விரலானது நீண்டு சிறுமி யிருந்தால் பொல்லாது (எ-து.)

[சினைக்கெளிறு—ஒரு வகை மீன் ; கெளுத்தி எனவும் பழம்.] (நயிச)

தொக்கெனத் தோதை மாதர் தோன்றிணை டங்கை தனனில்
சக்கரஞ் சங்கு வட்டம் தாமரை பதாகை தனை
புகழ்தால் வரைக் ஞானடேல் உலகுடை ஒருவர்க் காசி
மக்களைப் பெற்று வாழும் மங்கலக் கழுத்தி யாமே.

(எ-து) தோள் திரண்டு கையானது தசையுடன் கூடியிருந்தாலும் உள்ளங்கையில் சக்கரம் சங்கு தாமரை பதாகை இதுமுதலானதும் இருந்தால் அரவியாய்ப் புத்திர சம்பத்தும் செல்வமும் உண்டு (எ-து.) (நயிஎ)

(பா-ம்) ¹ யொன்று மிகுதி. ² ஊனமே யாக மெனமை பகருமே யுடம்பு தோன்றில்.

³ இனமையே.

⁴ தரணியோகே.

ஊர்ந்திருந்தால் மத்திமம். மூக்கு நீண்டு இருந்தாலும் ஊர்ந்திருந்தாலும் கூர்மையாயிருந்தாலும் புருவம் கூடியிருந்தாலும் சுழித்து இருந்தாலும் மத்திம லக்ஷணம் (எ-று.)

[குறிப்பு.—இவனைக் கூடலாகாது ; புகும் இடத்தைப் பொடி செய்வான் என கிறது செய்யுள்.] (சயெ)

சிலைத்தமுக குடையா ளாகில் தீயளாந தணிந்த மூக்கான் உலப்பிலா விடரை எய்தும் முடிபணி பணிந்த மூக்கே சலித்தவள பலரை நோக்குந தகைவிலா ளாகில் மங்கை வலித்திவள் குறுக வேணபாம் வஞ்சக மனத்தி யாமே.

(எ-து) நுனிமூக்கு அகன்றிருந்தாலும் இரண்டு நாசியும் நெருங்கியிருக்கினும் மூக்கு சப்பையாய் இருக்கினும் இப்படிக்கொத்த மூக்குடையவள பொல்லாத வஞ்சகமும் கோளும் உடையவள (எ-று.) (சயெ)

காவியொத்¹ திரண்டு நீண்டு கடைசிவந் தகனறு கோல மாவடு நோக்கி தானே மங்கலக கழுத்தி யாவான்² பாவிய மாச மட்டம் புரைக கண்ணே வனகண் தானும் பாவியாம் பரித்த கண்ணே குழிக்கண்ணும் பாவி யாமே.

(எ-து) கண்கள் கடை சிவந்து நீண்டு அடிககண சிறுதது மாவடுப்போன றிருந்தால் நல்லது. கண வெவிரி மாச மூடிலும் புரைககண போலிருந்தாலும் பூனைகணபோலிருந்தாலும் கண பிரிந்து குழிக்கண்ணாயிருந்தாலும் மத்திம லட்சணம் (எ-று.) (சயெ)

பாலினில் சுருமபு³ வீழ்நது பதுமமே யனைய கண்ணுள கோலமா முகத்தை யேறக குனிநதுமேல விரித லன்றிச சாலவே கயல்கள்⁴ தாமும சரமெனும் போல வாதி வேலென நீண்ட கண்ணுள வேந்தனுக் கமிர்த மாமே⁵.

(எ-து) கண்களானது பாலில் சுருமபு³ விழுந்தாற்போலவும் தாமரைப் புஷ்பம் போலவும் கண்கள் செவ்வரி படாநது அமபுபோலவும் வேல போலவும் நீண்டிருந்தால் அரசியாவான் (எ-று.) (சுய)

வரிசிலைக குனிவை யொத்த வரிகரி கிறிஞற போல புருவமே யழகுண டாகில் பூமக ளென்ன வாழ்வாள் பருமயி ரோமங் கன்றிப் பறகுக்க பயிலா வாகில் அரிமறை கண்ணி மாதா யாவாக்கும் ஆகா ளனறே.

(எ-து) புருவம் வில் வளைந்தாற்போலவும் கரிசிறிநுற்போலவும் இருந்து அழகுணடாகில் உதகமம். புருவத்தில் மயிர் மிகுந்திருந்தாலும் மயிரில் லாமலிருந்தாலும் யாவாக்குமாகாது (எ-று.) (சுய)

(பா-ம்) ¹ காவியொன்று.

² மங்கலக் கிழத்தியாவான்.

³ தம்பு.

⁴ கண்கள்.

⁵ அமுத மாமே.

⁶ தம்பி.

கழுத்தழ குடைய மாதா கலங்கனங் குடையா னாகும்
வழுத்திய ஆரம் பூண்டு மங்கலக் கழுத்தி யாகும்
எழிறறிந் உடம்பு மிகக் போதினில் அகிலபோல் நாறில்
தொழுதெழுந் தேவி யென்று சொல்லுவார் செல்வந் தானே.

(எ-து) கழுத்தானது அழகு பொருந்தி இருந்தால் ஆபர்ணம் பூண்டு
வான, கழுத்தானது அகில வாசம் போன்றிருந்தால் மகாலக்ஷ்மிகரம்
உண்டாம் (எ-று.) (சயெ)

முழுமதி அனைய வாசி முகத்தொளித னுபுக் காட்டின
எழுத்தரு ஞாயி றென்ன இலங்குதோள திகழு மாகில்
யழுத்திலா மக்கட் பேறும் பங்கய மடந்தை போலச்
செழுமலாக கோதை மாது திருமக ளெனன லாமே.

(எ-து) முகமானது பூர்ண சந்திரன போல, வட்டம் போன்று அருணப்
பிரவேசம்போல களை உண்டாகில் லக்ஷ்மிதேவி திருவுண்டாம். [நல்ல மக்கட்
பேறும் உண்டாம்] (எ-று.) (சயெச)

நாவிதழ் எயிறு மூனறும் ரததமே யினறிக் கனறில்
பாவியைச் சேர வேண்டாம் பருத்திகழ் தொங்கித் தோன்றில்
மேலிய நனமை யிலலை மிகத்திரண டிரண்டு பாடுந்
தேவுடை ஓதழ் தாசிற சிறப்புடைச் செல்லி யாமே.

(எ-து) நாக்கு இதழ் எயிறு சிவந்திருந்தால் வெகு நல்லது. கறுத்
திருந்தால் பொலலாது இதழ் பருத்ததுத் தொங்கியிருந்தால் அந்தப்
பாவியைச் சேரவேண்டாம். இதழானது சிறுகிப் பவமம் போன்றிருந்தால்
உத்தமம் (எ-று.) (சயெரு)

நித்திலம் நிராதத போலும் நேரழ் குடைய பல்லான
உத்தம மடந்தை யாவன ஒளியினறிக் கனறி னாலும்
தெத்தலு மிரண்டு பலலும் செறிவல்லாப் பெருமபல் லானும்
அத்தகு வறுமை யெய்தி அ லலமே யுமக்கு மனறே.

(எ-து) பல்லானது முதறுக்கோடைய போன்றிருந்தால் செல்லி, ஒளி
உண்டாகில் நல்லது. பல்லானது ஒளியின்லாமல் கறுத்திருந்தால் துன்பம்.
துணிப்புப் பெரிதாய் உடங்குக்கு மிகுந்ததோன்றி.) மத்திமம் (எ-று.)

[குறிப்பு — தெத்துப் பண்ணாளும, இரு வர்சைய மிருந்தாலும், நெருக்க
மாக இல்லாமல் இருந்தாலும் வறுமைபுண்டாகுமாம்.] (சயெச)

நாகதுவாய் கியா னேனும் பல்லிடைச் சைதயா னேனும்
மூக்கினில் நெடும காடி முளையுந் திருக்கு மாகில்
ஏந்தலிற் புருவங் கூடி யிருக்கென்கு கழிக்கு மேனும்
போக்கெம் இவன் னுயா புகிடம் பொடிசெய் வானே.

(எ-து) நாக்கு, வாய், சிறுக்கி தடயிருந்த போலே இருந்தால் பெல்லாது.
பல்லிடைச் சைத வளர்ந்திருந்தால் பெல்லாது; மத்திமம். (எயிறு) எறு

(எ-து) கண்ணானது இல்லிக் கண்ணாகில் தலைமயிர் அழகில்லாமலும் சுருட்டையாயிருக்கிலும் வெகு சண்டாளி (எ-று.)

[முகடி—முதேவி]

(ருமக)

உதிரமே இறைசசி ஊறல் ஒளிந்ததா துகள போல
மதுரமே நாறு மென்று மரமலா திகழ மென்றும்
மதிகறுத் திரட்சி யெய்தி மங்கலக் கழுததி யாசி
அதிபதி தனதே யாசி அரசியா யிருக்கு மனறே.

(எ-து) தலைமயிர் இரத்தம் போலவும் மாமசம் போலவும் நாற்றமானால் துக்கத்தை அனுபவிப்பன. மல்லிகைப் பூப்போலவும் நாளும் வாசம் போன்றிருந்தால் வெகு ஐசுவரியத்தை யுடைய அரசி ஆவாள் (எ-று.) (ருமக)

வேம்புகற றுழை மற்றும் வெடிப்புடன வேர்வை¹ நாளும்
தாம்பூரம் நாறுமாகில் தையலேச சேர்வொண னாது²
தேம்படு கமலப் போதில் திருமகன சோநதி ராளபோய்ப்
பாம்பிவ னெனனச் செலவம் பையவிட் டேகு மனறே.

(எ-து) ஸ்திரீகள் பேரில் வாசமாகிய மல்லிகை கோங்கு தாமரைப் பூ வாசனையாகில் அரசியாவன. வேம்பு கறறுழை முதலிய வெடிப்புகளுறை நாற்றமானால் அவளைச் சோந்தால் லக்ஷ்மீதேவி அவளிடத்திலே இருக்காளா (எ-று.) (ருமக)

நாலிகாப் பூர மற்றை நல்லகில் தெனனம் பாளை
காலிசோ இனுப்பைப் பூவும் கழலளவு மிசை தாழை
மேவிவ வதுவை தம்போல் இருபுறம் நாறு மாகில்
தேவிவித் திருவை பொததுத் திகழ்பெருகு செலவியாமே.

(எ-து) ஸ்திரீகளுக்குச் சரீரம் வாசனைக் காப்பூரம் புனுகு தெனனம் பாளை, மல்லிகை, இனுப்பைப்பூ, எலுமிச்சம்பழம், ஒலைப்பூ, தாமரைப்பூ இந்த வாசனையுடையவளில் மகாலக்ஷ்மீகரம் உடைபாடும் (எ-று.) (ருமக)

அடிக்கடி நகைப்பா னேனும் அணிஞுழல் விரிப்பா னேனும்
உடுத்துநீத் துரிப்பா னேனும் உந்தியிடு பெரியா னேனும்
சடுககென நடப்பா னேனும்³ கடுஞ்சொல்லிக் கோயி யேனும்
அடுத்ததே திவனேச் சோந்தால் அறுமிடை யாகு மனறே.

[அடிக்கடி காரணம் இல்லாமல் சிரிப்பவள், சுந்தலை அவிழ்த்து அவிழ்த்து முடிப்பவள், ஆடையை அடிக்கடி மாற்றி உடுப்பவள், பெரிய தொப்புள் உடையவள், கடுக்காக நடப்பவள், கடுஞ்சொல் பேசுபவள், கோயி, இத்தகைய பெண்கள் ஆகாது.] (சும)

வேறு

குட்டைக் கைகி குறுவிரகி
கூடும புருவம்⁴ இருசூழிசசி
சட்டச் செவிசசி இவளதனனை
சார்ந்த தாங்க⁵ னாறுதனில
வட்டத் திருக்க ஸ்கமிபோம்
வாரா நோயும் வந்தெய்தும்
சட்ட முடனே சொன்னோனகான்
தம்பிரான ஆனை தப்பாதே.

அன்னம்போல் மழலைச் சொல்லான அறிவினில்¹ அரசி யாகும்
தென்னவாங் குயில்மொழியான் தேனமொழி இருந்த வாழும்
மின்னுய்தார் மேக நேரான விககலும் துக்க மாறும்²
இன்னஞ்சொல் கழுதை காககை இவர்க்கிறை இல்லை வாழ்வே.

(எ-து) குரல் தொனியானது அன்னம், கிளி, மயில் போலச் சின்ன
மழலைச் சொல்போலிருந்தால் வெகு நல்லது. மேகம் குமுறுதல் போல்
வும மின் சத்தம் போலவும விககல் போன்றும் குரலானது பொலலாது
(எ.று.) (ருமஉ)

[குறிப்பு.—கழுதை, காககை போன்ற குரலானால் மிகவும் பொலலாதாம்.]

வள்ளைதன் வடிவ தாதி வணங்கின மயிரக ளீன்றி
அளவிய குறுமபி நாற்றம் அளறாக வுடைய வனறேல்
எளவிய சிறுவர்ப் பெற்றுப் பதியினை உடைய வாழ்க்கை
எளவியர் போது மனறி இனிதுடன் வாழ மன்தே.

(எ-து) வள்ளைதனாடு போன்ற காலில் மயிரகளிலாமலும் குறுமபை
நாற்றம் இல்லாமலும் இருந்தால் சிறுத்திரனையும் பதியையும் பெற்றுச்
செல்வத்தை யனுபவிப்பான் (எ-று.) (ருமஉ)

கரிவரிக் கண்ணி னுள்ளே முடமயிர கலந்த கண்ணுள்
வரிநடுக கணாள் னுள்ளே வாலிய பூனைக் கண்ணுள்
வெருப்புந் விழிககு மேனும் வெம்புலி தனபோப் போலச்
செருவிடை விழித்த கண்ணுள் இவனுடன் சேர வேண்டாம்.

(எ-து) கண்ணுக்குள்ளே மயிரிருந்து தண்ணீர் விழினும் பூனைக்கண்ணு
யிருந்தாலும் மெய்விழி போலிருந்தாலும் புலிக்கண் போலிருந்தாலும்
அவனை மருவலாகாது; மறிதலையுண்டாம் அவனைச் சேரில் குற்றம்
(எ-று.) (ருமச)

கண்ணொரு பாகம் நோக்கில் கணவனை விட்டுப் போவன
திண்ணிய டைடக கண்ணுள் ஒளியுமென திருளைப் போகும்³
மண்ணிய கயல்மா வைவா ளிகளறா கண்ணுள் தானும்
பெண்ணினுள் பெரிது வாழ்ந்து பெருந்திரு வாட்டி யாமே.

(எ-து) ஒரு கண்ணை விழித்து ஒரு கண்ணை மூடிப்பார்த்தாலும் சாய்ப்
பாலையாகிலும் புருஷனோடே பிரிவன; அல்லது விபசாரியாவான்.
உடுகளை போலவும் வட்டகண்ணுடில் அறுதலியாவான். கயல்போலவும்
மாவடுப் போலவும் வானபோலவும் கண்ணுடையானால் ஐக்கவரியும்
உடையவன் (எ-று.) (ருமடு)

நிறைந்தகண் மயிரக ளீனாக கூந்தலான இவனை நாளும்
மற்றந்தர் யணைய வேண்டாம் மட்டமறித் திட்டு வாழ்வன
பிறந்தன மயிரக ளைப் பெரியவாய்க் குறிய வாங்கில்
முறிந்தன உடைய வாகில் முகடியாய் வாழ மன்தே.

(பா-ம்) ¹ அரசியான. ² தெனமொழி திருநி வாழும் மின்னாங் காலைய கண்ண
சொல் வறிகுல வித்தகல் பக்கந்த துக்க மாறும். ³ தெய்வதன் தாமி மட்டும்

சாமுத்திரிகா சாஸ்திரம்

புருஷ லட்சணம்

(ஆடவர் இலக்கணம்)

புருஷ லட்சணம் பாரக்கிற வயணம் :

‘பூலோகத்திலே பிறந்த புருஷர் எல்லாருக்கும் முப்பத்திரண்டு லட்சணம் முதலாக அளவிறந்த லட்சணம் உண்டு. அதிலே சில சில சொல்லுகிறோம்’ என்று சுப்பிரமணிய சுவாமியார் ‘தமமுடைய சிஷன் அகஸ்திய மகாமுனி வருக்குத் திருவுளம்பற்றுகிறார்.

அது எப்படியென்றால் : மலுஷனுக்கு அஞ்சிடம் நீலாடிருக்கவேண்டும், அஞ்சிடம் மிருதுவாயிருக்க வேண்டும், ஆறிடம் உயர்நதிருக்கவேண்டும், ஏழிடம் சிவந்திருக்க வேண்டும், மூன்றிடம் விசாலமாயிருக்கவேண்டும், மூன்றிடம் குறுகியிருக்க வேண்டும், மூன்றிடம் அழுந்தியிருக்க வேண்டும்¹ ; ஆகப் பிரதானமான லட்சணம் முப்பத்திரண்டு.

இதிலே நீளவேண்டிய அஞ்சிடம் எதென்னில் : கண், கை, கதுப்பு² முதல்கால், மூக்கு என்று அறிவது மிருதுவான அஞ்சிடம் எதென்னில் : மயிர், விரல், நகம், தோல், பல் என்றறிவது. உயர்வேண்டிய ஆறிடம் எதென்னில் : நெற்றி, தோள், வயிறு, அக்குள், மாப்பு, புறங்கை என்றறிவது. சிவக்கவேண்டிய ஏழிடம் யாதென்னில் : உளவங்கை, உளவங்கால், கடைக்கண், நாகு,³ நகம், கீழ்க்கால் மேல்கால் (ஆகப் இரண்டு உதடுகள்), அண்ணம் (வாய்) என்று அறிவது. விசாலமான மூன்றிடம் யாதென்னால் : இடுப்பு⁴, மாப்பு, நெற்றி என்று அறிவது குறுகியிருக்கவேண்டிய மூன்றிடம் யாதென்னில் : கழுத்து, முழங்காலினை (கணைக்கால்), ஆண்குறி என்று அறிவது. அழுந்தி இருக்க வேண்டிய⁵ மூன்று இடம் யாதென்றால் : தொப்புள், சந்து, மொழி⁶ என்று அறிவது. இப்படியான முப்பத்திரண்டு லட்சணமானவன பூலோகமெல்லாம் ஒரு குடையினகிறே ஆளுவான் என்று அறிவது.

தலை.

தலையானது வட்டமாய்ப் பழுத்திருந்ததால் செல்லம் உண்டு. தலையானது வட்டமாய்ச் சிறுத்திருந்ததால் அழகு செல்லமும் உண்டு. தலையானது நீண்டிருந்ததால் வறுமைபுண்டு.

(பா-ம.) ¹ குமாரசுவாமியார்.

² மெதுவாயிருக்க.

³ தாழ்ந்திருக்கவேண்டும்

⁴ கை.

⁵ உளங்குறு ; ஆண்குறி (யின் முகம்).

⁶ பீழ்க்கை.

⁷ தாழ்ந்திருக்கவேண்டுக.

⁸ நடு மாப்பு, நெத்தியின் கீழ்ப் பாத் ; சந்தவம் (கால்)

[குட்டைக் கை உடையவன், விரல சிறுத்தவன், கூடும் புருவத்தான், இருசுழி உடையவன், பெரிய காது உடையவன், ஆகிய பெண்களுடன கூடினால் செல்வம் போம். நோயும் உண்டாகும்.] (கயிக)

வேறு

காலினில் மயிரு மரகா கடியதோர் நடையு மரகா
மாலையுங் கண்க ளரகா வலச்சுழி மறுவுண் டாகில்
தோளதில் சிரசு பாயந் தெட்டிடி கவிச்ச வீசில்
சாலவே இவளை நானும் தழுவினால் உயிரகள் போமே. (கயிட)

[காலில் மயிர் உள்ளவன், வேகமாக நடப்பவன், மாலையகண உள்ளவன், வலச்சுழி மறு உள்ளவன், தடித்த கழுத்து உள்ளவன், கவிச்சநாற்றம் வீசும் தேகத்தான், இவாசனை மணக்கலாகாது.]

முககுநீண் டிருப்பா னேனும் முகஞ்சுழித திருப்பா னேனும்
எக்கிய வயிறுரு னேனும் எரிநிறக் குஞ்சி¹ யேனும்
நாக்துவாய் கரியா னேனும் நகம்பல ஷடயா னேனும்
போககுநீ அவளை வேண்டாம புகிடம் பொடிசெய் வாளே. (கயிட)

[நீண்ட முக்குடையவன், முகம் சுழித்திருப்பவன், எக்கிய வயிறுருள், சிவநதநிற மயிர பெற்றவன், நாகு வாய ஆகியவை கறுத்தவன், நகம் பிளந்தவன், இவர்களும் ஆகார்.]

பஞ்சுலமெல லடியா ளாகில் பங்கு நிறத்தா ளாகில்
அஞ்சனக் கணனி னாகரு நனமையாய உலக மெல்லாம்
தஞ்சுமென றடியு ளததுச சாலவே அகலு மாகில்
நஞ்சிவள் அணைய வேண்டாம நல்குர வாட்டி யாமே. (கயிச)

[பாதம் பஞ்சுபோல மென்மையாக உள்ளவன், தாமரை நிறத்தைக் கொண்டவன், நனமை பொருந்தியவன். உலகம் அவளுக்கு வணங்கும். பாதம் பூமியில் பாவாமல் விலகியிருந்தால், அவளை மணக்கலாகாது; வறுமை உடையவன்.]

ஸ்திரீ ஸ்சனம் முற்றும்.

குறுக்காக எழுந்தது கண்டால் அவன் அநேகம் பேருகருக கர்த்தனாவன். இரண்டு நரம்பு தோன்றியிருந்தால் சற்குண புருஷனாவான். வெகுசாய நரம்பு தோன்றினால் வியாதியும் வறுமையும் உண்டு.

நெற்றியிலே மயிர் மிகுதியானால் வெகு கடியாவான். நெற்றியிலே மயிர் இல்லாமல் இருந்தால் பெருமையுண்டு.

புருவம்.

கண புருவத்து மயிர் இரண்டு கடையிலும் சாய்ந்து கறுத்து மிருதுவா யிருந்தால் உலகாளுவான். புருவத்து மயிர் பருத்தால் பலம் உண்டு. கீழ்நோக்கியிருந்தால் வியாதியடைவான். கூடும் புருவமானால் மாமன மாதா பிதா மரணம்.

இமை.

இமை மயிர் நெருங்கித் தோகையுண்டானால் செல்வமும் அழகும் உண்டு. இமை (மயிர்) ஒன்று சிறுத்து ஒன்று பருத்திருந்தால் வியாதி உடையவன்.

கண்.

கண் விசாலமாய்ச் செவ்வரியோடிச் சரியாகக் கடைக்கண் [கோவைப் பழம்போல] சிவந்திருந்தால் உலகாளுவன். சிமிட்டுக் கண்ணானால் வெகு பெண்களை அணைவான். மாறுகண்ணனால் வறுமையும் பொய்யும் வரும். கண் சிறுவிழியானால் ஆபுசுண்டு. கருவிழி மிகுதியுங் கறுப்பானால் வெகு பெண்களை அணைவான். கண் தேன நிறமாயிருந்தால் வெகு காம விகாரியாய்ப் பெருக கடியாயிருப்பான். கண் வெள்ளைக்கண்ணனால் கடியுமாய் அஞ்சனவித்தை பாக்கிறவனாவான். ஆணைக்கண்ணனால் பிறர் மனையாள நாட்டமாயிருப்பான்.¹

கண்மறு.

வலது கண்ணிலே வெள்ளை விழியிலே மறுவிருந்தால் புத்திக் கூர்மையாம். இடது கண்ணிலே வெள்ளை விழியிலே மறுவிருந்தால் காம விகாரியாய் நாலு சாமம் புணருவான்.

கண் பிறவிக்குருடானால் அவன் பாவியாய் (மனததாபத்தை) வெகு துக்கத்தையடைவான். விழிக்கண் குருடானால் மிகுசின தூப்புத்தியுடைய வன் ஆவான்.

முகம்.

முகம் சிறு முகமானால் அழகு உடையவனாவான். வதனம் சிங்க முகம்போலப் பருத்த முகமானால் செல்வனாவான் ; எல்லாருக்கும் அதி பனாவான்.

(பா.-ம்.)—¹ புனைக்கண்ணால் பிற மனையாள நத்தவான்.

தலை மயிர்.

தலைமயிர் நீண்டிருந்தால் பெருமையுண்டு¹. தலைமயிர் நுனி பிளந்திருந்தால் வெகு செல்வு உண்டு ; செல்வனுயிருந்தாலும் சுகபோசனமில்லாதவன ஆவான். தலைமயிர் பருத்துக் கறுத்திருந்தால் செல்வனாவான். தலைமயிர் பருத்துச் சிவந்தால் வறுமையுடையவனாவான். பூனைமயிர்போல² இருந்தால் வியாதியுஞ் செல்வமும் உண்டு. தலைமயிர் நெருங்கியிருந்தால் தோக்காயுச் சூடையவனாவான். தலைமயிர் சிறுத்துச் சிவந்தால் வெகு காமியாவான். மயிர் சுருண்டிருந்தால் வெகு காம விகாரமுள்ளவன் ; சோரச் செல்வும் உண்டு³. தலைமயிர் மிகவும் நீளமானால் மிகுதியும் பழிச்சொல் பெறுவான்.

தலைபில் சுழி.

தலை நடுவிலே ஒரு சுழி வலம்புரியாயிருந்தால் உலகையாளவான். தலையில் இடதுபுறத்திலே ஒரு சுழி இடம்புரியானால் வறுமை உண்டாம். இடது புறத்திலே இரண்டு சுழி இடம்புரியானால் ஆயுசு பரியந்தம் வறுமை. மூன்று சுழி இடம்புரியானால் மாதா பிதா மாதலாதியா மரணம். வலதுபுறத்திலே ஒரு சுழி வலம்புரியானால் ஆயுசு. இரண்டு சுழி வலம்புரியானால் முடியாதல், சடையாதல் தரிக்கவேண்டும். மூன்று சுழியும் இடம்புரியாய்த் தேற்காய்க் கண்போலே இருந்தால் அந்தத் தலை வெட்டுப்படடு போம். ஒரு வலம்புரிச் சுழியாயும் ஒரு இடம்புரிச் சுழியாயும் இருந்தால் சிலநாள வறுமை ; பின்பு செல்வமுண்டு. இடத்திலே வலம்புரியானால் நல்ல நினைவு நினைப்பான் ; அது முடியாது.

நெற்றி.

நெற்றி நான்கு விரல் அகலமானால் ஞானவான் ; மூன்று விரல் அகலமானால் செல்வமும் ஞானமும் உண்டு ; இரண்டு விரல் அகலமானால் செல்வமுண்டு. ஒருவிரல் அகலமானால் மூடன ; ஆகாது.

நெற்றி நடுவே ஒரு சுழி வலம்புரியானால் செல்வமுண்டு. இடம்புரியானால் வறுமையாம். மூன்று நெற்றியிலே எக் சுழி இடம்புரியானால் மாமன மாதா பிதா மரணம். வலம்புரியானால் வயது நூற்றுச் செல்வமுண்டு. இரண்டு சுழி வலம்புரியானால் சோரச் 'செல்வும்' கபடம் உண்டு. மூன்று சுழி வலம்புரியானால் உலகையாளவான். இரண்டு மூன்று சுழி இடம்புரியானால் வெகு பாவியுமாய் வெகு விகாரியுமாவான்.

நெற்றியிலே அஞ்சு வரை இருந்தால் நூறு வயது உண்டு. நாற்பது வரை இருந்தால் எம்பது வயது உண்டு. மூன்று வரை இருந்தால் அறுபது வயது உண்டு. இரண்டு வரை இருந்தால் நாற்பது வயது உண்டு. ஒரு வரை இருந்தால் இருபது வயது உண்டு என்று சொல்க. நெற்றி நடுவே ஒரு நாமு

(பசு-ம) ¹ வறுமையுண்டு.² சோரத்தச்செல்வு உண்டு.³ வானமயிர் போல்.⁴ சோர செல்வம்.

கீழே ஒரு சுழி வலம்புரியானால் சுகபோசனம் உண்டு. இடத்திலே இடம் புரியானால் தலை வெட்டுப்பட்டுப் போம். வலத்திலே இடம்புரியானால் சில நாள் செல்வம், சில நாள் வறுமை. இடத்திலே வலம்புரியானால் உலகாள்வான். இரண்டுபுறத்துச் சுழியும் வலம்புரியானால் உலகாளவான். இரண்டுபுறத்துச் சுழியும் இடம் புரியானால் வியாதியும் வறுமையும் உண்டு.

கன்னம்.

கன்னம் நெடுகியிருந்தால் கபடனுவான்¹. ஒன்றானால் செல்வமுண்டு. [உயாதநால் நல்லது; சதைப்பற்றுக் கொண்டிருந்தால் செல்வம்; போகம் உண்டு. உலர்ந்திருந்தால் துககம்.] இரண்டு கன்னத்திலும் வலம்புரிச் சுழியானால் வார்த்தை சொல்லவல்லவனாவான்; செல்லும். இடம்புரிச் சுழியானால் வறுமை உண்டு.

பல்.

பல பருத்திருந்தால் திரவியம் சேதமாம்; வறுமை. சிறுததால் அழகுண்டு. நீக்குப் பல்லானால் மிகுதியும் காம விகாரியாவான்; ரதியும்² முந்திப்போம். தெத்துப்பல்லானால் விதையுண்டாம்; அழியும். சொத்தைப்பல்லானால் வியாதியுண்டாவனாவான். பல்லு பழுப்பானால் மனசு கிலேச முண்டு. மேல வாயிலே தான கீழ வாயிலே தான நடுவே ஒரு சிறு பல இருந்தால் புத்திரரும் வெகு செல்வமும் உண்டு; புத்தி மானாவான்³.

உதடு.

அதரகு சிறுததால் அழகும் செல்வமும் உண்டு.

காது.

காது மேல்செவி அகலமானால் முன்கோயி ஆவான். காது குறுகி யிருந்தால் செல்வமுண்டு. மேல்செவி உள்ளே மடங்கியிருந்தால் கபடனுவான். உள் செவி பருத்திருந்தால் வறுமையுண்டு. உள் செவி வலம் புரிபோலே யிருந்தால் உலகையாளவான். செவியின் மேல் மயிரா கறுத்துப் பருத்தி நெருங்கியிருந்தாலும் மேல் நோக்கியிருந்தாலும் சவுரியவானாவான். கீழ்நோக்கி யிருந்தால் வறுமை; மிடியுண்டாம்.

கழுத்து.

கழுத்து அவரவர் கையினுடைய நாலு அங்குலமானாலும் பாடும் போது நரம்பு எழாமலிருந்தாலும் திரண்டிருந்தாலும் செல்வமும் அழகும் ஆயுசும் அரசும் உண்டு. நரம்பு கண்டு கட்டியிருந்தால் மிடியுண்டு. கழுத்து நெடுகியிருந்தால் வறுமையும் கபடம் உண்டு. அறக் குறுகினால் நீண்டத கருமம் முடியாது. பருத்தால் செல்வமுண்டு.

(பா.-ம்.)—¹ சம்பத்து உள்ளவன். ² புத்திலில்லாதவனும் இருப்பான்.

³ இத்தியம்; போகம்.

முகத்திலே மயிர் கறுத்திப் பருத்திருந்தால் செல்வமுண்டு. சிவந்திருந்தால் கபடியாவான். மிகுதுவானால் அழகுண்டாம். சுருண்டிருந்தால் ஆன வார்த்தைகளைப் பேசுவான்; வார்த்தை செல்லும்.¹ மயிர் நெருங்கியிருந்தால் வெகு காமியம் உள்ளவனாவான். மயிர் அற்பமாயிருந்தால் அற்ப போகியாவான்.

மூக்கு.

மூக்கு உயரமாய் அவரவர் கையினால் நாலு² அங்குலமாய்க் குமிழம் பூப்போலே இருந்தால்³ உலகாளவான். மூக்கு அவரவா கையினாலே மூன்று அங்குல மானால் செல்வமுண்டு; ஆயுசும் அழகும் உண்டாம். மிகுதியாய் நிண்டால் கடின போகம். குறைந்தால் அற்ப போகம். மூக்கு பருத்திருந்தால்⁴ திரவியவானாவான். மூக்கு நடு தாழ்ந்ததால் கபடியுமாய் வறுமையுமாவான். ஒரு புறஞ் சிறுத்த ஒரு புறம் பருத்திருந்தால் வியாதியாவான்.

மூக்கு நுனி நடுவே மறுவிருந்தால் சோரசசெலவு உண்டாவான். மூக்கு வலது புறத்திலே மறுவிருந்தால் செல்வமுண்டு. இடது புறத்திலே மறுவிருந்தால் வறுமையாவான். ௨ க்கிலே பிறவி வருகிருந்தால் உலகாளவான்.

வாய்.

வாய் அக்லமானால் பிடித்தது விடான. வாய் சிறுத்திருந்தால் செல்வமுண்டு. வாய் சிவந்திருந்தால் அழகுண்டு. வாய் கறுத்திருந்தால் கபடு; மிகக் கறுத்ததால் மிடியுண்டு.

வாயினுள்ளே சங்கு சக்கரமும் இரண்டு புறத்திலேயும் இருந்தால் உலகையாளவான். சுவேதை⁵ இருந்தால் ஞானமுண்டாம். கமலமிருந்தால் வித்வானாவான். உபயசாமரை யிருந்தால் தீர்க்காயுசும் செல்வமுமுண்டு. அங்குசமிருந்தால் வெற்றியுண்டு. குண்ட் இருந்தால் செல்வமுண்டு; அரசம உண்டு. பாம்புபோலே யிருந்தால் வறுமையுண்டு; கபடுமுண்டு.

குரல்

வார்த்தை வலுவானால் முன்கொயி யாவான். கபடில்லை. வார்த்தை மெதுவானால் கபடேன குணமுண்டு. கீழ்க் குரலானால் கபடஞ் செய்வான்; செய் நன்றி கொல்லுவான். பிறவி ஊமையானால் பாவிபாய்க் கபடியாவான்.

தாழ்வாய் (மோவாய்).

மோவாய் (தாழ்வாய்) பருத்தது இரண்டாகப் பிரிந்திருந்தால் கபடியாவான். ஒன்றாயிருந்தால் செல்வம். தாழ்வாயிலே வலஞ்சுழியிருந்தால் நல்ல பொசிப்பு உண்டு. இடஞ்சுழியானால் வறுமை. தாழ்வாயின

(பா.ம.)—¹ வார்த்தை சொல்ல வல்லவன்.

² பதிந்திருந்தால்.

³ மூன்று அங்குலம்

⁴ சுவேதம்; வெண்புதம்.

⁵ குமிழினை பூப்போலிருந்தால்.

கழுத்திலே நாலு வரையிருந்தால் தோக்காயுசும செல்வமும் உண்டு. மூன்று ரேகையிருந்தால் அழகும் ஆயுசுமுண்டு. இரண்டு வரையானால் கபடனாவான்; ஏகபோகனும். ஒரு வரையானால் நினைதத கருமம் முடியாது. ஒரு வரையும் இல்லாதிருந்தால் மனசு கிலேசமுண்டு. செல்வமுண்டு.

பிடரி.

பிடரியிலே இரண்டு ரேகையிருந்தால் சுகபோசனம் உண்டு. பிடரி உயர்ந்திருந்தால் செல்வமுண்டாம். தாழ்ந்திருந்தால்¹ வறுமையுண்டாம்.

தோள்.

தோள்கள் இரண்டும் உயர்ந்தால் செல்வமுண்டு. தாழ்ந்திருந்தால் ஆயுசு உண்டு. சரியாயிருந்தால் அறிவுண்டு. தோள்கள் இரண்டிலும் மயிர் மிகுதியானால் நினைததது முடியாது.

அக்குள்.

அக்குள் உயர்ந்தால் மயிர் சிறுத்துக் கறுத்துத் துர்க்கந்தமில்லாமலிருந்தால் உலகையாளவான். தூக்கந்தமாய்க் கறுமுழை நாற்றம் போலிருந்தால் வெகு காம விகாரியாவான். சுண்ணும்பு நாற்றமானால் மிடியுண்டு. சூனை மூத்திரம் போலும் எரிப்பு² நாற்றமானால் அறப் போகியாவான். இளநீர் வாசனையானால் தோக்க போகியாம் தாமரைப் பூ வாசனையானால் அநேகம் பெண்கள் சதா காலமும் அவனைக் கூடியிருப்பார்கள். அக்குள் மயிர் சிவந்து நெருங்கித் தாழ்ந்திருந்தால் வறுமையாய் அலைந்து திரிவான். ஒரு மயிரும் இல்லாமலிருந்தால் கோழிப் போகமாவான்³.

கை.

கைகள் முழங்காலின் கீழே வந்து நீண்டால் வெகு செல்வமுண்டு. தோக்க ஆயுசும் அரசும் உண்டு. முழங்கால் மடிப்பிலே நினறால் செல்வம். முழங்காலுக்கு ஒரு விரலுக்கு மேலே நினறால் நல்ல போசனம் உண்டு. இரண்டு விரல் மேலே நினறால் சொல் செல்லும்⁴. மூன்று விரல் மேலே நினறால் ஆயுசும் அழகும் உண்டு. நாலு விரல் மேலே நினறால் அறப்பமான செல்வம். அஞ்சு விரல்கொண்டு மேற்பட்டதெல்லாம் வறுமையுங் கிலேசமும் கபடம் உண்டாம். கை மிருதுவாய்த் திரண்டு மட்டிலே பருத்தால் அழகும் ஆயுசும் உண்டு. மெத்தப் பருத்தால் கிலேசம். முன கை சிறுத்து இருந்தால் மிடியுண்டு.

கை விரல்.

சிறுவிரல் அணிவிரல் மட்டுமிருந்தால், இறைக்குச் சரியானால் தூறு வயதிருப்பான். அணிவிரல் மேலிறை மேலே யிருந்தால் தொண்டூறு வயதிருப்பான். அணிவிரல் மேலிறையிலே வந்தால் எண்பது வயது இருப்பான். நடுஇறையின் நடுவே சிறுவிரல் வந்தால் எழுபது

(பா - ம) -¹ உலர்ந்திருந்தால்.

² எருமை.

³ குக்குட போகமாம்.

⁴ சோரச் செல்லு உண்டு.

புறங்கை.

புறங்கை மிருதுவாய் உயர்நதிருந்தால் செல்வமும் அழகுமுண்டு. நாம பெழுந்தால் வறுமையுண்டு. மயிரெழுந்தால் இரக்கம் இல்லை; ரதலில்லை. கைவிரல் மிருதுவானால் செல்வமுண்டு. உரத்தால் அழகுண்டு. குவிந்தால் காமவிகாரியாம்.

நகம்.

கைவிரல் நகம் மிருதுவானால் செல்வம். உரத்தால் அழகு. குவிந்தால் காமவிகாரி.

நகம் விரிந்தால் அனுகூலம்¹. சிவநதிருந்தால் செல்வமுண்டு. வெளுத்திருந்தால் மிடியாம். கறுத்திருந்தால் வியாதியாம்.

விரல்கள மெல்லிசாயிருந்தால் அழகும் ஆயுசும் உண்டு. பருத்தால் திடம், தீண்டால் குணமுண்டாம். குறுகினால் மிடியுண்டாம்.

முழங்கை.

முழங்கை மிகப் பருத்தால் செல்வமுண்டு; கடிடியாவான். மிகச் சிறுத்தால் வறுமையுண்டாம். முன கையில் உள்ள மயிர் சிறுத்துக் கறுத்தால் எந்நேரமும் பெண் போகமுண்டு. மயிர் சிவந்தால் வறுமையாம். மயிர் பருத்தால் பலன் உண்டு. சந்துகள் ஆழாமானால் செல்வமுண்டு. எலும்பு தோன்றினால் மிடியாம். நரம்பு தோன்றினால் என்ம; ஐக்கம்; உலைந்தவ னாவான். முழங்கையிலும் சந்திலும் வலஞ்சூழி இருந்தால் விதரணம் உண்டு. இடஞ்சூழி இருந்தால் உலுத்தன. முழங் கைக்கு மேல் தோள்² மட்டும் மயிரில்லாமலிருந்தால் அழகுண்டாம். மயிர் எழுந்திருந்தால் மிடி³.

மார்பு.

மார்பு அவரவர் கையினால் இருபத்து நாலு அவகுலமாய் இரண்டு கட்டம் அளவு குறுக்கே⁴ ஒரு ரேகை இருந்தால் எல்லோரும் வணங்க அரசாள வான். மார்பு குறுக்க குறுக்க செல்வமும அறிவுவு குறையும். மார்பில் மயிர் பருத்து நெருங்கினால் வறுமையுண்டாம். சிறுத்து நெருங்கினால் அழகுண்டு. மயிர நுனி பிளந்திருந்தால் கபடனாவான். மார்பில் வலஞ் சூழியிருந்தால் வெகு செல்வமுண்டு. இடஞ்சூழியினால் வறுமையுண்டாம். மூலக் கம்பு சிறுத்தால் அழகுண்டு. பருத்தால் கீரிவம் விபாது; வியாதி யுண்டாம்.

வயிறு.

வயிறு குடம்போலே தொந்தியாயிருந்தால் வெகு செல்வமுண்டு. பூசனிக்காய் போலே தொந்தியாயிருந்தால் மெத்தப் பொசிப்பன்⁵. வயிறு மிருதுவானால் அநேகம் புத்திரருண்டு. கடினமானால் மிகுதியும் பேசு

[பா.-ம்.]—¹ மீத்திருந்தால் அனுகூலமான பெண் மீத்த மிக் பண்பாகும்.

² தொப்புள்.

³ விதரணமும் உடையவனிடமாக.

⁴ குறுக்கேக்கும் அருகே.

⁵ பொசிப்பன்.

உண்டு. மேலிறை ஒன்றானால் விததை உண்டு. பலவானால் கபடுண்டு. மேல வலஞ்சுழி யிருந்தால் உலகையானும் மந்திரியாவான். இடஞ்சுழி யாயிருந்தால் புத்திமானாவான். மடிப்பானால் ஆயுசுண்டு¹.

நடுவிரல் அடியிறை ஒன்றானால் செல்வமுண்டு. பலவானால் துன்ப முண்டு. நடுவிறை ஒன்றானால் விததை; பலவானால் ஸ்திரீ போகம். மேலிறை ஒன்றானால் அறபு போகமுண்டு². பலவானால் வெகு போகமுண்டு³. மேலிறை மேலே வலஞ்சுழி யிருந்தால் நல்ல சுகபோசன முண்டு. இடஞ்சுழியானால் (நல்ல) பொசிப்பிலை. மடிப்பானால் வீண் செலவுண்டு.

அணிவிரல் அடியிறை ஒன்றானால் வெகு பூஷணமுண்டு. பலவானால் வித்தையுண்டு⁴. நடுவிறை ஒன்றானால் அநீதநது திரீவான். பலவானால் இவ் வகளை எட்சிப்பான். மேல்வரை ஒன்றானால் சகல தேசங்களுக்கும் போவான். பலவானால் வெகு காமியாவான். மேலிறைமீது மேலே வலஞ்சுழியிருந் தால் எல்லாருக்கும் உபகாரஞ் செய்வான்⁵. இடஞ்சுழியானால் வார்த்தை செல்லும்⁶. மடிப்பானால் கிலேசமுண்டு.

சிறுவிரல் அடியிறை ஒன்றானால் கடியிய யிருப்பான். பலவானால் விஷகுணமுண்டு⁷. நடுவிறை ஒன்றானால் அழகுண்டு. பலவானால் ஆயுசுமுண்டு. மேலிறை ஒன்றானால் பித்தது விடான். பலவானால் ஏழையாயிருப்பான். மேலிறை மேலே வலஞ்சுழியிருந்தால் தீர்க்காயுசுண்டு. இடஞ்சுழியானால் பலன் உண்டு. மடிப்பானால் பெரு செலவுண்டாயிருப்பான்.

இடதுகை பெண்களுக்கும் வலதுகை புருஷருக்கும் பார்க்கவேண்டும். இடதுகை புருஷர்களுக்கும் வலதுகை பெண்களுக்கும் பார்க்க ஒன்றாக.

கை லட்சணத்திலே சில பெண்களுக்கும் ஓக்கும்; புருஷருக்கும் ஓக் கும். இவ்வே டு எந்த பாக்கிறது சில உண்டு. அதை இவ்வி மேலே சொல்லுகிறோம்

பலம் உண்டு ; இந்திரியம் நிற்கும். பதினொன்று அங்குலமானால் வறுமையுண்டு. பன்னிரண்டு அங்குலமானால் வறுமையும் விசாரமும் வியாதியுமுண்டு. பதினமூன்று அங்குலமானால் வெகு பாவியாவான். கோசத்தின் பேரிலே நரம்பு கண்பால வறுமையுண்டு.

மணி.

மணி சிறுததால் இந்திரியம் நிலலாது. மணி பருத்திருந்தால் வெகு போகியாவான். நீண்டிருந்தால் முந்திப் பெண்பெறுவான், மணி பருத்து வட்டமாயிருந்தால் முந்தி ஆண் பெறுவான்.

தேன் வாசனையானால் செல்வமுண்டு. புலால் நாற்றமானால் வெகு புத்திரகுண்டு. அழுகை நாற்றமானால் வறுமையுண்டு. மணி சிவந்திருந்தால் எந்த நாளும் சுகம் உண்டு. கறுத்திருந்தால் துன்பமுண்டு. வெளுத்திருந்தால் அற்பமான செல்வம் ; வியாதி யுண்டு.

சிறுநீர்.

சலம் விழுமபோது ஒரு தாரையாய் வலம்புரியாய் விழுந்தால் உலகையாள்வான். இடம்புரியாய் விழுந்தால் வறுமையுண்டு. சிதறி விழுந்தால் வியாதி யுண்டு. இது வெல்லாம பதினாறு வயசுக்குமேல் பார்ப்பது. பெண்களுக்கும் உட்குறி பன்னிரண்டு வயதுக்கு மேல் பார்ப்பது.

இந்திரிபம்.

வீரியமானது உதிரமபோலே நாறினால் நோவுஉறபத்தி மிகுதியுமுண்டு. இளநீர் வாசனையானால் மிகுதியும் நல்லது. சுரிகுழல் வாசனைஉள்ளவன் சுகமுண்டு. ஸ்திரீ வாசனையுண்டு. சுண்ணாம்பு நாற்றமானால் வறுமையுண்டு. தாமரைப்பூ வாசனையானால் உலகையாவான். சேறுபோலே நாறினால் மிகுதியும் பெண்டிமுதலு போவான் ; பாடு அழிந்துபோம். ஆசை தீர்ப்புணர்வும கிடையாது. வெள்ளை நிறமானால் அழகுள்ளவனாவான். பழுப்பு நிறமானால் கபடனாவான். நீலம்போலேயானால் வாழ்த்தைகள் பேசுவான் ; சொல்ல) வல்லவன். வாழைக்காய்ப் பால்போலேயானால் அலைந்துதிர்வான். கஞ்சிபோலே யானால் பெண்களோடு பட்டவுடனே போகிக்கும்.

பீஜம்.

பீசமானது இரண்டும் ஒன்றைப் போலேயானால் அழகும் ஆயுசுமுண்டு. இரண்டு விரையும் பருத்து நீண்டிருந்ததனால் செல்வமுண்டு. சிறுத்து நீண்டிருந்தால் உலகையாள்வான். மிகுதுவானால் அற்ப போகியாவான். கடினமானால் வெகு போகியாவான். வலது புறத்திலே குறைந்தால் வியாதி யுண்டு. இடப்புறத்தில் குறைந்தால் கபடனாவான். விரை உருண்டிருந்தால் மலடனாவான். தட்டையாயிருந்தால் வெகு உற்பத்தியுண்டு. சுமர் கொடி போலச் சிறுத்து உருண்டிருந்தால் அவனுடைய சுடின பெண்கள் மிரிமமாட்டார்கள். கீசத்தில்மயிர் சிறுத்து அற்பமானால் செல்வமுண்டு ; பருத்து நெருங்கினால் வறுமையுண்டு. வலத்தில் வலஞ்சுழியிருந்தால் உலகையாவான். இடத்தில் இடஞ்சுழி யாயிருந்தால் செல்வமுண்டு. மாறு

வான; பழிச சொல் பெறுவான். வயிறு குளிர்ந்திருந்தால் வாத முதலான வியாதியே அடைவான். வயிறு வெதும்பி இருந்தால் பித்த சீரமாய் வெகு காமியாவான். வயிறு உலாந்திருந்தால்¹ மூலாகினி அதிகமாம். தொந்தி வட்டமானால் வியாதி. வயிறு குறுகவே நீண்டிருந்தால் மலடனாவான். தொந்தி மேலே அஞ்சு மடிப்பு இருந்தால் இரக்க முளைவனாவான். நாலு மடிப்பானால் யாவரிடத்திலும் பகையுண்டு. மூன்று மடிப்பானால் அறிவுண்டு. இரண்டு மடிப்பானால் வெற்றியுண்டாம். ஒரு மடிப்பானால் சுக போசணமில்லை. ஒரு மடிப்புமில்லாவிட்டால் அனைந்து திரிவான்.

தொப்புள்.

தொப்புகளுக்கு நாலுபுறத்தா மயிரும தொப்புளைப்பார்த்திருந்தால்² செல்வமுண்டு. நாபி வலஞ்சுழியாயிருந்தால் அரசாளவான். இடஞ்சுழியாயிருந்தால் வறுமையாவான். ஆழமா யிருந்தால் குணமுண்டு. உயரமாயிருந்தால் திரவியங்கள் உண்டு.³ கீழ்நோக்கி நீண்டிருந்தால் வெகு பசியுண்டு.

விலா.

விலாப்பக்கம் நரம்பும் மயிரும எழாமலிருந்தால் செல்வ முண்டு. நரம்பும் மயிரும் உண்பானால் வறுமையுண்டு. வலது விலாவிலே வலஞ்சுழியாயிருந்தால் ஸ்ரீரீபோகம் மிகுதியாயுண்டாம்; இடஞ்சுழியானால் வியாதியாவான்⁴ அல்லது பெண்டிழப்பான். இடது விலாவிலே வலஞ்சுழியிருந்தால் இகழ்ப்படுவான். இடது விலாவிலே இடஞ்சுழியிருந்தால் நீர்த்தி பெறுவான்.

முதுகு.

முதுகிலே மயிர் மிகுதியானால் தீரனவான். மயிர் கொஞ்சமானால் பயக்கொளரீ. மயிர் இல்லாமல் இருந்தால்⁵ அழகுண்டு. முதுகு ஒளருனால்⁶ புத்தி மந்தனாவான். நடுவில் நாமந்த முதுகு இரண்டானால் அழகும் ஆயுசும் வெற்றியும் உடையவன். முதுகு நடுவில் ஒரு வலம் புரிச் சுழியானால் ஆயுசுண்டு. இடம் புரியானால் பாவிாவான். இரண்டு சுழி வலம் புரியானால் வெற்றியுண்டாம். இரண்டு சுழி இடம் புரியானால் காமவிகாரியாவான். ஒன்று வலஞ்சுழியும் ஒன்று இடஞ் சுழியுமானால் உட்க மெல்லாந்த தீவான். மூன்று முதுகாய் பல சுழியிருந்தால் மிகுதியும் வறுமையுண்டு. ஒரு சுழியும் இல்லாவிட்டால் மலடனானான்.

நிங்கம்

ஆங்குறி அவாவர் எகவினிலே ஆறு அங்குலமானால் அழகும் செல்வமுண்டு. ஏழு அங்குலமானால் அரசாளவான். எட்டு அங்குலமானால் தீரக்காயுண்டு. ஒன்பது அங்குலமானால் வித்தையுண்டு. பத்து அங்குலமானால்

(1-2)-1 சூத்திரந்தால்.

2 வித்தி அநாவது கௌமம் கசப்பவன்.

3 ஸாத்திந்ததால்.

4 கிரியானால்.

5 புது ஸூத்திரம் திவெய்யனார்; 6 கோஷ்டம்.

உயரமாயிருந்தால் குணம் உண்டு.

குதிக்கால்.

குதியானது பந்தபோலே இருந்தால் உலகாளவான். வலது குதியிலே மறு விருந்தால் திரவியவானாவான். இடது குதியிலே மறுவிருந்தால் கபடனாவான்.

புறங்கால்.

புறங்கால் அமை முதுகு போலேயும் பொஸ்தகம்போலேயும் நடுவே உயர்ந்துமயிரா கறுத்துச் சிறுத்து அறபமாயிருந்தால் உலகாளவான். படம் போல் பதிநதிருந்தால் குரு ஆவான், அல்லது அரசனாவான். மயிரிலலா திருந்தால் வறுமை யுண்டு. புறங்காலின் வலத்தில் வலஞ்சுழியிருந்தால் செல்வ முண்டு. இடத்தில் இடஞ்சுழியிருந்தால் (ஆம் என்ற வார்த்தை) ஆ மென்பதை அல்லவென்பான். மாறானால் வல்லான்மையுண்டு¹. வலத திலே மறு விருந்தால் தொடுகதது முடியும். இடத்தில் மறு விருந்தால் நினைத்தது முடியாது.

உள்ளங்கால்.

உள்ளங்கால் மிருதுவாய்ச் சிவந்துஇருந்தால் அறப காயததுக்கும் அஞ்சுவான். நடுவே குறுக்கே எறும்புபோக இல்லாமல் நல்ல ரேகை உண்டானாலும் உலகாளவான். உள்ளங்கால் நிலத்திலே பதிநதிருந்தால் செல்வம். கடினமானால் துன்பம். மிருதுவானால் உலகாளவான். வலப்புறத்திலே மறுவிருந்தால் ஆயுசுண்டு. இடப்புறத்திலே உள்ளங்காலில் - மறு விருந்தால் அலைச்சலுண்டு.

உள்ளங்கால் ரேகை.

உள்ளங்காலில் சங்கு சக்கரம் இருந்தால் உலகாளவான். தாமரைப்பூ போலே ஒரு ரேகையிருந்தால் விதையுண்டு. குடைபோல் இருந்தால் நனமை. கொடிபோல் இருந்தால் ஆயுசு விருத்தி. யாஸ்போலே இருந்தால் வெகு செல்வமுண்டு. மாலைபோலே ரேகையிருந்தால் வெகு செல்வம்.² தமருகம் போலிருந்தால் வெல்லும்சொல்லை யுடையவன். குமபம் இருந்தால் பலம் உண்டு. மததளம் போலிருந்தால் கீர்த்தியுண்டாம். வான் போலேயானால் பலனுண்டு ; தீரனாவான்.³ சாமரைபோல ரேகையிருந்தால் பெண்போகம் தினமுமுண்டு. சந்திரன் போலேயிருந்தால் புத்தியுண்டு. மசகம் போலிருந்தால் திரவியமுண்டு. சிவந்திருந்தால் செல்வமுண்டு. கறுத்திருந்தால் வறுமையுண்டு.

குதிக்கால் தொடுகதது ஒரு ரேகை நுனி விரல மட்டும் நடுவில் அறுதிருந்தால் அவன் மிதித்த இடமெல்லாம் செல்வமேயாகும். குறுக்கே ஒரு ரேகையும் நெடுக்கே ஒரு ரேகையும் புள்ளடிபோலே யிருந்தால் மிதித்த இடமெல்லாம் குட்டிச் சவராயப போய விடும். இரண்டு புள்ளடி போலே யிருந்தால் அவன் முகத்திலே விழிக்க ஒண்ணுது. கபடல் போலே நானு ரேகை யிருந்தால் வெகு சனங்களை ரசிப்பான்.

பாபுவிருந்தால் வறுமையுண்டு. வலது பீசத்திலே மறு விருந்தால் மிளர் மனையாடிக் கிணைவான். இடது பீசத்திலே மறு விருந்தால் பெண்ணைப் பிலை, சமாளமப் இரண்டைப் பருத்துச் சரியொத்திருந்தாலும் மயிர் சிறுத்த அறப்பாபுவிருந்தாலும் உலகாவானான். மயிர் பருத்து நெருங்கி விருந்தால் செல்வ முண்டு. உலர்ந்து நெருந்தால் வறுமையுண்டு.

சகனம் (கடிதடம்).

வலது சகனத்தில் வலஞ்சூழிவிருந்தால் வெற்றியுண்டு. இடது சகனத்திலே இடஞ்சூழிவிருந்தால் ஆயுண்டு. மாறானால் டிடியும் வியாதியும் உண்டு. வலது சகனத்திலே மறு விருந்தால் இருகருமிடத்தில் இருந்து செல்வம் அசைபலிப்பான். வடுவிருந்தால் பலன் ஓசுகும்.

தொடை.

தொடை இரண்டை உருண்டு இருந்து மயிர் சிறுத்துக் கறுத்துச் சுருண்டு அறப்பாபுவிருந்தால் செல்வமும் ஆயுசும் அசைம் உண்டு. மயிர் சிவந்தால் மிடியுண்டு. மயிர் பருத்தால் விகாரியாவான். நெருங்கிவிருந்தால் கபடனாவான். மயிர் நுனி பிளந்திருந்தால் வறுமையுண்டு. மயிர் இல்லாவிட்டால் அறப்போகியாவான். வலது தொடையிலே மறு விருந்தால் நன்னமையுடையவனாவான். இடது தொடையிலே மறு விருந்தால் தீமையுடையவன். வலது புறத்திலே வஞ்சுழியாயி நுந்தால் உலகாவானான் இடது புறத்திலே இடஞ்சூழியாயி விருந்தால் செல்வமுண்டு மாறானால் அநைததுதிரிவான்.

முழங்கால்.

முழங்கால் வடமாறால் அழகுண்டு நீண்டிருந்தால் வறுமையுண்டு. தாமந்திருந்தால் செல்வமுண்டு உயர்ந்திருந்தால் வறுமை, வியாதி. முழங்காலிலே மயிர் மிகுதியானால் அலைச்சல் உண்டு. வலத்திலே வலஞ்சூழியானால் சுகமுண்டு. இடத்திலே இடஞ்சூழியானால் அநேகம் பெண்கள்¹ வலையுருவார்கள். மாறானால் மாதா பிதா மரணம்.

கணைக்கால்.

கணைக்கால் வரால் மீள போலே விருந்தால் உலகாளவான். மயிர் சிறுத்துக் கறுத்து அறப்பாபானால் செல்வமுண்டு. மயிர் பருத்து நெருங்கி விருந்தால் காம விகாரியாவான். வலத்திலே வலஞ்சூழியாயிவிருந்தால் நிரலியமுண்டு. இடத்திலே இடஞ்சூழியாயிவிருந்தால் வெற்றியுண்டு. சிவந்திருந்தால் கிலேசமுண்டு. நுனி மயிர் பிளந்திருந்தால் அலைச்சலுண்டு. வலத்திலே மறு விருந்தால் அழகுண்டு. இடத்திலே மறு விருந்தால் மிடியுண்டு.²

பாடு.

கறடு தராசுத் தட்டுப்போலே இருந்தால் உலகாளவான் ; நீண்டிருந்தால் அலைச்சல் உண்டு பருத்திருந்தால் காமலிகாரம். நாமடி கண்டால் வறுமை. மயிர் கண்டால் மாதா பிதா மரணம். மறு விருந்தால் பிதா மரணம்.

இருந்தாலும் வலது பக்கத்திலிருந்தாலும், பெண போகத்தில் எந்நேரமும் மனசாயிருப்பான. இடது பக்கத்தில் மறு விருந்தால் பெண்பேரில் மனசு இல்லாமலிருப்பான ; ஞானம் உள்ளவனாக இருப்பான.

முதுகு நடுவிலே மறு விருந்தால் உலகையாளவான. வலது புறத்தில் மறு விருந்தால் செல்வமுண்டு. இடது புறத்திலிருந்தால் வறுமையுண்டு. இடது விலாவிலே மறு விருந்தால் போகமில்லை, வலது விலாவிலே மறு விருந்தால் வெகு போகமுண்டு.

வலது புறம் தொப்புளில் மறு விருந்தால் வெற்றியுண்டு. இடதுபுறம் தொப்புளில் இருந்தால் சோறு கிடையாது. நடுத தொப்புளிலே மறு விருந்தால் உலகாளவான.¹ வலது புறம் வயிற்றில் மறு விருந்தால் செல்வம். இடதுபுறம் வயிற்றிலே மறு விருந்தால் வயிற்றில் வியாதியுண்டு. நடுவயிறு மறுவானால் கபடியாவன.

வலது மார்பில் மறு இருந்தால் உலகாளவான ; செல்வம். இடது மார்பில் மறு செல்வமும் பழியும் உண்டு. வலது முனையில் மறு இருந்தால் கூடின பெண பிரியமாட்டாள். இடது முனையில் மறு சுகபோகன முண்டு ; போசனத்தில் வெறுப்பு. வலது தோளில் மறு வெகு செல்வமும் வெற்றியும் உண்டு. இடது தோள் மறு திரவியம் சேதமும்² பயமும் உண்டு. வலது முழங்கை மட்டும் உள்ள மறு வசீகரம் உண்டு. இடது முழங்கைமட்டும் உள்ள மறு பகை உண்டாகும். வலது முன்கை மறு செல்வம். இடது முன்கை மறு வலிமை. வலது உள்ளங்கை மறு விதரணம் உண்டு. இடது உள்ளங்கை மறு வறுமை.

வலக கைப் பெருவிரலிலே மறு விருந்தால் ஞானமுண்டு. வலது சுட்டு விரலிலே மறு விருந்தால் அறிவுண்டு. வலது நடுவிரலிலே மறுவிருந்தால் தீர்க்காயுசுண்டு. அணி விரலிலே மறுவிருந்தால் பூஷணமுண்டு. சிறு விரலிலே மறு விருந்தால் புத்திரருண்டு.³ இடதுகைப் பெரு விரலிலே மறு விருந்தால் பாவமுண்டு. சுட்டு விரலில் மறு விருந்தால் புத்தி மந்தமாம். நடுவிரலி லிருந்தால் அறபாயுசு. அணிவிரலி லிருந்தால் வறுமையுண்டு. சிறுவிரலி லிருந்தால் மலடனாவான். வலது புறங்கையினே மறு விருந்தால் பெருமையுண்டாம். இடது புறங்கையில் இருந்தால் கிலேசமுண்டு.

இடது அக்குளில் மறு விருந்தால் வெகு கபடனாவான்.⁴ வலது அக்குளி லிருந்தால் விதரண முண்டு ; செல்வமுண்டு வலது கழுத்தில் மறு விருந்தால் எந்நேரமும் ஸ்திரீ போகமுண்டு. இடது கழுத்தி லிருந்தால் ஸ்திரீ போகம் கட்டுப்பட்டுப்போம் ; உண்டானால் அறபமாம்.

வலது கன்னத்தில் மறு விருந்தால் வெகு செல்வம் ; சம்பத்து உண்டு.⁵ இடது கன்னத்திலிருந்தால் வறுமையுண்டு. இடது தாழ்வாயில் மறு விருந்தால் மனக்கிலேசம் உண்டு. வலது தாழ்வாயிலிருந்தால் பெண்போகமுண்டு. நடுத்தாழ்வாயில் மறுவிருந்தால் தீர்க்காயுசு உண்டு. கீழ் அதரம் வலது புறத்தில் மறு விருந்தால் ககபோசனமுண்டு. இடதுபுறம் மறு பொசிப்புக்

(பா-ம்.)¹ வறுமை

² செல்வமும்

³ நன்மையுண்டு.

⁴ கள்ளன் ஆவான்.

⁵ அநீசல் உடையவன்.

கால் விரல்.

இரண்டு கால் விரல்களும் பெருவிரல் தொடுத்து அஞ்சுவிரலும் ஒன்றுக் கொன்று குறைந்து சிறுத்திருந்தால் உலகாளவான. பெருவிரல் குறுகி அடுத்த விரலும் நீண்டிருந்தால் சோரச செல்வு உண்டு. சிறு விரலும் அதுக்கு அடுத்த விரலும் நீண்டிருந்தால் பழியுடையவன. விரல்கள் நெருங்கியிருப்பவன திரவியவானவான; அலக்கலக்காயிருந்தால் பணம் சேராது. வலது காலிலே ஆறு விரல் இருந்தால் வெகுசெல்வம். இடது காலிலே ஆறு விரல் இருந்தால் அலைச்சல். விரல்களிலே மயிர் நெருங்கியிருந்தால் திரவியம் சேரும். விரல்கள் ஒன்றானமெனொன்று குறையிலேறினால் போலே இருந்தால் வறுமையாவான. பெருவிரலுக்கு அடுத்த விரல் மிகுதியும் நீண்டிருந்தால் வெகுபூஷணமுண்டு நடுவிரல் நீண்டால் வயது தூறுண்டு. விரல்கள் சுருண்டிருந்தால் செல்வமுண்டு. வலது கால் பெரு விரலிலே வலஞ்சுழியா யிருந்தால் உலகாளவான. இடஞ்சுழியா யிருந்தால் அலைந்துதிரிவான.

கால் விரலில் மறு.

வலதுகால் பெருவிரலிலே மறு விருந்தால் அரசனாவான. இடதுகால் பெருவிரலிலே மறு விருந்தால் செல்வம் உண்டு. மற்றவிரல்களில் மறு விருந்தால் வறுமை வலதுகால் பெருவிரலிலே மயிராதல் மறுவாதல் குமிழ் மறு வாதல் ஒத்தமறுவாதல் வலஞ்சுழியாதல் இருந்தால் உலகாளவன். இடஞ்சுழி இருந்தால் அதிக சம்பதது உடையவனாவான 'மற்ற விரல்களிலே வலஞ்சுழியாயிருந்தால் செல்வம். இடஞ்சுழியிருந்தால் பொருள சேரும். இடதுகால் பெருவிரலிலே இடஞ்சுழி இருந்தால் தொடுத்த காரியம் முடியும். வலஞ்சுழி இருந்தால் ஈனரிடத்திலே நடக்க வேண்டும் மற்ற விரல்களிலே இடஞ்சுழி இருந்தால் நினைத்தது முடியும். வலஞ்சுழியானால் காமவிகாரியாவான. மூன்று வளக மறுக்கனும் காலில் விரல்களிலே இருந்தால் செல்வமுண்டு.

மறு (மச்சம்).

உள்ளங்காலிலே வலத்திலே நடுவே ஒரு மறுவிருந்தால் வயது தூறுண்டு. இடத்திலே இருந்தால் பாவம் பண்ணுவான.' புறங்காலில் வலத்தில் நடுவே மறு விருந்தால் நினைத்தது முடியும். இடது புறங்காலில் நடுவே மறு விருந்தால் மிடியுண்டு; நினைத்த காரியம் முடியாது கணுக்காலில் வலத்தில் மறுவிருந்தால் அழகுண்டு. இடத்தில் மறு விருந்தால் மிடியுண்டு. வலது முழங்காலிலே மறு விருந்தால் செல்வம். இடது முழங்காலிலே மறு விருந்தால் அலைச்சல்.

வலது தொடையில் மறு விருந்தால் ரன்மை. இடது தொடையில் மறு விருந்தால் தீமை. வலது சகனத்தில் மறுவிருந்தால் செல்வமுண்டு. இடது சகனத்தில் மறு விருந்தால் அலைச்சல் உண்டு; செல்வமுண்டு. வலது பீசத்தில் மறு விருந்தால் பிறர் மனை நோக்குவான. இடது பீசத்தில் மறு விருந்தால் பெண்ணுணையில்லை. கோசத்திலே மறு விருந்தால், நடுவாக

ஐம்பது வயது மட்டும் அளந்து பாப்பது. புருஷருக்குப் பதினாறு வயதுக்கு மேல் ஐம்பது வயது மட்டும் அளந்து பாப்பது.¹ ஸ்சணம் [அப்போது தான்] ஒத்திருக்கும். முன்னும் பின்னும் பாக்கிற ஸ்சணம் ஒத்துவராது.

கால பெருவிரலிலே தொடுத்த நெறியிலே மயிர்ப்பற்றளவு கண்ட அளவினோடே அவரவா மாபிலே சுற்றிக் கண்ட அளவிலே நாலத்தொன்று கூட்டிக்கொண்டு அங்குலக் கணக்காக அவரவா கையினாலே அளந்து பாக்கக் கூற்றெட்டு அங்குலமானால் உலகமெல்லாம் ஒரு குடையின் கீழே ஆளுவான். ஏறிலும் குறைந்தாலும் வேறே வேறே பலனுண்டு.

[இந்தப்பகுதி ஒரு பிரதியில் பின்வருமாறு காணப்படுகிறது :

காலில் தொட்டு நெற்றி மயிர அளவு மட்டும் அளந்து அந்த அளவுடனே அந்தக் கயிறறை அவன் மாப்பு அகல மட்டுக்கும் அளந்து இரண்டும் ஒன்றாய்க் கூட்டி அவன் அங்குலத்திலே நூற்றெட்டு அங்குலமானால் உலக மெல்லாம் ஆளுவான். நூறு இருந்தால் மந்திரியாவான். தொண்ணூறு இருந்தால் உத்தமம். எண்பது அங்குல மிருந்தால் மத்திமம். எழுபத்தைந்து அங்குலமிருந்தால் ஏழையாவான். எழுபது இருந்தால் மகாதிரிதிரன். அறுபத்தைந்து இருந்தால் பாவியாவான். அறுபது இருந்தால் துரோகியாவான்.]

வலது கைவிரல்கள் ஐந்தையும் அளந்து கூட்டி முழங்கையில் வைத்து அளக்க நடுவிரல் நுனி மட்டும் வந்தால் உலகாளவான். நடுவிரலின் மூன்றாம் இறைமேலே வந்தால் மதி மந்திரியாவான். நடுவிரலின் நடுவே நின்றால் நானமையுண்டாம்; பாக்கியவனுவான். நடுவிரலின் அடியிலே வந்தால் அலைந்து திரிவான். உள்ளங்கையிலே வந்தால் முழு வறுமையுண்டாம்.

வலது தோள் தொடுத்த வலதுகை நடுவிரல் நுனிமட்டும் கண்ட அளவை இரட்டித்துக் கால பெருவிரல் தொடுத்த நெற்றி மட்டும் வந்தால் வயது நூறு இருப்பான்; மிகுந்த செல்வ முண்டு. புருவத்தின் நடுவே வந்தால் வயது எண்பது; செவ்வமுண்டு. மூக்கிலே வந்தால் எழுபதுவயது இருப்பான்; இரக்கமுமுண்டு. வாய் மட்டுக்கும் வந்தால் வயது அறுபது இருப்பான்; சொற்பமான போக முண்டு. கழுத்து மட்டும் வந்தால் வயது ஐம்பதுண்டு; தக்கமுண்டு. மாபிலே வந்தால் வயது நூற்றது இருப்பான். முழுதும் வறுமையுண்டு என்று அறிக.²

அளக்கிற நூனுக்குச் சந்தனம் குங்குமம் சாந்து புனுகு மஞ்சள் எதுவா விலும் பூசி அளக்கவும். மற்றது பூசாமல் அளந்தால் ஆயுசு கடியமாக (அதாவது குறைவாக) இருக்கும். அளந்து பாக்கும் ஸ்சணங்கள் எல்லாம் பெண்களுக்கும் புருஷருக்கும் ஒக்கும்.

புருஷ ஸ்சணம் முடிந்தது, முற்றும்.

¹ 'பெண்களுக்கு ஐம்பது வயதுக்கு மேலும் புருஷர்களுக்குப் பதினாறு வயதுக்கு மேலும் அளந்து பாப்பது' என்று மற்றொரு பாடம்.

² இந்த விதமாக அளந்து வயது நினைப்பதிலே துறவையுக்கு நீழ்ப்பட்ட அளவு வியல் 91 டீட்டிலே பின்வருமாறு வித்தியாசமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது :

நடு நெற்றிக்கு-வந்தால் வயது தொண்ணூற்றாறு. புருவத்துக்கு வந்தால் தொண்ணூறு; மூக்கிலே வந்தால் எண்பத்தைந்து; உதட்டுக்கு வந்தால் எண்பது; வாய்க்கு எழுபத்தைந்து; மோவாய்க் கட்டைக்கு வந்தால் எழுபது; கழுத்துக்கு வந்தால் அறுபத்தைந்து. நெஞ்சுக்கு வந்தால் அறுபது. இதற்குத் தாழ்ந்தது எல்லாம் ஆயுசு சொல்லம் என்று சொல்லப்படும்.

கிடையாது. நடு மறு வெகுபோசனமுண்டு. மேல் அதரத்தில் வலது புறத்தில் இருநதால் சோரச செலவு உண்டு. இடது புற மறு தூஷணம் சொல்லப்படும். நடு மறு நினைப்ப தொன்றும் சொல்லுவதொன்றும்மாகப் பண்ணும்.

மேல் காதுக்கும் கீழ்க் காதுக்கும் நடு ஓரங்களில் மறு விருந்தால் வெகு போசனமுண்டு. இடதுபுறம் முகத்தில் மறு விருந்தால் துன்பமுண்டு. வலதுபுற முகத்திலிருந்தால் வெகு போசனம் பண்ணுவான். சம்பளன னாவான்.

மூக்கில் வலதுபுறம் மறு செலவம். இடதுபுறம் மறு வறுமை. நடு மறு சோரச செலவு மூக்கு முன்னே துனிமிலே மறு விருந்தால் புததி மானாவான். மூக்குததண்டு மேலேயிருந்தால் வெகு செலவமுண்டு. இடது புறம் குவளை யோரத்திலே மறு விருந்தால் நினைக்கிறது ஓன்றும் சொல்லுவ தொன்றும்மாகப் பண்ணுவான்.

வலது கண் வெள்ளை விழியிலே மறு விருந்தால் புததிமான்; சோரச செலவுண்டு. இடது கண் வெள்ளை விழியிலே மறு விருந்தால் வெகு காமியாவான். வலது புருவம் மறு நல்ல பெண்களைக் காண்பண்ணும். இடது புருவத்தில் மறு பொல்லாததைக் காண்ப டண்ணும். புருவமத்தியில் மறு மிகுந்த வராததை உண்டாகும்.

நெற்றியில் வலது புறத்தில் மறு விருந்தால் செலவமுண்டு. இடது புறத்தில் மறு விருந்தால் வறுமையாவான் நடு மறு ஆயுசு உண்டு.

வலது காதில் மறு விருந்தால் எந்நேரமும் தானங்களைப்பண்ணி, தர்மம் களைசு செய்து, சிவகதைகளை இசை ஆசையாய்க் கேட்பான். இடது காதிலிருந்தால் பழிகளைசு சொல்லுவான் ; அசபியங்கள், பொல்லாத வார்த்தைகளை விரும்பிக்கேட்கப்பண்ணும் அதர்மங்களைசு செயலிக்கும். வலது காதினுள்ளே வலஞ் சுழியோ மறுவே ! இருந்தால் நல்கோடி திரவியம் தேட வல்லவனாவான். இடது காதினுள்ளே இடஞ்சுழியோ மறுவோ இருந்தால் உவமையிலலா வறுமையாவான். மாலாக்கிச் சில களவுகள் செய்வான். தலைவில் வலது புறத்தில் மறு விருந்தால் முடி சூடி வாழப் பண்ணும். இடது புறத்திலே மறு விருந்தால் சடை கட்டிக்கொண்டு இரக்கப் பண்ணும். தலைமீலே நடுவில் மறு விருந்தால் யததியல் தரித்திடுவான்.

சுழி, மறு, வடு, தான காணும் இடத்திலும் காணாத இடத்திலும் இருந்தால் பலிக்கும். அதிலேயும் பிறர் காணாதே இருக்கிறது பலிக்கும்.

இன்னும் அளவிற்றத லட்சணம் உள்ளேயும் புறம்பேயும் உண்டு. அதிலே சில சில சொல்லுகிறோம். அதிலே புறக்குறிப் பலன்களும் உட்குறிப் பலன்களும் மிகுதியும் பலிக்கும். புருஷருக்கும் பெண்களுக்கும் புறக்குறியினாலே உட்குறிகள் சிலவும் அறியலாம். இன்னும் அளவிற்றத குறிகளும் உண்டு. கன்னமும் அக்குளும் முகமும் அங்கையும் வாயும் உட்குறி அறியும் வழியாய் இருக்கும் என்றறிக.

கயிறு அளந்துபார்க்கிற லட்சணம்.

அதிலே கயிறு அளந்து பார்க்கிற லட்சணம் பெண்களுக்கும் புருஷருக்கும் பொதுவாக இருக்கும். பெண்களுக்குப் பள்ளிக்கு வந்திருக்கும்படி

அவளுடைய வார்த்தை மேலாயிருக்கும். சும்பம்போலே யிருந்தால் வெகு கடியாயிருப்பாள். மத்தளம்போலே யிருந்தால் வெகுவி மணசாயிருப்பாள். வானபோலே யிருந்தால் வெகு கொலைபாதகஞ் செய்வாள். வெண்சாமரைபோலே இருந்தால் வெகு சனங்களை ரட்சிப்பாள்.¹ சந்திரன் போலே இருந்தால் விபசாரியாவாள். சூரியனைப் போலே இருந்தால் பதிவிரதையாவாள். ரேகைகள் சிவந்திருந்தால் சுதேசத்திலே² இருப்பாள். கறுத்திருந்தால் அனனிப தேசத்திலே போய்த் திரிவாள்.³

குதிககால் முதற்கொண்டு நடுவிரல் நுனிமட்டுமே ஒரு ரேகை இடையறு திருந்தால் அவள் யிதித்த இடமெல்லாம் பொன்னும். அவளிடத்திலே லக்ஷ்மி குடியாயிருப்பாள். எல்லாச் செல்வமும் அவள் இருக்கிற இடம் தானே வரும். அவளுடைய முகத்திலே விழித்தாலும் செய்த பாவங்களெல்லாம் போகும். அவளைக் கொண்ட புருஷன் அநேகம் பேருக்குக் கர்த்தனாவான். அந்த ரேகையிலே குறுக்கே புளளடியாக யிருந்தால் அவள் சனமம் உள்ளமட்டும்கூட முழுவதுமே யாவாள்.

பாம்பு போலவும் எலி போலவும் கழுகுபோலவும் இருந்தால் வறுமையாவாள். அவள் பேயிருந்த இடமெல்லாம் வறுமையாம். சதூரமாக ஒரு ரேகையிருந்தால் அவளை எவனாலும் சரிபோகம் புணரமாட்டான்; கபட கோசமாதல், கூழங்கை யாதல் வேண்டும். அவள் அதமியாவாள்; (விதையாவாள்). உள்ளங்காலிலே ஒரு ரேகையும் காணியாதிருந்தால் சொப்பன் போகம்.⁴ மிகுதியாய் அவள் பிராசுப புணர்ச்சியினாலே திருபதி⁵ யடைவாள் : மற்றது எல்லாம் பொருந்தாது.

நடை.

[அவள்] நடக்கிறபோது நிலம் அதிர நடந்தால் அவள் யிதித்த இடம் எல்லாம்⁶ குட்டிச்சுவராய்ப் போம். அவள் முகத்திலே விழிக்க வொண்ணாது. நடக்கும்போது குதிககாலிலே நெட்டை முறிந்ததுபோலச் சத்தமுண்டானால் ஒருத்தர் மேலும் பற்றுதல் இல்லாதவன்.

உள்ளங்கால்.

உள்ளங்கால் பதிந்து பூமியிலே பட இருந்தால் வெகுசெல்வமுண்டு. உள்ளங்கால் நடுவே ஏறும்பு போக வழியிருந்தால் வெகு கோபியாவாள் ; கொஞ்சமாய்ச் செல்வம் உண்டு. உள்ளங்கால் யிருதுவானால் வீரியம் முதற்போம் ; அறப் போகியாவாள். உள்ளங்கால் கடினமாயிருந்தால் வீரியம் பெரட்டென விடாது; வெகு போகியாவாள் ; கொஞ்சமானால் செல்வம் உண்டு. அலைச்சலுண்டு.⁷

(பா-ம்) ¹ இனங்களை நன்றாய் ரகசியப்பான் ² சுதத்திலே.

³ வாழ்க்கைப் படுவாள்; தேசதேசத்திலே போய் திரிவாள்; அன்னம் கிடத்திலேபோய்ச் செல்வாள்.

⁴ அதாவது சொற்ப போகம் என்று கொள்ளலாம். (பா-ம்) ⁵ கீர்த்தி.

⁶ அவள் இருந்த வீடு எல்லாம்.

⁷ உலகச்சல் உண்டு.

ஸ்திரீ ஸட்சணம் (மகளிர் இலக்கணம்)

பெண்களா ஸட்சணங்கள் அறிவது :

“புருஷதந்திலே யிறுத்தெ பெண்களிலே பதிலிசைதயா யிருக்கிறவகையே லிவாக உபண்ணவேண்டு மென்று திருவுள்ளம் பற்றிக்கதே ! அந்தப் பெண்களா வாழ்க்கைப்படுகிறதுக்கு முன்னே பதிலிசைத என்கிறதும், விபசாரி என்கிறதும் எப்படி அறிிறது ? ” என்று அகஸ்திய மகாமுனிவர் சுப்பிரமணியரைக் கேட்கச் சுப்பிரமணியர் அகஸ்தியருக்குத் திருவுள்ளம் பற்றினதயாதெனில் : “அப்படிக்கொத்த பெண்களா வாழ்க்கைப் படுவதற்கு முன்னே பதிலிசைத மென்றதும் விபசாரி மென்கிறதும், அறப் புயசு என்கிறதும் தீர்க்காயசு என்கிறதும், செல்வமுண்டென்கிறதும் வறுமை யுண்டென்கிறதும், சுகத்திலே யிருப்பாளென்றதும் கடிப்படுவாள என்கிறதும், தன் தேசத்திலே இருப்பாள என்கிறதும் அனாதிய தேசத்திலே போவாளென்கிறதும், விதரணிய யுண்பாயிருப்பா என்கிறதும் உலகச்சலாயிருப்பாளென்கிறதும், புத்திரருண்டாபிருப்பாள என்கிறதும் மலடிபென்கிறதும், அழகுண்டென்றதும் அழகில்லை மென்கிறதும், கபடுஉண்டென்கிறதும் கபடில்லையென்கிறதும், அவள நினைத்தது முடியு மென்றதும் முடியாதென்கிறதும், ஸ்திரீகளுடைய சாரத்திலே பாதாதி கேச பரிபந்திரமும் உள்ள ஸட்சணக் கோப பார்த்து அறிந்து நிச்சயிக்கலாம் ” என்று சுப்பிரமணியர் திருவுள்ளம் பற்றி, அகஸ்திய மகாமுனிவர் தண்டம் பண்ணி, “சுவாமி, அப்படி இருக்கிற ஸட்சணங்களை எல்லாம் வெளிப்படையாக அடியேனுக்குத்திருவுள்ளம்பற்ற வேண்டும்” என்று வணங்கிக் கேட்க, சுப்பிரமணியர் அகஸ்தியருக்கு வெளியாகச் சொன்னபடி :

“பெண்களுக்கு உள்ளும் புறமுமாக அளவில்லாத ஸட்சணம் உண்டு. அதிலே சிறிது சொல்லுகிறோம் ” என்று திருவுள்ளம்பற்றுகிறார்.

பாதம்.

பெண்களுக்கு உள்ளங்கால் வெறு வெறுத் திருந்தால்¹ வெகு செல்வம் உண்டு ; குளிர்ந்திருந்தால் வறுமையுண்டு. பாதமானது செல்வையாய்ச் சினைதாக விரல் ஓதது மண்மேல் சுமந்து [படிந்து] புறவடிக்கு இசைந்து உயர்ந்து இருந்தால் வெகுசெல்வம். அவள் இருந்த வீட்டுக்கு உண்டான வெகு போக பாக்கியத்தை அனுபவிப்பாள ; உத்தமம்.

உள்ளங்கால் ரேகை.

உள்ளங்காலிலே ரேகைகள் கொடிபோல இருந்தால் முற்றும் அழகாயிருப்பாள. மீன போலே ரேகை யிருந்தால் வெகு காமவிகாரியாவாள. சக்கரம்போலே யிருந்தால் வெகு திரவியம் உண்டு ; மேலும் திரவியம் சேரும். சங்குபோலே யிருந்தால் நூறு வயது இருப்பாள. டமருகம்போலேயிருந்தால்

(பா-ம.) ¹ உலுத்தம் உண்டென்கிறதும். ² வெறும்பி அதாவது ரூபக் இருந்தால்

பாதத்திலிருக்கிற நடுவிரலுக்குச் சரியொக்கில் நல்ல குணம். பொன்னும மணியும் முத்தும் உண்டாகிய ராசாவுக்குத் தேவியாவாள். அணி விரல பூமியிலே பாவாதிருந்தால் செல்வம் குன்றும் ; குணமில்லை. அவள தன புருஷனை விட்டு வேறொரு புருஷனைக் கூடி வாழ்வாள். விரல்களிலே சுழி யுண்டாயிருந்தால் வெகு வெகு செல்வ முண்டு.

நகம்.

நகம் வட்டமாய்ப் பணம் போலே யிருந்தால் அழகுண்டு. நகம் சிவந திருந்தால் தீர்க்காயுசுண்டு. நகம் மிருதுவானால் புணர்ச்சி ஏதேனாமும் கிடைக்கும். நகம் வெளுத்திருந்தால் இகழ்ச்சிப்படுவாள். உரத்திருந் தால் நாணம் இல்லாதவளா யிருப்பாள. நகம் நீண்டிருந்தால் எவர் பேரி லேயும் மனசாயிருப்பாள ; பற்றும் கூடக் கிடையாது. நகமானது பிரிந்து இறைசகி கொததுப் போலே சிவநதிருந்தால் வெகு நன்மையுண்டு. நக மானது விசலுடன் சதையுடனே கூடி ஒன்றித் தனிப்போல இருந்தாலும் நகமானது கழுமையிருந்தாலும் நகமானது பிளந்திருந்தாலும் ஐக்க மெனபது.

புறங்கால்.

புறங்கால் பதிந்திருந்தால் அவள தன் புருஷனை எதிர்த்து [வார்த்தை] சொல்லுவாள். புறங்காலிலே மயிர இருந்தால் வெகுநேரம் யாவாள்.¹ புறங்காலிலே நரம்பு தோன்றில் வறுமையுண்டு. புறங்காலிலே யாகிலும் விரல்களிலே யாகிலும் சுழி உண்டானால் செல்வமுண்டு.

பரடு.

கறடு தராசுத் தட்டுப் போலே இருந்தால் வெகு செல்வமுண்டு. கறடு திரண்டிருந்தால், நீண்டிருந்தால், உலைச்சலுண்டு. கறடு சிறுத்தால் அழ குண்டு. கறடு மிகவும் பருத்திருந்தால் வறுமையுண்டு.² அனனிய தேசத்திலே போகவேண்டும். கறட்டிலே மயிர் இருந்தால் வீணாய் அவள கொணையிலே சாவாள்.

கணைக்கால்.

கீழ்க்கால் வரால் மீன போலிருந்தால் அவள் அனேகம் பெண்களுக்கு நாயகியாவாள்.³ கீழ்க்காலில் நரம்பு தோன்றினால் வறுமையாவாள். மயிர் தோன்றியிருந்தால் கோபியாவாள். கணைக்கால் மயிர் நெருங்கியிருந் தாலும் பருத்தது கறுத்து இருந்தாலும் மலடியாவாள். மயிர சிவநதிருந் தால் தன் புருஷனை ஒறுப்பாள். கணைக்கால் மயிர நுனி பிளந்திருந்தால் மாமன் மரம் முதலான பேரையும் மிஞ்சி நடப்பாள்.

முழங்கால்.

முழங்கால் வட்டமாயிருந்தால் அழகுண்டு. முழங்கால் நீண்டிருந்தால் விபசாரியாவாள்.⁴ முழங்காலிலே ஒரு சுழியிருந்தால் அவளுக்குச் சரியொக்கப் புணரக் கிடையாது அவள கிரமத்திலே⁵ மிகுசுவாள். கபட கோசம் வேண்டியிருப்பாள்.

(பா-ம) ¹ காயியாவாள்.

² சூயசு உண்டு.

³ மீன போலிருந்தால் நன்மை.

⁴ வெகு காயியாவாள்.

⁵ காமத்திலே.

குதிக்கால்.

குதிக்காலானது பந்து போலே இருந்தால் ஆயுசு உண்டு. குதிக்கால் நீண்டிருந்தால் ஏழையாயிருப்பான். குதிக்கால் பருத்திருந்தால் கபடியாவான். குதிக்காலிலே ஒரு சுழியாதல் கறுத்த மறுவாதல் இருந்தால் அவன் தொட்டதெல்லாம் பொன்னாகும். இதனை லட்சணமும் பெண்களுக்கு இடது காலிலே பாப்பது. இததையும் வலது காலிலே யிருந்தால் மாறான பலனாகுமென்று சொல்வாருளா.

கால்விரல்.

இடது காலிலே பெரு விரல் நீண்டிருந்தால் அழகு உண்டு. பெருவிரலினாலேயும் உலகுநீ சில சில அறியலாம். பெருவிரல் தட்டை¹ யானால் கைம்பெண்ணுவாள். மெத்த நீண்டிருந்தால் வறுமையாவாள். மற்ற நாலு விரலும் பெருவிரலை யொத்தது நீண்டிருந்தால் அனலிய புருஷர் மேலே மனதாயிருப்பான் ; புணரக கிடையாது கட்டுப்பட்டுப் போம். நாலு விரலும் மிக நெருக்கி²யிருந்தால் வேலை மிகுதியாய்ச் செய்வான். அனபு இராது. நாலு விரலும் மெத்தக் குறுகினால் அறபாயுசு. நாலு விரலும் குறைநிலை போலே இருந்தால் அமங்கலையாவான் அல்லது அவனைக் கூடினால் பின்பு அவனைக் கூடவேண்டி இராத்தேபோம். நாலு விரலும் அலக் கலக்கலா யிருந்தால் (அதாவது விலகி இருந்தால்) அவளுக்கு ஒரு காசம் ஆஸ்தி யாய்ச்சேராது.

சிறு விரல் பூமியிலே படாதிருந்தால் அவன் தன் புருஷனை மெத்த ஒழிப்பான். பெருவிரலணடை யிருக்கிற விரல் பெருவிரலினும் நீண்டிருந்தால் அவன் சிறுபெண்ணை விளையாடுகிறபோது தானே சிறு பிள்ளைகளுடனே கூடிப் புணர்ந்துகொண்டு திரிவான். அவன் பின்பு பதிவிரதையாவான். அஞ்சு விரலும் ஒன்றுக்கொன்று குறைந்து சிறுத்தப் பொஸ்தகம் போலே இருந்தால் ஆயுசும் அழகும் செல்வமும் உண்டு. அஞ்சு விரலும் ஒன்றுபோல் சரியாகியிருந்தால் வெகு கபடியாவான்.

காலின் விரலினமேலே மயிர் மிகுதியானால் மனக்கிலேசம் உள்ளவனாயிருப்பான். விரலிலே நரம்பு எழுந்து கண்டால் வறுமையாவான் ; அல்லது வெகு தூரம் போகவேண்டும். அஞ்சு விரலும் வளைந்து சுருண்டு இருந்தால் காம மிகுதியாம் ; புணர்ச்சி கிடையாதே போம், அல்லது வறுமை உடையவன் ஆவான். விரல்களெல்லாம் அற உலர்ந்தால் அழகு பொட்டெனப் போய்விடும். கால் பெருவிரலிலே மயிர் மிகுந்து பருத்த நெருக்கினால்³ உழைப்பு மிகுதியாம். மயிர் சிறுத்த நெருக்கினால் கைம்பெண்ணுவான். மயிர் சிவந்த நெருக்கினால் வெகுதன்பமும் சிறையு முண்டு; அல்லது மாமி, நாததாரி, புருஷன் முதலானவர்களாலே வெகு துன்பமுண்டு. சிறுவிரலும் அதேத விரலும் ஒத்துச் சரியானால் விபரார முண்டு ; ஆனால் அது அடக்கமாயிருக்கும். கால் பெருவிரலுக்குச் சுட்டுவிரலானது நீளமாகில் கனனி தன் கணவனைப் பேசும். மக்கை காலின் பெருவிரல் நீளக் கனனியே கணவனைப் பேசும். நாலு விரலும் பூமியிலே படிந்து இருந்தாலும் பெருவிரல் எதேது இருந்தால் சுற்றத்தாரை விட்டு வாழ்வான்.

மணி.

மணி சிவந்தது சிறுத்தது உள்ளடங்கியிருந்தால் பதிவிரதையானவள். மணி பருத்தது நீண்டிருந்தால் விபசாரியாவள். மணி சிறுத்தது நீண்டிருந்தால் வறுமையும் விபசாரமும் உண்டு. மணி வட்டமாய்க் குழிம் நுனி போலே இருந்தால் மலடியாவள். மணி கறுத்திருந்தால் போகமுண்டு.¹ வெளுத்ததால் வியாதி. களிமுககுப்போலே இருந்தாலும் கூடாமையாய் இருந்தாலும் அன்னியதேசத்திலே போய்ப் பிழைக்கவேண்டும். மணி தேன வாசனையானால் செல்வமுண்டு. இறதிரியம் மிகுதியாம். மணி இளநீர் வாசனையானால் ஆயுசு பால் வாசனையானால் இறதிரியம் முந்திப் போம். தாமரைப்பூ வாசனையானால் அழகுண்டு. செண்பகப் பூ வாசனையானால் அவள் வார்த்தை செல்லும்; மிடியாம். மல்லிகைப் பூ வாசனையானால் அவள் எல்லாருக்கும் அன்பாயிரும்பாள்.

மணி உதிர நாற்றமானால் எழு பிள்ளைகள் உண்டு. அடிகல் நாற்றமானால் வறுமையும் [பா. ம.] முண்டு. கண்ணாம்பு நாற்றமானால் உலை சலபடுவள். புலால் நாற்றமானால் காமமும் இச்சையும் மிகுதி யுண்டு; கிடையாது. மணி கஷாய நாற்றமானால்² பிறந்த பிள்ளைகளெல்லாம் மரித்துப்போம். வெதும்பியிருந்தால் கண்டதுக்கெல்லாம் ஆசைப்படுவாள். மணி குளிர்ந்திருந்தால் வெகு போகியாவள். மணி எழுந்தது மடிந்திருந்தால் கோபியுமாய் அறபாயுசு உண்டு.

செந்நீர்.

சலம் விழும்போது வலம் புரியாய் ஒரு தாரையாய் விழுந்தால் செல்வமுண்டு. புத்திரரும் ஆயுசும் உண்டு. இடம்புரியாய் ஒரு தாரையானால் உலகாளுவள். வலம் புரியாய்ச் சித்திரிவிழுந்தால் அதமியாய்த திரிவள். இடம்புரியாய்ச் சித்திரி விழுந்தால் பதிவிரதையாய்ப் புத்திரரைப் பெறுவள். வெகு சததமாய் விழுந்தால் எல்லாரையும் வலியப் புணருவள். அழுந்த விழுந்தால்³ எந்தோமும். புருஷனைப் பிரியாமல் இருப்பாள்; புணர்ச்சி மிகுதியும் வேண்டியிருப்பாள்.

உள் குய்யம்.

உள் குய்யம் இரு விரலினாலே சுற்றிப் பார்த்தால் குடகாய் வெகு விசாலமாய் இருந்ததானால் வெகு காமியாவள். பதினாறும் பெறுவள்; செல்வமுண்டு. உள் குய்யம் சிறுத்ததால் வறுமையுண்டு. உள் குய்யத்தினாலே நடுவே தாமரைக்காய்போலே⁴ ஒரு தசை எழுந்தது இருந்ததால் ஆயிரம் பேரை இரட்சிப்பாள்; வெகு காமியாவள். அந்தக் குறி மிகுதியும் நீண்டிருக்கக் கண்டால் மலடியாவாள். கடினமானால் அநேகம் பேரைக் கொல்லுவாள். மெதுவாக இருந்தால் செல்வம். சங்கிலி திருக்கிறபோலே புழையாய் இருந்தால் மலடியாவள். உள்குய்யம் இடது புறத்திலே சாய்ந்திருந்தால் பதிவிரதை. வலது புறத்திலே சாய்ந்த இருந்தால் விபசாரம். செவ்வையாயிருந்தால் (மையமாக இருந்தால்) செல்வமுண்டு. ஆயுசும் திரவியமும் உண்டு.

(பா-ம்) ¹ பலமுண்டு.² கெட்ட நாற்றமானால்.³ அழுந்த விழுந்ததால்.⁴ காலைக்காய்போலே; சளாக்காய்போலே.

தொடை.

தொடையானது இரண்டும் ஒத்த இடைவெளி இல்லாமல் வாழைத் தண்டு போலே இருந்தாலும் மருங்கி இருந்தாலும் அழகுண்டு; ஆயுசும் செல்வமும் உண்டு. தொடையிலே மயிர் மிகுதியானால் அமங்கலையாவாள். தொடையிலே நரம்பெழுந்தால் வறுமையாவாள். இரு தொடைகளும் இடைவெளியானால் கிழேசமுண்டு. தொடைகள் கடினமானால் வெகு காம விகாரியாவாள். தொடையிலே சுழியிருந்தால் வெகு கடியாவாள்.

புறக்குய்யம்.

புறக்குய்யத்தில் மயிரகண்டால் மலடியாவாள். கடினமானால் அனேகம் பேரைக் கொல்லுவாள். மிகுதுவானால் செல்வமுண்டு. சங்குபோலே திரு கின புழையானால் மலடியாவாள்.

அல்குல்

அல்குல் அவர் அவர் கையினாலே ஆறுங்குலமாகி அகலமானால் வெகு செல்வம் உண்டு. அஞ்ச அங்குலமானால் வெகு புத்திரருண்டு. நாலு அங்குலமானால் மலடியாவாள். மூன்று அங்குலமானால் அவள் பெற்ற பிள்ளையெல்லாம் ஒடிப்போம் அல்லது மரிக்கும். இரண்டு அங்குலமானால் முழு வறுமை. அல்குல் மூன்று கோணமானால் அவளிடத்திலே லட்சமி தானே சென்று குடியிருப்பாள் அல்குல் அரசிலேபோலே இருந்தால் வெகு செல்வமுண்டு, சுதந்தை அடையாள். காமம் கிடையாது. அவரை விதை¹ போலேயிருந்தால் எவரையும் வலியப் புணருவாள். எருமை நாசுப் போலேயிருந்தால் மிகுதியும் சலக்கட்டுண்டு. சுதந்தை அறியாள்.² அல்குல் சதுரமாகியிருந்தால் பாவங்களைப் பண்ணுவாள். வட்டமானால் தைரிய வாளாவாள் (தைரியவழி ஆவாள்). சத்துரு விசயம் செய்வாள்.³

அல்குல் இடப்புறம் உயாநதிருந்தால் ஆண்பிள்ளை முந்திப் பெறுவாள். வலப்புறம் உயாநதிருந்தால் பெண்பிள்ளை முந்திப் பெறுவாள். இருபுறமும் சரியாயிருந்தால் மலடியாவாள். அல்குல் இடப்புறத்திலே ஒருசுழி இடம்புரியாயிருந்ததனால் உல்காரும் மன்னனுக்குத் தேவியாவாள். வலஞ்சூரியாயிருந்தால் புருஷனை இடந்தி தானே உல்காளுவாள். அல்குல் வலது புறத் திலே ஒரு சுழி இடம்புரியா⁴னால் வறுமையாவாள். வலம்புரியானால் அற்பமான செல்வம்; வெகு காமமுண்டு.

அல்குல் ராமம்.

அல்குல் மயிர் பருத்துக் கறுத்து நெருங்கினால் அமல்கிலியாவாள். கறுத்துச் சிறுத்துக் கலக்க ஒவ்வொன்றாயிருந்தால் ஆயுசு பரிந்தம் திரவியம் அடைந்து புருஷனுடனே கூடி வாழ்ந்து கொண்டிருப்பாள். எலி மயிர்போலே மெதுவாயிருந்தால் பதிலிழையாவாள். மயிர் சிலந்தி நெருங்கியிருந்தால் வெகு விபசாரியாவாள். [அல்குல்]மான குளம்படிபோலே இருந்தாலும், மயிரில்லாதே இருந்தாலும் இனங்களை இடந்திப்பாள்.

[பா.ம] ¹ வளர்பிசைபோலே. ² வெறுண்டு; சுதந்தை அடையாள். ³ திருபிவ செய்வாள்.

வயிறு.

வயிறு தட்டையானால் சிலேசமுண்டு. மிகுசினால் விதவையாவள். நரம் பெழந்தால் வறுமை. இடைவெளியானால் சிலேசம். மிகுசின தொந்தியானால் மாமனுக்கு மரணம். வயிறறிசே மயிர மிகுதியானால் விதவையாவள். மயிரில்லா திருந்தால் கைமையாவள். மயிர நெருங்கினால் விபசாரியாவள்.

ரோமவல்லி.

ரோமவல்லி நாபி தொடுத்து முலைமட்டும் மயிர் ஒத்து ஒரு நேறுப் போல மேந்தெருக்கியிருந்தால்¹ அழகும் ஆயுசும் செல்வமும் சோரச செலவும் உண்டு. ரோமவல்லி கோணலாயிருந்தால் அமங்கிலியாவள். ரோமம் சிவந்தால் கோபியாய்த் திருடியாவள்.² ரோமம் இடைவிட்டிருந்தால் செலவம் வந்துபோய், வறுமை வந்து போய்ப் பின்னும் செலவம் வரும். மார்பிலே மயிர இல்லாமல் இருப்பதும் சரியாய் மட்டிலே உயாததிருந்தாலும் அழகு ஆயுசு உண்டு. மார்பில மயிர் இருந்தால் புருஷன் போவான். அவன் விபசாரியாவான்.

மார்பு.

மாப்பு அவரவர் கையினாலே பதினேழு அங்குலமானால் உலகாளவள். பதினெட்டு அங்குலமானால் விபசாரியாய் உலகாளுவாள். பத்தொன்பது அங்குலமானால் தீர்க்காயுசும் அழகும் கற்பும நற்குணங்களும் உண்டு. இருபது அங்குலமானால் ஆயிரம் பெண்கள் ஊழியம் செய்வார்கள. அதுகருமம் எததனை அங்குலம் இடமானாலும் அற்பாயுசாய்ச் சாவான். பதினேழு அங்குலத்தின் மேல் எததனை அங்குலம் குறுகினாலும் அந்த அளவு செல்வம் கிறுக்கும்.

கொங்கை.

முலை சிண்ணம் கவிழ்த்தாற்போலே இருந்தால் செலவம் மிகுதியுண்டு. செப்புக் கவிழ்த்தாற்போலே இருந்தால் அழகும் ஆயுசும் உண்டு. இடங்கொண்டிருந்தாலும் மெத்த மிருதுவானாலும் மெத்த விழுந்துபோம்; அவள் புணாச்சிக்கு நல்லவள். மார்பிலே சதையும் இடப்புறம் மறுவும் இருந்தால் சம்பதது உண்டு; புண்ணியவதியுமாய் இருப்பாள. வலது மார்பு ஒன்று அகலமாயிருந்தால் வெகு புத்திர சம்பதது உண்டு. கவிழந்த மார்பானாலும் மேட்டி மார்பானாலும் வறுமையாய்; பொல்லாத திருடியும் ஆவள். ஸ்தனம் கதிதது ஏதது முலையானால் விவேகம் உண்டாம்; புருஷவாஞ்சை உண்டாம்; புணரக் கிடையாது. பருத்துசு சுணங்கு³ சிந்தியிருந்தால் புருஷன் பேரில் வெகு ஆசையுண்டாக நல்ல குணமுண்டாம். வெகு பூச்சிமாக இருந்தால் ஆகாது. [நெருங்கி இருந்தால்] புத்திரருண்டு. கூடினவன் பிரிய மாட்டான். ஐசுவரியம் உண்டு. அகன்று இருந்தால் தனக்குச் சொல் மேலாய் இருப்பான். நாலு பேரும் மெச்ச நடப்பான். மங்கலியக கழுதது மாவான். முலை இரண்டும் இடையகன்றால் இரண்டு⁴ மூன்று வருஷத்தினால்

(பா - ம) ¹ மேந்தோக்கியிருந்தால்.

² திடவாள்.

³ சுணங்கு = தேமல்.

அடிவயிறு.

அடிவயிறு கீழே பருத்து வரவரச் சிறுததால் செல்வமும் அனபும் உண்டு. அடிவயிறு அடி சிறுதது மேலே பருததால் அழகும் கடின குணமும் உண்டு. அடிவயிறும் மேல்வயிறும் மிதத்துப் பூசனிக்கார்போலே இருந்தால் வெகு பொசிப்புவேண்டும். வெகுகாமமும் வேண்டும். அடிவயிறு நின்மேலே மயிரொழுங்கு ருய்யம் அளவாகக் கீழ்நோக்கியிருந்தால் ஒரு பிள்ளையை உலகமெல்லாம் (ஆளக்) கொண்டாடப் பெறுவன. அந்த ரோம ரேகை மேலே நோக்கியிருந்தால் எல்லாரையும் உதாசினமாகப் பேசுவான் ; சிரிப்பான். அந்த மயிர சற்றும் இல்லாதிருந்தால் பதிவிரதையாவான்.

நாபி (தொப்புள்).

நாபி இடஞ்சுழியாய் உள்ளே குவிந்திருந்தால் நலன்குணம் உண்டு. பதிவிரதையாய்ச் செல்வமும் உண்டு. நாபி வலஞ்சுழியானால் மிடியும் விபசாரமும் உண்டு. உயர்ந்திருந்தால் மிடியும் விபசாரமும் களவும் உண்டு. நாபி கெட்ட நாற்றமானால் வெகு கீழேச முண்டு. சன்னாம்பு நாற்றமானால் பொய்யே சொல்லுவன இளைநீர் வாசனையானால் வறுமையும் காமமும் உண்டு. சுகந்த புஷ்ப வாசனையானால் அவனைக் கண்ட புருஷ ரெல்லாம் ஆசை படுவர். அவர்கள் கூடினாலும் பிரியமாட்டார்கள் ; பிரிந்தால் உடனே மரிப்பர்.

வயிற்று மடிப்பு.

வயிற்றில மடிப்பு ஒன்று, மூன்று, அஞ்சானால் வெகு செல்வம் உண்டு ; காமமிலலை. நாலு, இரண்டு மடிப்பானால் செல்வமும் காம மிகுதியும் உண்டு. மடிப்புச் சிறுதது நடுவில் ஏற்றி* (அதாவது ஏற்றையாகி)க் கடைசியிலே இரட்டித்துக் கண்டால் வெகு வித்தை யுண்டு ; கோபியாவான். ஒரு மடிப்பும் இல்லாதிருந்தால் வெகு புத்திரருண்டு. வயிற்றில் மடிப்புக்களைப் பிடித்து நெருடிப் பார்த்தால் உள்ளே ஒரு சலாகை போலேயிருந்தால் மலடியாவான். அடி மடிப்பிலே ஒரு சுழியிருந்தால் அவன் பெற்ற பிள்ளைகளெல்லாம் செல்வமாயிருக்கும். இரண்டாம் மடிப்பிலே ஒரு சுழியிருந்தால் அவன் பெற்ற பிள்ளைகள் எல்லாம் செத்தப் போகும். மூன்றாம் மடிப்பிலே ஒரு சுழியிருந்தால் அவன் பெற்றோர் பிள்ளைகளெல்லாம் பெண்ணும். நாலாம் மடிப்பிலே ஒரு சுழியிருந்தால் வெகு கோபியாய்ச் சண்டைக்காரியாவான். அஞ்சாம் மடிப்பிலே ஒரு சுழியிருந்தால் அலைச்சலுண்டு ; பிழைசெய்து கடினம் உண்டு. வயிற்றிலே ஒரு சுழியும் இல்லாதிருந்தால் பதிவிரதையாவான் ; காமத்திலே வெகு ஆசை யுண்டு ; புணர்க்கிடையாதபோம். மடிப்புகள் மிகுதலாக இருந்தால் வெகு புத்திரருண்டு. மடிப்புக் கடினமானால் மலடியாவான் ; அல்லது பிள்ளை பிறந்தாலும் செத்தப்போம்.

(பா-ம) * குழியாக இருந்தால். * நலன்கள் நாற்றமாகும் * பொறுமைவும். * மடித்தல்.

வயிறு.

வயிறு தட்டையானால் கிலேசமுண்டு. மிகுசினால் விதவையாவாள். நரம் பெருந்தால் வறுமை. இடைவெளியானால் கிலேசம். மிகுசின தொந்திரியானால் மாமனுக்கு மரணம். வயிற்றிலே மயிர் மிகுதியானால் விதவையாவாள். மயிரில்லாதிருந்தால் கைமையாவாள், மயிர் நெருங்கினால் விபசாரியாவாள்.

ரோமவல்லி.

ரோமவல்லி நாபி தொடுத்த முலைமட்டும் மயிர் ஒத்து ஒரு நேறுப் போல் மேற்கொண்டிருந்தால்¹ அழகும் ஆயுசும் செல்வமும் சோரச் செலவும் உண்டு. ரோமவல்லி கோணலாயிருந்தால் அமங்கலியாவாள். ரோமம் சிவந்தால் கோபியாய்த் திருடியாவாள்.² ரோமம் இடைவிட்டிருந்தால் செல்வம் வந்துபோய், வறுமை வந்து போய் பினனும் செல்வம் வரும். மார்பிலே மயிர் இல்லாமல் இருபுறமும் சரியாய் மட்டிலே உயரத்திருந்தாலும் அழகு ஆயுசு உண்டு. மார்பில் மயிர் இருந்தால் புருஷன் போவான். அவள் விபசாரியாவாள்.

மார்பு.

மாப்பு அவரவர் கையினாலே பதினேழு அங்குலமானால் உலகாளவாள். பதினெட்டு அங்குலமானால் விபசாரியாய் உலகாளுவாள். பத்தொன்பது அங்குலமானால் தீக்காயுசும் அழகும் கற்பம் நற்குணங்களும் உண்டு. இருபது அங்குலமானால் ஆயிரம் பெண்கள் ஊழியம் செயலாகாள். அதுக்குமேல் எத்தனை அங்குலம் இடமானாலும் அறப்பாபுசாய்ச் சாவாள். பதினேழு அங்குலத்தின் கீழே எத்தனை அங்குலம் குறுகினாலும் அந்த அளவு செல்வம் சிறுக்கும்.

கொங்கை.

முலை கிண்ணம் கவிழ்த்தாற்போலே இருந்தால் செல்வம் மிகுதியுண்டு. செப்புக் கவிழ்த்தாற்போலே இருந்தால் அழகும் ஆயுசும் உண்டு. இடங்கொண்டிருந்தாலும் மெத்த மிருதுவானாலும் மெத்த விழுந்தபோம்; அவள் புணர்ச்சிக்கு நல்லவாள். மார்பிலே சதையும் இடப்புறம் மறுவும் இருந்தால் சம்பத்து உண்டு; புண்ணியவதியுமாய் இருப்பாள். வலது மார்பு ஒன்று அகலமாயிருந்தால் வெகு புத்திர சம்பத்து உண்டு. கவிழ்ந்த மார்பானாலும் மேட்டு மார்பானாலும் வறுமையாம்; பொல்லாத திருடியும் ஆவாள். ஸ்தனம் கதித்து ஏதது முலையானால் விவேகம் உண்டாம்; புருஷவாஞ்சை உண்டாம்; புணரக கிடையாது. பருத்துச் சணங்கு³ சிந்தியிருந்தால் புருஷன் பேரில் வெகு ஆசையுண்டாக நல்ல குணமுண்டாம். வெகு பூச்சிமாக இருந்தால் ஆகாது. [நெருங்கி இருந்தால்] புத்திரருண்டு. கூடினவள் பிரிய மாட்டாள். ஐசுவரியம் உண்டு. அகன்று இருந்தால் தனக்குச் சொல் மேலாய் இருப்பாள். நானு பேரும் மெச்ச நயப்பாள். மன்கலியக கழுத்து மாவாள். முலை இரண்டும் இடையகனாஸ் இரண்டு மூன்று வருஷத்திலே

(பா - ம) ¹ மேற்கொண்டிருந்தால்.

² இடவொண்ட.

³ சணங்கு = தேமல்.

கைம்பெண ஆவாள். பொல்லாதவனும் ஆவாள். புடைபருத்த முலை யுமானால் வறுமையாய்க் கஷ்டப்படுவாள்; பிள்ளை அறபம். [கயறுங்கலக் கொடியாயிருப்பாள்.] பண்டி முலையானால் எண்ணமும் துக்கமும் பாதிதான்; சுகம் பாதியுமாய் வெகு காமியாவாள். அகன்று பருத்த முலை யானாலும் முகத்தககு உயரமானாலும், அவள் துணிச்சலான மனம் பெறு வான். வறுமை திரும்பிப் பொல்லாங்கு செய்வாள். ஒன்று பருத்து ஒன்று சிறுத்தால் கபடி; வறுமையும் தூர்த்த தனமும் உண்டு. இரு [புறமும் சமமாக இருந்தால்] சுகம் பண்ணுவாள். இரண்டும் நெருங்கி இருந் தால் மககன செல்வம் உண்டு. கல்லுட்போலக் கனமாயிருந்தால் மலடி யாவன். மாபெல்லாம் பரந்த அகன்றிருந்தால் புருஷனுக்கு ஈனம் வரும்; பொல்லாதவனாயிருப்பான். புணர்ச்சி விருப்பமாய் இருப்பான். புணர்ச்சி கிடையாது. கூவினமழம்போலே இருந்தால் பதிவிரதை. நல்ல பாக்கிய வதியுமாய்க் குணம் (வாயந்தவளாய்) இருப்பான் முலைக்காமப்லே நரம்பு எழுந்தால் பிள்ளை உண்டு. நல்ல பாக்கியம் உண்டு. நரம்பு இல்லா திருந்தால் மலடியாவன்; பாடுபட்டு உழத்தது உண்ணவேண்டும்; வெகு துக்கம் உண்டு, படுபவன் தொப்பை முலையானால் வெகு துக்கப்படுவான்; வறுமை யுண்டு. சற்றே சரிந்த முலையானால் புருஷநாட்டமாய் இருப்பான்; வெகு அடக்க அவிசாரியுமாவன். வெகு போடியுமாவன். நாய முலைபோலே ஒட்டியிருந்தால் வெகு கஷ்டமான துக்கமே உண்டாகும்; நால் வயதிலேயே விதவையாவாள் பருத்து நீண்டிருந்தால் வெகு மோகி. புணர்ச்சிமேலே விருப்பம் ஆவாள். வெகுபொல்லாதவள். ஆங்காரி. புருஷனை அதக் குவாள். முலைக்காமப் பருத்திருந்தால் வெகு மோகி. இஷ்டமுள்ளவரைக் கொள்ளுவாள். அறப்ப பதிவிரதை. அறப்பத் திரவியம் உண்டு. நாழ் பேரையும் நெறிதும் பண்ணுவாள். பிள்ளை வறுமை.

• மிகுதியும் பருத்து முலைக்கண் சிவந்தால் அடக்கமாய் விபசாரியாவன். முலை உயர்ந்து கூர்ச்சாய்க் குத்து முலையானால் இகழப்படுவாள். முலையின் மேலே முலையாக இரட்டை முலையானால் அதிகக் காமி. அவளைக் கணவிடுந் தீண்ட வொண்ணாது, தீண்டினால் ஆயுசு குறையும்; நம்பப்போகாது. கரைக் காய்போலே பருத்திருந்தால் வாதமதியமாம். அவளைப் புணரும்போது துர்க்கந்தம் மிகுதியாய் வீசும் பஞ்சு ஒட்டிப் போலே இருந்தால் வாய்ப்பி வன். மிததம் அதிகரிக்கும். வரண்டிருந்தால் ியாதி. அவள் நடக்கிறபோது பின்னாலே பார்த்தால் இரண்டு முலையும் இரண்டு புறமும் பிறங்கிக் காண்பித் தால் அவளை எத்தனை விதத்தாலே புணர்ந்தாலும் விசைக்குவிசை நிற்பியம் திரளாய் ன்றும். வெகுசத்தமாய்ப் பிறக்கும். இரண்டு முலைக்கு நடுவெளி நாழ் (அங்குலம்) விரல் களையாயிருந்தால் வெகுமடியாவன். முலைக் கண் எந்த நாளும் கறுத்து இருந்தால் அழகும், ஆயுசும் புத்திரமுண்டு. முலைக் கண் குழந்திருந்தால் மலடியாவாள். முலைக்கண் பருத்திருந்தால் கபடியாய் விபசாரியாவாள். முலைக்கண் கடினமானால் ஒருத்தரி மேலும் ஆசையிடலாதவனாவாள். மிகுதவானால் வெகு போடியாவாள். முலைக்

¹ கூவினமழம்போலே (பாம்பு) ² நெத்தல். ³ குறிப்பிடுந்ததால்.

⁴ பதிவிரதகை.

கண்ணுக்குள்ளே நெருடிப் பாததால் உளளே ஆணி நிறுத்தினுப் போலே முலைமேலே காண்பியாது (அதக்கு மலட்டு மலை ஆணி யென்று போராம்) இருந்தால் மலடியாவாள். முலையிலே விசை நரம்பு¹ தோனறினில் அவளைப் புணரும் புருஷனுக்கு விகாரமற்று வீணுத தண்டு சோந்தது போம். வலது முலை உயர்ந்தது இருந்தால் ஆண்பிள்ளை முந்திப் பெறுவான். இடது முலை உயர்ந்தது இருந்தால் பெண்பிள்ளை முந்திப் பெறுவாள்.

கொங்கையில் மறுவும் சுழியும்.

முலையிலே எள்ளுமாத்திரமாக ஒரு பிறவிவடுவாதல், ஒத்த மறுவாதல் இருந்தாலும் இடஞ்சுழியாதல் இருந்தாலும் உலகையாளவாள். இடது முலையில் மறுவிருந்தால் பதிவிரதை யாவாள். வலஞ்சுழியா யிருந்தால் விபசாரியாவாள்; உலகையாள். வலது முலையிலே இப்படிக் கொத்த மறுக்களிருந்தாலும் வலஞ்சுழியா யிருந்தாலும் வறுமையும் நிழலுமும் கபடம் உண்டு. இடஞ்சுழியாயிருந்தால் அவள் கொலை அடைவாள். முலையிலே மயிர் கண்டால் விபசாரியாய் அலைந்து திரிவாள். இரண்டு முலைக்கு நடுவே மாப்பிலே ஒரு பிறவிவடுவாதல், ஒத்தமறுவாதல், குயிழ்மறுவாதல், வடுவாதல், மின்மறுவாதல், மயிர் மறுவாதல் இருந்தால் வித்தையும் புத்தியும் உண்டு. அவளைப் புணர்ந்தால் மறுததுப் புணரவேண்டியிராது. அவ்விடத்திலே வலஞ்சுழியா யிருந்தால் வெகு வறுமையாவாள். இடஞ்சுழியா யிருந்தால் செல்வமுண்டு. வலது முலையின் கீழேயாவது மேலேயாவது பக்கத்திலேயாவது ஒத்தமறுவாதல், மயிர்மறுவாதல் இருந்தால் வெகு சேதம் உண்டாகும். இடது முலையிலே இப்படியிருந்தால் வெகு ஆதாயம் உண்டாகும். முலைக் கண்களிலே மறுவாதல், வடுவாதல் இருந்தால் செல்வமுண்டு; புணர்ச்சி கொஞ்சமாம்.

முதுகு.

முதுகு நடுவெலும்பு மறைந்து மயிர் இல்லாதிருந்தால் செல்வம் உண்டு. நடுவே எலும்பு தோனறினிலும் வறுமையாம். நடு எலும்பின் பேரிலே நரம்பு தோனறினில் வியாதியாம். மயிர் தோனறினில் திடமுண்டு.

கீழ் முதுகில் மயிர் மிகுதியும் கறுத்துப் பருத்து இருந்தால் வெகு கபடம் ஆயுசும் அழகும் உண்டு. திரவியமு முண்டு. முதுகிலே சுழி பல்வாய் இடம் புரியானால் மலடியாம். வலம்புரி யானால் பாலியாவாள். ஒன்றாய் இடஞ்சுழி யானால் உலகையாளுவாள். ஒன்றாய் வலஞ்சுழியானால் விபசாரியாவாள். முதுகு இரண்டாயிருந்தால் பழி சேரக் கறபுடையாள் ஆவாள். ஒன்றானால் கறபு உடையவள். முதுகுததண்டு கோலபோல நீண்டு இருந்தால் புருஷனை அகன்று போய் வாழ்வாள். நெளி முதுகானால் வெகு துக்கம். தூர்ந்த தனம் உண்டு. எலும்பு தோனறினில் வறுமையாவாள்; வெகு பாலி; திருடியுமாவாள். முதுகு பொஸ்தகம் சோர்ந்தாற்போல் இருந்தால் வெகு போக போக்கியமுண்டு; மாணஸ்திரியாவாள். உத்தம குணமாக இருப்பாள். தர்ம சிந்தையாவாள். முதுகிலே மயிர் மிகுதியானால் திருடுவாள்; பயப்படாள். முதுகிலே எலும்பும் நரம்பும் எழுந்த கண்டால் மிடியுண்டு. முதுகு அறு

உயர்ந்தால் சுமை சுமக்கவேண்டும். அறத தாமதநதிருந்தால் உணர்ச்சி வுண்டு. முதுகிலே இரண்டு வலஞ்சுழியாயிருந்தால் அவள் நினைத்ததெல்லாம் முடியும். இரண்டு இடஞ்சுழியாயிருந்தால் வெகு போகியாவாள். ஒரு சுழி வலஞ்சுழியாயிருந்தால் அநேகம் பேரை ரகிப்பான். ஒரு சுழி இடஞ்சுழியாயிருந்தால் வறுமையுண்டு. மூன்று முதலாய் பல சுழியாயிருந்தால் வெகு போகியாவள். ஒரு வலஞ்சுழி இருந்தால் விபசாரியாவள், ஒரு சுழியிலே வலம்புரியும் இடம்புரியுமானால் மலடியாவாள். நரம்பும் மயிரும் இல்லாவிட்டால் செல்வமுண்டு. மாறாக வறுமையுண்டு.

விலா.

இடது விலாவிலே ஒரு இடஞ்சுழியிருந்தால் அவிசாரியாவாள். அவை நது திரிவாள். காமமும் கிடையாது. வலது விலாவிலே வலஞ்சுழியிருந்தால் கற்புண்டாயிருப்பாள். இரண்டு முதலான பல சுழி வலம்புரியாகவிருந்தால் வறுமையுண்டு. மாறானால் விபசாரமுண்டு.

அக்குள்.

அக்குள் உயர்ந்தால் செல்வமுண்டு. தாமதநதால் வறுமை. மயிர் நாற்றமும் இல்லாவிட்டால் உலகையாளவாள். கொஞ்சமான போகியாவாள். அக்குள் அழகை நாற்றமானால் வெகு பேர் பொவாள். கண்ணம்பு நாற்றமானால் வறுமையுண்டு. ஆகை மூத்திரம் போல் நாற்றமானால் மெத்த ஆசைபடுவாள் ; பாட்டுக்காரியாவாள் அக்குள் மயிர் சிவந்திருந்தால் வறுமையுண்டு. கறுத்திருந்தால் செல்வமுண்டு. பருத்திருந்தால் பலம் உண்டு. அக்குள் இளைநீர் வாசனையாயிருந்தால் நல்ல புண்டை உட்பாள். தாமரைப் பூ வாசனைபோலே யிருந்தால் நல்ல பொசிப்பு உண்டாவாள்.

தோள்.

தோள் வெகு நெருந்தோளாயிருந்தால் வெகு செல்வம் உண்டு. கற்பு கிடையவள். நல்ல குணமாக இருப்பாள். தோள் உயர்ந்திருந்தால் வெகு வயதுண்டு. தாமதநதிருந்தால் மிடியுண்டு. பருத்தால் செல்வமுண்டு. சிறுத்தால் வெகு தக்கமுண்டு வலது தோளிலே மயிர் இருந்தால் விபசாரியாவாள். இடது தோளிலே ஒரு இடஞ்சுழியாயிருந்தால் உலகையாளவாள்.

புறங்கை.

புறங்கைகள் திரண்டு மிருதுவாய் உயர்ந்திருந்தால் செல்வமுண்டு. நரம்பு எழுந்தால் வறுமையுண்டு; மயிர எழுந்தால் புருஷனைக் கொல்லுவான்.

நகம்.

நகம் சிவந்த குவிந்தால் செல்வங்களுண்டு. வெளுத்தது குவிந்திருந்தால் மிடியாம். கறுத்துக் குவிந்திருந்தால் வியாதி யுண்டு. சிவந்து விரிந்தால் உலகசல உண்டு. வெளுத்து விரிந்தால் புருஷனைக் கூடியிரான். கறுத்து விரிந்தால் கைம்மையாம். நகம் உரத்தால் போகம் நிற்கும். சில¹ நகமானால் நிலலாது.

கை விரல்.

கைவிரல்கள் சிறுத்து நீண்டால் அழகு உண்டு. பருத்து நீண்டால் பலம் அதிகமாம். சிறுத்துக் குறுகினால் உலகசல². பருத்துக் குறுகினால் உழைப்பு உண்டாம்.

கைவிரல் இறை.

பெருவிரல் அடியிறை [.....]³ ஒன்றானால் அறப்போகமாம். பலவானால் மிடியும் வெகு போகமுண்டு. மேலிறையினமேலே வலஞ் சுழியானால் செல்வ முண்டு. இடஞ் சுழியானால் ஆயுசுண்டு. மடிப்பானால் விபசாரம் உண்டு.

சட்டுவிரலினுடைய அடியிறை ஒன்றானால் கற்புடையவள் ஆவள். பலவானால் விபசாரம் உண்டு. [நடுஇறை] ஒன்றானால் மனத்திலே விபசாரம். பலவானால் வார்த்தையிலே விபசாரம். [மேலிறை ஒன்றானால் விபசாரம்] அற்பமாய் மறைக்கப்படும். பலவானால் விபசாரம் மிகவுமுண்டு; மறைப படாது. மேலிறையினமேலே வலஞ்சுழியாயிருந்தால் தேவதா பத்தியுண்டு. இடஞ்சுழியானால் கோத்தியுண்டு. மடிப்பானால் அவச செல்வுண்டு.

நடுவிரல் அடி இறை ஒன்றானால் மெத்தக் கசப்பு, சலிப்புண்டு. பலவானால் வியாதியுண்டு. நடுஇறை ஒன்றானால் ஆயுசுண்டு. பலவானால் அற்பாயுசு ஆவாள். மேலிறை ஒன்றாகக் கசப்போசனமுண்டு. பலவாகில் பொசிப்புக் கிடையாது. மேலிறையின மேலே வலஞ்சுழியாயிருந்தால் எல்லாருக்கும் நல்லவளாயிருப்பான். இடஞ்சுழியாயிருந்தால் கோபியாவான். மடிப்பானால் அபிமானி யாவான்.

அணீவிரல் அடியிறை ஒன்றாகில் பூஷண முண்டு. பலவானால் கீர்த்தி யுண்டு. நடு இறை ஒன்றாகில் கணவிலே பல பேரையும் புணருவான். நனவிலே⁴ கிடையாது. பலவானால் செல்வம் மிகுதியும் உண்டு. மேலிறை ஒன்றாகில் உழைப்புண்டு. பலவானால் கசுமுண்டு. மேலிறையின் மேலே வலஞ்சுழியாய் இருந்தால் தீர்க்காயுசு உண்டு. இடஞ்சுழியானால் ஆள்காரியாவான். மடிப்பானால் மலடியாவான்.

[சிறுவிரலைப்பற்றிய பகுதி காணவில்லை.]

(பா-ம்) ¹ உலக.

² உத்தம குணமாம்.

³ இந்த இடத்திலே ஒரு பகுதி விடப்போயிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

(பா-ம்) ⁴ பகலிலே.

புறங்கை.

இஃது புறங்கையிலே மயிராதல் மறுவாதல் ஒத்த மறுவாதல் குமிழ் மறுவாதல் பிறவி மறுவாதல் இருந்தாலும் வெகு செல்வமுண்டாம் திரும்பின வயதிலே வறுமை வரும். இந்த மறுக்கை தோனிலேயாவது கண்ணுக்குத் தெரியாத இடத்திலே இருந்தாலும் ஆயுசு பரியந்தம் செல்வமும் அழகும உண்டு.

கழுத்து.

கழுத்து மட்டாக நீண்டிருந்தால் நிறை செல்வம் உண்டு. வெகுவாய் நீண்டிருந்தாலும் வெகு துக்கம் ; விபசாரியாவான். குறுகிய தடித்திருந்தால் அதமியுமாய் வெகு வறுமை யுண்டு. கழுத்து கழுக்குபோலே இருந்த மயிரும் நரம்பும் இல்லாது இருந்தால் வெகு அழகும ஆயுசும் உண்டு. ஆபாசமும் பூணுவான். வெகுபோக முண்டு. மறகலியக கழுத்தியாவான். கழுத்திலே மயிர் இருந்தால் வறுமை யுண்டாம். நரம்பு எழுந்தால் வியாதிபுண்டு.

கழுத்துவரை.

கழுத்திலே மூன்று வரை வலம்புரிசு ஈங்குபோலே இருந்தால் உலகையாவான். கற்புடையவனுமாய் நற்குணியுமாய் இருப்பான். நாலு வரை இருந்தால் வயது நூறும் இருப்பான் அஞ்சுவரை யிருந்தால் மிடியாவான். இரண்டு வரை யிருந்தால் உலகசுலாண்டு ஒரு வரை யிருந்தால் மலடியாவான். ஒரு வரையு மில்லாவிடால் அறுதலியாவான். கழுத்தின் நடுவே மூன்றாம் வரையில் மறுவாதல் பிறவிலுமாதல் இருந்தால் அழகு செல்வமும் ஆயுசும் சோச செல்வமுண்டு கழுத்தில் இடப்புறத்திலே ரோகை நாலில் ஒன்று இருந்தால் புருஷனுக்கு வேண்டாதவனாவான். கழுத்தில் வலதுபுறத்திலே நாலில் ஒன்று இருந்தாலும் கைமையாவான். பிபி நடுவேயிருந்தால் உலகாளவான். காமம் கிடையாது. கழுத்தைச் சுற்றி ஒரு ரோகை யிருந்தால் அவனை புணர்ந்தவர்கடெல்லா நம் மரிப்பார்கள். கழுத்திலே சிலரோகை இருந்தால் வலிய நரம்பு கொண்டு நஞ்சு தின்று சாவான். சத்த ரோகை யிருந்தால் அவன் கழுத்திலே எந்த நாளும் மறகலியம் இருக்கும். இரண்டு சூழி இடஞ்சூழியா யிருந்தால் அநேகம் பிள்ளைகள் உண்டு. இரண்டு சூழி வலம்புரியா யிருந்தால் புருஷன் ஒரு தேசமும் தான் ஒரு தேசமுமாவான். மூன்று சூழி வலம்புரியாடல் விபசாரியாவான்.

தலைமயிர்.

உச்சி மயிர் அவர் அவர் கையினுலே முப்பத்து..... வகுலமானால் அவன் புருஷன் அநேகம் பேருக்கு உதவியாயிருப்பான்.

தலை.

நடுத்த தலைவினே ஒரு சூழி இடம்புரியா யிருந்தால் மருந்த செல்வ உடையவன் ; பாவி.

முகம்.

பட்டை முகமாக இருந்தால் பாலி, வெட்டிக் குணம், வறுமை. அவள் முகம் பாகாக வெகு தோஷம். சிறுத்த முகமாக இருந்தால் வெகு லாபமுண்டு, கற்புடையவள். புத்திசாலி. தனபதி.

குரல்.

குரல் ஆழ்ந்திருந்தால் வறுமை, பாலி, தொழில் செய்யும்.

வாய்.

சப்பை வாயாக இருந்தால் பொல்லாதவனாயிருப்பான்.

உதடு.

உதடு பருத்திருந்தால் வெகு கஷ்டப்படுவான். சோரத்தனம் உண்டு. குறை உதடாயிருந்தால் காமத்து மேலே அபேட்சையும் களனியுமாய் இருப்பான். தொங்கு உதடாக இருந்தால் காமி; வறுமையாயிருப்பான். இரு உதடும் சிறுசி இருந்தால் உத்தம ஸ்திரீயாய் நல்ல குணமும் செல்வமும் உண்டு. உதடு, நாகு, [உள்ளை] கை, [உள்ளை] கால் இவை கறுப்பாயிருந்தால் வெகு துக்கம்; மகா பாலி, தரித்திரமாவான்.

பல்.

பல்லு முத்துக் கோவையா யிருந்தால் ராசபோகம். உத்தமம், சற்குணி, வெகு போகி. ஒரு ஒளியுமில்லாமல் நீங்கி இருந்தால் வெகு துன்பம். வறுமை. தூரத்தத்தனம் உண்டு. இரண்டு பல்லும் சிறுத்தாலும் பருத்த பலலாக இருந்தாலும் வெகு துஷ்டை, பாலி, காம சிந்தனை யாவாள்.

முகம்.

முகம் பூர்ண சந்திரன போலே இருந்தால் ராசபோகம் உடையவன். வெகு செல்வம் உண்டு. புத்திரகுணம். சூர்யமண்டலம் போலே இருந்தால் வெகு ஐசுவரியம் உண்டு பூர்ணயுகம் நல்ல குணமும் வெகு புத்திரரும் உண்டு. சிவமுகம் போலே இருந்தால் வெகு துக்கமுண்டு. இரண்டு சுழி இடம்புரியானால் நூறு வயசு. செல்வமுண்டு. மூன்று சுழி இடம்புரியானால் அநேகம் பெண்கள் சூழ இருப்பான். ஒரு சுழி இடம் புரியானால் தாய் மரணமாவான்; தான் வாழ்ந்திருப்பான். மூன்று சுழி இடம்புரியானால் பிதா மரணமாம். அவன் நூறு வயசு சுகமாயிருப்பான்.

மொது.

முன கொள்ள ஸ்சணமெல்லாம் புருஷ ஸ்சணத்திலே சில ஸ்சணம் பெண்களுக்கும புருஷருக்கும் ஒக்கும்.

அளந்து பார்க்கிற ஸ்சணம் எல்லாம் இரண்டு வகை பார்க்கிறதும் ஒக்கும். பெண்களுடைய ஸ்சணத்திலே சொன்ன மயிர் மறுவும் குயிற் மறுவும் பெண்களுக்கும் புருஷருக்கும் சில ஒத்திருக்கும். எல்லோர் கண்ணும் காண இருக்கிற வறவும் மறுவும் எல்லா ஸ்சணங்களும் மெத்தப் பவியா. அவ்வாறாக. காணாதிருக்கிறதிலும் மெத்தப் பவியா. தன கண்ணுக்கும் பிறர் கண்ணுக்கும் காண்பியாத ஸ்சணமெல்லாம் நனமுய் பவிக்கும்.

பெண்களுக்குப் பனவிரண்டு¹ வயதுக்குமேல் நூறபது வயதும்² எல்லா லட்சணமும் பார்த்தால் எல்லாம் ஒத்திருக்கும். புருஷனுக்குப் பதினாறு வயதுக்கு மேல் ஐம்பது வயதும்³ பார்த்தால் எல்லா லட்சணமும் ஒத்திருக்கும். இதுக்கு முன்னும் பின்னும் ஒவ்வாது. [இப் படிச்சொன்ன லட்சணம் எல்லாமுள்ள பெண்கள் முன்னே பத்து மாக கொத்திட புருஷருக்கு ஒத்திருக்கும்.]⁴ எல்லா லட்சணமும் உள்ள பெண்களை மறைப் பெண்கள் ஆயிரம்போ எந்நேரமும் சூழ்ந்துகொண்டு இருப்பார்கள்.

(என்று) சுப்பிரமணிய சுவாமியாரா ஸதிரீ சாமுத்திரிகா லட்சணம் அகல வியருக்குப் போதையாகச் சொல்லியது.

முற்றும்.

¹ ௧௦ பிரதிகளிலே இந்த வயது 'ஒன்பது' என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

² ௧௦ பிரதிகளில் இந்த வயது 'ஐம்பது' என்று காணப்படுகிறது.

³ 'எழுபது' தந்து வயது மட்டும்⁴ என்ற பாடமும் உண்டு.

⁴ இந்தப்பகுதி வினாக்களில்.

நந்தி நூல்.

சர நூல்.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிப விருத்தம்.)

திரிபுர மெரித்தோன மைந்தன தினகரன அடியை வாழ்த்த
மருவிய நந்தி நூலின வளமையைப் புகல்க கேளீர்¹
சரிவர முனீவோர் தாமும² சரநூல தாகத தோனறக்
குருவரு ளாலே போற்றிக குணமுடன செப்பு வேனே. (க)
செபுவேன நடதனதக கணா³ திறமுடன குறிக னெல்லாம்
கப்பிய கரிமு கனதன கனமுடை அடியை வாழ்த்தி
உப்பன மாக வேதான வரையெல்லாம்⁴ இனியா ராயந்தும்
அப்பிய குறிக னெல்லாம் அளவுடன்⁵ உரைப்பன அனறே. (உ)

[உப்பனம்-விரைவாகவே ; உண்மையாகவே]

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிப விருத்தம்.)

என்னவென்று உலகிலுள்ளனோர் விபரக் கேளீர்
இக்குறிகள் ஆய்ந்துசொல்வோர்க் குறுதி யாகும்
மனைவனே வருகுமிடா அறிய வேண்டி.
மாநிலத்தி லுரைப்பவர்க்கு வகுத்துச் சொல்வேன்
இனைபடி வகைவகையாய்ப் பிரித்துச் சொல்வேன
இந்நிலத்தில குறிப்பறிந்து இயம்ப லாகும்
சொன்னபடி ஒவ்வொன்றாய்க் குணித்துப் பாடும்
சுத்தமுடன் அக்குறிகள் தோற்றும் தோற்றம்.⁷ (ங)
தோற்றுமடா அக்குறிகள் யுத்தி யாலே
சொல்குருவைத் தெய்வமென்று நினைந்த போக்கு
எற்றமும் குறையுமில்லை விபரம் தோற்றும்⁸
இக்குறிகள் வெளியாகும் இனித்தப பாறு
மாற்றமாய் நிலவுகின்ற இடர்கள் யோகம்
வறுமையெனச் செல்வமென வருவ தெல்லாம்
சாததிரத்தால் குறிப்பறிந்து சொல்வோர்க் காகத
தரனியுள்ள மானிடர்க்குச் சாற்று வேனே. (ச)
தரணிதனில் மானிடர்க்குச் சொல்வேன் கேளு
தனையுடன் குருபாதம் தஞ்ச மெனறே
கரணமுடன் இக்குறிகள் தோற்று மாளு⁹
கசடர்குறிப் பறியாமல் பெரியதா னென்பர்
திரைமுமே தெரியாத மூடிக் கிந்நூல்¹⁰
தெரியாது இந்நூலை உவர்க் கியாதே
அரணமுனி வோருரைத்த¹¹ சரநூல் தனனை
சுரைய்ந்து குறிப்பிலீலே அறிந்து கொள்ளே.¹² (ஊ)

¹ (பா-ம்) வளமையைப் புகல்க்கேளீர்.

² தாமம்.

³ மோதிகளில் நடத்திகளில்³ உகரே காணப்படுகிறது.

⁴ (பா-ம்) முறையெல்லாம்.

⁵ வளமுடன்.

⁶ உரை சொடுக்கின ; உரைபியும் சான்ற.

⁷ தொழிறம்.

⁸ கிவாதிதோ¹¹கு.

⁹ தொழிறமாகும்.

¹⁰ சந்தகாலம்.

¹¹ அருணமுனிவர உரைத்த.

¹² சி.பி. இனியம் அறிவிக்கப்பட்டது.

கேளப்பா முகக்குறியும் கரத்தி லுள்ள

விளர்ந்தோடும் ¹ வரைகளெல்லாம் விரிததுச சொல்வேன
யிளப்பா தூலினுள் ² விபர மெல்லாம்

விரைநதுசொல்வேன நனறாக விபரங் கேளாய்
நாளப்பா மூன்றிரண்டும் ஒன்றின மேலே

நனறாகப் பார்சுநதக குறிகள் கானும்
குளப்பா இனிகுறிகள் விபர மெல்லாம்

சொல்லுகிறோம் ³ நனறாகத் திறந்து தானே.

தூரநதுதான சொல்லுகிறோம் விபரங் கேளாய் ⁴

கழிமறுவு மங்குமுதல் பஞ்ச ரேகை
பரநதுபல் விதமாகக் காண்ப தெல்லாம்

பாரிலுள்ள மானிடாக்கா ராய்நது சொல்வோம்
விரைநதுசொல்வோம் நநதிநூல் முறைமை தன்னே

விபரமெல்லாம் ⁵ கேட்பதற்குக் குறிப்புக் கானும்
சிறந்ததொரு தேகமதில் வரைகள் கண்டு

தெரிநது⁶ சொல்வோம் அக்குறிகள் தெளிநது பாரே ⁷. (எ)

[மங்கு - மச்சம்]

வாரென்ற நெற்றிதனில் வரைகள் கண்டால்

வண்ணையுடன் உட்கழுத்தில் வரையுங் கானும்
பேரென்றால் அக்குறிகள் விபர மெல்லாம்

பிரித்தினிமேல் சொல்லுகிறோம் பிரிய மாகப்
பாரென்று சொல்லுகிறோம் யுத்தி யாலே

பாமிசையில் உளவரே ⁸ குறியா ராய்நது
கூறென்று விபரமெல்லாம் வெனியாய்ச் சொன்னோம்

குறிப்பறிந்து ரூபத்தைக் கூறு மனனே.

(அ)

மனனியதோர் நெற்றிதனில் வரைகள் நாலும்

வானுலகம் உட்கழுத்தில் வரை மூன்றாகில்
உனனியமாங் கனகபதி யோக மென்னும் ⁹

உததமனே சொன்னபதி யோகங் கேளாய்
எண்ணியதோர் நாலுபத்தை யாறுக் குளனே

எளிதாகத் தாரம்இரண்டு இதமாய்த் தோன்றும்
வண்ணியவ னிதைவிந்து வகைய தாகில்

வாணுவில் பிதாவுக்கு வியாதி யாமே.

(ஆ)

ஆமெனவே நெற்றியினில் வரைகள் மூன்று

அருமையுடன் உட்கழுத்தில் வாரரெண் டாகில்
தோமெனவே குமிழிதனில் ¹⁰ வளை பாகம்

சுத்தமுடன் மறுவுமொன்று தோன்று மாகில்

(பா-ம்) ¹ இறுமையாய்.

² தூலினிட.

³ சொல்லுகிறேன்.

⁴ கேள்.

⁵ விபரமாகக்.

⁶ தெளிந்த.

⁷ திடமென்பாரே.

⁸ உளவரைக்.

⁹ வாழ்மன்னுடிக்.

¹⁰ முதுகுதனில்.

வரமெனவே ஒருதாரம் வீணும்ப் போகும்
வன்மையுடன் மறுதாரம் வனிதை காண்பான்
ஆமெனவே யுரைத்தோம்மூன நிருபத் திக்குள்¹
அக்குறிகள் இந்நிலத்தி லாகுந தானே.

(10)

[குமிழ் - கழுத்தின பின்புறம், பிடரி.]

தானெனற நெற்றியினில் வரைகள் ரென்றும்
தண்கமல மிடமதனில்² மங்கு தோன்றில்
ஊனமென்று சொல்லுஇறேன மனைவி மககள்
ஒறுத்திருப்பா³ இந்நிலத்தில் ஒருநாற் பஃதில்
தானொன்று பொருள்தோனறும்⁴ தரணி தன்னில
தயவிலலார் உதவிகெட்டுத தானே நித்பான்
காணுமென்றேன இககுறிகள் பொயதா னல்ல
கண்டுரைத்தோம் நந்திநூல் கருணை பற்றி⁵.

(10க)

(அறுசேர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

நெற்றியில் வரைகள் ஐந்த
நிலைக்குறி யதுவே தோன்றில்
மெத்தவும் விசை முண்டு
விரும்பிய பொருள்தில் லாது
கைத்தலந்⁶ தனனி லந்தக்
குறிகளே தோன்று மாகில்
புத்திர னில்லை யெனறு
புகழ்பெற உரைத்தார் நந்தி.

(10உ)

வன்னமாய் நெற்றி தனனில் வரைகளே மூன்றுண டாகில்⁷
இன்னமும் கழுததில் அந்த இனிவரை தோன்று மாகில்
சொன்னமும் பலவண டாகில்⁸ தோன்றிய பலனு மில்லை
பணணிய பமீர்வென னாமை பலித்திடா தினிமன கானால்.⁹ (10உ)
மங்கு பாலபோல தோன்றி மறுவது வலத்தில் நிறகத்
தொன்கிய குமிழு மாகில் சொல்லுறேன யோகங் கேளீர்
அங்கொரு மூன்று பத்தி ஆறெனும் ஆயு கக்குள
கங்கையில் இடர்கள் வந்து கழிவது நிசமதான் மண்ணில்.¹⁰ (10ச)
சோபெரு நெற்றி தனனில் தெளிந்ததோர் வரைகள் மூன்றும்
பேர்பெறு¹¹ கழுததிலரெண்டு பெரியதோர் வரையாய்த் தோன்றில்¹²
தாரணி¹³ மூன்று பத்தித் தரனியோ குறுக்குளனே¹⁴
கூர்தரு¹⁵ யோகம் எல்லாம குறித்தி¹⁶ நீ யுரைக்கக் கேளே. (10ரு)

(பா-ம்) ¹ கேள் மூன்றுபத்திக்குள்ளே.

² தப்பாமல் இடையறம்

³ ஒத்திருப்பர்.

⁴ தொற்றுத்.

⁵ தானே.

⁶ கைத்தலந்.

⁷ கண்டாய்.

⁸ மூன்புகள் உண்டாகில்.

⁹ பலித்திடா தனிமன்கானால்.

¹⁰ மனனே

¹¹ மார்பென்க.

¹² வரையத பெரிதாயத்தோன்றில்.

¹³ தா¹⁴ருள.

¹⁴ ஆர்த்தனனேன்.

¹⁵ கார்க்களே ; கூறுகின்ற.

¹⁶ கருத்தினில்.

உரைக்கிறேன் தாரம் ரெண்டு யுக்தியில்¹ அசுடனாவான்
சிறக்கவே முப்பத் தொன்றில் தெளிந்துசொல் ஆனா மொன்று
பொறுக்குமே கடனுஞ் செல்வம் பூர்த்தியாய்ச் சரிபோல் நிற்கும்
வருத்தமாய் விதன மில்லை வடுபடும் சகோதரத்தில. (உயிஉ)

(எள்கோர்க்கழிநெடிபடி பாசீப விருத்தம்.)

சகோதரத்தில் பெண்ணினும் ஆணி னுறதான
தன்மையுடன் வடுப்படுங் காவி தன்னில்
சோகமுடன ஒருயின்னை நதியில் வீழும்
சொல்லுகிறேன் இக்குறிகள் இறுதி யாகும்
அகோரமுடன இக்குறிகள் நானு பத்தள
ஆகுமெனக் குறிப்பினிமே லுறநது சொல்வோம்
சுகமுண்டாய்த் தினம்நாளு பெரியோ னாவான்
தோன்றுமது பின்பிறநத பின்னை யாலே. (உயிங)

(அறுசேர்க்கழிநெடிபடி பாசீப விருத்தம்.)

அஷ்டமி மதியம் போலே அழகுறு நெற்றி யாகில்
இஷ்டமாய்க் காவி தன்னில் இனிக் குறி பசுமை யாகில்
பட்டத்துக் குடைய னாவான் பார்த்தனில் அரச னாவான்
ஒட்டிய சேனைக் கெல்லாம் ஒருபடைத் தலைவ னுமே. (உயிச)

காவின் மண்ணை போலே காவியில் தோன்றி யினனம்
தூவிய மலர்க்கா போலே தோன்றிடக் குமிழு மீதே
மெவிய மச்ச மொன்று விரைந்திட லலத்தில் தோன்றில்
தானினில் பெரியோ னென்று தவமுனி வோர்க்கா சொன்னார்,
(உயிடு)

(எள்கோர்க்கழிநெடிபடி பாசீப விருத்தம்.)

இடையுறம் மங்குறநது மறுவுந் தோன்றில்
இனிவரும் ஊனமெல்லாம் இயம்பக்கேள்
படியிசையில் நெற்றிவரை யிரண்டு மூன்றில்
பருத்தவரை யாய்ப்பலருங் கூடி நின்றுல்
அடுத்தாளே இனிச்சொல்வேன² பொருள் தில்லாது
வாழ்நாற உயிர்மனைவி சேத மாகும்
தொடுத்தவரை நாலிருநதால் வலத்தில் மச்சில்
தோன்றாது இக்குறிகள் தொடியுந் தானே. (உயிக)

தெளிந்துசொல்வன இவ்வாய் ஒரு சேதி கேளாம்
சொமுடனே இதற்கென்றும் சிறுத்த நிறுவல்
கொழுத்தமலர்³ போலிருக்கும் காவி கண்டால்
குணமுடனே திண்டாட்டம்⁴ குதியைக் கேளாம்

(பா.ம) ¹ முடிவில.

² தெளிந்த மலர்.

³ உடுத்தவரைவென்றதொன்று.

⁴ உலக அழகுபடும் திண்டாட்டம் கண்டபடி.

வெளுத்தமுக மாய்வந்து வலத்தில் மச்சம்

வீற்றிருந்தால யோகனென்னும் விபரந தோற்றும்
தலங்களுககு முதல்வனென்று புகழ்நது சொன்னோம்
தாரணியில் ராசனென்று சாற்ற லாமே. (உயௌ)

சாற்றுகிறேன அடியிதமும் பெருத்து நீண்டு¹

தலைகனத்து இடத்தில்மங்கு தனியாய்த் தோன்றில்
மாற்றமுடன கடன்அழுந்தி வருமும் பத்துள்
வழுத்துகின்ற ஆசானும் மாறிப் போவான
வாய்த்ததுணை ஒருவரில்லை ஒருவன் நிற்பான
வளம்பெறவே பெண்ணுதவி² வருவ துண்டு
கூற்றெனவே இககுறிகள் எல்லாம தோன்றும்
குழந்தைமுத்தர பெண்பிறக்கு மென்று சொல்லே (உயிடி)

(அறுசேர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

நெற்றியில் பயறு போலே நேசமாய் வரைகன ஐந்தும்
உற்றமுன கழுத்தில் மூன்று உதவியாய வரையி ருந்தும்
மற்றதில் மாலை யாக மணிககழுத ததுபோல் தோன்றில்
வெற்றியாய் வலது கனனந் தனிமற்று விருந்தாற கேளே. (உயிக)

கேனொரு மூன்று பத்துக் கிருபையாய அஞ்சக் குளனே
மினவே பாண னாகும் விசனமும் அலைச்சல் தோன்றும்
தாளவே மூன்று போகும் தாரணி தனிலே சொன்னோம்
ஆளவே குறியி தென்று அருள்முனி உரைத்த நூலே. (உயி)

(எள்ளேக்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்)

கூறியதோர் நெற்றியினில் வரைகன நாலும்
குறித்தநடு வரைகனரெண்டு³ துண்டாய நினதல்
மீறியதோர் உளகழுத்தில் வரைகன மூன்று
வீற்றிருந்தால் சொல்லுகிறோம் விரைந்து கேளீர்
தாரணியில் பொருளஅதிக மில்லை சொன்னோம்
தனபிறப்பில் அஞ்சில் ரெண்டு⁴ தணிந்து போகும்
ஆறுமைந்த⁵ மூன்றுபத்துக் குளனே தோற்றும்
அருமையறிந்து⁶ உண்டெனவே அறிந்து கொள்ளே. (உயிக)

முத்தியுடன நெற்றியினில் வரைகன மூன்று
முகமலர்ந்த கழுத்தில்வரை ரெண்ட தாகில்
அத்தனையும் காணுமென்று குறிகள் சொன்னோம்
அக்குறியைப் பொய்யெனவே அகற்ற வேண்டாம்

(பா-ம) ¹ பெருத்த திண்டு.

² வழுப்பெறவே ஓண்டது.

³ குறித்தநடுவரை ரெண்டு

⁴ அஞ்சொன்றும்.

⁵ அருமைந்த

⁶ அறுமத்த.

வெற்றி¹ பெரு விரலடியில் விரைந்து பார்க்கில்
 வெண்கமல குண்டலம்போல் வீற்றி ருந்தால்
 பத்தியுடன் மூன்றுபத்து அஞ்சக குள்ளே
 பாமிசையி லேயிலேந்து² பலனு ண்டாமே. (ஈயெ)

(அறுசீர்க்கழிநெடியடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

சொல்லுவேன நெற்றி தன்னில் துணைவரை நாலுண் டாகில்
 அல்லலால்³ உட்க முத்தில் இனிவரை ஒன்றே யாகில்
 தொல்லுல கத்தில் வாழ்வு⁴ சொல்லுவேன யோகம் கேளீர்
 கல்லியும் பொருளு மில்லை கடனாயிக வில்லை எனனே. (ஈயெ)

இன்னமொன றுரைக்கக் கேளாய் ஏழோடு மூன்று பத்தில்
 வன்னமாய்ப் பொருளு மில்லை வாழ்ந்திட அரசு மில்லை⁵
 மன்னிய வனிதை ரெண்டு வானுல கத்தி லுண்டாம்
 சொன்னேன்அவ் வாயு சுக்குள மனைவியைப் பிரிவா னென்றே. (ஈயெ)

(எண்சீர்க்கழிநெடியடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

பொன்னிறமாய்ப் பயறதுபோல் நெற்றி தன்னில்
 பூட்டிடுக்கும் வரைநாலில் ஒன்று துண்டாய்
 இன்னமந்த உள்கழுத்தில் வரைரெண டாகில்⁶
 இசைந்துவரும் யோகமெல்லாம் இயம்பக கேளீர்⁷
 பன்னியதோர் மூன்றுபத்தில் வற்றாச் செல்வம்⁸
 பகர்வானென நேயுரைப்போம் பாரி னுள்ளே⁹
 சன்னமாய் வலத்தில்மச்சந் தோற்றில் சொல்வேன
 தனக்குமந்தக் குறிகள்கண்டால் சாற்ற லாமே¹⁰. (ஈயெ)

சாற்றலாம் யோகமுண்டு தனக்க ளுண்டு
 சகலருக்கும் உபகாரி சாந்த னாவான்
 ஊற்றமுண்டாம் பொருளுமுண்டாம் விபரம் உண்டாம்
 உதவியொடும் அஞ்சமுன் றினிக்கக் கண்டாய்¹¹
 மாற்றமின்றி வாழ்ந்திருப்பார் என்பத தேழு
 வயசுக்குள் அதிகமாய் வாழ்வு கொள்வார்
 வேற்றில்கு மென்றேதான¹² முனிவர் ஆய்ந்து
 விபரமுரைத் தார்க்கினி விரும்பிக் கேளே. (ஈயெ)

(பா-ம) ¹ நெற்றி, ² பாமிதில் தான் அலைந்து, ³ எல்லாவாம்.

⁴ தொல்லுலகில் வாழ்வுதானாம்.

⁵ சகலம் இல்லை.

⁶ உன்னி கத்தில் குறிகள் கண்டால் சொல்லக் கேளு.

⁷ இயம்புபவன கேள்.

⁸ மூன்றுபத்து அஞ்சககுள்ளே.

⁹ வற்றாநா செல்வமுண்டாம் வாழ்ந்தி ருப்பான்.

¹⁰ சாற்றக் கேளே.

¹¹ உன்மையுடன் அஞ்சமுன் றினிக் கேளாம்.

¹² வேற்றியுடன் உண்டெனில்.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாகிரிய ஹிருத்தம்.)

நெற்றியில் வயைகள் ரெண்டு நிலைகுலைந ததபோல தோனநில
மெத்தவும் பொருளு மிலலை வியர்த்த மாய்ப்¹ பொருளுந்
சித்தமா யிரண்டு பத்து சேர்ந்ததோர்² மூன்றினுள்ளே [தோறபான
இக்குறி காணு மென்றே³ இயம்பினார் முனிவோர் தாமே. (ஈயௌ)

இத்தினமேல தார மெனனில இருபத்தஞ் சுள்ளே யாகும்
தத்துவ மொன்று தோனும் தனக்குறு குறிகள் கண்டால்⁴
முத்துறு பொருளுண் டாகும் முனபிறந் ததுவே யானால்
வெற்றியு மாகு மென்று வினமபினார் முனிவர் தாமே. (ஈயௌ)

கைவரை பார்க்க

நெற்றியில் வரைகள் மூன்றும் நிலைக்குறித துண்டாய்⁵ நினரால்
மத்திபங் கழுத்தில ரெண்டு வரையது தோன்று மாகில்
சித்தமா யிடர்கள் தோன்றும் என்றுசொல் இருப துகளு
மெத்தவும் வறுமை ஏகம⁶ விரைந்துகேள் இன்மேல் என்றே. (ஈயௌ)

என்றன⁷ யினிமே லந்த இருபத்தஞ் சாயு சுக்குள்
நனறெனப் பொருள்கள் சேரும் நலலதோர் வித்தை யுண்டாய்
பெணடிகள் வண்மை வாழவும் பிரியமா யதுமேல் வாழ்வான
சென்றதோர் தார மொன்று சிதறிப்போம் தீயி லன்றே⁸. (சயி)

(எள்ளீர்க்கழிநெடிலடி ஆகிரிய ஹிருத்தம்.)

செங்கையிலே வரைகளுடை யோகங் கேளீர்
சிவந்திருக்க அன்னவரைக கொக்கி யாகத்
தங்கியது மேலேறிக் கொடுங்கை போலே
தன்னருகில் கதிர்போல வரையொன் றுகில்
அங்கையொரு சிறுவிரலில் வரைகள் நாலு
அங்குலத்தில் ரெண்டுவரை யாகில் கேளீர்
பங்குவித மாயிருபத தஞ்சக் குள்ளே
பழமையிடக் கணதுடிக்கும் இன்னம பத்தில். (சயி)

இன்னமதற கொடுகுறிப்பு⁹ உண்டு சொல்வேன
ஒடதுகண்ணும் பபுடென்று துடித்து நிற்கும்
சினமயமாய¹⁰ வலப்புறத்தில் மச்ச மொன்று
சிறந்திருக்கும் மாபதனில் தொடையி ணுள்ளே

(பா-ம்) ¹ விதவமாய்ப்; வினையுடன். திருமபெர. ² இத்தகக் குறிகள் காணும்.
³ தத்துவமாகத் தோன்றும் தனக்கும் குறிகள்கண்டால். ⁴ நிலைக்குறித துண்டாய்.
⁵ மெத்த மேல் வருகும் யோகம் ⁶ என்றிட. ⁷ இவ்வித சிதறு மென்றே.
⁸ தாய்பு. ⁹ சினமையாய்; சினமாய்.

மனனவனுக் கிக்குறிகள் இருந்தால கேளு
வறுமையினால் அகததைவிட்டு வருஷம் போவான¹
முன்னையொரு பெண்பிறந்து அதுவும் போகும்
முறைமையுடன்² ஆண்பிறக்கு மொழியைக் கேளே. (சயெ)

மொழிந்திடுவேன அதன்மேலும் நடத்தை கேளாய்
மூன்றுபத்தஞ் சுளபடவே வறுமை தீர்ந்து
பழகிவந்த வினைகளெல்லாம் பறந்து போகும்
பார்மிசையில் செல்வமிக்கும் கலவி சேரும்³
தளவாயபோல் அதிகமாய் நினைத்த தெல்லாம்
தனக்குறுதி யாமெனறு சாந்து சொன்னோம்
உள்ளதென வேயுரைத்தோம் குறிகள் பார்த்து
உமக்குறுதி யாகுமென்றோம் உண்மை தானே. (சயெ)

கைதனிலே⁴ அன்னவரை கீழே நோக்கிக்
கனத்த⁵ ரெண்டு வரைபிரந்தால் அதனைக் கேளாய்⁶
உய்பெரிய⁷ விரலடியில் பிணைந்து நினருல
உத்தமனே உறவுசெய்யும் யோகங் கேளாய்
மெய்யுரைத்தோம் பொருளாயில்லை கடனுந் தேர்ந்து⁸
விசனமெத்த அனைத்திருக்கும் வினைவு மில்லை
பொய்யெனவே சொலவதில்லை இனிகு நிற்புப்
போன்ற⁹ மச்சம் இடத்தில்நினருல பிரித்துச் சொல்லே.
(சயெ)

(அறுசீர்க்கழிநெடியடி யாசிரிய விருத்தம்.)

பெருவரை கையி னுள்ளே பிரியமாய்த் தனித்துப் பார்க்கில்
மருவிய மணிக்கை தொட்டு வருவரை ஆணில் சோந்தால்
தெருவினில் வந்த ரேகை சிறந்த¹⁰ பெண் ணோடே நிற்கில்
வருவது போவ துண்டு வானபொருள அதிக மில்லை. (சயெ)

கூடிய மணிக்கை தனனில் குடியிருந் தெழுந்தாற் போலே
நாடியே வருகும் போது நடுவிலொன றட்டம் வீழந்தால்
தேடிய தனங்க ளெல்லாம் தெருவினி லிறைத்தாற் போலே
ஓடியே போகும் என்று உரைத்தனா பெரியோர் நந்தி.¹¹ (சயெ)

மணிதனி லிருந்த ரேகை வழிகண்ட மனுஷன போலே
துணைகொண்டு வருவ தாகில் சொல்லுவேன யோகங் கேளாய்
இணைகொண்ட பெண்ணின மீதில ஏறியே தாபு¹² நினருல
தனமது சேரும் பத்து நான்கினில் தனக்குத தானே. (சயெ)

(பா-ம்) ¹ செல்வான; எல்லாம். ² முகமையுடன். ³ மருவிச் சேரும்; கலவி சேரும்.

⁴ கைதனில். ⁵ கருது. ⁶ அதைக் கேளே.

⁷ உய்ப்பெரு. ⁸ தோத்தம். ⁹ தோன்ற. ¹⁰ சிறப்புடன்.

¹¹ அன்றி உயிரும்விடகன்று போகும்; யெந்தாய் பெண்ணிரு விட்டகலத்தானே.

¹² தாண்டி.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

வரையென்றே அறிவதற்குப் பொருளைக் கேளாய்
வானகத்தில் மீனவரைதான் ¹ அன்ன மாமும்
தெருவில்நின்ற நடுவரைதான் பெண்ண தாகும்
தேற்றியதோர் மேலவரைதான் ஆண தாகும்
குருவரைகள் ² ஏதெனனால் வினங்கக் கேளாய்
குறுக்கிருந்து ஆணில்நின்றால் டமர மாமும்
பெருவிரலி னடியிலொரு கீற்றாய் நின்றால்
பேசியதோர் அவவகையே ³ பிழைப்பி டாகும். (சதடி)

பெணவரையி லிருக்குமவரை யோகங் கேளாய்
பேசியதோர் உடபுறத்தில் குறுக்கி நின்றால்
வணவரையே வடவனென்று ⁴ உரைக்க லாகும்
வரிசைநடு வரைநோயே வரைபென நெண்ணு
தென்புறத்தில் குறுக்கிலும் சாப்பில் ⁵ நின்றால்
செல்வவரை யிதுவெனவே திறமாய்ச் சொல்லு
ஆணகுலத்தில் அன்னமதில் குறுக்கில் ⁶ நிற்கில்
அவ்வரையே பஞ்சையென அறிந்து கொள்ளே. (சயிக)

மத்தகத்துக் குளபடவே ஆணின் பக்கம்
வாழந்தவரை சததுவென வகையாய்ச் சொல்லு
முத்திபெற ஆண்பெணுக்கும் நடுவில் நிற்கும்
மோகனமா வரையெனவே முனிந்து சொல்லு
பத்திபெற விததவரை ஏதோ வென்னில்
பரிந்தனனம் பெணநடுவே பகிர்ந்து பாரு
வெற்றிபெற ரெண்டுவரை சேர்ந்து நிற்கும்
விததைவரை யென்றுசொல்லி விரைந்து பாரே. (ரும)

தனவரையும் பெணவரைக்குள் ⁷ தயங்கி நின்றால்
தனதுபொருள் வருவதுவும் போவ துண்டு
தனவரையும் பெணதாடடி அன்னம் பார்க்கில்
தானியி லேயுனக்குத் தனங்கள் சேரும்
தனவரையும் அன்னவரை சேர்ந்து நிற்கில்
தனஞ்சேரும் இனஞ்சேரும் தானி தன்னில்
தனவரையு யிதுவெனவாம் கடந்து நின்றால்
தானடக்குப் குறிஞ்சுமரன் அதற்குக் கொள்ளே ⁸. (ருமக)

(பா-ம்) ¹ வானகத்தில் மீனவரைதான் ² குறுவரைகள். ³ அவ்வாசிரிய.

⁴ பெணவரைபெற்றயுன்கில். ⁵ குறிஞ்சு உருவாய், குறுவத சாத்தம். ⁶ குறுக்கி.

⁷ பெணவரையும். ⁸ தானிடின் வானவென்ற சான்று வேரோம்;

இத்ப பாபுன் மீன இரண்டு அடிகளுக்கும் மீனவருமாத் வேறு பாடம் காணப்படுதே :

இரண்டுமே தான் தன்னம் தனவரையும்
இதென்கனம் கடந்துதன்றல் சொல்லக் கேரு
தன்னமாய் உருத்தல் மானி பிக்கு
நடரும் குறிஞ்சுமரன் நலிக் கேடு.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

நீளையன்ன வரைகள் தாட்டி
நெல்மூக்குப் பருவங் காணில்
பல்வானென நுலகம் சொல்லும்
பிரியமாய்ப் பொருள்கள சேரும்
பலர்க்குப் காரி யாவான்
பாரிலில் தீனங் காணில்
உலகத்தில் ராசர வாவான்
மூங்கநெற பருவங் காணில்.

(குயெ)

சொல்லிய வரைகள் தாண்டித் தோற்றமாய் அங்கு லத்தில்
எல்லையி லேறி நிறக இனிவரும் யோகங் கேளீர்
செல்வமும் மிகவுண டாகித் திரவியத் துடனே வாழ்வான
வெல்லவே முழிகள் தாட்டில வேந்தனென் றுரைக்க லாமே.

(குயெ)

ஒங்கிய நாகந் தனனில் ஒருமழ் தாட்டி நிதிகில்¹
பாங்குடன மேலமு மிக்குள பற்றியே நிறகு மாநில
தாங்கிய² குமலி பெண்டிர் தனங்களை³ ஒறுதது நீன்று
தேங்கியே நாலு பத்துச் சித்தனென றுரைக்க லாமே.

(குயெ)

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

சிறுதைதனி லேறினேநது நிறமாய்ப் பாக்கில்
தேயுவெனும் அங்குலத்தில் குறிகள் கண்டால்
மைந்தருக்கு விசைமுண்டாம் பொருள நில்லாது
வரும்பூசல வரையினகிழ்க் குறுக்கி நீளமுல்
விநதைபுடன பொருளுமுண்டாம் புறத்தின மேலே⁴
வீற்றிருந்தால் நல்லதென்று விருமபிக் கொள்ளாய்⁵
அந்தரததில குறுக்கிநினமுல் யோக னென்று
அறிவுடனே இக்குறிபபை யறிந்து சொல்லே⁶.

(குயெ)

ஒவ்வொரு விரலுக் கைவரை மிருக்கும்
ஒங்கியதோர் அங்குலங்கள் நாலுக் குளளே
நவ்விய வரைகருப்போதான சொல்லக் கேளாய்
நட்சத்ர வரையென்று நாமம் சொல்லு
இவவுலகில் அறிவோர்க்கு நனமுத தானும்
இயல்பாகப் பூட்டினும் நந்திநூல தனனில்
ஒவ்வியதோர் வரைகளுடையுறுதி தனனை
உரைத்திடுவோ நனமுத உலகத் தோர்க்கே.

(பா-ம) ¹ நீளமுல்.

² தாங்கியே.

³ தங்களை.

⁴ அதனின்மேலே.

⁵ யோகனென்று விளம்பு வராகள்.

⁶ அந்தமுடன் இக்குறிபபை ஆய்ந்த பார்த்து

அறிவுடன மாண்டருக்கு அறிந்து சொல்லே.

[இதன் வேறு பாடம்.

(எழுசேர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

ஒவ்வொரு விரலுக் கைவரை யிருக்கும்

ஒங்கிய அங்குலம் நாலில்

ஒவ்விய வரைக்கு நாமமே தெனனில்

நட்சத்ர மெனறினி யுரைத்தோம்

இவ்வுலகத்திற் குறிப்பறி வோர்க்குப்

பூட்டினோம் நந்தினால் தனனில்

ஒவ்விய வரையி னுறுநிக ளறிந்தே

உரைத்திடும் உலகத்தோர் தமக்கே.]

(ருயசு)

(என்சேர்க்கழிநெடிலடி பாசிரிய விருத்தம்.)

கொடுக்கையினில் வரையிருக்கும் யோகங் கேளீர்

கூடியதோர் அனனவரை ஏறின மேற்கே

வடங்கமில்லா வரையிருந்தால் உதவி யென்று

வானுலகில் கண்டுசொல்லும் வழியாயப் பார்த்துத்

தொடங்கியதோர் அனனவரை விரற்குக் கீழே

தோற்றுமிகத் தானாவரை துணிந்து தானே

அடங்கியதோர் வரைகளெல்லாம் மனத்தில் நோக்கில்

அவ்வரையை யுத்தியினால் அறிந்து கொள்ளே.]

[இதன் வேறு பாடம்.

அங்கையிலே வரையிருக்கும் யோகம் கேளீர்

அனனவரை தன்னுடைய பேரின மேற்கே

வடங்கமில்லா வரையிருந்தால் உதவி என்று

வானுலகில் கண்டுசொல்லும் வழியாயப் பார்த்துத்

துங்கவனே ரெண்டுவரை வேறும் தோற்றும்

தொல்லுலகில் மிகத்தானே துணிந்து தானே

அங்கியதோர் வரைகளெல்லாம் மனத்தில் நோக்கில்

அவ்வரையை யுத்தியினால் அறிந்து கொள்ளே.)

(ருயசு)

(எழுசேர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.)

காமதில் எழுந்த கடைவிரல் நாமம்

கண்டுகொள அப்புன றுரைத்தோம்

சிறுவிரல் தாட்டித் தேங்கிய விரலேத்

தேயுவாய் வாயுவாய் உரைப்போம்

மருவிய காட்டு மவலில் நாமம்

வானொன்றே உரைத்தனர் மூவீர்

பெருவிரல் அறவெ பரிதிவ்யென றுரைப்போம்

பார்மிசை யுள்ளோர்க ளறிய.

(ருயசு)

அயலினில் பிறந்த அடிவரை மேஷம்

அக்குறி போலினி அறிவாய்

இப்படி நானு விரலுக்குள் எடங்கி

இருக்கும்மீன ராகினை நோக்கும்

செப்பிய பரிதிவி விரலினுக் ஞுள்ளே
தீர்க்கமா யிருக்கின்ற வரைக்கு
ஒப்பிய உரைத்தோம் குண்டல மெனவே
உகந்துகொள னுலகிலுள னோரே.

(ருயக)

(என்சர்க்கழிநெடிலடி யாகிரிய விருத்தம்.)

வாயுவெனும நடுவிலில் சோதி பகம
மதிப்பில்லாச் சிதர்போல வரையொன றுகில
தாயகமாய் மேலேறி நிற்கும் போது
சஞ்சலங்க வினைவீடு தனங்களை சேரும
ஆயுசெனும தொன்னூற்ற றுண்டே யோங்கும்
அக்குறிகள் கண்டக்கால அறிநது சொல்லு
போயவிடும் வறுமையெல்லாம நாலு பத்தில்
புத்திராகள ஐந்தெனவே புகழ்நது சொல்லே.

(கய)

(அறுசர்க்கழிநெடிலடி யாகிரிய விருத்தம்.)

அப்பெனும் அங்கு லத்தில் அனிலனை மேஷத தினகீழ்
ஒப்பியே வரையொன றுகில உததமாக் குதவி¹ மட்டும
தப்பிலா றிஷபத் தினகீழ் தயங்கிய வரையு மாகில்
சர்ப்பனை கால மென்று தயவுடன் உரைததா நந்தி².

(கயக)

(என்சர்க்கழிநெடிலடி யாகிரிய விருத்தம்.)

இன்னமொரு குறிப்புண்டு சொல்லக் கேளாய்
இசைந்தஉரை யிரண்டுக்குள் நடடு நிற்கில்³
சொன்னதா ரெண்டுமொன்று⁴ தோன்று மாகில்
சொல்லுவேன அவாகளுக்கு மோச மிலலை.
வானமதாய்ப் பொருளசேரும் உள்ளத தக்குள
வாழ்ந்திருப்பா ரென்றுமுனி வகுத்த நூலை⁵
மன்னுலகில வாழ்வதற்குக் குறிகள் சொன்னோம
வகைவகையாய் இக்குறிகள் வகுத்துச் சொல்லே.

(கயஉ)

அறிந்துகொளவாய் இன்னமொரு குறிப்புச் சொல்வேன
அளவியுந் கடந்தநடு விரலும நிற்கில்
தெரிந்துமுனனே சொன்னதிலே அதிக மாகுஞ்
செல்வம்பிரகும் மக்கள்பெண்டிர் வருவா யென்று⁶
நிருவுலகில் வாழ்ந்திருப்பார் நூற்றாண்டிக்கு
திரவியத்தின மேல்படுப்பான⁷ ரெலவ னாவான
மருவியதொ மங்கைசகம் அனுபொ திதது
வாழ்ந்திருப்பார் இளியெனவே⁸ வகுத்துச் சொல்லே.

(கயஉ)

(மா-ம)¹ உற்றுக்குதவி.

² உரைத்த நூலை.

³ விரலுக்குள் எங்கும் நிற்கில்.

⁴ சொன்னதொரு குணமொன்று : சொன்னதான் ரெண்டினொன்று.

⁵ வகுத்துச் சொன்னார். ⁶ செந்த வாழ்வார். ⁷ மேற்படுவான். ⁸ பார்த்தனியை.

செல்வம்போ மிகுதியுண்டாம் அங்குஷ்டம் தாட்டில்¹ -

திரமான வரையொன்று குறுக்கில் நிற்கில்²
கல்லிப்பொருள் மக்களபெண்டிர் கனமா யுண்டு
கனகமணிச் சிவிகைவரும் கண்டு கொள்ளும்
சொல்லிசைய³ உலகமதில் யோக னாவான
துரைகள்மெச்சி அதிகமுடன பட்டம் வைப்பார
தலைவனெனத் தண்டிகையே தனக்குண் டாகில்
சகலருக்குங் குருவெனவே சாற்ற லாமே. (கயச)

முனையினில் வரையிரண்டு சரியாய் நின்று

முனையிருக்கும் இருவரையும்⁴ பிணைந்து நிற்கில்
தங்கியதோர் நாலுமொன்று மிடாகன தோன்றும்⁵
தானொருவ னேஅரசு கதிக னாவான
பெண்களிரண் டுடனபிறப்பு உண்டாய் நிற்கும்
பெரியதோர் பனனிரண்டில் யோக னாகும்.
இவ்விதமாய் இளைமுள்ள பலனக ளெல்லாம்
இசைவுடனே சொல்லுகிறோம் இருந்த கேளே. (கயஞ)

(அறுசேர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

கூரிய மணிக்கை தனனில் குணவரை யொன்ற தாகில்⁶
தாரணி தனிலே யுள்ளோர் தனக்கெளி யவனே யாகும்
வீரிய வரைரெண் டாகில் விசனமும் பொருளு முண்டாம்
நேருள்ள வரைமுன ருகில் நீனைத்திறும் யோகங் கேளீர். (கயசு)

யோகமாய்ப் பொருளும் சேரும் உதவிகள் அனந்த முண்டாம்
தேகமும் வாடா தென்று திருவுல கத்தில் சொன்னோம்
ஆகமா மணியும் யோகம் அரும்பொருள் மிகவுண் டாகும்
ஆகுமென றுரைத்திட்டு டோமே ஆறஞ்சு பத்தி னுள்ளே. (கயஎ)

முன்றுதான வரையாய ரெற்றி முழுக்காகத் திரண்டு மாகில்
பூண்டிரும் தார மொன்று புத்திரன முனையில் தோன்றும்
ரண்டிய நாலு பத்தில் விசனமே மிகுதி யுண்டாம்
ஆண்டிடு மிதனமே லேஆண் பிள்ளையாற் பொருளுண்
[டாமே. (கயஅ)]

(எண்சேர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

மிரிதிவிபெனு மேல்முழிக்கு வரைகள் பார்த்துப்
பிள்ளைவரை யதுவென்றே மிரித்துச் சொன்னோம்
குறையிலு வரையிருந்தால் குணித்துப் பார்த்துக்
குழுவியெனும் அக்குறிகள் டினிமேல் கூறும்

(பா-ம) ¹ மதுரை தாட்டில்.

² சொல்லிசைய.

³ இருவரையும்.

⁴ ஒன்றையாகும்.

⁵ குறி நினைவே.

⁶ தயக்க நினைவே.

கரியெனவே அவ்வரையில் காணும் போது
கைநழுவிப் போச்சதென்றே கருத்தில் சொன்னோம்
வரையதுவே பளபளெனச் சிவப்பாய்த் தோன்றில்
வந்தபிள்ளை யதுவெனவே மகிழ்ந்து சொல்லே. (சுயசு)

மத்தகத்தி லிருகருமவரை குழனி யாகும்
வடுப்பா தேயிருந்தால் மகிழ்ந்து சொல்லு
அத்தியில்லாச் சரிபோக நின்றால் சொல்லு
அங்குலத்தில் மங்கிநின்றால் மலைகக வேண்டாம்¹
இத்தலத்தில் பளபளென வரைகள் கண்டால்
இயம்புவீர் அதுகுழனி யென்றே சொல்லு
உத்தியிலே கண்டுகுறி குணங்கள் சொன்னால்
உமக்குறுதி யாகுமென்று உரைத்தார் முன்னோர். (எய்)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

பெருவிரல் முழிவின மேலே பிரியமாய்க் குழிந்து பார்த்தால்.
குறையில்லா வரையி ருந்தால் கூறுவீர் உணமை யென்று
சிறுபெரு வரையில் அங்கே சிவநதினி திருக்கும் போது
மீரியவே பிறந்த தென்று விபரங்கள் தெரிந்து சொல்லே. (எயக)

சொல்லுவேன் கேளு மினனம் தூக்கறுப்ப தனில் தோன்றா
எல்லையில் மடிந்த தென்றே யினங்குறித் ததுவே சொல்லும்
தொல்லையில் புனைந்து நின்றுல் துணையினும் பிறக்கு மென்று
நிலலுந் குணித்துப் பார்த்து நீயது குறித்துச் சொல்லே. (எயஉ)

ஐவிர லதபோல் தோன்றும் அங்குல மதனி லெல்லாம்
செய்விர லதனி லெல்லாம் தெளிந்துநீ பார்க்க வேண்டாம்
உய்பெரு விரலி லொன்றே உணர்ந்துநீர் குணித்துப் பார்க்கில்
பொய்யுரைத் திடவு மில்லை பூட்டினா டுனிவா தாமே. (எயக)

முனிவர்கள் உரைத்த நூலை மூவுல கறியச சொன்னோம்
கனிவுடன வரைகன யோகக் கருத்தறிந் துரைப்ப பவர்க்கும்
நினைவினில் வெளிச்சம் காணும் நீடியே குறிப்புச் சிக்கும்
மனறனில் வரைகூ ராய்ந்து மகிழ்ந்தினி உரைத்தி டாயே. (எயச)

(எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

ஆன்வரையும் பெணவரையும் அனைந் தானும்
அதுமுனறும் சரிபோக இருககு மாகில்
தானிலைந்து தான்பிழைப்பான சிறிது நாவில்
அகங்குறைவா திருக்குமங்கே பொருள்கள சேரும்
ஊன்குறைந்தால் அனைமது குறைய நிற்கும்
உததமனே தனங்குறைந்தால் பெண்குறைந்து நிற்கும்
ஆன்குறைந்தால் தனங்குமொரு சலிப்புத் தோன்றும்
அக்குறிகள் ஆராய்ந்து அறிவால் சொல்லே. (எயரு)

(அறுசேர்க்கழிநெடியடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

கரமது நீட்டிப் பார்க்கில் கையினில் விரல்கள சேரச்
சரிவர இடைவிடாமற சார்நதற இருக்கு மாகில்
பொருளுண்டு வறுமை யில்லை புகழ்நததா னிடைவிட்டகால்
வரவரச் செல்வா மென்று வாழ்முனி உரைத்தாரா நூலே. (எய்கு)
கையினில் வரைகள் எல்லாம் கறுத்திடத் தோன்று மாகில்
மெய்யுளே பலவி சாரம் வேண்டிய கடனும் தோன்றும்
செய்யவே வரைகள் எல்லாம் சிவநதிட உறுதி சேரும்
மெய்யுளே செல்வம் யோகம் விளையுமென நுரைத்தார் முனனோர்.
(எயஎ)

நெய்நிறம் போலே யுநத நீளவரை நீல மாகில்
பையவே கடனுஞ் செல்வம் பகாநதிட வழியாய்த் தோன்றும்
உய்யமா னிறமே போல உறுதிகள் தோற்று மாகில்
எயமுன்று பததி னாலில் இடாவரு மென்று சொல்லே. (எயடி)

(என்சேர்க்கழிநெடியடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

அச்சரமா யனைவரைக ளுளனே ஆகில்
ஆனைவரைக்கும் பெனைவரைக்கும் நடுவே யாகில்
வசத்தொரு சவுக்கமதாய வரையொன் றாகில்
வாழுவகிற் கனகபதி யோகங் கேளீர்
எச்சவய தாய்வாழ்வா இனியுததி யோகம்
இசைத்தவரை மூத்ததியென நியமப லாகும்
ஒசையில்லா வாழ்வடைவர் இருபத் தஞ்கள்
உத்தியோக மாகுமென்று உகந்து சொன்னோம். (எயக)
அனைவரை மேலேறில் அதிகம் செல்வம்
ஆறஞ்சுக் குட்டவே அதிகம் காணும்
அனைவரை மேலேறாகில் வறுமை லாடும்
ஐம்பதுக்குப் பொருளில்லை அலைச்சல் காணும்
அனைவரை நடுக்கையிலே இருக்கு மாகில்
ஆதரவாய் வாழ்ந்திடுவீர் அதிகந் தானே
அன்னவகை தன்னிலுந் பலனை னெல்லாம்
ஆதரவா யறிந்தநீ அறைகு வாயே. (எய)

இனி, கைவிரல் வரை கயிறு அளந்து பார்க்கிற விபரம் வருமாறு :
நூல் அளக்கிற விபரம்.

(அறுசேர்க்கழிநெடியடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

[வேறு ஒரு பிரதியில் காணும் இந்தப் பாடல் இவ்விடம் சேரவேண்டும் போலும்.

கடிகொள் குங்குமச் சேற்றோ நூலிலால் காம னனை
அடிமுதல் முடியீ ருக் தூன்முறை அளந்து நோக்கி
நெடுமையும் குறுக்கும் நூற்றெட்டருவ மாக்கி நின்று
டிமுதல் உலகை காக்கும் பார்த்திபன ஆவன எனறே.]

கைவிரல் ஐநது தம்மைக் கருத்தினால் அளந்த தூய்சை
செய்யவே முழங்கை தொட்டுத் தெளிந்ததை நீட்டிப் பார்க்கில்
ஐவரை தாட்டி நிற்கில்¹ அருமைசோ யோகங் கேளீர்
வையகம் தூறு காலம் வாழ்குவார் சிவிகை யேறி. (அயிக)

அப்படி வரைகன தாட்டி அணிவரை கடந்து நின்றால்
செப்பமாம்² மனைவி மக்கள திரவியத் துடனே வாழ்வா
ஒப்பமா மினங்கன சேரும் உதவிகள மிகவுண டாகும்
தப்பிலாக் குறிகள கண்டால் தானியில் வேந்த னுமே. (அயிட)

அணிவரை தனிலே நிற்கில் அக்குறி யுரைக்கக் கேளாய
துணைவரும் யோகம் செல்வம் தோன்றிமும் பொருளும் நன்றாய்
அணிபல சனங்கன கூறும் ஆயுசும் நாலு பததுள
மணியமாம் யோக மென்று மதிழ்வுடன உணர்த்தா தூனோ. (அயிக)

தூலென உரைத்தோம் நாமே தூதன மறியா மூடா³
சாலவே குறிப்புக் காணார் தட்டிந் திரவா கோடி⁴
கோலமாயக் குறிப்புக் கண்டால் குருவரு ளாலே மேவி
ஒலமாய உறுதி எனறே உரைத்தனர் முனிவர தாமே. (அயிச)

(என்செங்கழிநெடியடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

கூறியதோ நிவ்வரை⁵ மேல் அணுகும் போது
குறிப்பறிந்து சொல்லுகிறோம் கூர்ந்து கேளும்
மீறியதோ மனைவிமக்கள பொருளு முண்டாம்
மிகுதிபெற வாழ்ந்திருப்பா வினையு மிகலை⁶
ஓரிரண்டு பத்தஞ்சில் தனமும சேரும்
உத்தமனே உனக்கதிக மாகுளு சொன்னோம்
தாரணியில் இககுறிகள தப்பா தென்று
தவமுனிவர் புகழ்நதனைத்த சரஸ்வ ளாமே. (அயிடு)

அம்முழியில் அடிவரையி லிருக்கும் போது
அருமைபுடன் மேவுகிற யோகங் கேளீர்
உனமனையில்⁷ துயரமுண்டு செல்வ முண்டாம்
உத்தமனே அக்குறிப்புக் கூணுகு செல்வம்
செம்மைபுடன் இரண்டோன சரிபோய் நிற்கும்
தெளிந்துசொன்னோம் இக்குறிகள பொய்யென னுதே⁸
வனையம்புடன் ஐவரைக்குள்⁹ அடங்கி நின்றால்
வறுமைகளே தோற்றுமென்று வழத்தி னோமே. (அயிசு)

(பா.ம்) ¹ ஐயில்லாமல் கேளு.

² மெத்த.

³ உண்மைதில்.

⁴ செப்பமம்.

⁵ இருவரை.

⁶ பொய்யி டிகலை.

⁷ மோட.

⁸ விளபம் இகலை.

⁹ அடிவரைக்கும்.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

கடைககண்ணினு டனந்த நூலைக கருததுட னிருககக் கொண்டு
கடைககையில் வகையக கொண்டு கயிறுதான கூடச சேர்த்து
நடுக்கையில் முழங்கை தொடரு நீட்டியே பார்க்கும் போது
படுக்கையாய் நடுமுழி தன்னில பற்றியே நினருல் நன்றே. (கயிசு)

(கலி விருத்தம்.)

தோளொடு நடுவிரல் தொட்ட திரட்டியே
நீளம தாகியே நெற்றியில் நீண்டிட
மீளவவ வயதுநூறு விருமபினர் வாககினால்
தானுமை யலலவே தவமுனி யுரைத்தனா. (கயிஎ)

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

மன்னிய நெற்றி தன்னில வயசுதொன னுரேறே சொல்ல¹
எண்ணிய புருவில் நினருல் எண்பதென றுரைக்க லாமே
மின்னிய மூக்கில் சோந்தால் பேசினன எழுப தெனருர்²
வன்னமாய் அறுபத தஞ்ச தாண்டயில் நிற்ப தாமே. (கயிடி)

(கலி விருத்தம்.)

அக்குறி கழுததைவந தனுதி நின்றிடில்
துக்கிய ஆயுசு சொல்லு மமபதே
மிக்கவு நெஞ்சினில விளங்கில முப்பதாம்
பக்கமாம் மார்பினில பகருவ மிருபதே. (கயிக)

(என்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

மானிடர்க்கு நடகருமந்த யோக மெல்லாம்
வாழ்த்தினோம் இககுறிகள் சரநா லாலே
தானடநது உலகினனோர் கண்டு சொல்லத்
தன்மையுடன உரைததுவிடபோம விவர மாக³
கூனருக்கும் குருடருக்கும் கிடா தென்று
குறிப்பறிந்து சொல்லிவிடபோம அதுதப் பாழல்
நாளிலத்தில குறிசுணங்களை சொல்ல ரெல்லாம்
நாடலார் குருவெனவே⁴ நாட லாமே. (ஈ)

கழி லட்சணம்.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.)

தாண்டயில் சுழியொன் ருகில் தரணியில் வேந்த னுவான
தாண்டயில் சுழிரென் டாகில் தானதி கார னுவான
தாண்டயில் சுழிமூன ருகில் தனக்கொரு மூன்று பத்துள்
நீடியே யோகி யென்று நிலைக்குறி யுரைத்திட் போமே. (ஈக)

1 (பா-ம்) 2 தென்னாநாடும்.

3 மெய்யுடன் எழுபதெனரு.

4 சரநாலே.

5 குருவெனவே.

நெற்றியில் வலது பக்கம் ¹ வலம்புரிச் சுழியே நிற்கில்
சித்தமாய் உலகு தன்னில் செங்கோல்கு குடைய னாவான்
உத்தமர்க் கிடது பாகம் உகந்திடம் புரியாயத தோன்றில்
நித்தியா நந்த யோகம நீலைக்குறி தோன்று மனறே. (௭௨)

வலத்தினில் தோளி னுள்ளே வலம்புரிச் சுழியோன றுகில்
தலத்தினில் பெரியோ னாவான தனக்கின்ப் பொருளும் சேரும்
குலத்தைஉத் தரிக்க நல்ல கூாமனத துடனே வாழ்வான
கலைக்கவும் இடாகள் வந்து காணிபா தென்று சொல்லே. (௭௩)

மாப்பிடை வலது பாகம் வலம்புரிச் சுழியு மாகில்
மீறியே கொடுங்கை தொட்டு விளங்கிய பாதம் மட்டுநு
சீர்பெற வலம்பு ரியாய்த் தெளிந்திடச் சுழியு மாகில்
சுரிய சுழிகள் நனறே கூறுவோம் இனனக் கேளே. (௭௪)

தனக்கொரு உளவ காலை வலம்புரிச் சுழியு மாகில்
சினத்தினில் மூன்று பததுள தேசமே ஏறி நிற்பான்
தனித்தனிக் குறிக னெல்லாம் இடம்புரி யாக தின்றால்
மனத்திலே ² விசன மென்று வாழ்முனி உரைத்தா னாலே. (௭௫)

இப்படி இடது பாகம் இடம்புரி யிருந்தால் சொல்வேன
ஒப்பிய தனக்கை பாடல தேடியே ³ உண்ண லாகும்
செப்பிய வலது சுறஞய்த தெளிந்திட வறுமை யாகும் ⁴
தப்பிலரச் ⁵ சாநா லாலே தானெடுத்த னுரைத்தா ரன்றே. (௭௬)

கொடுங்கையில் இரண்டி லேதான குணமுடன சுழியி ருந்தால்
நடுங்கிய திருட னென்று நாலஞ்சன கட்டு ளாவான
தொடங்கிய இடஞ்சற் றுகில் தோன்றிடுங் குறிதப் பாமல்
மடங்கிய வலஞ்சற் றுகில் வந்திடா தென்று சொல்லே. (௭௭)

காலமுன சொன்னாற் போலே காட்டிய சுழியு மாகில்
சிலமாய் விவங்கு வந்து சோந்திடு மெனறே சொல்லும்
பால்வலம் புரிய தாகில் பகாந்திட வேணபாம் சொன்னோம்
கோலமாய் விவங்கு தானும் வந்திடா தென்று சொல்லே. ⁶

(நந்தி தூல முற்றும்) (௭௮)

(பா-ம்) ¹ பாகம்.

² மனத்தினில்.

³ உண்களும்.

⁴ வண்ணமயாகும்.

⁵ தப்பிலரசு.

⁶ கோலமா முனிவர் சொன்ன குறிப்பினை சுதித்த கொள்கை.

அதிகப் பாடல்கள்

சிறுவிரல் தனனி னின்று தாச்சனி யனவுந் தீரா
 அறுவரை கிடந்த வற்றால் ஒழிவது மாயு ளேது
 நறுமலர்த் தான்க னொத்து நசைந்துவோ வெழாது நன்காய்
 உறுபர டொத்த வாற்றால் உலப்பருந் திருவி னுவான.

அங்கையின வரைகள் அறப மாகியும் சிவந்து மேய
 சங்கொடு குலிசத் தோடு தனுவனி மகரம் போல
 இங்கிவன றன்பால் வாய்த்த இலக்கணம் கிடகை தனன
 [கடைசி அடி கிடக்கவில்லை.]

நநதிநூல் நூற்றுப் பதது நனைமசோ இநநூல் தனைச்
 சிந்தையில் உணர்ந்து நனையுத் தேருமே பலனசொல வேராகு
 இநதமா வுலகி னுள்ளே யாவரும் வணக்கம் செய்வார்
 எந்தையா நநதி பாதம் இடையுரு தேததி வாழவீர்.

பிற்சேர்க்கை—1.

மகளிர் இலக்கணம். .

[அதிவீரராம பாண்டியர் எழுதிய காதிகண்டம் என்னும் நூலின் மூப்பத்தேழாம் அததியாயம ; தனி நூல்போலவும் வழக்கில் உள்ளது.]

1. நணனு கோத்திரம் ஒன்றினில

உதித்துளோர் நலிதரு பினியுற்றோ

பெணவு லுதுஉயர் நனமகப்

பெறுகிலாப் பேதையா வழிவந்தோ

மணணில் நிறைவான பழிபடு

மரபினில் வந்துளோர் வரைபாந்தள்

விணணின் மீலாநதி பறவையின

போஉளோர் வேட்டிடல விதி அனறே.

[ஓரே கோத்திரத்தில் பிறந்தவர்கள், நலிவையே கொடுக்கும் விபாதி யஸ்தர்கள், பெருமபழிபெற்ற மரபில் பிறந்தவர்கள், ஆண் குழந்தை பிறக்காத குடும்பத்தில் தோன்றியவர்கள். மலை, பாம்பு, நகத்திரம், ஆறு, பறவை ஆகியவற்றின் பெயரைத் தரித்தவர்கள், இவ்விதம் உள்ள மாதரை மணக்கலாகாது.]

2. இனிய மெனமொழி புடையளாய்த்

தன்னினும் இனையளாய் எவரோடு

முனிவி கந்திடு குணத்தளாய்ப்

பொருந்திய முயற்கறை ஒழிந்தோக்கு

பனிசெய் வெணமதி முகத்தளாய்

மைந்தர்கள் பலரோடும் பிறந்தாளாய்த்

துனியி லாதநற் கனனிய

வேட்டிடல தொனமறை வழக்காமால்.

[இனியமெனமொழி உடையவள், தன்னினும் வயதில் இனையவள், எவரிடமும் கோபிக்காமல் சாந்த குணம் வாய்ந்தவள், முயல் ஆகிய களங்கம் நீங்கப்பெற்ற வெண்மதிபோல் குளிர்ச்சி பொருந்திய முகத்தை உடையவள் ; அண்ணன் தம்பிகள் பலரோடு பிறந்தவள், ஐயம் இல்லாதவள் இத்தகை மாதரை மணத்தல்வேண்டும்.]

3. இழிந்த புனகுலத் தாதல்தன

குலத்தினும் இயல்புற மேம்பட்டுக்

கழிந்த நற்குலத் தாதல்பொன

அனையவர் கவன்உடை வடிவெல்லாம்

மொழிந்த நூல்வழி பிறந்தமெல்

உருவினா முகிணமுலை முயக்குற்றால்

அழிந்தது பொருநல் லுணாவு ; அழல்

நிரயமும் ஆங்குஅவாகு அணித்தாமால்.

[தாழ்ந்த அறபமான குடியில் பிறந்தவன், தன் குலத்தைக்காட்டி
லும் இயல்பாகவே மேம்பட்டு, பிறகு அநநியிலிருந்து குறைந்த குலத்
தில் பிறந்தவன், அழகுவாய்ந்த உருவம் எல்லாம் கூறிய (சாமுத்திரிக)
நூல் வழியினின்றும் பிறழ்ந்த வடிவ உடையவன், ஆகிய பெண்களை
மணக்கும் ஆடவருடைய நற்புத்தி ஒழிந்துபோகும் ; அக்கனி மயமான
நரகமும் நெருங்கும்]

4. அரக்கு எறிந்தசெந் தாமரை

எனச்சிவந்தது அருமபிய வியாலினறி .

பெருத்தல் அஃகுதல் இனறிமெல்

அனிச்சமேற பெயாபபினுங் குழைவாசி

உருத்த ஐமமையோடு உளளடி

அமைந்ததின உறுவரை கொடிமீனம்

தரித்த சககரம் வளைகுடை

போனமெனில் தககமன னவாககாமா .

[உளளங்கால் அரக்கை வேண்ட செந்தாமரை மலர்போல் சிவந்து,
வோவை அருமபாமல், பூரித்தல் குறைந்தல் இல்லாமல், மிருகுவான்
அனிச்ச மலரை மிதித்தாலும் குழைந்து உருத்துவதாக அச்ச வடிவாசி
அதில உள்ள ரேகை கொடி, மீன, சககரம், சங்கு, குடை ஆகியனவபோல்
இருந்தால் அரசன தேவியாவான்.]

5. நடுவு மெல்விரல் அளவுமேள்

நோக்கிவ வரைநன் கி ந்துற்றால்

அடையு நல்திரு ; பாநதளவெம்

போளலி யாயமயிக டழுதேபோல்

உடைய நீளவரை கிடந்திடின

நன்குரவு ஒழிவுறத் துயமேலும் ;

வடிவ மைரத்தற பெருவீரல்

திரண்டுளில் லாயந்திடிற் திருவெய்து .

[மெல்லிய நடுவிரலின் அளவுக்கு மேல்நோக்கி ஒரு ரேகை தெளி
வாகக் கண்டால், நல்ல செல்வம் வரும் ; பாம்பு, பெரிய எலி, கழுகு
இவையான நெடிய ரேகைகள் இருந்தால் தரித்திரம், நீடகாத தன்பம்
உண்டாகும் ; பெருவீரல் உறுப்பெற்று நான்கு உருண்டு அழகு பெற
இருந்தால் செல்வம்.]

6. அனாள் மெல்லிரவு அகனறிடில்
 கைமமையாம ; நீண்டிடின திருஅங்கும் ;
 சொன்ன தனையின் அனறிமற்று
 வைய தொகுவின அறநேர்கில
 மனனு குததிரு ; நீனமேற
 பிறனா மகிந்ததிரு ; நெருக்குறமு
 இன்னா உறநீரும் தாசியாம் ;
 குறுகிடின இறந்திடும சினனாவில.

[அந்த மெல்லிய விரல்கள் விலகி இருந்தால் விதவையாவாள் ; நீண்டிருந்தால் செல்வம் குறையும் ; அவ்விதம் அனறி, கூடிய அவ விரல்கள் மிக மெலிந்திருந்தால் செல்வம் சேராது ; நீண்டிருந்தால் பிற ஆடவரை விரும்புவாள் ; நெருக்கியிருந்தால் துன்பம் மிகுந்த தாசியாவாள் ; குறுகினால் சிறிது நாளில் இறந்துபோவாள்.]

7. விரல்கள் ஒன்றினமேல் ஒன்றுநிறி
 காதலன் விந்திடும ; கனாருவாந்
 பொருள் அகனறிடும ; கடைவிரல்
 நிலத்திடை பொருந்திடா தெவிறமாதல
 பெருகு கேளவரை ஒறுத்திடும ;
 பெருவிரற்கு அடுத்த மெல் விரல்தீனி
 அரிய நாமணம் ஆறுறுமு
 பலனோடும அன்புறப் புணர்ந்திப்பாள்.

[கால் விரல்கள் ஒன்றினமேல் ஒன்று சேர்ந்தால் கனாவன் இரப்பான் ; அகனறிருந்தால் சொல்வம் நீங்கிப்போகும் ; கடை விரல் பூமியில் பாவாது மேல் நிறகுமானால், தன் காதலனை வெறுப்பாள் ; பெரு விரலுக்கு அடுத்த விரல் மெலிந்து நீண்டிருந்தால் அவள் திருமணத்திக்கு முன்னதாகவே பலனோடுகூடிய புணர்வாள்.]

8. அறவு மெனையாய் அளவின்
 பருத்திவார்வு அரும்பொடு நரம்பினறிச
 சிறிது உயர்ந்திடின நனறு ; உயர்
 நாமபொடு சேர்ந்திடில் சேனசெல்லும் ;
 உறவ ிந்திடின இரப்பும் ;
 கோனென உயர்ந்திடில் நிறப்பினுறும் ;
 வெறிய பனையிர் தீனித்திடில்
 லெதியாய் அளப்பில்நாள் மெலிந்திப்பாள்.

9. ஒளி உமிழ்ந்தநல வட்டமாய்ச்

சிறிதுசேப்பு உண்டிடு நகமெனனில்
கனிலி னேந்திரும் ; துகளஎழ
நடந்திருங் கனனிதன குலமூன்றும்
விளிவு கண்டுமறறு அயல்வாய்
புணர்நதிரும் ; மென்பரட்டு இயல்கூறின
அனிய நத்தசைநது உயாநரம்பு
எழாதுஉருண்டு அழகுஉறின இனிதாமால்.

[நகம் பிரகாசமாகவும நல்ல வட்டமாகவும சிறிது சிவந்தும் இருந்தால் இனபம் விளைவிக்கும் ; புழுதி கிளம்ப நடக்கும் பெண தன மூன்று குலத்தைச் சேர்ந்தவாகனும் இறத்தல்கண்டு. பிறப்புருஷரைக கூடுவான் ; மெனமையான பரட்டின தன்மை கூறுவதாயின, மதிரமாகத் தனை உண்டாகி நரம்பு காணாமல் அழகாக இருந்தால் நன்மை பயக்கும்.]

10. நரம்பு எழுந்துமென பரடுஉயாந

திடிலதிரு நணனுறு , குதிபநதின
நிரம்பு பேரெழில வாய்நதிடில
விழுமிய ; நீண்டிடிவ துயர்எய்தும் ;
வரம்பி கந்துஅற உயாந்திடின
ஏதிலா மணநதனில் மனம்போகும் ;
திருந்தல் இன்றிய பருத்திடிவ
அளப்பருகு செல்வம் அஃகிடுமென்றே.

[நரம்பு எழுந்து பரடு உயாநதிருந்தால் செல்வம் அணுகாது ; குதி கால் பந்துபோல் அழகாக இருந்தால் சிறப்பாகும் நீண்டால் துயரம் வரும் ; அளவுமீறி மிகவும் உயாநதிருந்தால் அயலாரிடம் காதல் கொள்வதில் மனம்செல்லும் ; செவலிதாக இல்லாமல் பூரித்திருந்தால் மிகுந்த செல்வமும் குறைந்தபோகும்.]

11. மயிர் இகத்துமேல வரவாப

பருத்திடுண வாயந்துஒளி யுடைத்தாடு
உயா நரம்புஎழாது உறுகணைக்
கால்எழில் ஓங்கினமன னவர்க்காகும் ;
செயி லாழுழந் தானுயர்
பாண்டிலாயத் திரண்டில் அழகாகும் ;
பயிலு மெனத்தை யொழிந்திடின
முனைவினை பகருமா திறிசேரும்.

[மோமம் இல்லாமல், மேலே செல்லச் செல்லப் பருத்து, இரண்டும் ஒத்து, ஒளி உடையதாக, நரம்பு தோளருமல் உள்ள கணைக்கால் அழகுடன் விளங்குதல் அரசர்களுத்தேவியாவன ; குற்றமில்லாத முழக்கால் உயர்ந்த வட்டமாகத் திரண்டிருந்தால் அழகு ; அங்கே மெனமையான தன் இல்லாவிடில் பாஸ் கொடுக்கும் தரதிபாவன் ; அல்லது, பரத்தை பாவன்.]

12. குறங்கு நீளநாம் பொருமயிர்

இன்றிமற ரென்றெடுபொன்று உறககூடி
மறங்கொள யானையின் தடக்கைபோல்

திரண்டுமேல் வரவாப் பருத்துஒங்கி

சிறந்த வாம் ; மயிர் பொருந்திடி

கைமமையா ; நீங்கிடி னாய்சேரும் ;

பிறங்கி டாதெனில் சோகெடும் ;

வனமையாய்ப் பெருத்திடின இப்பாமால்.

[தொடை நீண்ட நரம்புடன் மயிர் இல்லாமல் ஒன்றோடு ஒன்று சேர்ந்து பொருந்தி, மதயானையின் துதிகைபோல திரண்டு மேலே செல்லச் செல்லப் பூரித்து விளங்கினால் சிறப்புடையது ; மயிர் இருந்தால் விதவையாவள் ; ஒன்றற்கொன்று விலகியிருந்தால் துயரம் உண்டாகும் ; பெரிதாய் இல்லாமல் (சிறுத்தால்) சோகெடும் ; வலியுடன் பெருத்திருந்தால் பிச்சை எடுப்பாள்.]

13. எண்ணும் அங்குலம் ஓர்ஆறு

நானகதாய் எழில்பெறும் கடிநனறும் ;

வண்ணம் வாய்ந்துற உயர்ந்தம்

பத்தொடும் சதுரமாய் வளப்பெறி

நண்ணு குறுஅற நீண்டதாழ்ந்து

உயர்ந்திடின நனீமயிர் இடைசேரில்

கண்ணும் வெந்துயாப் பிணிபிடித்து

அலைப்புறக் கைமமையாய் விடுமனறே.

[அங்குலம் ஆறு, நான்கு அங்குலங்கள் பெற்று அழகு பெற விளங்குவது நல்லது. வடிவம் அமைந்து உயர்ந்த நிதமபத்தோடு, சதுரமாய் அழகு நிறையாது, மிகவும் நீண்டாவது தாழ்ந்தாவது உயர்ந்தாவது இருந்தாலும், இடையிலே ரோமம் அதிகமாக இருந்தாலும், கொடிய துன்பமாகிய பிணிகொண்டு வருத்த விதவை ஆவாள்.]

14. பருத்து உயர்ந்துஅற மெனமையாய்த்

திரண்டிடும் சகனமெல் பரிவொடும்

பொருத்து உறுக்கல் விக்குநல்

இன்பமே பூத்திடும் ; மாறாவி

அருத்தி செய்திடாது ; ஆர்அஞர்

பயக்குறும் ; அடபாட்டு அகலஅங்குல்

பெருத்த ஆமைவின் முதுகுஉயர்

யானையின் பிச்சிவாய்ந் திடினதனறே.

[பூரித்து உயர்ந்து மிகமெனமையாய்த் திரண்டிருக்கும் சகனமாயின் ஆசையோடு கூடும் கலவியில் நல்ல இன்பத்தை அளிக்கும் ; மாறாவி ஆசையைத் துண்டாது ; மிகுந்த துன்பம்கொடுக்கும் ; அழகாக எப்போதும் அகன்ற அங்குல் பெரிய ஆமைவின் முதுகுவால்வது உயர்ந்த யானையின் பிச்சிவால்வது இருந்தால் நன்மையாம்.]

18. அவ்வ யிறறெழில் தவணைமெல்
வயிறென அமைநதிடில் புவிதாக்கும்
செவ்வி வேந்தினங் குமரரை
உயிர்க்கும் ; ஆலிலைபெளச சிறப்பெய்தி
எவவி டத்தினு மயிரஉறுது
இருநதிடில் இகழருளு சிறப்பெய்தும் ;
நவ்வி நோக்கிய வயிறறினில்
அணிவரை மூன்றுஉறின நலன்ஆமால்.

[அழகிய அந்த வயிறு தவணையின மெல்லிய வயிறு போல அமையுமானால் உலகம் காக்கும் அரச குமாரரைப் பெறுவான் ; ஆல் இலைபோல சிறந்து, ரோமம் சிறிதும் இல்லாமல் இருந்தால், தாமதவற்ற சிறப்பை எய்துவான். மான விழியான வயிறறில் மூன்று அழகிய ரேகைகள் இருந்தால் நன்மை.]

19. வயிறறின மென்மடிப்பு உயர்ந்ததுநீன
சுழிபல வதிநதிடின் மலடாகிச்
செயிரப்பி னேடுதன பதிஅகன்று
எங்கனும் திரிந்துகா முழுமஇன்றிப்
பயிர்ப்பில் தாசியாம ; குடமென
முழவெஃப் பருத்திடு மெனிலநானும்
உயிர்ப்பு அவித்துஉயிர உலநதிடும் ;
மனநிரப புறறுவெந துயாசுடும்.

[வயிறறின மெல்லிய மடிப்புகள் உயர்ந்து நீண்ட பல சுழிகள் பெற்றிருந்தால் அவன மலடாகி, துன்பத்தோடு தன ப்னையவிட்டு எங்கெல்லாமோ சுற்றி, காமம் இல்லாமல், நானமற்ற பரததையாவான் ; குடம் போலவும் மத்தளம் போலவும் பூரித்திருக்குமானால் எப்போதும் மூச்சு நின்று உயிர் போகும் கஷ்டம் ; மனம் வருந்தித் துயர் உறுவான்.]

20. நீறு பூததுஉயா பூசணிக
காடியென நெல்லென வயிறுளயறில்
சோறு அளப்பில் துபததிறும் ;
அகனறிடில் துயர்உறும் ; மிகநாலில்
கூறு மாமிசைக் கொழுநனைக்
கொணறிடும் ; விலாப்புடை தசையேவி
ஊறின மென்மையாய நரம்புளழாது
அழகுறின உலப்பறு திருமே டம்.

[சாமப் பட்டத்து உயர்ந்த பூசணிககாய், நெல் ஆகிய இவைபோன்ற வயிறு ஆனால் அதிகச் சோறு உண்பான் ; பரந்திருந்தால் துன்பம் அடைவான் ; மிகவும் தொனினால் மாமிசையும் கனையையும் இழப்பான் ; விலாவில் தசை நிரம்பி மிருதுவாகி நரம்பு தெரியாமல் அழகு பொருந்தி மிருந்தால் நீங்காத செல்வம் அடைவான்.]

24. வடம்கொள வெம்முலை பணைத்துஅடி
கனத்துஇணை வாயந்துஇடை வெளியினறிக்
கடைநத செப்பினிற் புடைபரந்து
எழில்தவழ் கணகறுத திடின நன்றும் ;
தடங்கண் மங்கைதன் வலமுலை
உயர்நதிடில் ஆண்பெறும் ; தளராது
குடம்ப ஸ்ரித்து உயர் இடமுலை
உயர்நதிடில் பெண்பெறும் குறிப்பாமால்.

[மாலையணிந்த கொடிய கொங்கை ஸ்ரித்து அடிசுனத்து ஒன்றுக்
கொன்று சமமாகி இடைவெளி இல்லாமல் கடைந்து எடுத்த செப்புப்
போல் பக்கம் பரந்து, அழகு விளங்கும் முலைக்கண் கறுத்து இருந்தால்
நல்லது ; விசாலமான கணகையுடைய மங்கையின வலது கொங்கை
உயர்ந்திருந்தால் ஆண குழந்தை பெறுவான் ; தளராமல் கும்பத்தை
ஏதத இடது கொங்கை உயர்ந்திருந்தால் பெண் குழந்தை
பெறுவாள்.]

25. அடிக னததுமேல் வரவர
நோநதிடில் சிறிதுநாள அழகெய்தும் ;
வடிவம் இன்றியே திரிகைபோல்
பதிநதிடில் வசைபடு குணஞ்ஞகம் ;
ஒடிவில கணஇணை பருத்திடின
நீண்டிடின உயர்நதிடின உதிர்முழில்
கடின மாய்அற நீங்கிடு
முலையெனில் கனவிடுந தொடலாகா.

[அடி கனத்து மேல் வரவரச் சிறுத்திருந்தால் சிறிது காலம் அழகாக
இருப்பான் ; உருவில்லாமல் சக்கரம் போல் படிந்திருந்தால் நீமை பொருந்
திய வசைபடும் குணம் உடையவன் ; ஒடிதல் இல்லாத முலைக்கண் இரண்டும்
பருத்திருந்தாலும் நீண்டிருந்தாலும் உயர்ந்திருந்தாலும் ஐந்து திப்பொன்ற
முனை அழுந்தியிருந்தாலும் கடினமாய் ஒன்றுக்கொன்று முற்றிலும் விடச்
சிறுக்கும் கொங்கையாளும் அவைக கனவினும் தொடலாகா.]

26. கழுத்து அடிப்புறத்து எழு எழாது
அமைந்திடின திருவுறும் ; கவிசையாது
ஒழித்து மேலெழுந்த உயர்ந்துதாழ்ந்
திடின்திரு ஒழிந்திடும் ; அழகார்த்த
பழியில் தோன்றின குறுகுதல்
நீடல்மற் நினைமென் பண்புபால்
விழுப்பம் எய்தநின் நன்று ; தோன்
மயிர்உதின எய்கமயாய் விமென்றே.

[கழுத்து அடிப புறத்து எலும்பு தோன்றாமல் அமைந்திருந்தால் செல்வம் உண்டாகும் ; சிறிதும் அழகு தோன்றாமல் மேலெழுந்தாவது உயர்ந்தாவது தாழ்ந்தாவது இருந்தால் செல்வம் நீங்கும் ; அழகு வாய்ந்து குற்றம் இல்லாத இரு தோள்களும் குறுகுதலோ நீளுதலோ இல்லாமல் மென்மையான மூங்கில் போல் சிறப்புற்றிருந்தால் நல்லது, தோளின் மேல் ரோமம் இருந்தால் விதவையாவாள்.]

27. தோளில் எனபுமேல் எழுந்திடில்

கைமமையாம ; உலர்ந்திடின துயாள்தும்
கோளில் சநதுகள் தடைத்துதோன
றுவெனின் குற்றமொன நிலதாகும் ;
நீளகை மூலமென மயிரொடும்
உலர்ந்திடல் பருத்திடல் நெறியாகும் ;
வாளகொள செமமயிர் ஆழதலநீன
நரம்பொடு வழிபுழவோ உறினதீதாம்.

[தோளிலே எலும்பு மேலெழுந்து தெரிந்தால் விதவையாவாள் ; குற்றம் இல்லாத சநதுக்கள் தடைப்பற்று கொண்டு தெரியாமல் இருந்தால் சிறிதும் குற்றம் இல்லை ; நீண்ட கைமூலம் (அக்குள்) மெல்லிய ரோமத்தோடு உயர்ந்தும் பூரித்தும் இருத்தல் முறையாகும் ; ஒளி கொள்ளும் சிவந்த ரோமத்தோடு ஆழமாகவும் நெடிய நரம்புகளோடும் வோவை வழிந்தும் இருந்தால் கெடுதல்.]

28. உலறு பன்மயிர் இனறிநீன

நரம்பொடுளனபு உயர்ந்திடாக கரமனனும் ;
குலவு பன்மயிர் எனபொடு
நரம்புளில் கொடியவெந் துயாள்தும் ;
இலகு தாமரை நனையெனப்
பெருவிரல் இயைந்திடில் சிறப்பெய்தும் ;
அலவில் பேரெழில் அணக்கமென
முயல்வயி றுமெனக் குழைவுறே.

[சிலம்புளின்ற பல ரோமம் இல்லாமல், நெடிய நரம்போ எலும்போ தோன்றாத கை நல்லது ; நெருங்கிய பல மயிர், எலும்பு, நரம்பு தோன்றினால் மிகக் கொடிய தனபம் எய்துவாள் ; விளங்கும் தாமரை மொட்டுபோல் பெருவிரல் இருந்தால் சிறப்பு அடைவாள் ; குற்றம் இல்லாத மிகக் அழகுவாய்ந்த உள்ளங்கை மிகுதுவான முயல்வயிற் போல் குழைவாய் இருந்தால் நலம்].

இதவும் அடுத்த பாடலும் குளகம்.

29. அரத்தம் ஊட்டிய செய்யப்பொற

முறை அகவிதம் எனச்சேந்து
பொருத்து மெலவிரல் இடைவெளி
மின்றியே பொருத்திய வரைத்தாதி

யிருத்தல் நனறு ; உயர் புறங்கையின
நாம்பொரு என்புளழாது மெனதசைமூடிப்
பெருதது நீணமயி : ஒழிந்ததுளழில
வாய்நதிடல் பெட்பொரும் திருவெய்தும.

[சேநதிறம் ஊட்டிய சிவந்த பொறருமளரின் உளளிதழ்போல்
சிவப்பெய்து, இணைந்த மெல்லிய விரல்கள இடைவெளியிலலாமல்
முறையான அளவு உள்ளதாக இருத்தல் நலம் ; புறங்கை உயர்ந்து,
எலும்பு, நரம்பு தோன்றாமல் மெல்லிய தசைப்பறையுடன் பூரித்து நெடிய
ரோமம் இலலாமல் அழகு பெற்றிருந்ததால் பெருமையும் செவ்வுமும்
அடைவான்.]

30. அங்கை நீள்வரை பலஉழில
கைமனமயாம ; அன்னிடின திருவட்கும ;
தங்கு நீளநரம்பு உயர்நதிடல்
இரங்கு ; நீள புறங்கையில் தலைப்பெய்து
தங்க மாமயிர் சேறிநதிடல்
காதலன் தொலைவன் ; நீள நரம்புளயதில
பங்கமுற மூலம் நிரப்புற
நாள்தொறும் படுதது சிவவீழும்.

[உள்ளை கையில் நீண்ட பல ரேகைகள் இருந்ததால் விதவையாவள் ;
பரந்திருந்ததால் செவ்வம் குறையும் ; நெடிய நரம்பு தோன்றினால் பிசை
எடுப்பான் ; நீண்ட புறங்கையில் ஓளரகக்கூடி நிமிர்ந்த மயிர் நெருக்கி
யிருந்ததால் கணவன் திறப்பான் ; நெடிய நரம்பு தேன்றினால் துன்பம்
அடைந்து மிகத் தரித்திரமடைய, கைகாலமும் அதிகரிக்கும் துன்பத்தில்
ஆழ்வான்.]

31. இடைய குறுகற்ச சேர்ந்திடத்
தோன்றிபாது எழில்திசழ வாரமாவும்
இடைய குறுகற்ச கயலெனை
கிடந்திடின விழுமிது ; கமலம்போல
வடிவம் வாய்ந்திடின அரசனின்
கிழத்தியாய் மகப்பெறும் ; வீணாசுமை
குடைநி கர்த்திடின விண்ணவாகு
அனையாக குறைவிலகிப் பெறுமாதோ.

[இடை விலகி இலலாமல் பொருந்தச் சேர்ந்து, காண்பவரால் அழகு
விளங்கும் ரேகைகள் எல்லாம் நடுவே இலலாமல் சிவந்த கயலின்
போல் உருவம் கிடந்ததால் சிறப்புகூடியது ; தாமரை போன்ற உருவம்
இருந்ததால் அரசனிடைய தேவியாகி மகப்பெற பெறுவான் ; கிக்குசுமை
குடைபோன்றிருந்தால் தேவர்க்கு அனையாகக் குறைவற்ற சிறப்பு
அடைவான்.]

இட்டிகைபோல இருந்தால் கணவன இறப்பான ; அழகுவாய்ந்த விரல்கள் நேராக மெலிந்து பொருந்திய சந்துகள் மிகுந்திராமல் நெருங்கியிருந்தால் நல்லது.]

35. மயிந ரமபுளமுந்து உயாநதுஅற

வன்மையாய் வளைந்துநேர்ந்து இடைநீங்கில்

செயிவி னேந்திரும் ; கூடகா

நீண்டிடிவ சிவந்திடிவ சிறப்பாகும் ;

பயிலு நல்லொளி யினறியே

பொன்னமையப் பள்ளமாய் விளாபபுறமுல

துயர் உழந்திடும ; புளளியாய்

விளாபபுறில் தோயந்திடும பலரோடும்.

[மயிரும் நரம்பும் தோன்றி, மிகவும் கடினமாய், வளைந்து, மெலிந்து இடைவெளியோடு இருந்தால் துண்பம் உண்டாகும் ; கூரிய நகம் நீண்டிருந்தாலும், சிவந்திருந்தாலும் சிறப்பு அடைவான ; நல்ல பொலிவு இல்லாமல் பொன் நிறமாயும், பள்ளமாயும், வெளுத்தும் இருந்தால் துண்பம் அடைவான ; புளளியோடு வெளுத்திருந்தால் பலரோடும் இண்பம் துய்ப்பாள்.]

36. முதுகு சோந்திடும எனபுமென்

தசையினில மூடிநீண மயிரினறி

விதியின நலஸெழில் வாயநதிடின

நனறு ; கூன மேலிவன மயிரவேயநறு

ததையும் எனபொடு நரமபுளமுந்து

உயாந்துஅறத் தாழ்ந்திடிவ தீதாகும் ;

பொதிந ரமபுகோண இன்றிமென

தசையினில பொருந்திடிந கவனனறும்.

[முதுகு அதைச் சோந்த எலும்பு மெல்லிய தசையினுல மூடப் பெற்று நீண்ட மயிர இலணாமல் கிரமமான அழகு வாயந்திருந்தால் நல்லது ; கூன்விழுந்து, வலிய மயிர் நிறைந்து, நெருங்கிய எலும்பும் நரம்பும் தோன்ற, உயாந்திருந்தாலும் மிகவும் தாழ்ந்திருந்தாலும் தீமையாகும் ; பிடரியின நரம்பு கோணல் இலணாமல் மெல்லிய தசையில பொருந்தியிருந்தால் செல்வம் ; நன்றாகும்]

37. சிறுபு றத்தினில நரம்புளழில்

வனமயிர சேரிவநீண டிடிவகோணில

அறவும் வற்றிடிவ தீது;மென்

கழுத்தநால அங்குலத்து அளவாவி

உறுவ னப்பொடும் கன்னியம்

கழுகெனத் திரணடுளிர வரைமுனறு

பெறுதல் நனறு ; அதருறுநிடிவ

தாசியாம் ; பெருத்திடிவ கலனபோக்கும்.

[சிறு பக்கங்களிலே நரம்பு தோன்றினாலும், உரமான மயிர சேர்த் திருந்தாலும், மிகவும் நீண்டிருந்தாலும், கோணலாயினும், மிகவும் வறியிருந்தாலும் தீது ; மெல்லிய கழுத்து நான்கு அங்குல அளவாகி, பொருந்திய அழகோடு இன்பகமுகமரம்போல் உருட்சியாய ஒளிப்பொருந்திய மூன்று மடிப்புகளுடன் இருந்தால் நல்லது ; அது குறுகினால் தாசியாவாள் ; பூரித்திருந்தால் மாங்குலியம் இழப்பாள்.]

38. உலர்ந்து நீண்டிருந்த குறுகியின்
மயிரெழில் உலப்பறு திருநீங்கும் ;
கலந்து நீளமடிப்பு எய்திடின
மலடியாம ; நாடினநன் கலினையதி
நலஞ்சி றந்துஇரண்டு அங்குலத்து
அளவையாயத் திரண்டிருந்த நனறாகும் ;
மலிந்து நீண்டுஇரு கூறதாயப்
பருத்துவன மயிரெழில் தீதாமால்.

[உலர்ந்து நீண்டிருந்தாலும் குறுகியிருந்தாலும் மயிர தோன்றினாலும் அளவற்ற செலவம் போய்விடும் ; நீண்ட மடிப்புகள் கலந்திருந்தால் மலடியாவன ; நல்ல அழகு பெற்று நலம் சிறந்து இரண்டு அங்குல நீளம் உள்ளதாகத் திரண்டிருந்தால் நல்லது ; கனத்து நீண்டு இருபிரிவாகப் பூரித்தும் வாய் ரோமம் கொண்டு இருந்தால் தீது.]

39. அணுநரம்பு உறு மயிரெழில்
ஒழிந்திடின அழகுறும் ; வளைந்தோங்கி
நனிஇ னைத்துஅறக் குறுகிமென
மயிரெழில் அளவையதாம் ; கபோலங்கள்
இனிய வாயத்தசைந்து ஆடியின்
எழில்கவர்ந்து இனையதலநனறு ; எழில்நாளும்
கனிவு குறுகுறப் பள்ளமாய்
மயிரெழில் கடினமாய் உறில்தீதாம்.

[கனனத்தில் நரம்பு மயிர ஆடியை இல்லாமல் இருந்தால் அழகு பெறும் ; வளைந்து, உயர்ந்து, மிகவும் மெலிந்து, அதிகமாகக் குறுகி, மயிர தோன்றியிருந்தால் குற்றம் ஆகும் ; கனனங்கள் இனியனவாகத் தசைப்பற்றுடன் கனனாடியின் பொலிவைப் பெற்றிருந்தால் நல்லது ; எந்நாளும் முதிர்மல் (பூரிக்காமல்), பள்ளமாய் மயிர்பெற்றுக் கடினமாய் இருந்தால் தீது.]

40. ஒளி உயிர்ந்துநல் வட்டமாய்
எழில்குற உவாமதி எளத்தோன்றி
நனின் மெனமனம் வீசுவன்
முகம்எனின் நனறு ; கெடுதல் சேந்து

வளர்ச்செ ழும்புகீர்க கடிக்கபோல
திரண்டுஅதின நடுவண்ணா வரைசேரில்
களைக ணும்உலகு அளித்திடும்
அரசரின கிழத்தியாய்க் கஞ்சுரும.

[முகம் ஒளிலிசி நல்ல வடவடிவமாய அழகிய பூர்ண சந்திரன
பால தோன்றி மெனமையான தாமரை மலா மணம் வீசுமானால்
நல்லது ; கீழ உதடு சிவந்து செழுமையாக வளரும் பவளத் துண்டுபோல
திரண்டு, அதன நடுவே ஒரு கிறு இருந்தால் உலகுக்கு ஆதரவாகப்
பிறக்கும் அரசன தேவியாய் மகிழ்வான்.]

41. பருத்த நானைசெ கிறுத்திரண்டு
இதழளனப பகாந்திடும் வரைமேவில
திருத்த ணபுறும் ; கறுத்ததுஅறப
பருத்திடி லகைம்மையாத துயாச்சேரும் ;
பொருத்த மேலிதம் நடுச்சிறிது
உயர்நதுளழில் பொருநதிடில் தனறாகும் ;
விரித்த உலர்நதுநீண் மயிரொடும்
பொருநதிடின் மிக்கவெந துயர்கூரும்.

[உதடு பருத்தது, கயிறுபோல சிறுத்து இரண்டு இதம் என்று எடுத்துக்
காட்டக்கூடியதான ரேகை இருந்தால் செல்வம் விலகும் ; கறுத்தது
அதிகமாகப் பருத்திருந்தால் விதவையாகித் துயா அடைவான் ; பொருத்த
மான மேல் உதடு நடுவே கொஞ்சம் உயர்ந்து அழகானால் நல்லது ;
பரந்து உலர்ந்து தெடிய மயிருடன இருந்தால் மிக்க கொடிய தனபம்
அனுபவிப்பான்.]

42. முருந்து ஏறிந்துவெண் ணீனாக்கதிரா
விரித்தஒளிர் முத்தினை நீரைத்தெனனத
திருந்து வெண்பலனன நானகெனும்
தொகையவாய்ச் சிறந்திடின நனறாகும் ;
பரந்து உயர்ந்துநீண்டு அகன்றுபொன
நிறத்தவாய்ப பசுமையாய்த் தெற்றிததுக்
கரிந்து சிப்பிபேர்ன்று இருந்திடின
துயரொடும் கையறவு உறுமாடுதோ.

[மயில் இறகின் அடி வெண்குருத்தைவென்று, வெண்மையான
திலவுக் கிரணங்களைப் பரப்பி ஒளிரும் முத்துக்களை வரிசையாக வைத்தது
போல் செவ்வையான வெண்பல முப்பத்திரண்டு என்னும் தொகையாகி
நெருங்கி இருந்தால் நன்னம்பயக்கும் ; பரி, உயர்ந்து, நீண்டு, அகன்று,
பொன்னிறம், பசுமை பொருந்திய பாசிறும் பெற்றும் தெற்றிப் பட்டாக
ஒன்றோடு ஒன்று பின்னிடி, கருமை வாய்ந்தம் சிப்பிபோலும் இருந்தால்
துன்பத்தோடு தரித்திரத்தையும் அடைவான்.]

43. அணரி மேயபல் உயாநதிடில

தாய்உயிர அழிந்திடும ; தெறறுஆகில்

கணவன லீந்திடும் ; நீங்கிடில

பலரொருங் கலந்திடும் ; நாசசேந்து

தணிவின மெனமையாய் இருந்திடின

இனியன நுகாந்திடும் ; தழலவெங்கண

பணியின நாவென நுனிகவாந்து

அகனறிடின படுதுயா உறுமாதோ.

[மேல வாய்ப் பக்கத்ததில் உள்ள பல் உயர்ந்திருந்தால் அவளுடைய தாய் இறப்பாள ; தெறறுப பலலாகப் பின்னி இருந்தால் புருஷன் இறப்பாள ; இடைவெளி பெற்று நீங்கி இருந்தால் பலருடனும் கூடுவாள ; நாகஞ்ச் சிவந்து மிகமிருதுவாக இருந்தால் நல்ல போகங்களை அனுபவிப்பாள ; நெருப்புப்போன்ற கொடிய கண்ணையுடைய பாம்பின நாககுப்போல நுனி பிளந்து (இரண்டாக) அகலமாக இருந்தால் மிகுந்த துன்பத்தை அடைவாள்.]

44. நாலி ளாததிடின புனலினலீழந்து

இறந்திடும் ; நனிகறுத திடினசீறும்

ஒவறப்பெருத திடினஇரப்பு

எய்திடும் ; உயர்ந்துநீண் டிடினநாளும

யாவ தாயினும் வரைவிகந

திருந்திடும் ; அகனறிடில இகல்செய்யும் ;

மேவு நின்றஉண் நாசசிவந்து

இழுதென மெனமையா மெனினைநனறே.

[நாககு வெணுத்திருந்தால் தண்ணீரில் விழுந்து உயிர் துறப்பாள ; மிகவும் கறுத்திருந்தால் கோபம் மிகுந்தவளாக இருப்பாள ; குறை வின்றிப் பெருத்திருந்தால் பிச்சை எடுக்கவேண்டி நேரும் ; உயர்ந்து நீண்டிருந்தால் எந்நாளும் எதுவாக இருந்தாலும் ஒப்புக்கொள்ளாது தாழ்த்திப் பேசுவாள ; அகலமானால் சண்டைபோடுவாள ; உளநாகஞ்ச் சிவந்து நினைப்போல் மெனமையாக இருந்தால் நல்லது.]

45. இனை தனமையின அனறிஉன

நாஅறத் தூற்றிநீண்டு எழுந்தாங்கிட

பொனமை யாமெனின் புறநகா

எங்கனும் போககுஅயாந் திடும் ; அனறி

வன்மை யாமெனின் கள்வர்தம்

மனைவியாம் ; விளர்ப்பின்மன கலநீர்கும் ;

துன்ன ருங்கறுப்பு எய்திடின்

கொழுநனைப் பிந்திவெந் தயர்க்கும்.

[இவ்விதம் இல்லாமல், உன்னுக்கு மிகவும் நீண்ட நேரம் நிமிர்ந்த உயர்ந்து போன்றிறமாயிருந்தால் அனலிய தேசம் என்னம் செல்வான ; அல்லாமல், கடினமாக இருந்தால் சோராகளுடைய மனைவியாவான் ; வெறுத்திருந்தால் விதவையாவான் ; மிகவும் கறுத்திருந்தால் கணவியை பிரித்து மிக்க துன்பத்தை அடைவான்.]

46. இலகு பொற்கொடி மூக்கினனையு
உளசிறிது உயர்நதுநேந்து இயலாளனின்
மலரின் மென்மையாம் நீண்டுதாழ்ந்
திராதமேல் வரவா வுறநேர்நது
நிலவு மென்துனை சிறுத்ததிரு
புறங்களு டோபெருச சமனாகில்
உலக மியாவையும் கைதொழுது
வத்திமே ஒணமொத் திருவொப்பான்.

[பொற்கொடி என விளங்கும் மாதா மூக்கு, உளளே என்மறு சிறிது உயர்ந்து, சிவந்து, எள்ளின பூவைப்போல நீண்டு, தாழ்ந்திராமல், மேலே செல்ல செல்ல மிகவும் குறுகி, நாகிதனாவாம் சிறுத்து இடபுறமும் சிததுச் சமமாக இருந்தால் எனலா உலகம் வளையித் துதிக்கும் ஒளி வீசும் தாமரை மலரில் வசிக்மும் திருமுகினை ஒத்திருப்பான்.]

47. கருமை மாய்நுனி வீனந்துஇடை
பளளமாய்க் சலிழந்துஅறப் பருத்தஒலி
அருண் மாய்நுனி பருத்திடின
கைம்மையாம் ; சிலதியாம் மடிப்புறமுல் ;
உருவு தேர்நதுஅறக் குறுகிடின
கலதியாம் ; உறுக்கள கவித்துஒண்பல
தெரிவு முதுகண னரிக்குறது
இளைநக செயதிடின இனிதாமால்.

[கருநிறம் உடையதாகவும், நுனி வீனந்தும், நந்தியே பளளமாகவும் கவிழ்ந்தும், மிகவும் பூரித்தும், உயர்ந்தும், சிவந்தும், நுனி பருத்திருந் தாலும் விதவையாவான் ; மடிப்பு ஆனால் குற்றேவல் புரியும் தோழியாவான் ; உருவம் தேய்ந்து மிகவும் குறுகினால் முத்தேவியாவான் ; சிறிக்கும்போது கறுப்புச் சிறித்து ஒளிவாய்ந்த பல தெரியாமலும் கன இளைகாமலும் இருந்தால் நன்மை பயப்பதாகும்.]

48. சொல்லு மாறுஅல்ல உறுநளக்
புரிந்திடின தோம்புறம் ; துமமுதகால
மெல்ல மெல்லென இருமுறை
மும்முறை துமமுதல் விதியாகும் ;
அல்ல நீசு ; கண்மணிகுத்து
இமைநுதற் அயல்புடம் விளர்ப்பாடுச்
செ அரிக்களட மெந்துகடம்
குலியின செவவிவாய்ந் திடினதவரும்.

[மேலே சொல்லியவிதம் அல்லாமல் நகைபுரிவானானால் குற்றம் அடைவான் ; தும்மும்போது மெல்ல மெல்ல இரண்டுதரம் மூன்றுதரம் தும்முதல் முறையாகும் ; அல்லவாயின தீது ; கண்ணில மணி கறுத்து, இமையும் கறுத்து மணியைச் சுற்றிய பககதது இடம் வெளுப்பாதி மெல்லிய செவ்வரி படாநது, கடைக்கண சிவந்து பசுமையான குவளை மலர்போல் செவ்வையாய் இருந்தால் நன்மையாகும்.]

49. கண்ட யாநதிடில் ஆயுள்போம் ;
வட்டமேல கலந்திடும் பலரோடும் ;
அண்ணல் யானையின கணநிகர்
அமைந்திடில் அகற்றுதல் குணனாகும் ;
வண்ண மெனப்புற நிறமெனின்
நற்குணம் வாயநதிடாது ; அறச்சேப்பின்
உண்ணுங் காதலன் உயிரினை ;
ஆழுமேற் சிலதியாய் உழல்கிற்பான்.

[கண்ட யாநதிருந்தால் ஆயுள் போய்விடும் ; வட்டமாக இருந்தால் பல ஆடவர்களைக் கூடுவான் ; பெருமை வாய்ந்த யானையின கண்ணை ஒத்திருந்தால் அவனை விலக்கிவிடுதல் நல்லது ; அழகிய புருவின் நிறமானால் நல்ல குணம் பெறமாட்டான் ; மிகவும் சிவந்ததால் கணவன் உயிரைக் குடிப்பான் ; அழந்திருக்குமாயின குற்றேவல் புரியும் தோழியாதி வருந்துவான்.]

50. ஆனகண ஓபுறின் கலவியில்
விழைவுறும் ; ஆநமே தியின்கண்ணே
போன்று மாறுகண் ணாகியும்
இருந்திடை பொலிவிலை ; இடபாலின்
என்று நோக்குறின் சிலதியாம் ;
வலப்புறத்து இனையந்திடிள் மலபாரும் ;
நான்ற தேனிறம் அமைந்திடில்
இருந்தி நன்னிவான் சிறப்பெய்தும்.

[பகவின கண்போல் இருந்தால் கலவியில் விருப்பம் கொள்வான் ; ஆடு, எருமை ஆகியனவபோன்றிருந்தாலும், மாறுகண் ணாகியும் பொலிவு பெறமாட்டான் ; இடபக்கம் சாய்ந்து பார்த்தால், குற்றேவல் புரியும் தோழியாவான் ; வலப்புறமாகுல் ஸாடி ; ஐக்கினைற தேன் நிறம் கொருந்தினால் மிகுந்த செல்வம் பெற்று உயர்கீர்த்தி அடைவான்.]

51. இனையின் மெய்யிற் பருத்தஅற
நேரித்திடாது எழினொழும் கறுப்பெய்தின்
கனமையும் நல்கு ; பொருமையாய்
பருத்தென இவ்வென உறப்புகா ;

சமர்மு கத்துவில் போனறுஅற

மென்மையாய்க் கருமைசார்ந்து எழிலாகி

உமிழ்க திர்க்கொடிப புருவம்மற்றொன

ஞொடொன்று உறுதெனின மிகநனமும.

[கண் இமையில் மெல்லிய மயிர பருத்து மிகவும் குறுகாமல் அழகுடன் கறுத்திருந்தால் நல்ல செல்வம் சேரும் ; பொன நிறமாய்க் கனத்து நடுநடுவே விலகி இருந்தால் ஆகாது ; புருவம் போககனத்து வில போல வளைந்து மென்மையாகக் கறுத்து, அழகு பெற்று, கிரணங்களைப் பொழியும் கொடிபோல ஒன்றோடு ஒன்று சேராமல் இருந்தால் மிகவும் நல்லது.]

52. புருவ மெனமயிர் பருத்துநீண்டு

இடையிடை அகன்று பொன்னிறமாகி

விரவி ஒன்றொடொன்று உற்றிடிச்

அருத்துயா மேவும் ; அம் செவிநாபபண

உருவ நனசுழி இருந்திடின

நனமக ஷயித்திடும ; உதிப்பினறி

மருவு பனமயிர் நரம்புளமுநது

உயர்நதுமேல் வளைந்திடின தீதாமால்.

[புருவத்தில் உள்ள மெல்லிய ரோமம் பருத்து நீண்டு நடுநடுவே விலகிப் பொன்னிறமாகி இருபுருவங்களும் ஒன்றோடு ஒன்று கலந்து இருந்தால் கொடிய துன்பம் அடைவான் ; அழகிய காதின் நடுவில் அழகிய நல்ல சுழி இருந்தால் நற்புதலவரைப் பெறுவான் ; தோற்றம் இல்லாமல் மயிர மிகுதியும் சோந்து நரம்பு தோன்றி உயர்ந்து மேலோக்கி வளைந்திருந்தால் தீமையாகும்.]

53. நெற்றி மூவிரல் அகலமாய்க்

சினமயிர் நெறித்திடு நரம்பினறிக்

குறற மினறிவெண் பிறையென

இருந்திடின குலவிப திருவெய்தும ;

உற்ற சொத்திக ரேகைசோந

திடில்அவள உரிபனமன னவர்க்கெனப ;

நெற்றி நீளநரம் பொருமயிர

அணிந்திடின சோகுவுள் பஸ்ரோமம்.

[நெற்றி மூன்று விரல் அகலமாய், சிறுரோமங்களும் நெறித்திடும் நரம்பும் இல்லாமல், குறறம் இல்லாமல், வெண்மையான பிறைச் சந்திரன் போல் இருந்தால், செல்வம் வந்து அடையும் ; கவனதிகையின ரேகை பொருந்தியிருந்தால் அவள் அரசன் தேவி என்பர் ; உடைய நரம்பும் மயிரும் சேர்ந்திருந்தால் அவள் பஸ்ரோமம் கூடுவாள்.]

54. ஒழுதி வார்ந்தொளிர் சீமந்த

ரேகை தனகு உறநிடின சிறப்பெயதும் ;
பழுதில் சென்னிமேல் உயாநதுஅணி
வட்டமாய அழகுறின டலையதும் ;
கழிய வீங்கிடின விதனவயாம ;
நீளுமேல் காமுறும் பலர்பாலும் ;
எழில் அகன்றுஅற இருந்திடின
யாவரும் இஃழதர இரப்பாமால்.

[வரிசையாக நீண்டு அமைந்திருக்கும் சீமந்த ரேகை எண்ப்பெய்மையின வகிடு நனறாகப் பொருந்தியிருந்ததால் சிறப்பு அடைவான ; குற்றம் இல்லாத சிவசு மேலே உயாநது அழகான வட்டவடிவாக இருந்ததால் பண்ண அடைவான ; மிஷ்டம் பருத்ததால் விதனவயாவான ; நீண்டிருந்ததால் பலரீதுய ஆனசுகொளவான ; அழகு இல்லாமல் இருந்ததால் யாவரும் பழிக்கும்படி பிச்சை எடுப்பான.]

55. கரிய மையினை நூற்றென

வளாநதுமென கடைகுழன்று அறநோகின
முருகு வாயமடுத தளிநிறம்
பூததுற முறைமுறை தெறிப்பாகிப்
பெருகல் நீளுதல் குறுகுதல்
வளாகடை பிளந்திடல் இலையனறிப்
பொருவில் மேன்மையாய தெறித்திடின
அவிமலாப பூங்குழல் இனிதாமால்.

[வண்டு மொய்க்கும் மலர் சூடுமழை : கருமைபான மையைப் பூசியது போல நீண்டு வளாநது நுனி குழைந்திருந்தாலும், மிகவும் மெலிந்திருந்தாலும் தேன குடிக்கும் வண்டின நிறம்கொண்டு வரிசையாக நேராயிருந்தாலும், பெருகுதல், நீளுதல், குறுகுதல், வளங்கின்ற நுனி பிளவுபடுதல் ஆகியவை இல்லாமலும், சமானம் இல்லாத மேன்மை பெற்று தெறித்திருந்தாலும் இனிபதாகும்.]

[நுனி பிளந்து, நடுவே லிலி, மிகவும் கடினமானதாகே குழைவு இல்லாமல், அழகில்லாமல் செந்நிறம் வாய்ந்தும், பொன்னிறம் உடையதாயும் இருந்தால் மிகக்கொடிய துன்பம் உண்டாம்; நெற்றியிலே கொடிபோன்ற நீண்ட புருவத்தின நடுவே, சிவந்த மறுவிருந்தால் கடல்கூழ்ந்த பூமியைக் காக்கும் அரசி ஆவாள்.]

57. இப்படி றத்தில்தல் தழும்புமென

புளனிசேப்பு எய்திய மறுவுண்டேல்

அடுக்கு நலதிரு; வலமுலை

தனலிலதழுமபு அணிமறு உளதாகில

கடற்பு விகுஞ்ரு திலகமாம

புதல்வனவேற கண்ணிய பொருநால்வா

வடத்தின மெல்லிலை நலவெழில

கவற்றிய வயிறுவாய்த திடுமென்றே.

[இப்பக்கத்தில் நல்ல தழும்பு, மெல்லிய புளனி, சிவந்த மறு ஆகியவை இருந்தால் நல்ல செல்வம் வரும்; வலது கொங்கையில் வடு, அழகிய மறு ஆகியவை இருந்தால், உலகத்துக்கு ஒரு திலகம் போன்ற மகன, வேல போன்ற கண்ணையுடைய புத்திரர்கள் நால்வா ஆகியோரை ஆவர்த்தின தளிர் இலை போன்ற தன வயிறறில் பெறுவாள்.]

58. சேந்த நனமறு மூக்கினுள

நுதியினடச் சோந்திடின உலகானும்;

வேந்தா நனமனைக விழத்தியாகு

அல்லது மேவுரு முனசொன்ன

காந்து நனமறுக கறுப்பெனின

துயரொடும் கைம்மையாம்; அல்தென்னின

தோயந்த கேளவரைப பிழைத்துஅலர்

தூற்றிட எதிலா ரொடும்தோயும்.

[சிவந்த நல்ல மறு மூக்கினுள்ளே முனையில் பொருந்தியிருந்தால் பூமியை அரசு புரிவாள்; அரசன பனைவிக்கு அனறி வேறு யாருக்கும் தோன்றாத ஒளி பொருந்திய இந்த மறு கறுப்பாக இருந்தால் துன்பம் அடைந்து விதவையாவாள்; இல்லையானால் தன்னக கூடிய கணவனைக் குற்றம் செயது பிறர் பழித்துத் தூற்றும்படி அன்னியபோடு கூடுவாள்.]

59. இப்படி றத்தவாப கைதனில

கழுத்தினில் இருவெலி தனிலவற்ற

கொடிற்றில் நனமறு வுடத்தெனின

முன்னர்நற் குமாளைப் பெறுகிறபாள்;

62. கடிதொ டங்கிவந்து அலகுலமட்டு
ஒருசுழி கிடந்திடில் கணவனசேய்
முடிவர் ; மென்கடி முதல்வயிறறு
அளவினும மொழிந்தநீள் சுழிமேலின
உடைய காதலன இறந்திரும் ;
ஆயினடச் சுழியிரண்டு உறுமாயின
வடுவில் கன்னியங் கற்பழிந்த
அலர்புனை வம்பலாககு இடனாகும்.

[கடிதடம் தொடங்கி எடுப்பான அலகுலமட்டும் ஒரு சுழி இருந்தால் கணவனும் மக்களும் மரிப்பா ; கடிதடம் முதல் வயிறு வரையில் அதற்கைய நீண்ட சுழி இருந்தால் அவன் கணவன இறப்பான ; அல்லிடம் இரண்டு சுழி இருந்தால் அவன் கற்பழிந்த அலர் தூற்றும் வம்பர்க்கு இடமாவான்.]

63. கண்ணில் மெனசுழி யுடைத்தெனிற
கைம்மையாம ; அனறெனில் கற்பேகும் ;
நண்ணு மூக்கினில் சுழியுறின
கற்புறும் ; நலங்கெழு செவிமீதில
வண்ண வார்முல வகாசசியில்
வலஞ்சுழி வதியின நாயகனஆவி
உண்ணும் ; உச்சியில் ஒருசுழி
இருசுழி யுறறிடில் கணபோகரும்.

[கண்ணில் மெல்லிய சுழி இருந்தால் விதவை ஆவன ; அல்லது கற்பு இழப்பான் ; மூக்கில் சுழியிருந்தால் கற்புடையவன் ; நலம் நிறைந்த காதலினமீதும், அழகிய கேசத்தின் வடுவிலும் வலஞ்சுழி இருந்தால் கணவன் உயிரைக் குடிப்பான் ; உச்சியிலே ஒரு சுழியோ இருசுழியோ இருந்தால் மங்கலியத்தை இழப்பான்.]

64. நெற்றி மேல்வலஞ் சுழியுறின
அவளதனை நீக்குதல குணனாகும் ;
முற்று மெனசுழி வலமஇட
மாய்ப்பிடர் எய்திடின் ஓர்ஆணடில்
பெற்ற வினனுயிரக கேளவனை
இழந்திரும் ; பெட்பொரும துயில்போது
பற்க நித்திடில் பலை
இலக்கணம் பயிலினும் கொளலஆகா.

[நெற்றியில் வலஞ்சுழியிருந்தால் அவளை விலக்கிவிடுவது நன்மை ; மெல்லிய சுழி வலமாகவும் இடமாகவும் கழுத்தில் இருந்தால் அவள் ஓர் ஆணடில் தன் உயிர்க்காதலனான கணவனை இழப்பான் ; அழகோடு துயிலும்போது பல்லைக்கடித்தால் வேறு நல்ல ஸ்சணங்கள் பார இருந்தாலும் அவனைக் கொள்ளுவது ஆகாது.]

65. அரையில் மெனகழி உடையனேனும்
 கன்னியங் கறபினுக்கு அயலாவாள ;
 உமைசெய நூல்முறை இலக்கணம்
 அனைத்தையும் ஒருங்குவாய்ந் தனளேனும் ।
 பொருவி னறகுணம் பொருநதுதல்
 வேண்டு(ம)மென பூவழுமல படைவாளகண் .
 திருவ னூர்களதம் இலக்கணம்
 உரைத்தனம் ; டணவ்னை தெரிநிறபாம்.

[உரையில் மெல்லிய சுழியை உடையவள் அழகான கற்புக்கு அவள் கன்னியம் ஆவாள் ; சாமுத்திரிக நூலில் கண்ட இலட்சணம் அதைத் தரும் பெற்றிருந்தாலும், ஒப்பற்ற நற்புணங்கனையும் அடைந்திருத்தல் வேண்டும். மெல்லிய மலர் சூடிய கூந்தலையும், வாள போன்ற கண்ணையும் பெற்ற லக்ஷ்மிபோன்ற மாதாக்கள் இலக்கணம் இதுவரையில் சொன்னும், மணம் செய்யும் முறையை மேலே கூறுவோம்.]

பிர்சேர்கை-2

வராஹமிஹீரர் இயற்றிய பிரஹத் ஸம் மீதை
அறுபத்தெட்டாம் அத்திபாயம்

புருஷ ஸ்சனாம்

(1) சாமுத்திரிக ஸ்சனாததை அறிந்த சமாததன முதலில் மனிதனுடைய உபரம், கனம், நடை, சரீர புஷ்டி, வலிமை, நிறம், எண்ணைக் கசிவு போன்ற பண்பளப்பு, குரல், இயற்கைக் குணம், தோற்றத்தில் பிரதிபலிக்கும் சிலம், உடல உறுப்புகள், உடற் காந்தி ஆகியவற்றைக் கவனித்து அவனுடைய கடந்த காலததையும் எதிர்காலததையும் சொல்லுகிறான்.

(2) அரசனுடைய பாதங்களே வேர்வை யில்லாமலும், மிருதுவான உள்ளங்கால்களை உடையனவாயும், தாமரை மலரது உட்புறத்தின் காந்தியைப் பெற்றும், நெருங்கிய விரல்களையும், அழகிய சிவந்த நகங்களை யும் உடையனவாயும், நனைமைந்த குதிகால்களைப் பெற்றும், வெது வெதுப்பாகவும் நரம்பு எழாமலும் நன்றாக மறைந்த பாதங்களை அடாதும ஆமை யோடு போன்ற புறவடி (புத்தத்தின் மேற்பாகத்தை)ப் பெற்றும இருக்கும்.

(3) பாதங்கள் முறம் போன்ற உருவம் கொண்டும், முடாடாகவும், வெளுத்த நகங்களைப் பெற்றும், வளைந்து கோணாலாகவும், நரம்பு நிறைந்தும், நடை உலாந்தும், விரல்கள் விலகியனவாகவும் இருந்தால் வறுமைத் துன்பத்தைக் கொடுக்கும். நடு உயர்ந்த பெரிய பாதங்களானால் வழி நடக்கவேண்டும். கஷாய நிறமானால் வாயிர் நாசம் ஏற்படும். உள்ளங்கால் கூட மண நிறமானால் பிரமமஹத்தி செயவான். மஞ்சள் நிறமானால் கூடத்தகாத பெண்டிருடன் கூடுவான்.

(4) கணைக்கால்கள் திரண்டும், அடாததியற்ற ரெல்லிய ரோமங்களை யுடையனவாகவும், தொடைகள் யானைத் துதிகைபோலவும், முழங்கால்கள் பருத்து, ஒன்றையொன்று சூததம் இருந்தால் அவன் அரசனாவான், கணைக்கால்கள் நாய, குள்ளநரி ஆகியவற்றினுடையவைகளைப்போல் இருந்தால் செல்வம் இல்லாதவன்.

(5) அரசனுக்கு (உடலில், மயிர்க்கால் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு ரோமம் இருக்கும். வேதம் வல்லார்களுக்கும் கட்டுறார்களுக்கும் ஒரு காலில் இரண்டு ரோமம் இருக்கும். மூன்றாம் அதற்கு மேலும் இருந்தால் அவர்கள் வறுமையையும் துன்பத்தையும் அடைவா. தலையிரும இம் மாதிரியே நனமையாகவும் தீமையாகவும் இருக்கும்.

(6) முழங்கால் சதைப் பற்று இல்லாமல் இருந்தால் உவன் பிற நாட்டிலே இறப்பான். சிறியதாச இருந்தால் சௌபாகியம் உண்டாகும். அகன்று விகாரமானால் தரித்திரன் ஆவான். தாழ்ந்திருந்தால் பெண்டிர் அவனை வெற்றி கொள்வர். சதைப்பற்றுக் கொண்டிருந்தால் அரசர்மை கிட்டும். பருத்திருந்தால் நீண்ட ஆயுள் அடைவான்.

(7) லிபகம் சிறுத்திருந்தால் தனவான ஆவான் ; பருத்திருந்தால் பிள்ளையிலாதவன் ; இடது பக்கம் சாய்ந்திருந்தால் செல்வம் குறைவு. கோணலாக இருந்தால் செல்வம், புத்திரப்பேறு இல்லாதவன். கோணலாக இல்லாவிட்டால் பிள்ளைப் பேறு உடையவன். கீழ் போக்கானால் வறுமை. நாமு எழுந்திருந்தால் புத்திரப் பேறு குறைவு. துணி முடிப்புப்பால் பருத்திருந்தால் சுகத்தை அடைவான். மிகுதுவாகில் மேலோகம் போன்றாவ ஏற்படும்

(8) உரையால் மூடியது போன்ற லிபகமானால் அரசன் ஆவன். நீண்டிருந்தாலும் வலுவற்றிருந்தாலும் செல்வம் அற்றவன். நேராகவும் உருண்டே இருக்குமானாலும், மென்மையான நாமு எழுந்திருந்தாலும் தனவான ஆவான்.

(9) ஓற்றைப் பீஜம் உடையவன் நீரில் மரிப்பான். ஒன்றுக்கொன்று விததியாசமாக இருந்தால் பெண்களிடம் சபலம் கொண்டவன் ; இரண்டும் சரியாக இருந்தால் அரசன் ; மேல இழுத்துக்கொண்டிருந்தால் அற்பாயுசு ; கொங்குபவையானால் நூறு வயது இருப்பான்.

(10) மணி சிவந்திருந்தால் செல்வம் நிறைந்தவன் ; வெளுத்தும் கறுத்தும் இருந்தால் பொருள் அற்றவன். சிறுநீர் ஒசையுடன் விழுந்தால் சுகம் அனுபவிப்பான் ; ஒசையில்லாதிருந்தால் வறுமை.

(11) சிறுநீர் வலம்புரியாக இரண்டு மூன்று நான்கு தாரைகளாக விழுந்தால் அரசன் ஆவான். சிதறி விழுவதானால் செல்வம் அற்றவன்.

(12) சிறுநீர் வகதாரையாகச் சுழன்று விழுந்தால் மிகுந்த அழகோடு புத்திரன் அடைவான் * மணி உயர்ந்து சமமாக இருந்தால், உவன் செல்வம், பெண்கள், ரததினம் ஆகியவற்றை அடைவான்.

(13) மணி நடுவில் தாழ்ந்து இருந்தால், பெண்களையே பெறுவான் ; அதனோடு வறுமையும் உறுவான் ; நடுவில் உயர்ந்திருந்தால், காலநடைச் செல்வம் மிகுந்தவன் ; தடித்திருந்தால் வறுமை

(14) சிறுநீர்ததுவாரம் நன்கு உலர்ந்திருந்தால், செல்வம் இல்லாதவனாகவும், குறியாகவும் இருப்பான். சுககிலம் மலாபோன்று நறுமணம் வீசினால் அரசனாவான்

(15) சக்கிலம் தேன மணம் கமழ்ந்தால் மிகுந்த பணக்காரனாக இருப்பான் ; மீன நாற்றம் கொண்டிருந்தால் அநேகம் பிள்ளைகள் பிறப்பர். நீர்தது (தடிப்பு இல்லாமல்) இருந்தால் பெண் குழந்தைகளை அடைவான் ; இறைச்சி நாற்றம் கொண்டிருந்தால் வெகுபோகி.

(16) சக்கிலம் சாராய நாற்றம் வீசினால் யாகம் செய்வான் ; உலர் நாற்றமானால் வறுமை எய்துவான். சிக்கிரமாய்ப் போகம் செய்பவன் நீண்ட ஆயுள் உடையவன் ; அவ்விதம் இல்லாதவன் அற்பாயுசு கொண்டவன்.

* வேறு பாடத்தின்படி 'நல்ல அழகு வாய்ந்தவன். ஆனால், புத்திர பாக்கியம் இல்லை' என்று ஆகும்.

(17) பிருஷ்டபாகம் (சூத்தாம்பட்டை) மிகவும் பருத்திருந்தால் வறுமை அடைவான் ; சதைப்பற்றுடன் சமமாக இருந்தால் இன்பம் அனுபவிப்பான் ; பாதி அளவே இருக்குமாயின் நோயால் பீடிகைப்படுவான் ; தவையினுடையதைப்போல் இருக்குமானால் அரசனாவான்.

(18) இடை (க.) சைத்தினுடையதைப்போல் இருந்தால் அரசனாவான் ; குரங்கு, ஒட்டகம் ஆகியவற்றின் இடையை ஒத்திருந்தால் செல்வம் நீங்கியவன் ஆவான் ; அடி வயிறு (மேடு பள்ளம் இல்லாமல்) சமமானதாக இருந்தால் சுகம் அனுபவிப்பான் ; குடும், தட்டு ஆகியவை போலானால் ஏழை வான்.

(19) வீணா குளாவின்நீர் சதைப்பற்றுடன் இருந்தால் டணக்காரன் ஆவான் ; பள்ளமாகவும் கோணலாகவும் இருந்தால் வாழ்க்கைவினபத்தை அனுபவிக்காட்டான் ; மேடு பள்ளம் இல்லாமல் சமமான வயிறு ஆனால் போகத்தை நனகு அனுபவிப்பான் ; தாழ்ந்திருந்தாலோ போகம் இல்லாதவன் ஆவான்.

(20) (மேல்) உயிற்று உயர்ந்திருந்தால் அரசன் ஆவான் ; சமமாக இல்லாத மனிதர்கள் வகைக் கடாவத்தைப் பெற்றிருப்பா ; பாம்பின் வயிறொறப் போல் (நின்று மெயிதது) உடையவர்கள் வறுமையால் வாடுகா ; அதனோடு பெருந்தனிக்காரராகவும் இருப்பர்.

(21) வட்டமாகவும், உயர்ந்தும், அசனதும் உள்ள தொப்புளை உடையவர்கள் சுகத்தை அனுபவிப்பா ; சிறியதும் கண்களுக்குப் புலப்படாததும் (தாழ்ந்தும்) ஆழமாகவும் உள்ள தொப்புளை உடையவர்கள் துகடத்தை அனுபவிப்பா

(22) கோட்டின் நடுவில், அல்லது சதைமடிப்பின் நடுவில், உள்ளதோ, சரியாக இல்லாமல் மாறாக அமைந்தோ உள்ள தொப்புள் சூலை (வயிற்று வலி) நோயையும், வறுமையையும் காட்டும். இடஞ்சுழியாக இருந்தால் வஞ்சகனாவான். வஞ்சுழியானால் புத்திசாலியாவான்.

(23) தொப்புள் பக்கவாட்டில் அகன்று அமைக்கொண்டவன் நீண்ட ஆயுள் உடையவன் ; மேற்புறமாக அகன்றிருந்தால் அரசனாவான் ; கீழ்ப்புறமாக விருந்தால் (ஆநிறை) பசுசெல்வம் நிறைந்தவன். தாமனாயின் கயிற்பாறை காத்தியயுடையதானால் அவன் அரசனாவான்.

(24) வயிற்றிலே சதைமடிப்பு நன்றையுடையவன் ஆபுத்தால் மரணம் அடையவன். இன்னு முக்குமானால் ஸ்திரீபோகம் உடையவன். மூன்றானால் ஆசிரியனாவான். நான்கானால் அநேக புத்திரர்கள் அடைவான் சதைமடிப்பே இல்லாதவன் அசனாவான்.

(25) அந்த மடிப்பு கோளாக இருந்தால், அவன் சேர்த்தாகத் மாதருடன் கூடுவான் ; பாலியுமாவான். அது நேராக (சரியாக) இருக்குமானால் அவன் அயல் மாதரை வெறுப்பவனாவான்.

(26) விலாபபகம சதைப்பற்றுடன் மிருதுவாகவும், வலஞ்சுழியான ரோமங்களைப் பெற்றுமிருந்தால் அவன் அரசனாவான். இதற்கு மாறாக (அதாவது விலாபபகம சதைப்பற்று இல்லாமலும் சொரசொரப்பாகவும் இஞ்சுழி ரோமங்களைமுடையதாகவும்) இருந்தால் அவன் சுகந்ததை அடையாமல் வருமையுடன் பிறருக்கு அடிமையாவான்.

(27) உயர்நது இல்லாமல் உள்ள மாப்புக்காம்பை உடையவர்கள் புகழியசாலிகள். ஒன்றையொன்று ஒவ்வாமல் நீண்டவைகளாக உள்ளவர்கள் வருமையில் உழலுவர். பருத்தோ உயர்நதோ அமுநதியோ உடையவர்கள் அரசர்களாகவும் சுகந்ததை அனுபவிப்பவராகவும் ஆவர்.

(28) மாப்பு உயர்நது ப நது உறுதியானதாகச் சதைப்பற்று மிருந்ததாகவும் உள்ளவர் அரசராவர். விகாரமான மயிர் நிறைந்து நரம்புடன் கூடியதாக உள்ள மாப்பையுடையவர் அதமா ஆவர்.

(29) மாப்பு சமமாக உள்ளவன் செல்வந்தனாவான். பருத்த மாப்பையுடையவன் வீரன் ஆவன்; குறுகியிருந்தால் வருமை எய்தும். சரியாக இல்லாமல் (மேடு பளாங்களைக் கொண்டோ கோணலாகவோ) இருந்தால் ஆயுதத்தில் மரணம் உடைவான்.

(30) (இதரு = தோளும் கழுத்தும் சேரும் இடம்) பிடரி ஒன்றோடொன்று ஒத்திராமல் உள்ளவன் கொடியவன். தோள் எலும்பு கூடும் சந்தி அகலமாக இருந்தால் பொருள் அற்றவன்; வறியன். உயர்நதிருந்தால் போகத்தை அனுபவிப்பவன்; தாழ்நதிருந்தால் தரித்திரம். பருதது இருந்தால் பொருள் உடையவன்; செல்வந்தன்.

(31) கழுத்து தடையாகவோ, சதைப் பற்று இன்றி உலர்நது நரம்பு புடைத்தோ உள்ளவன் தரித்திரன். எருமைமின் கழுத்தைப் போன்ற கழுத்துள்ளவன் வீரன், காணியின் கழுத்தைப் போன்றுள்ளவன் ஆயுதத்தில் உயிர் துறப்பான்.

(32) கழுத்து சங்கு போல் இருந்தால் அரசன் ஆவான்; தொங்கும் கழுத்தை உடையவன் நன்குச் சாப்பிடுவான் (பெரு வயிறன்); முதுகு வளைவில்லாமலும் புறமயிர் இல்லாமலும் இருந்தால் அவன் பொருள் உடையவன். இதற்கு மாறாக இருந்தால் கெடுதல்.

(33) அககுள் வே வையில்லாமல் பருதது உயர்நது சமமாக அமைந்த நறுமணம் உடையதாகவும், மயிர் அடர்ந்ததாகவும் இருந்தால் அவன் செல்வம் டடைத்திருப்பான். இதற்கு மாறாக இருந்தால் பொருள் இல்லாதவன்; வறியன்.

(34) கழுத்து, தசை (மாம்சம்) இல்லாமலும் மயிர் அடர்ந்தும் வளைவாகவும் குட்டையாகவும் (சிறுதலும்) இருந்தால் பொருள் அற்றவன் ஆவன். விசாலமாகவும், உயர்ந்தும், தோளோடு நன்கு பொருந்தியும் இருந்தால் சௌக்கியத்தையும் வீரியத்தையும் (வலிமையையும்) அளிக்கும்.

(35) கைகள் ஒன்றை யொன்று ஒத்து, திரண்டு, பருதது, யானைத் திடுக்கை போல் முழங்கால வரை தொக்கினால் அவற்றையுடையவன் அரசனாவான். குறுகி மயிராடாநதி இருப்பவன் கீழ்ப்பட்டவன் (அதமன்) ஆவான்.

(36) கை விரல்கள் நீண்டிருந்தால் நீண்ட ஆயுட்கு கொடுக்கும். விரல்களிலே சதை மடிப்பு இல்லாமல் இருந்தால் பாக்கியவான் ஆவான். மேலிந்த விரல்களையுடையவன் மேதாவி. தட்டையாயிருந்தால் பிறருக்கு அடிமைப்பட்டு வாழ்வான்.

(37) பருத்த விரலானால் செல்வம் இல்லை; வெளிப்புறமாக வளைந்த விரலானால் ஆயுதங்களால் மரணம் அடைவன். குரங்கின் கையைப் போல அன்மந்திருந்தால் தனிகன், செல்வம் உள்ளவன். புலிமீனையுடையதைப் போல இருந்தாலோ பாவியாவான்.

(38) மணிககட்டு வெளியில் தெரியாமல் மறைந்தும் திடமாகவும் நன்குக் கூடியுள்ள பூட்டை உடையதாகவும் இருந்தால் அரசனாவான்; இந்த இலக்கணத்தில் குறைந்தால் கைக்குச் சேதம் உண்டாகிறது. தளர்ந்தும் சப்தத்தோடு கூடியிருந்தாலும் (நெட்டை முறித்தாலும்) பொருள் அற்றவன் ஆவன்.

(39) உள்ளங்கை ஆழ்ந்திருந்தால் தந்தையின் பொருள் (பிதராஜித சொத்து) கிட்டாது. உருண்டு பள்ளமாக இருந்தால் பொருள் உடையவாகன். நன்கு மேடான உள்ளங்கையை உடையவாகன் வள்ளல்கள் ஆகி வழங்குவர்.

(40) உள்ளங்கைகள் ஒன்றையொன்று ஒத்திராமல் இருந்தால் கொடிய வனாகவும் தரித்திரனாகவும் ஆவான். சிவந்திருந்தால் அரசன்; மஞ்சள் நிறமாயிருந்தால் அடையத்தகாத மனக்கயர்ப புணர்பவன். மழ மழப்பு இல்லாத உள்ளங்கையானால் பொருள் செல்வம் அற்றவன்.

(41) நகம் உயிபோல இருந்தால் நபுமச்சு; தட்டையாகவோ மிதந்தோ இருந்தால் பொருள் இழந்தவன் (தரித்திரன்); சொத்தை யாகவோ நிறம் குறைந்தோ இருந்தால் பிறருக்கு அடிமையாக (நூல் வேலை செய்பவனாக) இருப்பான். சிவந்திருந்தால் அரசனாவான்.

(42) பெரு விரலில் யவ-தானியம் போன்ற ரேகை இருந்தால் பணக்காரன். பெருவிரலின் அடிப்புறத்தில் உள்ளவை புத்தி பாக்கி யத்தைக் காட்டும். விரல் இறை (கணு) நீண்டிருந்தால் பாக்கியவானாகவும் தோக்காயுள் உடையவனாகவும் இருப்பான்.

(43) கைரேகைகள் ஆழ்ந்து அழகாக (புண்புண்பாக) இருந்தால் செல்வம் உள்ளவன் ஆவான். அவ்விதம் இல்லாதபோனால் தரித்திரம். விரல்கள் நெருங்கியிராமல் இருந்தாலும் எழைமை; பருத்த நெருங்கி யிருந்தால் செல்வம் மிகுந்த வாழ்க்கையில் சிறந்து விளங்குவான்.

(26) விலாபபக்கம் சதைப்பற்றுடன் மிருதுவாகவும், வலஞ்சுழியான ரோமங்களைப் பெற்றுமிருந்தால் அவன் அரசனாவான். இதற்கு மாறாக (அதாவது விலாபபக்கம் சதைப்பற்று இல்லாமலும் சொரசொரப்பாகவும் இஞ்சுழி ரோமங்களைப்புடையதாகவும்) இருந்தால் அவன் சுகத்தை அடையாமல் வருமையுடன் பிறருக்கு அடிமையாவான்.

(27) உயர்நறு இல்லாமல் உள்ள மார்புக்காம்பை உடையவர்கள் புகழியசாலிகள். ஒன்றையொன்று ஒவ்வாமல் நீண்டவைகளாக உள்ளவர்கள் வறுமையில் உழல்வர். பருத்தோ உயர்ந்தோ அழந்தியோ உடையவர்கள் அரசர்களாகவும் சுகத்தை அனுபவிப்பவர்களாகவும் ஆவர்.

(28) மாப்பு உயர்நறு ப நறு உறுதியானதாகச் சதைப்பற்று மிருந்ததாகவும் உள்ளவா அரசராவா. விகாரமான மயிர நிறைந்து நரம்புடன் கூடியதாக உள்ள மாப்பையுடையவர் அதமா ஆவா.

(29) மாப்பு சமமாக உள்ளவன் செல்வந்தனாவான். பருத்த மாப்பையுடையவன் வீரன் ஆவன்; குறுகியிருந்தால் வறுமை எய்தும். சரியாக இல்லாமல் (மேடு பள்ளங்களைக் கொண்டோ கோணலாகவோ) இருந்தால் ஆயுத்ததால் மரணம் உடைவான்.

(30) (ஐதரு = தோளும் கழுத்தும் சேரும் இடம்) பிடரி ஒன்றோ டொன்று ஒத்திராமல் உள்ளவன் கொடியவன் தோள் எலும்பு கூடும் சந்தி அகலமாக இருந்தால் பொருள் அற்றவன்; வறியன். உயர்ந்திருந்தால் போகத்தை அனுபவிப்பவன்; தாழ்ந்திருந்தால் தரித்திரன். பருத்த இருந்தால் பொருள் உடையவன்; செல்வந்தன்.

(31) கழுத்து தட்டையாகவோ, சதைப்பற்று இன்றி உலர்ந்த நரம்பு புடைத்தோ உள்ளவன் தரித்திரன். எருமையின் கழுத்தைப் போன்ற கழுத்துள்ளவன் வீரன்; காணியின் கழுத்தைப் போன்றுள்ளவன் ஆயுத்ததால் உயிர் குறப்பான்.

(32) கழுத்து சங்கு போல் இருந்தால் அரசன் ஆவான்; தொங்கும் கழுத்தை உடையவன் நனறாகச் சாப்பிடுவான் (பெரு வயிறன்); முதுகு வளைவில்லாமலும் புறமயிர இல்லாமலும் இருந்தால் அவன் பொருள் உடையவன். இதற்கு மாறாக இருந்தால் கெடுதல்.

(33) அகதுள் வேலையில்லாமல் பருத்து உயர்நறு சமமாக உமைந்து நறுமணம் உடையதாகவும், மயிர் அடர்ந்ததாகவும் இருந்தால் அவன் செல்வம் உடைந்திருப்பான். இதற்கு மாறாக இருந்தால் பொருள் இல்லாதவன்; வறியன்.

(34) கழுத்து, தசை (மாம்சம்) இல்லாமலும் மயிர் அடர்ந்தும் வளைவாகவும் குட்டையாகவும் (சிறுந்தும்) இருந்தால் பொருள் அற்றவன் ஆவன். விசாலமாகவும், உயர்ந்தும், தோளோடு நன்கு பொருந்தியும் இருந்தால் செனக்கியத்தையும் வீரியத்தையும் (வலிமையையும்) அளிக்கும்.

(52) உதடு வெடித்தோ, துண்டிக்கப்பட்டோ (அறுந்தோ), நிறம் அற்றோ, மாறியோ, குரூரமாகவோ இருந்தால் பொருள் அற்றவா ஆவார். அழகு வாய்ந்த நெருங்கி மிகவும் கூர்மையாக உள்ள கோணப் பற்களும் சமமாக வரிசையாக உள்ள பற்களும் நனமை பயக்கும்.

(53) நாகு சிவந்து நீண்டு மெல்லியதாகவும் பொருத்தமானதாக (சமமானதாக)வும் இருந்தால் கடித்தை நல்கும். வெளுத்தோ, கறுத்தோ, பகுத்தோ (உலர்ந்து குரூரமாகவோ) இருந்தால் பொருள் அற்றவன ஆவான். (தவடையும்) கன்னமும் அப்படியே.

(54) நன்கு பொருந்தி மூடும் வாயைப் பெற்று அழகாகவும் அழக் கற்று (குற்றம் இல்லாமல்), சமமாக (கோணம் இல்லாமல்) உள்ள முகம் அரசர்க்கு உரியதாகும். இதற்கு மாறாக அமைந்திருந்தால் அக்கதையை அனுபவிப்பார்கள். மிகப்பெரிய முகத்தைப் பெற்றவர்கள் பாக்கியமில்லாத வர்கள் ஆவர்.

(55) பெண் முகத்தைப் பெற்றவர்களுக்குக் குழந்தை இல்லை. வட்டவடிவமான முகம் கடிக்களுக்கு ஆகும்; நீண்ட முகம் ஏழைமையைக் குறிக்கும். பெண் முகத்தைப் பெற்றவர்கள் பாபத்தொழிசை செய்வார்கள்.

(56) தூர்த்தர் (மோசக்காரர்) களுடைய முகம் சதுரமாக இருக்கும்; பின்னி இல்லாதவர்களுக்குத் தாழ்ந்து (பள்ளமாக) இரக்கும்; லோபி களுக்கும் (பொருள் அற்றவர்களுக்கும்) மிகக் குறுகலாக இருக்கும். போவிகளுக்கு நின்றது அழகாகக் காணப்படும்.

(57) மீசை மயிர் துணிபிளவாமல் வழுவுழுப்பாகவும், மீசுதலாகவும், வணக்கமாகவும் இருந்தால் சுபத்தை அளிக்கும். சிவந்தோ, விகாரமாகவோ, அறமமாகவோ இருக்குமானால் அவர்கள் திருடிகள் என்று அறிக.

(58) காது சதைப்பற்று இல்லாமல் இருந்தால் பாபத்தினால் மரணம் அடைவர். சட்டையான காது வெகுமிகமாக அளக்கும். சிறிதளக்க குறுகிய காதை உடையவன் சிறுபணன் (தரித்திரன்). இரும்புமுட்டி போன்ற காது உள்ளவர் அரசர் ஆவர்.

(59) காது மயிர் உள்ளவர் நீண்ட ஆயுள் உடையவர். பிளவான காது செல்வத்தை அளக்கும். நாய்புரிமுற்றி தோன்றும் காதை உடையவர் கொடியவர் (குரூர்). சதைப்பற்றியிருந்தோ நீண்டு தொட்டு வதாகவோ உள்ள காது வாய்ந்தவர் நல்ல கடித்தை அனுபவிப்பர்.

(60) காணம் தாழ்ந்து பள்ளமாக இராமல் (மேலாக இருந்தாக) போகத்தை அளிக்கும். சதைப்பற்று மிகுந்த காளைத்த உடையவன் மத்திரி ஆவான். கிண்குக்கும் போன்ற மூங்கு உடையவர் கடித்தை அடைவான். வற்றி இருந்தாலும் (மிகுதியில்) நீண்ட ஆயுள் அடைவான்.

(44) மணிக்கட்டிலிருந்து தொடங்கி உள்ளங்கையை அடையும் முன்று ரேகைகள் உள்ளவன அரசனாவான். மீன போன்ற இரண்டு ரேகைகள் இருந்தால் அவன யாகங்களைச் செயது எப்போதும் அள்ளி வழங்குவனாக இருப்பான்.

(45) வச்சிராயுதம் போன்ற ரோமையானால் செல்வம் உடையவன். மீனவால் போன்ற ரேகையானால் விததை அடைவான். சங்கரரேகையானால் அரசன். குடை, பக்ஷக்கு, யானை, குதிரை, தாமரை ஆகியவை போன்ற ரேகைகளும் சமம்-ன் பலனை (அரசு பதவியை) அளிக்கும்.

(46) குடம், தாமரைத்தண்டு, வெற்றிக்கொடி (பதாகை), அங்குசம் இவை போன்ற ரேகையுடையவர்கள் குபேர சம்பத்து உள்ளவர்கள். மாலை போல் ரேகை இருந்தால் பணக்காரன். ஸ்வஸ்திகை உருவமானால் ஐசுவரியம் பெருகும்.

(47) சகரம், கத்தி, கோடரி, தோமர யுதம், சக்தி, வில், ஈட்டி ஆகியவை போன்ற ரேகைகள் இருந்தால் சேனாதிபதிகளாக (வீரர்களாக) ஆவா. உரல் போன்ற உருவத்தைப்பெற்று ரோக உள்ளவர் விபப்படியாகம் செய்பவராவர்.

(48) மகரம், துவசம் (கொடி), பொக்கிஷம் இவை போன்ற ரேகைகளையுடையவர்கள் [இந்தப் பகுதியை வேறு விதமாகவும் பொருள் கொள்ள முடியும். மகரக்கொடியை உடைய மனம்தன் பொக்கிஷமான யோனி போன்ற ரேகை உள்ளவர்கள்] பெருஞ்செல்வத்தைப் பெற்றிருப்பர். பெருவீரல் அடியில் யாகவேறி போன்ற உருவத்தையுடைய பிரம்ம தீர்த்தம் எனப்பெறும் ரேகை இருந்தால் அக்நிஹோத்திரம் செய்தவராவர்.

(49) முக்கோண வடிவமான ரேகையுள்ளவர்கள் குளம், கோயில் முதலியவற்று நிர்மானித்தத் தருமம் செய்பவர். பெருவிரலின் அடியில் உள்ள ரேகைகள் பிள்ளைகளைக் குறிக்கும். மெல்லிய ரேகைகள் பெண்கள் ஆகும்.

(50) பெருவிரலுக்குப் பக்கத்து விரலான சுட்டுவிரலை அடையும் ரேகை நூறு வயதைக் குறிக்கும். குறைந்தோ ருடையில் அறுந்தோ இருந்தால் மரத்திலிருந்து விழுவதைக் கற்பனை செய்யவேண்டும். (மரத்திலிருந்து விழுந்து உயிர் துறப்பு எட்டுே வயது குறையும் என்றே கொள்ளலாம்.) அதிகமான ரேகைகள் இருந்தாலும், ரேகைகளை இல்லா விட்டாலும் தரித்திரம்.

(51) மோவாய் மிகவும் குறைவாக (மெட்டிந்து) நீண்டிருந்தால் தரித்திரம்; பொருள் அற்றவன் ஆவான். சதைப்பற்றுடன் கூடியிருந்தால் தன்ம மிகுந்தவன் ஆவான். கோமைய இயணரால் கோமையப் பழத்தை ஒத்த (இம்) உதடு வாய்ந்தவர்கள் அரசராவர். நெத்திருந்தால் எழுவன்.

(70) உயர்ந்த அகன்ற நெற்றிய பூடை உடையவர்கள் செல்வம் மிகுந்தவர் ; பன்னமாக இருந்தால் செல்பம் இராது ; பின்னாகனும் இல்லை. நெற்றி மேற்புள்ளமாக இருந்தால் பொருளற்றவர் ; பாதிச் சந்தின் போன்றிருந்தால் தனவான்.

(71) முத்துச் சிப்பிபோல நெற்றி விசாலமாக இருந்தால் ஆசாரியர் ஆவர். நரம்பு நிறைந்த இருந்தால் அதாமதரில் இச்சையுள்ளவர். ஸ்வஸ்திகை போன்ற உருவங்களில் நரம்பு புடைத்திருந்தால் செல்வம் நிறைந்தவா ஆவார்.

(72) தாழ்த்த நெற்றியை யுடையவர்கள் சிறைப்படுவர் ; கொலை நிமித்தமும் ஏற்படும் ; கொடிய தொழிலிலும் இச்சை கொள்வர் ; உயர்ந்த நெற்றியானால் அரசர் ஆவர் ; நெருங்கியிருந்தால் கிருபனான ஆவன.

(73) ஒருவனுடைய அழகை தீமைமாக இல்லாமலும், கண்ணீர் இல்லாமலும் அழகாகவும் இருக்குமானால் அது அவனுக்கு நன்மை பயக்கும். தீமைமாகவும் அதிகக் கண்ணீரை உடையதுமான அழகை நன்மை அளிக்காது.

(74) தடுக்கமற்ற சிரிப்பு நன்மை பயப்பதாகும் ; கண்ணை மூடிக்கொண்டு சிரிப்பவன் பாவி ; சந்தோஷம் உள்ளவனுக்கும், பைத்தியக் காரனுக்கும் சிரிப்பு அடிக்கடியும் புன் சிரிப்பாகவும் ஏற்படும்.

(75) நெற்றியிலே நீண்ட ரேகைகள் மூன்று இருந்தால் அவன் மூன்று ஆண்டு வாழ்ந்திருப்பான். நான்கு ரேகைகள் இருந்தால் அரசைப் பதவியுடன் தொண்ணூற்றாறாறு ஆண்டு வாழ்வான்.

(76) அறுந்து போன ரேகையானால் புணர்த்தகாத மாதரைக் கூடுவான் ; ரேகையே இல்லாவிட்டால் தொண்ணூறு வயது வாழ்வான். ரேகை இரு புறமும் கேசத்தைத் தொடுமானால் எண்பது வயது வரை வாழ்வான்.

(77) ஐந்து ரேகையானால் எழுபது வயது ஆறு ஆனால் அறுபது ; அதிகமான ரேகைகளானால் ஐம்பது ; கோணலாக வளைந்திருந்தால் நாற்பது வயது.

(78) ரேகை புருவத்தைத் தொட்கிருந்தால் முப்பது வயது ; இடது புறம் வளைந்திருந்தால் இருபது ; இறு ரேகைகளால் அறையுச்சு ; (இன்னும்) குறுகியிருந்தால் அதற்கு ஏற்றவாறு ஆயுள் அமைக்கும்.

(79) உருண்ட வடிவான தலையுடையவன் ஒழிந்த செல்வம் அடைந்தவன் ஆவான். குடை போன்ற வடிவம் ஆனால் அரசன் ; சம்பட்டையானால் பெருஞ்சேக்கி கொல்பவன் ; எலும்பு மூத்த தலையானால் நீண்ட காலம் உயிர்வாழ்வான்.

(61) அறுந்ததுபோன்ற உருவத்தைப் பெற்ற மூக்கு உடையவன் புணரத்தகாத மாதரை அடைவான். நீண்ட மூக்கானால் செல்வம். நனாகு வளைந்திருந்தால் திருடன் ஆவான். சப்பாயாக இருந்தால் மங்கையரால் மரணம் எய்துவான்.

(62) மூக்கின் நுனி கோணியிருந்தால் (வளைந்திருந்தால்) பெரும் பணக்காரன். வலது மூக்கமாக வளைந்திருந்தால் அதிகமாகச் சாப்பிடுகிறவன்; கொடியவன். நேராகவும், சிறுதுவாரங்களைப் பெற்றும், அழகாகவும் உள்ள நாசி பாகியத்தை அளிக்ரும.

(63) துமமும்போது தும்மல் இரண்டு மூன்று சோதது (தொடர்ச்சியாகப்) பலத்த சபத்ததுடன் வெளிப்பட்டுப் பிறகு எந்நா ஒலித்தால் அவன் பணக்காரன் ஆவான். துமமல் ஒன்றிற்று ஒன்று சேராமலும் கெட்டியாகவும் இருந்தால் நீண்ட அழகை உடையவன்.

(64) தாமரை இடமின் (காந்தினை) அழகை உடைய கண்களைப் பெற்றவர் தனிகர்; சிவந்த கண்டையோடு கூடிய கண்களைப் பெற்றவர் செல்வத்தை அடைவான்; தேனபோன்ற பொன்னிறம் வாய்ந்த கண்ணை அடைந்தவர் மிகப்பெரும் பணக்காரர். பூனை கண்ணை உடையவர் பாவிகள் ஆவர்.

(65) பச்சை, (மஞ்சள்), வெணமை கலந்த நிறத்தை உடைய கண்ணைப் பெற்றவரும், வட்டமான கண்ணை உடையவரும் பாவிகள். கண் கோணலாக இருந்தால் திருடன். சாயந்த (அல்லது காய்ப்புண்ட) கண்ணை உடையவர் குரூரமனம் படைத்தவர். யானைகளை போன்ற கண்ணை அடைந்தவர் அரசர் ஆவர்.

(66) கம்பீரமான, அதாவது ஆழ்ந்த கண்களையுடையவர்களை ஐசவர்யத்தை அடைவர். நீலோத்பலம்போன்ற நிறம் கொண்டிருந்தால் வித்வான் ஆவர்; மிகவும் கறுப்பான கருவழிகளானால் அந்தக் கண்கள் பிடுங்கப்பட நேரும்.

(67) பெரிய கண்களை உடையவர் மந்திரிபதவி அடைவர்; பொன்னிறமானால் பாக்கியம் கிடும். ஏழைகளின் கண்கள் மெலிந்து நோற்றும் அளிக்கும் புண்புண்புண்ட விளங்கினால் மிகுந்த செல்வமும் நல்ல போகமும் கிடும்.

(68) புருவம் மிகவும் உயர்ந்திருந்தால் அற்பாயுசு உளவன்; விசாலமாகவும் உயர்ந்தும் இருந்தால் மிகுந்த இன்பத்தை அடைவான். ஒன்றையொன்று ஒவ்வாமல் இருந்தால் வறுமை. இளம் பிறையோல் வளைந்த புருவமானால் தனவான் ஆவான்.

(69) நீண்ட தெட்டர்ச்சியான (ஆனால் நடுவில் கூடாத) புருவமானால் தனிகர்கள் ஆவர்; நடுவிலே பிளந்திருந்தால், செல்வமற்றவர்; நடுவில் தாழ்ந்த வளைந்திருக்கும் புருவமானால் புணரத்தகாத மாதரிடம் பற்றுதல் கொள்வர்.

எப்பும் நல்ல வாசனையும் அளித்து, சந்தோஷம், தன்மை, இகலேக போகம் ஆகியவற்றையும் நலி, எப்போதும் தாம் வழியில் நிலைக்கச் செய்கிறது.

(91) நீரினினும் உண்டாகும் காந்தி அழகாகவும், கறுப்பாகவும் நிரமலமாகவும், பச்சை நிறமுள்ளதாகவும், கணனுக்கு இனிமையாகவும் இருக்கும். அது பிராணிகளுக்குத் தாயைப் போல எல்லா விஷயங்களிலும் சித்தியை அளித்து, பாக்கியம், மிகுந்ததன்மை, சுகம், இகலேக போகம் ஆகியவற்றுடன் மன்களத்தையும் நல்குவது.

(92) நெருப்பினினும் உண்டாகும் காந்தி குரூரம் வாய்ந்ததும், ஒதுக்கமுடியாததும், தாமரை, பொன் அல்லது நெருப்புப் போன்ற நிறத்தைக்கொண்டதும் தேஜஸ் (பிரபாவம்), பராக்கிரமம், சக்தி ஆகிய வற்றோடு கூடியதும் ஆகும். அது மக்களுக்கு வெற்றியைக் குறிப்பதாக ஆகும். விரும்பிய பொருளைச் சேகரிக்கும் அடையவும் செய்யும்.

(93) காற்றினினும் உண்டாகும் காந்தி அழகானதும், குரூரமாகவும், அறுத்தும், நல்ல வாசனை இல்லாததும் இருக்கும். அது கொலை, சிறை, நோய், அனாதை, பொருளழிவு ஆகியவற்றை உண்டாக்கும். ஆகாய வெளியினால் ஏறபடுகின்ற காந்தி ஸபடித்ததை ஒதுது நிரமலமாகவும், கம்பீரமாகவும் உள்ளது. அது அதிருஷ்டத்தோடு கூடி எல்லா நன்மைகளுக்கும் கருவூலம் போன்றது.

(94) நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, வெளி ஆகிய இவற்றினினும் உண்டாகுபவை ஐந்து. இன்னும் சிலர் சூரியன், விஷ்ணு, இந்திரன், யமன், சந்திரன் ஆகிய ஐவறியிருந்து தோன்றுவையென வேறு ஐந்தையும் கூறுவர். அவற்றின் ஸ்சனம், பன்ன ஆகியவை மேலே கூறியபடிதான். ஆகவே பத்து எனக் கொள்ளவேண்டியதில்லை. ஐந்தே ஆகும்.

(95) யானை, காளை, தேர், வெள்ளம், பேரிகை, மிகுந்தகம், சிங்கம் இவற்றின் ஓசையைப் போன்ற குரல் உடையவா அரசர்கள் ஆவர்; கழுதை, ஜர்ஜரப்பறை போன்ற கரோமான குரல் உடையவர்கள் செல்வம், இன்பம் ஆகியவை அற்றவா ஆவர்.

(96) உயிப்பிராணிக்கு உடலிலே கொழுப்பு, எலும்புக் கசிவு (மூத்தை), தோல், எலும்பு, சுக்கிலம், ரத்தம், மாமிசம் என ஏழு சாரங்கள் (உள் பல்லம்) உண்டு. அவற்றின் பயன் பின்வருமாறு :

(97) கன்னம் (அன்னம்), உதடு, எயிறு, நாகு, கண்டக் கண், குதம், கை, கால் ஆகியவை சிவந்திருந்தால், ரத்தத்தின் சாரம் நிறைந்திருக்கிறது என்றாகும். அப்படிப்பட்டவர்கள் மிகுந்த சுகம், பெண்டிர், பிள்ளை, செல்வம் ஆகியவற்றைப் பெற்றிருப்பா.

பள்ளமான தலையானால் பெரியோராவா ; மிகவும் பள்ளமானால் அனர்த்தம் விளையும்.

(81) தலை, மயிர மயிரக்காலுக்கு ஒன்றாகவும், பளபளப்பாகவும், சுறுத்தும், சுருண்டும், நுனி பிளக்காமலும், மிருதுவாகவும், மிகவும் அதிகமாக இல்லாமலும் இருந்தால் நல்ல சுதத்தை அனுபவிப்பனாகவோ அரசனாகவோ ஆவான்.

(82) தலைமயிர மயிர்க்காலில் அதிகமான ரோமங்களும், ஏற்றக் குறைவாகவும், செம்பட்டை நிறமாகவும், தடித்தும், பிளந்த நுனியுடனும், சொரசொரப்பாகவும், குட்டையாகவும், அதிகமாகச் சுருண்டும், மிகச் செறிந்தும் இருந்தால் தனம் அற்றவன் ஆவான்.

(83) உடலின் எந்த உறுப்பும் உயர்ந்து, தசைப்பற்று இல்லாமல் நரம்பு எழுந்திருக்கமானால், அது நன்மை பயக்காதது எனப்படும். மாறுபட்டு இருந்தால் நன்மை பயப்பதாகும்.

(84) உடலிலே மூன்று இடங்கள் விசாலமாகவும், மூன்றிடம் சூழ்ந்தும், ஆறு உயர்ந்தும், நான்கு குறுகியும், ஏழு சிவந்தும், ஐந்து மெலிந்தும், ஐந்து நீண்டும் இருந்தால், அவன் அரசனாகவும் பூஜிக்கத் தக்கவனாகவும் ஆகிறான்.

(85) மனிதனுக்குத் தொப்புள், குரல், சுபாவம் (தன்மை) ஆகிய மூன்றும் சூழ்ந்திருத்தலே நன்று. ஆனாகனக்கு மாப்பு, நெற்றி, முகம் ஆகிய மூன்றும் விசாலமாக இருத்தல் சிறந்தது.

(86) இன்னும் மாட்பகம், அககுள், நகம், மூக்கு, வாய், பிடரி ஆகிய ஆறும் உயர்ந்து இருத்தல் நன்மை. ஆனாதி, முதுகு, கழுத்தி, கணக்கால் ஆகிய நான்கும் குறுகியிருத்தல் நன்மை பயக்கும்.

(87) கடைக்கண், கால், கை, கன்னம், உதடுகள், நாக்கு, நகம், ஆகிய ஏழும் சிவந்திருந்தால் சிறந்ததாகும். பல், விரற்கண், தலைமயிர், நகம், தொல், ஆகிய ஐந்தும் மெலிந்து இருந்தால் இன்பத்தை அளிக்கும். தனபம் அனுபவிக்கப் பிறந்தவர்களுக்கு இவ்விதம் இராது.

(88) தலையுட, கண், கை, மூக்கு, மாட்பகம் (முலைக் காமபுகளுக்கு இடப்பட்ட பாகம்) ஆகிய ஐந்தும் நீண்டதாயின அரசனாக ; அவ்வாறாக இருந்தால் இவ்விதம் இராது.

(89) பைடக ரத்தினத்தாலான குத்தில் இட விளக்கின் ஒளி பிரகாசப்படுமோ மனிதன், மிருகம், பறவை ஆகியவற்றின் உடலில் தோன்றும் பண்பணங்களைக் கொண்டு தேர்வின் குறையினால் நன்மை இலக்காகச் சாமுத்திரிகா லட்சணம் வல்லவன் தெரிந்து கொள்வான்.

(90) பூமி கத்தவத்தினாலும் உண்டாகும் காந்தி, பல், தொல், நகம், கை, புறமயிர் ஆகியவற்றுக்கு மழைமழ்ப்புள்ள ஒரு பண்பணம்

(98) மழமழப்பான தோலை உடையவர்கள் மிகுந்த பணக்காரர்கள்; மிகுதுவான தோலானால் பாகியவான்கள்; மெல்லிய தோலானால் நல்ல அறிஞர்கள் ஆவர். கொழுப்பு, எலும்புக் கசிவு (மஜை) ஆகிய சாரம் நிறைந்தவர்கள், அழகிய தேகத்தை உடையவர்களாகவும்; மக்கள், செல்வம் நிறைந்தவர்களாகவும் இருப்பா.

(99) எலும்பு சாரம் மிகுந்தவன் பருத்த எலும்பை உடையவனாக இருப்பான். நல்ல பலமும், வித்தையும், அழகிய ரூபமும் பெற்றிருப்பான். தடித்து நிறைந்த சுகிலம் உடையவன் பாகியவான். வித்தை, அழகு ஆகியவற்றையும் அடைந்திருப்பான்.

(100) மாமிசஸாரம் மிகுந்தவன் நன்றாக வளர்ச்சி பெற்றிருப்பான்; வித்துவானாகவும், செல்வம் நிறைந்தவனாகவும், அழகுள்ளவனாகவும் இருப்பான். உடல் உறுப்புகள் நன்றாக இணைந்து பொருந்தி இருந்தால் அதற்கு ஸங்காதம் (சோகை, செறிவு) எனப் பெயர். அவலிதம் உள்ளவன் சுகத்தை அனுபவிப்பான்.

(101) வாய், நாக்கு, பல், கண், நகம் ஆகிய ஐந்து இடங்களிலும் பளபளப்பான ஜொலிப்பு காணப்படும். அவலிதம் இருப்பவனுக்கு செல்வம், மக்கள், பாகியம் ஆகியவை கிடரும். அவலிதம் இல்லாமல் சொரசொரப்பாக இருந்தால் வறுமை ஏற்படும்.

(102) மிகுந்த பளபளப்பான ஜொலிப்பு வாய்நது ஒளி வீசும் உடலைப் பெற்றவர் அரசராவா; நடுத்தரமாக உடையவர்கள் செல்வம், மக்கள் பெற்றிருப்பா; ஜொலிப்பு இல்லாமல் சொரசொரப்பாக இருந்தால் பொருளற்றவராவா; அந்த ஜொலிப்பு சததமாக இருந்தால் நன்மை பயக்கும். கலப்பாக இருக்குமானால் நன்மை பயக்காது.

(103) சிலத்தை (முனவினைப்பயனை) முகத்திலிருந்து அறிமலாம். பசு, எருது, புலி, சிங்கம், கருடன் ஆகியவற்றின் முகம்போல் இருந்தால், தடுக்க முடியாத வீரத்தையும், எதிரிகளை வெல்லும் வல்லமையையும் பெற்று அரசர்கள் ஆவார்.

(104) குரங்கு, எருமை, பன்றி, ஆடு ஆகியவற்றின் முகம் போலிருந்தால் மக்கள், செல்வம், சுகம் ஆகியவற்றை அடைவர். கழுதை, ஓடகம் ஆகியவை போன்ற முகமும் உடலும் இருந்தால் செல்வம், சுகம் இல்லாத தரிதிரா ஆவா.

(105) உத்தமம், மத்திமம், அதமம் ஆகிய மூவகை ஆடவர்களின் உயரம் முறையே நூற்றெட்டு, தொண்ணூற்றறு, எண்பத்து நான்கு அங்குலம் (கைவிசை அளவு) கொண்டதாக இருக்கும்.

(106) தராசில் நிறுத்தால் அரைப்பாரம் எடையுள்ளவன் மக்கள் செல்வம் உள்ளவன்; அதற்குக் குறைந்தால் திக்கம் அனுபவிப்பான்; ஒரு பாரம் எடையுள்ளவன் தனிக் கள் ஆவான். அதற்குமேல் ஒன்றரைப் பாரம் எடையுள்ளவன் பூமி முழுவதையும் ஆளும் அரசன் ஆவான்.

எழுபதாம் அத்தியாயம்.

மகளிர் இலக்கணம்.

(1) உயர்ந்த நுனி (முனை)யைப் பெற்று வழுவுழுப்பாக உள்ள பாதம் ; சிறுத்துச் சிவந்த நகங்கள் ; சரியான வளாச்சியோடு அழகாக வெளிகுத் தெரியாமல் மறைந்திருக்கிற பரடு (கண்களால்) ; தாமரை மலின் காந்தியைப் பெற்ற உளவகால் ; ஆகியவை அடைந்த பெண்ணை மனைநல கொளபவன் தரணி ஆளும் அரசனாவான்.

(2) மீன், அங்குசம், தாமரை, தானியம் (நெல்), வச்சிராயுதம், கலப்ப, கத்தி ஆகியவற்றின் குறிகளைக் கொண்டு, வோளவயில்லாமல் மிகுதுவான உள்ளங்களாகிய பெற்றுள்ள பாதங்கள் ; மயிர், நரம்பு இல்லாமல் (தோன்றாமல்) உருண்டு திரண்டு உள்ள கண்களால் ; ஒன்றையொன்று ஒத்தப் பூட்டுப் பருக்காமல் சரியாகவுள்ள முழங்கால்கள் ; ஆகியவை சிறந்தவை.

(3) நெருங்கி, யானையின் துதிகளையை ஒத்து, மயிர இல்லாமல் காணும் தொடை ; அரசிலையைப் போன்று விசாலமான அங்குல ; பரந்த ஆம்ம முதுகு போல் உயர்ந்த தோன்றும் போனியின் நெற்றி ; மறைந்த தோன்றும் மணி ; இவை செல்வத்தை அளக்கும்.

(4) சதைப் பற்று மிகுந்து, பருத்து, விசாலமான நிதம்பப் பிரதேசத்தை உடைய மங்கை அரைநூல்மலை என்னும் ஆபரணத்தைத் தரிக்கும் பேறு அடைவாள். ஆழ்ந்து அகன்று வலகு சுழி பெற்ற தொப்புள் சிறந்தது.

(5) மூன்று (சதை) மடிப்புகள் பெற்று, மயிர இல்லாமல் உள்ள இடை ; ஒன்றையொன்று ஒத்து நெருங்கிப் பருத்துக் கடினமாக விளங்கும் கொங்கைகள் ; மயிரில்லாமல் மிகுதுவான மாப்பகம், சங்குபோல் உயர்ந்த கழுத்து ; ஆகியவை பெற்ற மனைகயர் சிறந்தவர்கள் ; பொருள், இன்பம் ஆகியவற்றை அடைவார்கள்.

(6) செம்பருத்தி மலரை ஒத்துச் சதைப் பற்று மிகுந்து, அழகிய கொங்கைப் பழத்தின் தோற்றம் வாய்ந்த உதடு ; மல்லிகை மொக்கைப் போன்று ஒன்றுக்கொன்று வேறுபாடு இல்லாமல் வரிசையாக உள்ள பற்கள் ; இவை பெற்ற பெண் இல்லற இன்பத்தையும் செல்வத்தையும் அடைவாள்.

(7) நயம் தாக்கிப்படுத்துக கூடி, வஞ்சகமற்று, குயில், அன்னம் ஆகியவற்றின் குரலைப்போல் அழகான பேச்சு உடையவன் தீனதையை அடையமாட்டான் ; குறைவற்ற செளக்யத்தை அடைவான். சமரசம் ஒன்றையொன்று ஒத்த பக்கத்தைப் பெற்று நேராகவுள்ள அழகிய முக்கு, கருநெய்தல் இதழின் காந்தியை வெல்லும் கண் ஆகியவை சிறந்தவை.

(116) எவனுக்குக் களைப்படைந்த சமயம் வாகனமும், பசித்த சமயம் ஆகாரமும், தாகம் எடுத்த வேடையில் தண்ணீரும், பயம் உண்டான போது பாதுகாப்பும் கிட்டுகிறதோ அவனைப் புண்ணியவான என்று சாமுத்திரிகா லட்சணம் அறிந்தவர் கூறுவா.

(117) இருதப் புருஷ லட்சணம் மாமுனிவர் கூறியதைக் கொண்டு என்னால் சுருக்கமாக வரையப்பட்டது. இதைப்படித்தவன் அரசனுக்கு வேண்டியவனாகவும் எல்லோருக்கும் பிரியனாகவும் ஆவன.

(16) காலின் சுண்டு விரலோ அதை அடுத்த விரலோ பூமியில் பதியாமல் இருந்தாலும், கால பெரு விரலுக்கு அதேத விரல பெரு விரலேக் காட்டிலும் நீண்டிருந்தாலும் அவள் கற்பில்லாதவள் ; மிகுந்த பாபத்தைச் செய்பவள்.

(17) மேல் பாகம் பருத்து, உருண்டையாகவோ சதைப்பற்றுடன் திரண்டோ, நரம்பு தெரியுமடியாகவோ, வறறியோ, மயிர் நிறைந்தோ, அதிகமான சதைப்பற்றுடனோ உள்ள கணைக்கால ; ஆழந்தோ மிகச் சிறுத்தோ, அப்பிரதக்ஷிணமான சுழியை உடையதாகவோ அமைந்த யோனி, பாணைபோறை வயிறு ஆகியவை மங்கையருக்குத் துக்கத்தை அளிக்கும்.

(18) பெண்களுக்குக் கழுததுக் குட்டையாதி, குறுகியிருந்தால் மிகவும் வறுமை ; நீண்டிருந்தாலோ குலக்ஷயம் ; பருத்திருந்தாலோ அவள் குரூரம் வாய்ந்தவளாக இருப்பாள்.

[குலக்ஷயம் = வயிச் நாசம் அல்லது பரம்பரையாக வருகிற எலும்புருக்கும் நோய்.]

(19) சாய்ந்த (அதாவது ஓரக்கண்) பார்வை பெற்றோ, பொன்னிறமாகவோ, கறுப்பும மஞ்சளும் கலந்த (சியாவ நீல) நிறம் வாய்ந்ததாகவோ உள்ள கண்களையுடைய பெண நடத்தை கெட்டவள் ; குறுநகை புரியும்போது கண்ணங்களில் சூழி விழுந்தால் அவள் சந்தேகமில்லாமல் விபசாரி ஆவாள்.

(20) ஒருத்தியின் நெற்றி (தொங்கிக் கொண்டிருந்தால்) தாழ்ந்திருந்தால் அவளுடைய மைத்துனன் மரணம் அடைவான். வயிறு தொங்கினால் மாமனாருக்கும், பிருஷ்டபாகம் தொங்குவதானால் கணவனுக்கும் மரணம் நேரும். மயிர் மிகுந்து நெருங்கிக் கூடிய மேல் உதடு கீழ் உதடுகளையுடையவளும் கணவனைக்காட்டிலும் உயர்மானவளும் நனமை பயக்கமாட்டாள்.

(21) மயிருடன்கூடியோ, மாசு நிறைந்தோ. நனகு ஒளி பெற்றோ, ஒன்றுக்கொன்று சரியில்லாமலோ உள்ள கொணக்களும் காதுகளும் மங்கையருக்குக் கிலேசத்தைக் கொடுக்கும். பருத்தோ, கோணலாகவோ, ஒழுங்கில்லாமலோ, கறுத்த சதை மிகுந்தோ பாணப்படும பறக்கையுடைய பெண்ணும் கிலேசத்தை அடைவாள் ; அவள் திருட்டுத்தனம் உள்ளவளாகவும் இருப்பாள்.

(22) கையில் உள்ள ரேகைகள் விகாரமாகவும், செந்நாய், காக்கை கழுஞ், பாம்பு, கோட்டான இவ்வ போன்றவைகளாகவும், கைகள் சுருங்கியோ நரம்பு தோன்றியோ உடைய பெண் சுகம், தனம் ஆகியவை இல்லாதவள்.

(23) மேல் உதடு உயர்ந்தும் தலையுயிரின் நுனி வழுவுழும்பாக இல்லாமலும் உடையவள் கலகத்தில் ஆசையுள்ளவளாக இருப்பாள். பார்வைக்கு விகார உருவம் படைத்த பெண்ணிடம் பெரும்பாலும் குறைகள் தோன்றுகின்றன. அதேபோல அழகான உருவம் பெற்றவளிடம் நல்ல குணங்கள் தோன்றுகின்றன.

செய்யுள் முதற் குறிப்பு அகராதி

புருஷ ஸ்சனம்

(எண்—செய்யுள் எண்)

(எண்—செய்யுள் எண்)

வக்குறி கழுத்தைவந்து	18	கிரியினில்	அழகு	12
வக்குறி கழுத்தை ..	16 (அ)	தோனரு.		
வங்கையின ரோகை	35	சிறுவிற கீழ்வரைபோய்.		42
செமமை.		கூழியினில் மயிரொளரூசில்.		24
அடிபெரிதேனும் ..	57	ஞானவரை போய் ..		30
அடியது பெரிய னேனும்.	59	தடித்த லிங்கம் ..		45
அடியினையொக்கு மாசில்.	56	தாமரை யுடைய கண்ணா.		9
அதரத் தாமரையே ..	11	தோனொடு நடுவிரல ..		16
அலைவிலா உரக னுச்சி ..	52	தோனறு ரோகையும் ..		29
அஷ்டபரி மதியம் போலும்.	8	நாலுங் குறுகியெழ ..		62
ஆங்கதோர் கோட்டம் ..	44	நாவியே சாந்தே பூவே ..		47
இரவி தனைவனம்பி ..	2	நீண்டிடும் ஐந்து கண்கை.		4
உடம்பு தனிலமயிர் ..	25	நெற்றி மயிரமுடிமேல ..		66
உள்ளங்கால் அங்கை ..	65	நெற்றிவரை ஐந்தாசில் ..		7
எழிலும் சிவத்தல் ..	5	நேரிதாய் நீளு மாசில் ..		46
ஐந்து நீண் டைந்து	3	பாறறருந் துணை மெய்கும்.		51
நேர்ந்து.		பெருவிற கீழ்வரை ..		32
ஒன்றிய பீச மொன்றே ..	50	மகரத னுருவம் போல ..		31
ஒன்றுல காண நிற்கும் ..	21	மறுவது தோனி னுள்ளும்		19
கண்கை ஆனை கணங்கொடி.	36	மன்னிய உதரந் தானும்.		22
கணபதி என்றிட ..	1	மன்னிய நெற்றி தனையில்.		17
கண்ணகாலும் லிங்கம் ..	63	மன்னிய புருவமேல் ..	17 (அ)	
கவிதரு செவியு மாணை ..	10	மன்னிய மணிகைகயிற ..		26
கழுத்தறு வரைகள் நாலு.	14	மார்போடு நெற்றி ..		20
கறுத்தவன குறளன	67	மூன்றிடம் ஆழ்தல் ..		6
தானும்.		மொழியுட விரல்கள் ..		40
காரியல் மேகம் போனறும்.	13	வஞ்சமில் மணிகைபுல் ..		27
காலில் நெஞ்சினில் ..	55	வட்டமாய நம்பு வந்தி.		54
குட்கின் கைகளை ..	33	வட்டிய நம்பு மூண்டு ..		61
குறைய வாயின ..	41	வயிறுடன சென்னி		23
கையுள்ளே வரை நின்று.	31	வாய்தான்.		
கையொடுகண் மூக்கு ..	64	வலையெய புணரு மாசில்.		48
கைவிரல ஐந்து தன்ன ..	43	வலந்திரி தாரைமொன்றும்.		49
கொக்கென மிடற்றிதேனும்.	15	வாய்த்ததன மணிகைப்புல்.		28
கொடியேறி யான ..	39	வெறிதென தனி மென்னிய.		58
சங்கு தாண ..	37	வெருட விள்கள் சேர்ந்து.		60
சங்கொடு சக்கரம் ..	28	வெருகு வென்மை யாசி.		53

செய்யுள் முதற் குறிப்பு அகராதி

புருஷ லட்சணம்

(எண்—செய்யுள் எண்)

(எண்—செய்யுள் எண்)

அக்குறி கழுத்தைவநது	18	சிறிப்பினில்	அழகு	12
அக்குறி கழுத்தை ..	18 (அ)	தோளறு.		
அங்கையின ரேகை	35	சிறுவிரற கீழ்வரைபோய்.		42
செம்மை.		சுழியினில் மயிரொளறுகில்.		24
அடிபெரிதேனும் ..	57	ஞானவரை போய் ..		30
அடியது பெரிய னேனும்.	59	தடித்த லிங்கம் ..		45
அடியினை யொக்கு மாகில்.	56	தாமரை யுடைய கண்ணன்.		9
அதரந் தாமரையே ..	11	தோனொடு நடுவிரல் ..		16
அலைவிலா உரக னுச்சி ..	52	தோன்று ரோகையும் ..		29
அஷ்டபி மதியம் போலும்.	8	நாளுங் குறுகியெழ ..		62
ஆங்கதோர் கோட்டம் ..	44	நாவியே சாந்தே பூவே ..		47
இரவி தனைவணங்கி ..	2	நீண்டுகும் ஐந்து கணகை.		4
உடம்பு தனிலமயிர் ..	25	நெற்றி மயிராழமேல ..		66
உள்ளவகால் அங்கை ..	65	நெற்றிவரை ஐந்தாகில் ..		7
எழிலுடம் சிவத்தல் ..	5	நேரிதாய் நீளு மாகில் ..		46
ஐநது நீன டைந்து	3	பாறறருத் துன்ப மெய்தும்.		51
நோந்து.		பெருவிரற கீழ்வரை ..		32
ஒன்றிய பீச மொன்றே ..	50	மகரத னுருவம் போல் ..		34
ஒன்றுல காள் நிற்கும் ..	21	மறுவது தோளி னுள்ளம ..		19
கங்கை ஆனை கனங்கொடி.	36	மனனிய உதரந் தானும்.		22
கணபதி என்றிடக ..	1	மனனிய நெற்றி தனனில்.		17
கலைக்காலும் லிங்கம் ..	63	மனனிய புருவமேல் ..	17 (அ)	
கவிதரு செவியு மானை ..	10	மனனிய மணிக்கையிற ..		26
கழுத்தறு வரைகள் நாலு.	14	மாம்போடு நெற்றி ..		20
கறுத்தவன குறளன	67	மூன்றிடம் ஆழதல் ..		6
தானும்.		மொழியுடை விரல்கள் ..		40
காளியல் மெகம் போனறும்.	13	வஞ்சமில் மணிகடபுல ..		27
காலில் நெஞ்சினில் ..	55	வட்டமாய் நரம்பு வற்றி.		54
குரங்கின் கைகள ..	33	வட்டிய நரம்பு மூழ்கி ..		61
குறைய வாயின ..	41	வயிறுடன செனனி		23
கையுள்ளே வரை நின்று.	31	வாய்தான.		
கையொடுகள் மூக்கு ..	64	வலியேயே புணரு மாகில்.		48
கைவிரல் ஐந்து தனை ..	43	வலந்திரி தாரையொன்றும்.		49
கொக்கென மிடற்றி நேரும்.	15	வாய்த்தனை மணிக்கடபுல.		28
கொடியேறி யான ..	39	வெறித்தன தனி மெனனிய.		58
சங்கு தாரை	37	வோட்ட விரல்கள் செந்து.		50
சங்கொடு சக்கரம் ..	36	வெரொடு வெண்ணை யாகி.		53

ஸ்திரீ லட்சணம்.

(எ—செய்யுள் எண்)

(எண்—செய்யுள் எண்)

அங்க மாழநது ..	18	சினைக்கெளி றீனைய வாதி..	36
அங்குசங் குமப மாலே ..	40	தனார்போல் நெருங்கி	34
அடிககடி நகைப்பா	60	நீண்டு.	
ளேனு ம.		தானமங் கையில் தோளில்.	35
அடிமுதல் கூந்த லீரூய ..	1	திருத்தகு பாதஞ் செமமை.	2
அணிவிரல் பூமி பாவா ..	7	தேயந்ததோர துடியே	24
அருங்கயப படாம	12	போலும்	
அனனம்.		தொக கெனத தோளக	37
அன்னம்போல மழலைச	52	மாதா.	
சொல்லான.		நடுவிற கணி விரல் ..	6
இடையகன நிருககு மாகில்.	30	நனமுலை நெருங்கித	23
இடையது பெரிய தாகில் ..	28	தோனறில்.	
உகிரநல முரைககும்	3	நாகக்குவாய கரியாளேனும்	47
போதில்.		நவிகாப பூர மற்றை ..	59
உதிரமே இறைசசி ணறல் ..	57	நாவிதழ எயிறு மூனறும்.	45
ஐயவாய மயிர்கள ..	15	நித்திலம் நிரைத்த	46
ஒன்றினே டொன்று கூடா.	10	போலும்.	
கண்ணொரு பாகம நோக	55	நிறைந்தகண மயிர்கள	56
கில்.		நீளா	
கதித்தெழும் முலைகள்	29	நெஞ்சமும் முலைகள்	31
விமமி.		தாமும்.	
கரிவரிக கணானினுள்ளே ..	54	நெஞ்சமும் முலையும்	32
கழுத்தழ குடைய மாதா	43	கூணும்.	
காகத்தின கண்ணககால்	16	நெட்டென நடக்கு மேனும்	13
போன்று.		பஞ்சில்மெல் லடியா	64
காண்டருங் கோதை மாது.	42	ளாடில்.	
காலினில் மயிரு மாகா .	62	பிணைத்தகன நெழுந்த	23
காலியொத நிரண்டு நீண்டு.	49	செலவி	
காற்பெரு விரலிற ..	5	பறறிய அல்குல் தனனில்.	19
குடடைக் கைச்சி குறுவிரற்சி	61	பாலினில் கரும்பு வீழ்ந்தது.	50
கைவரை பாழ்நது நேர்ம.	39	புகழம் ஆல் இடையதான.	26
கைவிரல் பயற்றய காய்	38	புளவீமான வயிறு போ	25
போல்.		ழும்.	
கிலைத்தமுக குடையா	48	புறவடி வற்றில் தனபம் ..	4
ளாகில்.		பெருவிரல் தனக்குச் ..	5
சிறுமுழந் ளான துதிந் ..	17	மர்விலை கோ.கு நாவி..	22
சிறுவிரல் பூமி பாவ ..	9	மிக்கமாந் உளிரே போவ..	41

ஸ்திரீ லட்சணம்—தொடர்ச்சி.

(எண்—செய்யுள் எண்)

(எண்—செய்யுள் எண்)

முண்டகம் அனைய கொங் கை.	20	வரிசிலைக் குணிலை யொத்த.	51
முழுமதி அனைய வாசி ..	44	வலஞ்சுழித் தெழுந்த கொப்பழம்.	27
முககுநீண டிருப்பா .. ளேனும.	63	வள்ளைதன வடிவ தாசி ..	53
மேனிய வரிசை யாசி ..	14	வெள்ளடி யுடைய மாதர் ..	11
வண்டுவாழ் கூந்தல் மாதா.	21	வேமபுகற றுழை மறறும்.	58

நந்தி நூல் (சர நூல்).

(எண்—செய்யுள் எண்)

(எண்—செய்யுள் எண்)

அககுறி கழுத்தைவந்து ..	99	இளைமொன றுரைக்க கேளாய.	31
அங்கையிலே வரையிருக் கும்.	57 (அ)	இன்னுமொரு குறிப்பு முண்டு.	90
அங்கையின வரைகன ..	110 (அ)	உரைக்கிறேன் தாரம் ரெண்ட.	22
அச்சரமா யனனவரைக் குளளே.	79	என்றன இனிமேல அந்த. என்னவென்று உலகி லுள்ளோர்.	40 3
அனிவரை தனிலே நிற்கில்	83	ஐவிர லதுபோல தோன றும்.	73
அந்தவகை கயிறனந்து ..	92	ஒருநூலைக் கழுத்ததனில்.	95
அப்படி வரைகன தாட்டி.	82	ஒவ்வொரு விரலுக்கு ..	56 (அ)
அப்பினில் பிறந்த அடி வரை.	59	ஒவ்வொரு விரலுக்கு ..	56
அப்பெணும் அங்குலத் தில்.	61	ஒங்கிய நாகந தனனில் ..	54
அம்முழியில் அடிவரையில்	86	கடி கொள குங்குமச் சேரேடு.	80 (அ)
அறிந்து கொள்வாய் இளனுமொரு.	63	கடைக்கண்ணோ டளந்த நூலை.	96
அனனவரை மேலேநில ..	80	கரமதில் எழுந்த ..	58
அஷ்டமி மதியம போலே.	24	கரமது நீட்டிய பார்க்கில் ..	76
ஆணவரையும் பெண் வரையும்.	75	கழித்தபின உரைக்கக் கேளாய.	17
ஆமெனவே நெறறியினில்.	10	காலமுன சொன்னாற் போலே.	108
இடதுபுறம் மங்கிருந்து ..	26	காபினை மல்காப் போலே.	25
இத்தினமேல் தாரமொ னில்.	38	குழிந்தீண்டு காவிசிவப்பு.	20
இதனினமேல் யோகம் கேளீர்.	18	கூடிய மன்க்கை தனனில் கூரிய மன்க்கை தனனில்.	46 66
இப்படி இடது பாகம் ..	106	கூறியதோர் இய்வரை	85
இப்படிக் குறிகள் சொன் னோர்.	94		
இன்னமதற் கொரு குறிப்பு.	42		
இளைமொரு குறிப் புண்டு.	62		

நந்தி நூல் (சுநூல்)—தொடர்ச்சி.

(எண்—செய்யுள் எண்)		(எண்—செய்யுள் எண்)
மணிதனி லிருந்த ரேகை.	47	மூன்றுதான வரையாய்
மததகத்தி விருக்கும் வரை.	70	நெற்றி 68
		மொழிநதிடுவேன அதன் 43
மததகததுக் குள்படவே ..	50	மேலும்.
மனனியதோர் குமிழ் நீண்டு.	19	யோகமாய்ப் பொருளும் 67
		சேரும்.
மனனியதோர் நெற்றி	9	வனையென்றே அறிவதற்கு. 48
தனில்.		
மனனிய நெற்றி தனனில்.	98	வலத்தினுள் தோளி 103
மாபிடை வலது பாகம் ..	104	னுள்ளே.
மாலிபாகு நடக்குமந்த.	100	வன்னமாய் நெற்றி 13
முடியினில் கயிறு மேற ..	39	தனனில்.
முத்தியுடன நெற்றியினில்.	32	வாயுவெனும் நடுவிரல் .. 60
முனகையிலில் வரை	65	வாரென்ற நெற்றிதனில். 8
யிரண்டு.		வாழ்த்தினோம் அடிமுழி 87
முனிவர்கள் உரைத்த	74	யில்.
நூலை.		